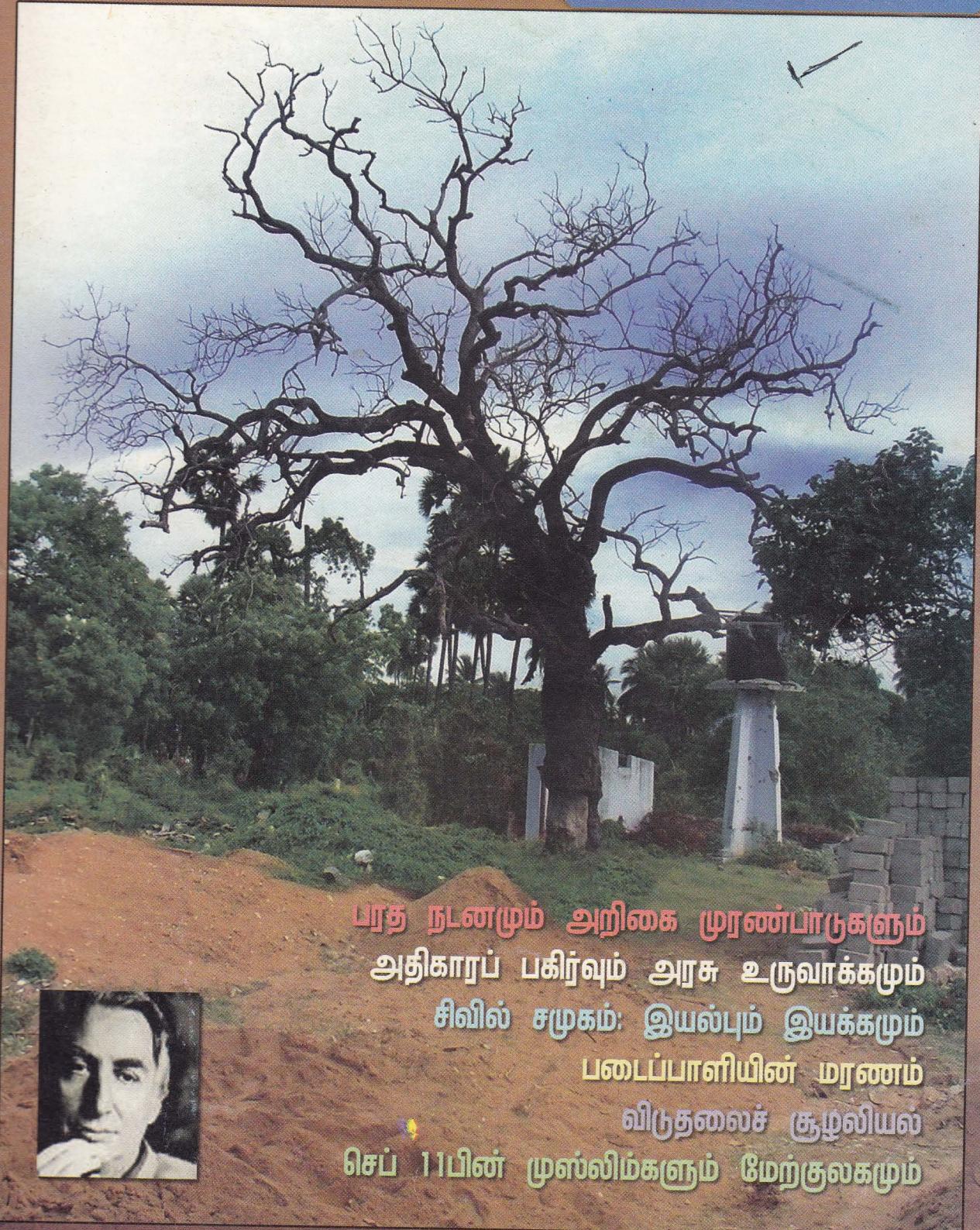

ஏப்ரல் - யூன் : 2006

காலாய்மிதும்

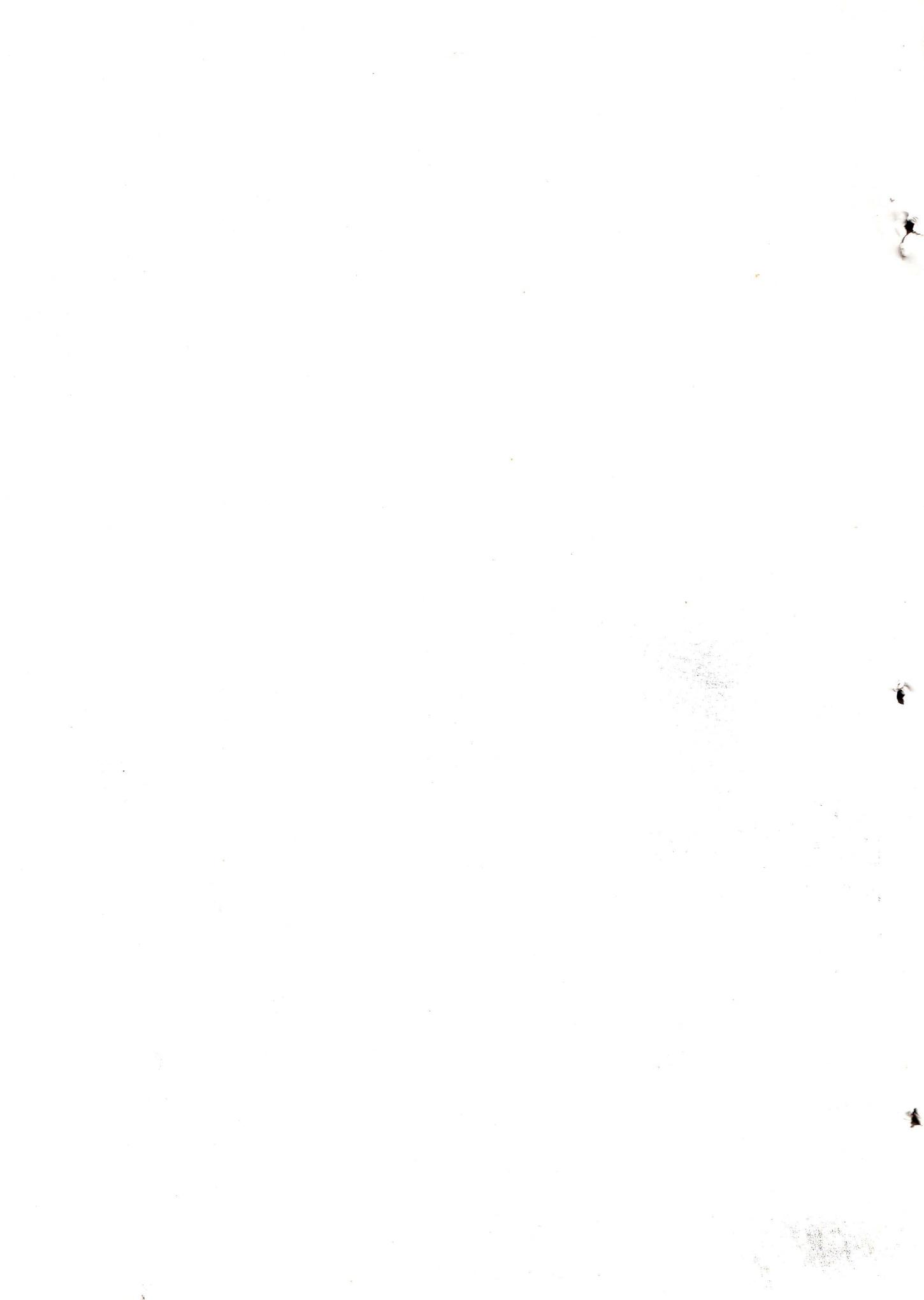
வன்முக சுற்றுச்சைகளுக்கான...

கூட்டு

பரத நடனமும் அறிகை முரண்பாருகளும்
அதிகாரப் பகிர்வும் அரசு உருவாக்கமும்
சிவில் சமூகம்: இயல்பும் இயக்கமும்
படைப்பாளியின் மரணம்
விடுதலைச் சூழலியல்
செப் 11யின் முஸ்லிம்களும் மேற்குலகமும்

உங்களுடன்.....

சனநாயகம் அரசியல் சாசனம் மட்டுமெல்ல...!

இன்று எமது தமிழ் சமூகம் பெருமைகொள்ளும் வகையில் அறிவுத்துறைச் செயற்பாடுகளில் போதியளவிற்கு ஈடுபடுவதாக இல்லை. இதனால் எமது "வாழ்வியல் இருப்பு" சார்ந்த அடிப்படைகளை அறிவுசார்ந்த பொருள்கோட்டுக்கு உள்ளாக்கும் பண்புகளை தன்னளவில் மறுத்து விடுகிறது. இருப்பினும், தமது முன்னெய பழம் பெருமைகளில் ஈகம் காணப் பழகிக் கொள்கிறது.

என்பதுகளிற்கு பின்னர் ஏற்பட்ட வாழ்வியல் நெருக்கடி "அடையாள அரசியலின்" திசைப்படுத்தலை வேகப்படுத்தியது. ஆனால், அதற்கான கருத்துநிலைத் தெளிவை அடையவில்லை. இருப்பினும் இவற்றையெல்லாம் மீறி எமக்கு "போரும் வாழ்வும்" விதிக்கப்பட்ட வாழ்முறையாயிற்று. "விடுதலை அரசியல்" தமிழர் வாழ்வியலில் தவிர்க்க முடியாத தீர்மானிக்கும் சக்தியாக மாறியது. ஆனால் அந்த மாற்றம் வாழ்வியலில் வெறும் பெயருக்குரிய அடையாளமாக மட்டுமே வெளிப்பட்ட அளவிற்கு, உள்ளணர்வு சார்ந்த உள்ளீடுகளை உருமாற்றும் தளமாக மாற்றமடையவில்லை. அதற்கான சமூக மற்றும் சிந்தனை, பண்பாட்டு, கருத்துநிலைத் தளம் வளர்க்கப்படவில்லை.

மனித சிந்தனை, மனித நடவடிக்கைகள் மற்றும் சமூகத்தளம் யாவற்றிலும் பிணைக்கப்பட்டுள்ள அனைத்து தளைகளையும் விடுவித்து, விடுதலையின் விரிதளும் நோக்கிய பயணம் அனைத்து மட்டங்களிலும் முன்னெடுக்கப்படவேண்டும். இதற்கு சமூக அஸையியக்கம் மற்றும் பண்ணாட்டு நிலைமைகள் பற்றிய அறிவியல் கண்ணோட்டம், ஆய்வு, தேடல் முக்கியம். தொடந்து இவை குறித்து கருத்தாடல், விவாதம், விமர்சனம் பல நிலைகளிலும், பலதளங்களிலும் மேற்கொள்ப வேண்டும். இதற்கு நமக்கு பன்முகப்பாங்கான சிந்தனைகள், உரையாடல் களம் வேண்டும். நமக்கான, நாம் சென்றடைய வேண்டிய பாதைகள் நோக்கி கவனக் குவிப்பு அவசியமாகின்றது.

இதன் வெளிப்பாடாகவே கூடம் கூடுகிறது.

இலங்கையில் நிலவும் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு "அரசியல் தீர்வுமறைகள்" பற்றி பலரும் பலவாறு பேசிக் கொள்கிறார்கள். விவாதிக்கிறார்கள். ஆனால் இலங்கையின் சனநாயகப் பொறிமுறை மற்றும் அரசு உருவாக்கம் பற்றிய அடிப்படையான கேள்விகளை எழுப்பி விவாதிக்க நாம் தயாராகவில்லை. இதனால் அரசியல் சார்ந்த மக்களாட்சித் தன்மை சமூகத்தளத்திற்கு மாற்றமடையவில்லை என்னும் யதார்த்தத்தை நாம் புரிந்து கொள்ளத் தவறுகின்றோம்.

இலங்கையின் வரலாறு வழிப்பட்ட சம்பவங்களும் நிகழ்ச்சிகளும் மற்றும் கதையாடல்கள் யாவும் ஒரு இனத்திற்கு மட்டுமே உரித்துடைமையாக்கி பொருள்கோடல் செய்யும் ஆதிக்கம், நடைமுறை, கருத்தாடல் போக்குத் தீவிரமாக வலுப்பெற்றுள்ளது. இதுவே ஆட்சி அதிகாரத்தைத் தாங்கி நிற்கும், வழி நடத்தும் கருத்துநிலை ஆகவும் உள்ளது. இதனால் இங்கு அரசியல் சனநாயகத்துக்கு அடித்தளமாக "சமூக சனநாயகம்" விளங்க வேண்டும் என்னும் நடைமுறைக்கு எதிர்மாறாகவே இங்கு நிலைமைகள் வளர்ந்து சென்றுள்ளன.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இருந்து இன்று வரை இலங்கையை ஆட்சிசெய்யும் சிங்க

கூடம்

இதழ் : 01

ஏப்ரல்-ஜூன் 2006

விலை : 100.00

ஆசிரியர்:

தெ.மதுகுதனன்

ஆசிரியர் குழு :

க.சண்முகவிங்கம்

சாந்தி சச்சிதானந்தம்

கொ.நோ.கொண்ஸ்ரன்றென்

நிர்வாக ஆசிரியர்:

ச. பாஸ்கரன்

அச்சு :

ரெக்னோ பிரின்ட், கொழும்பு - 06

தொலைபேசி: 0777-301920

வெளியீடு மற்றும் தொடர்புகட்டு :

KOODAM

3, Torrington Avenue, Colombo - 07.

Tel : 011-2506272

E-mail : koodam@viluthu.org

கள பெளத்த தலைவர்கள் மற்றும் அரசியலாளர்களிடம் அரசியல் சனநாயகத்திற்கு அடித்தளமாக சமூக சனநாயகம் விளங்க வேண்டும் என்ற புரிதல் வெளிப்படவே இல்லை. இதனால் வேறுபட்ட எதிர்விளைவுகள் தான் நிகழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்றன.

இன்னும் சொல்லப்போனால், நவீனத்துவ அரசியலோடு தொடர்புடைய சனநாயகம், சமத்துவம், சுகோதரத்துவம் மற்றும் சுதந்திரம், விடுதலை, தேசியம், தேசியவாதம், தேசம் போன்ற கருத்தாக்கங்கள் அவை உணர்த்தும் அர்த்தப்பாடுகள், விளக்கங்கள் யாவும் அவற்றுக்கே உரிய விதத்தில் சமூக அரசியல், கலாசாரத் தளங்களில் மிகுந்த தாக்கம் செலுத்துபவையாக அமையவில்லை, வளரவில்லை. மாறாக இனத்துவ அரசியலின் ஆதிக்கத்திற்கும் ஏனைய இனங்களின் இருப்புக்கும் அச்சுறுத்தலாகவே அவை வளர்ந்து வந்தன. சமூக சனநாயகத்தை வளர்க்கும் நெறிமுறைகளிற்கு அவை உதவில்லை. நவீன அரசியல் பண்புகளை அவை உள்வாங்க மறுத்துவிட்டன. அவற்றின் அர்த்தப்படுத்தல்களும் வேறாகவே உருமாறின.

“சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சுகோதரத்துவத்தை அங்கீரிக்கும் வாழ்வியல் நெறியே சமூக சனநாயகம். சுதந்திரம் - சமத்துவம் - சுகோதரத்துவம் இவை மூன்றும் தனித்தனி அங்கமாக கருதப்படக் கூடாது. இவை மூன்றும் ஒன்றிணைந்து விளங்கவேண்டும். ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று இல்லை. யெனில் அது சனநாயகத் தன்மையின் நோக்கத்தையே அழித்து விடும்.

சுதந்திரத்தை சமத்துவத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாது. சமத்துவத்தை சுதந்திரத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாது. சுதந்திரத்தையும் சமத்துவத்தையும் சுதந்திரத்துவம் சுகோதரத்துவத்தில் இருந்து பிரிக்க முடியாது. சமத்துவமற்ற சுதந்திரம் ஒருசிலரின் ஆதிக்கத்திற்கே வழிவகுக்கும். சுதந்திரமற்ற சமத்துவம் தனிமனித முயற்சி களை பாழுத்துவிடும். சுகோதரத்துவமற்ற சுதந்திரமும் சமத்துவமும் இயல்பான உறவை ஏற்படுத்தாது”

(டாக்டர் அம்பேத்கர்). இந்தப் புரிதல், எதார்த்தம் எமக்கு விளங்கவேண்டும். இந்த வெளிச்சம் தான் எமக்கான எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிக்கும்.

சனநாயகம் என்பது ஒரு அரசியல் சாதனம் (யாப்பு) மட்டுமல்ல. அதுவொரு சமூக அமைப்பு என்பது மட்டுமன்றி, அது ஒரு வாழ்க்கைத் தத்துவமாகவும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதனையே டாக்டர் அம்பேத்கர் இந்திய சமூகமைப்பில் வலியுறுத்தினார், எதிர்பார்த்தார். நாமும் இதை எமது சூழலில் பொருத்திப் பார்த்துச் சிந்திப்பதில் தவறில்லை.

தமிழ்ச்சமூகம் தன்னளில் சனநாயகம் பற்றிய சிந்தனையை மேலும் மேலும் விரிவுபடுத்த வேண்டும். விடுதலை அரசியல் வழிமுறை சார்ந்த நடைமுறைக்கான செயற்பாடுகள் நோக்கிய அணிதிரட்டலுக்கு சனநாயகம் வாழ்க்கைத் தத்துவமாக ஒளிபாய்ச்சி வேண்டும். அதற்குரிய கலாசாரம் மலர்ச்சி பெற வேண்டும். இதற்கு பல்வேறு அறிவுத்துறைகள் சார்ந்த சிந்தனைமரபுகள் தமிழில் ஒன்று கலக்க வேண்டும்.

இதைச் சாத்தியப்படுத்தும் நோக்கிலேயே கூடம் கூடுகிறது.

நாம், சிந்திப்பதனால்தான் உயிர் வாழுமுடியும். சிந்திப்பது போன்று பசாங்கு செய்தால் நாம் சடமாகத் தான் வாழுநேரிடும். ஆகவே நாம் நாமாக வாழ வேண்டுமானால் சிந்தனை செய்ய வேண்டும். இதற்கு அறிவு வேண்டும். இந்த அறிவு இன்று பல்கிப் பெருகி பலவாறு பிரவாகித்து ஓடுகிறது. அந்த அறிவுவெள்ளத்தில் நாம் மூஷ்கியெழுந்து கரைசேர வேண்டும். இது மீண்டும் மீண்டும் நடக்க வேண்டும். நாமும் அறிவார்ந்த சமூகமாக உருப்பெற்று எழுந்து வளர்ந்து வரவேண்டும்.

நமது இதுகாறுமான சிந்தனை அனைத்தையும் தாண்டிச் சென்று கடந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் தழுவுகிற சமூக வெளிகளின் ஓரங்களைத் தொட வேண்டும். அதற்குரிய சிந்தனைத் தளம் அகலித்து ஆழப்படுத்தப்பட வேண்டும். பன்முக உரையாடலுக்கான களம் திறந்து விடப்பட்டிருக்க வேண்டும். சமூகப் பொறுப்புடன் கூடிய தார்மீக சுதந்திரம் கட்டிக்காக்கப்பட வேண்டும். ஆக, மனித இருந்தல் என்பது இடைவிடாது தன்னை கடத்தல் என்பதாகும்.

நாம் அறிவியல் அறிவைத் தட்டிக்கழிப்பது சுதந்திரத்திற்கான பாதையைத் தட்டிக்கழிப்பதாகும். காரணகாரிய தொடர்புகளை புறக்கணிப்பது உலகைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான ஆற்றலைப் புறக்கணிப்பதாகும். நாம் எதை நோக்கி போகப்போகிறோம்....

ஆக சிந்தனை என்பது யாந்திரிகமான முறையில் அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ளப்படுகின்ற ஓர் உற்பத்திப் பொருள் அல்ல. அது புலன் உணர்வுகளின் அடிப்படையில் எழுந்த அறிவு. இந்த அறிவின் அடைப்படையில் விவரங்களையும் விடயங்களையும் பொதுமைப்படுத்தவும் நடைமுறையை மாற்றியமைக்கவும் செய்கிற ஆற்றலே சிந்தனை, உணர்வு என்பதாகும். இதனை வளர்த்துக் கொள்ள நாம் தயாராக வேண்டும்.

கூடம் கூடப்படுவதற்கான நோக்கமே இதுதான். வாருங்கள்.....

அதிகாரப் பகிர்வும் அரசின் மீள் கட்டமைப்பும்

கலாந்தி எஸ்.சதானந்தன்

1979ம் ஆண்டு முதல் இலங்கையில் அரசுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையிலான யுத்தம் நடைபெற்று வந்துள்ளது. இது ஒரு முழு அளவிலான யுத்தம். இதன் விளைவுகள் என்ன என்பதை பரிசீலிப்போம். அரசு என்பதன் அடிப்படை வரைவிலக்கணம் யாது? என்ற கேள்வியுடன் இந்த விசாரணையை நாம் ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஆயுதங்களை உபயோகிப்பதற்கும் வன்முறைக்கும் தனியுரிமை கொண்டாடும் நிறுவனங்களன் அரசு. ஒரு அரசின் ஆஸ்புலத்திற்குள் வேறுயாரும் ஆயுதம் தாங்குவதற்கும் வன்முறையை உபயோகிப்பதற்கும் உரிமை கொண்டாட முடியாது. 25 ஆண்டுகளுக்கும் மேற்பட்ட இந்த யுத்தம் சிங்கள அரசின் இந்த தனியுரிமையைச் சிதறுடித்துவிட்டது. தான் வைத்திருந்த இந்த உரிமையை மீள் நிலைநாட்ட பரீட்சித்துப் பார்த்து விட்டது. கிடைத்தது படுதோல்விதான். ஏனெனில் நாட்டின் ஒரு பகுதியில் வடக்கு கிழக்கு பகுதியில் அரசின் அதிகாரம் செயற்படவில்லை.

இராணுவவழியில் தீர்க்க முடியாததை வேறுவழியில் தீர்ப்பதை “சமாதான நடைமுறை” என்று கூறிக் கொள்கிறார்கள். இது இராணுவத்தும் என்ற நடைமுறைக்கு துணைக்கு இமுக்கப்பட்ட அரசியல் தந்திரோபாயமேயன்றி வேறு ஒன்றால்ல. சர்வகட்சி மாநாடு, பேச்சுவார்த்தை.... எனப் பல வடிவங்களை பெறும் இந்த வழிமுறையும் அதிகாரத்திற்கான போட்டியின் இன்னொரு வடிவமே யுத்தம் எப்படி அரசின் அதிகாரத்தை மீளப் பெறுவதற்கான வழிமுறையாக கருதப்பட்டதோ அதே போன்றதுதான் சமாதானமும் ஒரு அரசியல் வழிமுறை. இது அரசியல் அரங்கத்தில் நிகழ்வது யுத்தத்தை முடிவுக்கு கொண்டு வரக் கூடிய அரசியல் தீர்வைக் கொண்டு வரவேண்டும். சமாதான வழியில் தீர்வு காண்பதற்கு அதாவது அரசியல் தீர்வுக்கும் பிராதான தடையாக இருப்பவர்கள் விடுதலைப்புலிகள் தான். ஆகவே விடுதலைப்புலிகளுக்கு தமிழ் மக்கள் ஆதரவு கொடுக்கக் கூடாது. தமிழ் மக்கள் இந்த இயக்கத்தைக் கைகழுவி விட்டால் சமாதானம் மலரும். யுத்தம் இருக்காது. அவர்கள் ஆயுதங்களை கையளிக்கவேண்டும். பிரச்சினை தீர்த்துவிடும். அரசும் அரசினை ஆதரிப்போரும், இணைத்தலைமை நாடுகளும் இப்படியான பொய்மையைத்தான் பரப்புகிறார்கள். தமிழ் மக்கள் இதனை நம்ப வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

அரசியல் ரீதியில் அவ்வியக்கத்தைப் பலவீனப்படுத்தி ஆயுதக்களைவையும் மேற்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறார்கள். இவ்விதமல்லாமல் பேரம் பேசல் மூலம் எய்தக் கூடிய சமாதானத் தீர்வு எவ்விதமாக இருக்க முடியும் எனத்தமிழ் மக்கள் கருதுகிறார்கள்?

2006ல் ஜெனிவா பேச்சுவார்த்தையின் போது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட முடிவுகளை அமுல்படுத்துவதற்கு ஜனாதிபதி ராஜபக்ச மன உறுதியுடன் செயற்படவேண்டும். அதன்பின் விடுதலைப்புலிகளுடன் பேரம் பேசத் தொடங்கவேண்டும். இப்பேரம் பேசல் 2002ல் ஒஸ்லோவில் இணங்கிய அரசியல் தீர்வின் அடிப்படையில் அமைதல் வேண்டும்.

2006ல் ஜெனிவா பேச்சுவார்த்தையின் போது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட முடிவுகளை ஜக்கிய இலங்கைக்குள் சமஷ்டி ஆட்சி முறை அமைக்கப்படல் வேண்டும் என்று அப்பொழுது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இத்தகைய அரசியல் கட்டமைப்பை உருவாக்குதல் கட்டம் கட்டமாக செயற்படுத்தப்படின் புலிகளின் ஆயுதக்களைவும் அதற்கேற்ப கட்டம் கட்டமாக செய்யப்படலாம். 1987 இந்திய இலங்கை உடனப்படிக்கையில் அத்தகைய நடைமுறை இருந்தது. இது தான் மனிதாய தன்மையுடையதும் வன்முறையற்றுமான சமாதான வழிமுறையாகும் எனத் தமிழ் மக்கள் நம்புகிறார்கள்.

**அதிகாரப் பகிரவும்
அரசின்
மீன் கட்டமைப்பும்
எஸ்.சுதானந்தன்**

தமிழ் மக்களின் இத்தகைய எதிர்பார்ப்புகள் இவ்விதம் இருக்க மிதவாதிகள் என்று கூறப்படும் சமாதானப் பிரியர்களான சிங்கள விபரல்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்?

விடுதலைப்புவிகளின் இராணுவுப் பலத்தைச் சிறறடிக்கும் அரசின் எண்ணத்தோடு ஒத்த கருத்துடையவர்களாகவே இந்தச் சமாதானப் பிரியர்கள் விளங்குகின்றனர். அவர்களுடைய எண்ணப்போக்கு சில அனுமானங்களின் மீது கட்டப்பட்டது.

1. விடுதலைப்புவிகளின் இராணுவப்பலம் சிங்கள சமூகத்தின் மீதான அச்சுறுத்தலாக உள்ளது.
2. சிங்களத் தீவிரவாதம் இந்த அச்சுறுத்தலின் விளைவே. இதுதான் தீவிரவாதத்தின் ஊற்றுக்கண். அதற்கு நீரூற்றி வளர்ப்பதும் இதுதான். சிங்களத் தீவிரவாதம் அரசியல் தீர்வுக்குத் தடையாக உள்ளது.
3. சிங்கள அரசு விடுதலைப் புலிகளின் இராணுவ பலத்தை சிறறடித்தால் விடுதலைப்புவிகளால் எழும் அச்சுறுத்தல் இருக்காது. ஜனாதிபதி ராஜபக்ச சிங்கள நலன்களை பாதுகாக்க கூடிய உறுதிமிக்க வீரர் என்று சிங்களவர் கருத்தொடங்குவர்
4. அச்சுறுத்தல் இல்லாத போகவே சிங்கள மக்களிடையே இன்று மேலோங்கி வரும் தீவிரவாதம் ஒழியும்
5. சிங்களமக்கள் ராஜபக்சவின் பின்னால் உறுதியாக நிற்பர். சிங்கள தீவிரவாதமும் பலமற்றாக இருக்கும். அப்போது அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்களை அவரால் முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியும். யுத்ததை முடிவுக்கு கொண்டு வர அவரால் முடியும்.
6. சிங்கள சமாதானப் பிரியர்களின் உதவியுடன் ராஜபக்ச இராணுவமயப் படுத்தலை இல்லாதொழித்து ஜனநாயக சமூகமொன்றை உருவாக்கவார். இலங்கையில் ஜனநாயகம் மீண்டும் புத்துயிர் பெறும்.

இன்பியல் முடிவையும் ஒளிமயமான எதிர்காலத்தையும் சித்திரிக்கும் இந்த வழிமுறை மூன்று முக்கியமான வாதங்களின் மீது உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

சிங்கள தீவிரவாதம் தோற்றத்திற்கான காரணம் விடுதலைப் புலிகளால் உருவாக்கப்பட்ட இராணு அச்சுறுத்தலான் என்பது முதலாவது அனுமானம். விடுதலைப் புலிகளின் அச்சுறுத்தலால் தான் சிங்கள தீவிரவாதம் தோன்றியது என்று கூறுவது அப்பட்டமான வரலாற்றுப் புரட்டு. விடுதலைப் புலிகள் அரசியல் அரங்கிற்கு வந்த ஆண்டு 1974. சிங்கள தீவிரவாதம் அதற்கு முன்பே தோன்றிவிட்டது. சிங்களப் பிரதமரான டி. எஸ். சேனநாயக்க 1948ல் மலையத் தமிழர்களின் வாக்குரிமையை பறித்தபோது, 1956ல் பண்டாரநாயக்க தனிச் சிங்கள சட்டத்தை கொண்டு வந்து சிங்கள இனவாதத்தைத் தூண்டிய போதோ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் இருக்கவில்லை. அதற்கு சில ஆண்டுகள் பின்னர் கண்டிக்கு பாதயாத்திரை மேற்கொண்டு சிங்கள இனவாதத்திற்கு ஜே.ஆர் ஜெயவர்த்தன தூபமிட்டபோது விடுதலைப் புலிகள் இருக்கவில்லை. 1958ல் இனப் படுகொலையைத் திட்டமிட்டு நிகழ்த்திய போது விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் இருக்கவில்லை. அதன் பின்னர் 1960க்களில் இலங்கையின் தென்பகுதியில் இருந்து தமிழர்கள் விரட்டியடிக்கப்பட்டு இனச்சுத்திகரிப்பு நிகழ்த்தப்பட்டபோதும் விடுதலைப் புலிகள் இருக்கவில்லை. 1972ன் அரசியல் யாப்பை உருவாக்குவதற்கும் விடுதலைப் புலிகள் காரணமாக இருக்கவில்லை. அந்த அரசியல் யாப்பு பெளத்தத்தை அரசு மத்தின் நிலைக்கு உயர்த்தி சிங்கள பெளத்த இனவாதத்தினையும் தீவிரவாதத்தையும் நிறுவனமயமாக்கியது. இந்த வரலாற்று நிகழ்வுகள் யாவும் தெட்டத்தெளிவாக உணர்த்துவது என்ன? விடுதலைப் புலிகள் அரசியல் அரங்கிற்கு வருமுன்னரே சிங்கள இனவாதம் அதன் தீவிரத்தன்மையைப் பெற்று விட்டது. சிங்கள இனவாதிகளைப் பலப்படுத்தியவர்கள் விடுதலைப் புலிகளின் இராணுவ அச்சுறுத்தலால் தூண்டப்பட்டவர்கள் என்று கூறுவது அப்பட்டமான வரலாற்றுப் புரட்டு. சிங்கள தீவிரவாதம் அரசு பயங்கரவாதம் ஆகியவற்றின் தாக்கத்திற்கு பதிற்குறியாகவும் பின் விளைவாகவும் எழுந்ததே விடுதலைப்புவிகள் இயக்கம்.

இரண்டாவது வாதம், முன்னதைவிட விசித்திரமானதும் கேளிக்கிடமானதுமாகும். வடக்குக் கிழக்கில் நடக்கும் கொலைகள் வன்முறை, பாலியல் வன்புணர்ச்சி போன்றனவும் தமிழ் மக்கள் மீது திணிக்கப்படும் யுத்தமும் அவசியானது, நியாயமானது. அதை ஜனாதிபதி ராஜபக்ச தொடர்ந்து மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் அவரால் சிங்கள தேசத்தின் நம்பிக்கைக்குரிய தலைவர் என்ற தகுதியை தக்கவைக்க முடியும். தமிழர்கள் படும் அவலம், அவர்களின் சாவும் அவர்களுது சொத்துக்களின் அழிவும் கவலைக்குரியினவேணும் சமாதானம் என்ற உயர் இலட்சியத்தினை அடைவதற்காக கொடுக்க வேண்டிய விலை இது. ஆதலால் இது ஏற்படுத்தைதே என்று வாதிடுகிறார்கள். “யாருக்கு இது ஏற்படுத்தைதூ?” என்று இவர்களால் பதில் கூற முடியுமா?

மூன்றாவது வாதம், ஜனாதிபதி ராஜபக்ச ஒரு “மிதவாதி” என்பது. இவரது அரசாங்கத்தில் பல தீவிரவாதிகள் இருக்கலாம். ஆனால் இவர் வித்தியாசமானவர் என்கி-

**சிங்கள
தீவிரவாதம்
அரசு
பயங்கரவாதம்
ஆகியவற்றின்
தாக்கத்திற்கு
பதிற்குறியாகவும்
பின் விளைவாகவும்
எழுந்ததே
விடுதலைப்புவிகள்
இயக்கம்**

நார்கள் இந்த சமாதான விரும்பிகள். அவர் விடுதலைப் புலிகளின் தீவிரவாதத்திற்கும் சிங்கள தீவிரவாதத்திற்கும் இடையே சாதுரியத்தோடு சமரசமான நடுவழியில் பயணிக்கும் ஒரு மிதவாதி என்கின்றனர்.

விடுதலைப் புலிகளை யுத்தத்தில் தோற்கடித்து விட்டால் இவரால் சிங்களத் தீவிரவாதிகளையும் அரசியலில் இருந்து ஒரம் கட்டிவிட முடியுமென்றும் இவர்கள் கூறுகின்றனர். அவர் இலங்கை மக்களின் நல்வாழ்வை மனதில் கொண்டு அரசியல் தீர்வு ஒன்றை தாமாகவே முன் வந்து செய்யக் கூடிய தாராள உள்ளம் படைத்த ஒருவர் என்றும் கூறுகின்றனர்.

இந்த வாதங்கள் எவ்வும் புதியன அல்ல. இவர்கள் சித்திரிக்கும் ஒளிமிக்க எதிர்காலம் பற்றிய சித்திரமும் புதியதொன்றல்ல. சமாதானத்திற்கான யுத்தம் என்பதை ஜனாதிபதி குமாரதுங்க 1993ல் தொடங்கிய போது இதே வாதங்கள் தான் சமாதான விரும்பிகளால் முன்வைக்கப்பட்டன. இதே போன்றே ஒரு விடிவு காலம் தோன்றி விட்டது என்றும் இவர்கள் நம்பவைத்தனர். குமாரதுங்கா “ஒரு பெண் அத்தோடு அவர் ஒரு தாயும் கூட” என்று சொன்னார்கள். யாழ்ப்பாணத்தைப் “பிடிக்க” வேண்டிய ஒரு “கட்டாயம்” அவருக்கு இருந்து என்றார்கள். சிங்கள தீவிரவாதிகளுக்கு எதிராக அவர் செயற்படுவதற்கு வேண்டிய பலத்தை அவருக்குக் கொடுங்கள் என்றார்கள். அப்போதுதான் உறுதியோடு அவரால் ஒரு அரசியல் தீர்வு ஒன்றைக் கொண்டு வர முடியும் என்றார்கள். யாழ்ப்பாணத்தின் வீழ்ச்சி 1995 டிசம்பரில் நிகழ்ந்த போது கொழும்பு நகரின் புகழ்பெற்ற “சமாதான” அமைப்பு ஒன்றின் முக்கியஸ்தரான சிங்களவர் ஒருவர் அப்போது மிகுந்த பெருமித்ததோடு ஒன்றை கூறி வைத்தார். அந்த வீழ்ச்சிக்கான யுத்தத்தில் அரசு பெருமைப்பட்டால் “அரசாங்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் அடைந்த வெற்றியில் அரசு சாரா நிறுவனங்களின் பங்கையும் எவரும் மறுக்கக் கூடாது என்ற பொருள்பட அவர் எழுதினார் (தி ஜில்லன்ட் 10 டிச 95). இந்த நிகழ்வைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்தேறிய மனித உரிமை மீறல் அவலம் - ஆட்கள் காணமல் போதலும் புதைக்குழிகளும் - ஆகியன பற்றி இங்கு சொல்லத் தேவையில்லை.

இப்போது ஜனாதிபதி ராஜபக்ச தீட்டியிருக்கும் அரசியல் தீர்வு எத்தகையது? அதன் உள்ளடக்கம் யாது? என்ற கேள்வியை நாம் கேட்க வேண்டுமெல்லவா?

முதலில் விடுதலைப் புலிகள் ராணுவ ரீதியில் தோற்கடிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு அடுத்தபடியாக அவர்கள் கட்டிவளர்த்திருக்கும் அரசு என்று ஒன்று இருக்கிறதே அதை சிறகடிக்க வேண்டும். அந்த போட்டி அரசை புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் விட்டால் சிங்கள மக்கள் ஜனாதிபதியை ஆதரிக்க மாட்டார்கள் தானே. இது வருந்தத்தக்க ஒன்றுதான் - என்ன செய்வது. அதையும் அடித்து நொருக்குவோம். இல்லாவிட்டால் சிங்கள தீவிரவாதம் மீண்டும் உருக்கொள்ளும். சட்ட முறையற்ற ஆனால் செயல் முறையில் உள்ள இந்த தமிழ் அரசை ஒழித்துக் கட்டினால் ஜனாதிபதியின் வேலை மிக இலகுவானதாக இருக்கும். அப்போது அவர் “அரசின் மீன் கட்டமைப்பு” (Restructuring) என்ற வரலாற்றுச் சாதனையை அவரால் நிறைவேற்றி சமாதானத்தை மலரச் செய்ய முடியும்.

அரசின் மீன் கட்டமைப்பு

அதிகாரப் பகிர்வும்
அரசின்
மீன் கட்டமைப்பும்
எஸ்.சதானந்தன்

ஒன்றையாட்சி முறையை “பேச்சுவார்த்தை” மூலம் “மீன் கட்டமைப்பு” செய்தவின் சாத்தி-யப்பாடு பற்றி இப்போது சிங்கள சமாதான விரும்பிகள் பேசிக் கொள்கிறார்கள். இம் மீன் கட்டமைப்பின் மூலம் “ஜனாயகப்படுத்தல்” “அதிகாரத்தில் பங்கேற்றல்” “பன்மைத்துவம்” “யாரையும் ஒதுக்காமல் உள்வாங்கிக் கொள்ளும் அரசியல் கலாசாரம் ஆகியனவெல்லாம் இங்கே மலரும். ஜனாயகம் பூத்துக்கூலுங்கும் என்கிறார்கள். யுத்தத்தால் வீடிமுந்து வாழ்விழுந்து நாதியற்று அலையும் தமிழினத்திற்கு இந்த ஆசைக் கனவுகள் மனதைக் கிறங்க வைப்பனதான். ஆனால் இந்தக் கனவுச் சித்திரத்தின் ஊடே “அரசின் மீன் கட்டமைப்பு” பற்றிய மங்கலான சித்திரம் தானும் தெரிகிறதா? இல்லவே இல்லை. அரசின் மீன் கட்டமைப்பு எப்படியானதாக இருக்கும் என்பதை திட்டமிட்டு மறைக்கிறார்கள்.

தமிழர்கள் ஒரே ஒரு கேள்வியைத்தான் கேட்கிறார்கள். அரசின் மீன் கட்டமைப்பு என்று கதைக்கிறார்களே, சிங்கள அரசை மீன்கட்டமைத்தல் என்பது இயலக்கூடிய காரியந்தானா?

சிங்கள ஆளும் குழாம் அரசின் அதிகாரங்களை எல்லாம் மையத்தில் குவித்து வைக்கிறது. நாளும் பொழுதும் நடந்தேறும் இந்த “குவிப்பு” ஏதோ தற்செயல் விடயம் தானா? இந்தக் கைங்கரியத்துக்கு காரணமானவர்கள் யார்? அவர்களின் சிந்தனை எத்தகையது? அவர்கள் என் இப்படிஅதிகார குவிப்பில் கண்ணும் கருத்துமாக செயற்பட்டார்கள். அவர்கள் சிந்தனை மாறுமா? என்பன தமிழர் கேட்க வேண்டிய நியாயமான கேள்விகள் அல்லவா?

இவர்கள் யார் என்ற கேள்வியை கேட்டுப் பாருங்கள். அரை நிலப்பிரபுத்துவ ஆளும் கும்பவின் பிரதிநிதிகள். இவர்களுக்கு தாராண்மை வாதம் அல்லது விபரவிசம் என்றால் என்ன என்றே தெரியாது. தோட்டத்துரை மார்கள், ஏற்றுமதி இறக்குமதி தோன்றி விட்டது.

விடுதலைப் புலிகளின் அச்சுறுத்தலாலேயே சிங்கள தீவிரவாதம் கொண்றியது என்று கூறுவது

அப்பட்டமான வரலாற்றுப் புரட்டு. விடுதலைப் புலிகள் அரசியல் அரங்கிற்கு வந்த ஆண்டு 1974. சிங்கள தீவிரவாதம் அதற்கு முன்பே அதை வெற்றி விட்டது.

**அதிகாரப் பகிரவும்
அரசின்
மீன் கட்டமைப்பும்
எஸ்.சதாநந்தன்**

வர்த்தக முதலைகள், சாராயக் குத்தகைக்காரர், சூதாட்டம் போன்ற பணம் சுருட்டும் தொழில்களில் சடுபட்டோர் ஆகியவர்கள் தான் வரலாற்று ரீதியாக இந்த அரசைக் கட்டமைப்பதற்கு உதவியவர்கள். பின்னால் நின்றவர்கள். இந்த அரசைத்தான் மீன் கட்டமைக்க வேண்டும். இடைக்காலச் சிந்தனையில் ஊறிப்போன பெள்த மதகுருமார்களும் இவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டார்கள். தமது ஆட்சிக்கு எதிராக யாரும் சுட்டுவிரலை அசைக்கக் கூடாது என்பதே இவர்களின் எண்ணமாக இருந்தது. 1950க்களில் சிங்கள சமூகத்தில் வர்க்க முரண்பாடுகளும் சாதி முரண்பாடுகளும் தீவிரம் பெற்றன. காலனித்துவ தோட்டப் பொருளாதாரத்தின் சரிவால் தான் இந்த முரண்பாடுகள் தீவிரம் பெற்றன. இந்த முரண்பாடுகளின் பயனாகத்தான் 1971ம் ஆண்டின் சிங்கள தீவிரவாத ஜே.வி.பி கிளர்ச்சி தோன்றியது. ஆனால் கும்பல் இக் கிளர்ச்சியை ஈவிரக்கமின்றி அடக்கியது. 20,000 சிங்களவர் கொல்லப்பட்டார்கள். இந்தக் கிளர்ச்சியை அடக்கிய கையோடு முதல் செய்த வேலை பலம்பொருந்திய இராணுவம் ஒன்றைக் கட்டமைத்துதான். பொருளாதார வளர்ச்சியல்ல.

இப்பின்னணியில் தான் 1972ம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பு அரங்கேறியது. இந்த யாப்பின் நோக்கம் சிங்கள பெளத்தத்திற்கு முதன்மை வழங்கும் ஒற்றையாட்சி முறையைப் பலப்படுத்துவதுதான். சிங்கள ஆனால் வர்க்கம் 1978ல் இந்த அதிகாரக் குவிப்பு முறைக்கு மேலும் வலுக் சேர்ப்பதற்காக நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள ஜனாதிபதி முறையைக் கொண்டு வந்தது. சிங்கள சமூகத்தின் மத்தியில் இருந்து தோன்றக் கூடிய ஆபத்துக்களை மட்டுமல்ல தமிழர் தரப்பில் இருந்தும் வடக்குக் கிழக்கில் தோன்றிய தமிழ்த் தேசிய வாதத்தையும் முறியடிப்பதற்கேற்ற அரசியல் யாப்பு கட்டமைப்பை உருவாக்கினர்.

தமிழர்கள் ஒரே ஒரு கேள்வியைத்தான் கேட்கிறார்கள். அரசின் மீன்கட்டமைப்பு என்று கதைக்கிறார்களே. சிங்கள அரசை மீன்கட்டமைத்தல் என்பது இயலக் கூடிய காரியந்தானா?

சர்வதேச நாணய நிதியம் தாராண்மைப் பொருளியல் முறையை இலங்கையில் புகுத்தியது. இவை பொருளியலில் சமத்துவமின்மையை மேலும் அதிகரித்தது. சமூக நெருக்கடிகள் தோன்றின. சிங்கள தொழிலாளர் வர்க்கம் எதிர்ப்புக்களை ஆரம்பித்தது. 1988/89ல் ஜே.வி.பி கிளர்ச்சி தோன்றியது. ஆனால் வர்க்கம் அடக்கு முறைச் சட்டங்கள் கொண்டு வந்தது. கிளர்ச்சியை முறியடித்தது. 60,000 இளைஞர்கள், யுதிகளும் கொல்லப்பட்டனர். அரசு இராணுவ மயப்படுத்தப்பட்டது. 1979ன் பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டத்தை ஒரு கருவியாகக் கொண்டு தமிழர் மீது அரசு பயங்கரவாதம் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது இருந்த போதும் அரசினால் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் வளர்ச்சியை தடைப்படுத்தவோ அதன் ஆயுத பலத்தை முறியடிக்கவோ முடியவில்லை.

பொருளாதார நெருக்கடிகளும், தமிழ்டேசிய இனப் பிரச்சினையும் அரசுக்கு எதிரான இயக்கத்திற்கு உயிருட்டன. ஆனால் வர்க்கக்கத்திற்குத் தெரிந்த பழக்கமான வழிமுறை ஒன்றே ஒன்றுதான். இராணுவ பலத்தை அதிகரிப்பதும் விஸ்தரிப்பதும் தான் அந்த வழிமுறை. இதன் விளைவாக இராணுவம் அலுவலர் ஆட்சியின் பிடியில் சிக்கியுள்ள ஒற்றை ஆட்சி அரசு முறை உருப்பெற்றது. “தேசிய பாதுகாப்பு அரசு” (National security state) என வருணிக்கப்படும் அரசு இங்கு உருப்பெற்றது. பொருளியல் அரசியல் நிலைமைகள் நானுக்கு நாள் மோசமடைந்து சென்றன. அரசினால் உருப்படியாக எந்த முன்னேற்ற நடவடிக்கைகளையும் பொருளியல் துறையில் மேற்கொள்ள முடியவில்லை. அரசு தனது அதிகாரத்தையும், நலன்களையும் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கு அதிகாரத்தை மத்தியில் குவிப்பது தான் வழி எனக் கருதியது. எதிர்ப்பு வலுப்பட்ட அரசும் சர்வாதிகார போக்கில் சென்றது. ஜனநாயகம் குழிதோண்டிப் புதைக்கப்பட்டு சர்வாதிகார அரசு நிலைபெற்றது.

இந்தப் போக்கு எப்படித் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கலாம்? நிச்சயமாக ஜனநாயக மயப்படுத்தல் இந்தப் போக்கை தடுத்திருக்கும். ஆனால் சிங்கள ஆனால் சிங்கள ஆனாயத்தை உயிர் பிழைக்க விடவில்லை. சிங்களவர் மத்தியில் இருந்து தோன்றிய எதிர்ப்புக்களையும் தமிழரின் ஆயுதம் ஏந்திய போராட்டத்தையும் எதிர்கொண்ட சிங்கள ஆனால் வர்க்கம் ஜனநாயக சீர்திருத்தங்களை ஆதரிக்காத்தில் வியப்பில்லை. 1971 முதல் இன்றுவரை ஜனநாயக சீர்திருத்தங்கள் எதனையும் அரசு அனுமதிக்கவில்லை.

சுருக்கமாகக் கூறுவதாயின் அரசின் மீன் கட்டமைப்பும் அதன் மூலம் ஜனநாயக சுதந்திரங்கள் பாதுகாக்கப்படுவதும் சாத்தியமற்றதாகி விட்டன. மேலும் மேலும் அதிகாரக்குவிப்பில் தான் அரசு நாட்டம் கொள்கிறது. தேசப் பாதுகாப்புக்கான சட்டமொன்றை கொண்டு வருவதும் கட்டாய இராணுவ ஆட்சேர்ப்பும் கூட அடுத்து நிகழலாம். இந்தப் பின்னணியில் தான் சிங்கள விபரங்களின் கற்பனாவாதத்தை நோக்குதல் வேண்டும். அவர்கள் ஜனநாயகத்தை மலரச் செய்வதற்கான அரசின் மீன் கட்டமைப்பு பற்றிக் கற்பனை செய்கிறார்கள். இராணுவ மயப்பட்ட அரசமுறைமையின் கீழ் ஜனநாயத்தின் மலர்ச்சிக்கான உள்ளாற்றல் இன்னும் இருக்கிறது என்று கூறுவது பித்தலாட்டம் என்பது மட்டுமல்ல ஒரு ஏமாற்றலும் கூட. (20 மே 2006 ல் எழுதப்பட்டது.)

சிவில் சமூகம் : இயல்பும் இயக்கமும்

க.சண்முகலிங்கம்

ஏவதேச விவகாரங்களையும் உள்நாட்டு அரசியல் பொருளாதார நிகழ்வுகளையும் நெறிப்படுத்தும் வல்லமையுடையதான் “சிவில் சமூகம்” (Civil Society) என்பதொன்று இன்று வளர்ந்து விட்டதாக அடிக்கடி பலராலும் கூறப்படுகிறது. சிவில் சமூகத்தைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் பயனுள்ள எந்த அபிவிருத்தி முயற்சிகளையும் நாம் முன்னெடுக்க முடியாது என்றும் கூறப்படுகிறது. அப்படியானால் இந்த சிவில் சமூகம் என்றால் என்ன? இந்த இரண்டு சொற்களின் சேர்க்கையால் சுட்டப்படும் எண்ணக்கருவின் அம்சங்கள் யாவை?

“சிவில்” என்ற ஆங்கிலப்பதம் எமக்கு நன்கு பரிச்சயமான ஒன்றுதான். பொறியியல் கல்வியின் பல பிரிவுகளில் ஒன்று “சிவில் எஞ்ஜினியரிங்”. சிவில் பொறியியலாளர் ஒருவர் குடிமக்களுக்கு தேவையான கட்டமைப்புக்களான கட்டடங்கள், வீதிகள், நீர்ப்பாசன கட்டமைப்புக்கள், நீர்வழங்கல், கழிவு வடிகாலமைப்பு ஆகிய வேலைகளைச் செய்வார். இதனால் அவரைச் “சிவில்” பொறியியலாளர் என்கிறோம். பொதுமக்களுக்கான பணிகளை ஆற்றும் நிர்வாகத்துறைப் பணியாளரையும் சிவில் சேவை உத்தியோகத்தர் என்று கூறுவதையும் நாம் அறிவோம். இச்சொல்லில் சிவில் என்பது மிலிட்டரி அல்லது இராணுவத்தில் இருந்து வேறுபட்டது என்ற கருத்தும் உள்ளடங்கியிருக்கிறது. சனநாயக சமூகத்தில் இராணுவம் சிவில் விடயங்களில் இருந்து தெட்டத் தெளிவாக ஒதுங்கிக் கொள்கிறது என்ற மரபின் தொடர்ச்சியால் தான் இக்கருத்து சிவில் என்ற சொல்லில் புதுந்து கொண்டது. சர்வாதிகார ஆட்சி நிலவும் நாடுகளில் சிவில், இராணுவம் என்ற பகுப்பு வெளிப்படையாகக் காணப்படும்.

“சிவில் சமூகம்” என்ற தொடர் அபிவிருத்திச் சிந்தனையில் இன்று முக்கியம் பெற்றதற்கு இரு காரணங்கள் உள்ளன. அவை

1. சந்தைத் தோல்வி
2. அரசின் தோல்வி

லிபரலிச பொருளியலாளர்கள், அரசின் தலையீடு இருக்கக் கூடாது என்றனர். திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கைகள் சந்தைச்சக்திகளை பூரணசுதந்திரத்துடன் செயல்பட வைக்கின்றன. இறக்குமதிக்கட்டுப்பாடு, அந்திய செலாவாணிக்கட்டுப்பாடு, விலைக்கட்டுப்பாடு....

என்று எண்ணிறந்த கட்டுப்பாடுகள் 1970-77 காலத்தில் இருந்தன. இக்கட்டுப்பாடுகள் அரசின் தோல்வியில் முடிந்தன. ஆனால் திறந்த பொருளியல் கொண்டுவரும் சந்தைச் சுதந்திரத்தின் தீங்குகளும் இன்று வெளிப்பட்டு நிற்கின்றன. சந்தைத் தோல்வியும் அரசின் தோல்வியும் தெரிவிக்கும் உண்மை என்ன? வறுமை, அடக்கு முறை, ஊழல், சமூகப்பிரச்சினைகள் ஆகியனவற்றின் தீர்வு “சந்தை” “அரசு” என்ற இரு நிறுவனக் கட்டமைப்புக்கு அப்பால் உள்ள சிவில் அமைப்புக்களின் துணையினரிடத் தீர்க்கப்பட முடியாதன என்பதே.

இன்று மேற்கத்திய நாடுகளின் நிதி உதவியின் கணிசமான தொகை சிவில் சமூகத் திட்டங்கள் (Civil Social Projects) என்னும் வகைத் திட்டங்களிற்கு ஒதுக்கப்படுகின்றன. பொதுவாக அபிவிருத்தி நடவடிக்கையில் சிவில் சமூகத்தின் பங்கேற்பு வேண்டும். அதாவது சிவில் சமூகத்தின் ஆற்றல் மேம்பாடு அல்லது வலுவூட்டல் (Capacity Building) வேண்டும் 1990க்களின் பின் அரசியல், பொருளியல் சமூகவியல் ஆகிய துறைகளில் புகுந்த சிவில் சமூகம் என்ற எண்ணக்கருவின் பூலங்களை உரோமர்கள் சிந்தனையில் தேட முடியுமாயினும், வெளிகாலத்து வாரச்சிகள் பற்றியே நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

சிவில் சமூகம் -
இயல்பும் இயக்கமும்
க.சண்முகவிங்கம்

"சிவில் சமூகம்" என்னும் எண்ணக்கரு

1990களின் பின் அரசியல், பொருளியல், சமூகவியல் ஆகிய துறைகளில் புதுநாடு இந்த எண்ணக்கருவின் மூலங்களை உரோமர்கள் சிந்தனையில் தேட முடியுமாயினும், நவீன காலத்து வளர்ச்சிகள் பற்றியே நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். பொக்கல், மார்க்ஸல், கிராம்சி ஆகிய அறிஞர்களின் கருத்துக்கள் சிவில் சமூகம் பற்றிய சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு உதவின. சிவில் சமூகம் என்றால் என்ன? அதன் முக்கிய இயல்புகள் யாவை? சிவில் சமூகத்தின் இயக்கத்தை அடையாளம் காண்பது எப்படி? ஆகிய கேள்விகளுக்கு பதிலிறுப்பதாயின் சிவில் சமூகம் பற்றிய வரைவிலக்கணத்தை முதலில் வகுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் சிவில் சமூகத் தின் இயல்புகள் யாவற்றையும் ஒருங்கு சேர்த்து சுருக்கமான முறையில் வரைவிலக்கணம் எழுதுவது சிக்கலான பணியாகும். வரைவிலக்கணப்படுத்துவதை விட்டு அதன் இயல்புகளையும் இயக்கத்தையும் விளங்கிக் கொள்வதற்கான நோக்கு முறைகளை விபரிப்பதன் மூலம் சிவில் சமூகம் என்றால் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளல் முடியும். அலிசன் வான்றூ (Alison VanRooy) என்பவர் சிவில் சமூகம் பற்றிய ஆறுவகையான நோக்கு முறைகளை எடுத்துக் கூறுகின்றார். அவை பற்றி அடுத்து நோக்குவோம்.

விழுமியங்களும், நியமங்களும் (Values and Norms)

நம்பிக்கை, புரிந்துணர்வு, சகிப்புத்தன்மை, ஒற்றுமையும் கூட்டுறவும் ஆகிய பண்புகள் ஒரு சமூக அமைப்பில் அதன் இயக்கத்தில் துலக்கமாக வெளிப்பட்டு நிற்குமாயின் அங்கே சிவில் சமூகம் இயங்குகிறது என்று கூறலாம். இப்பண்புகள் இல்லாதவிடத்து சிவில் சமூகம் செத்துவிட்டது என்கிறோம். சமூக இயக்கம் பற்றிய சில பண்புகளிலும் அதன் விழுமியங்களிலும், அது வலியுறுத்தும் நியமங்களிலும் சிவில் சமூகத்தின்

இயல்புகளைக் காணலாம். பின்லாந்து, பெட்ன்மார்க், சவீடின், சவிர்ச்சர்லாந்து ஆகிய தேசங்களுக்கும் எம்மவர் பலர் புலம் பெயர்ந்து போனார்கள். இந்தப் புலம்பெயர் அனுபவம் ஜோராப்பாவிற்குள்ளேயே சில நாடுகளில் வித்தியாசமான சமூகச் சூழல் உருவாகியிருக்கிறது என்ற உணர்வை சிலருக்கு உண்டாக்கியிருக்கிறது. 1950களிலிரும் 1960க்களிலிரும் எமது சமூகத்தில் இருந்த அறிவாளிகள் பலர் சோசலிசக்கனவுகளில் தினைத்தனர். இன்று மேலே குறிப்பிட்ட நாடுகளில் ஒருவகைச் சோஷலிசம் மலர்ந்து விட்டது என்று கூட சிலர் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். மருத்துவப் பேராசிரியரும் மார்க்சியவாதியுமான கார்லோ பொன்சேகா 1990க்களின் முற்பகுதியில் பின்லாந்து நாட்டில் புகலிடம் தேடி அங்கு வாழ்ந்தார். நாடு திரும்பிய பின்னர் தமது பின்லாந்து வாழ்க்கை அனுபவங்களைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதினார். பின்லாந்தில் சோஷலிசக்கனவுகள் நனவாகிவிட்டதாகவே அவர் கருதினார். சட்டத்துறை அறிஞர் வி.ரி.தமிழ்மாறன் "ஒல்ந்து தீவுகள் - ஒரு முன்னுதாரணமான தீவு என்ற பொருளில் ஒரு சிறந்த நூலை எழுதியுள்ளார். ஒல்ந்து தீவுகள் பின்லாந்து நாட்டின் ஆஸ்புலத்திற்குள் அமையும் பகுதி. இங்கே சிறுபான்மை மொழிக் குழுமம் ஒன்று "சுய நிர்ணய உரிமை" என்று கூறுகிறோமே, அந்த உரிமைகள் அனைத்தையும் பூரணமாக அனுபவிக்கிறது. இதைப் பற்றி அவர் அழகாக இந்நாலில் விபரிக்கிறார். இது உண்மையில் ஒரு அதிசயம் தான். பின்லாந்து மக்களிடம் இந்தச் சகிப்புத் தன்மை, ஐன்நாயகம், ஒற்றுமை எப்படி மலர்ந்தது? அதற்கு சிவில் சமூகத்தின் விழுமியங்களும், நியமங்களும் தான் காரணம் எனலாம்.

அபிவிருத்திச் சிந்தனையில் இன்று பழக்கத்திற்கு வந்துள்ள இன்னோர் எண்ணக்கரு சமூக சொத்து (Social Capital) என்பது. இதனையும் விழுமியங்களோடு தொடர்புபடுத்தி நோக்குவோம். புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களையும் அவர்கள் இங்கே விட்டுச் சென்ற உறவுகளையும் வாழுவைப்பது வெளிநாட்டில் இருந்து கிடைக்கும் பணவடிவிலான சொத்து மட்டும் (Financial Capital) அன்று. தமிழர்களின் குடும்பம் என்ற உறவு முறையின் பலம் தான் அவர்களை வாழுவைக்கிறது. இது ஒரு சமூகச் சொத்து. அதுபோல் சிவில் சமூக நிறுவன அமைப்புக்கள் தமிழர் வாழ்வின் மேம்பாட்டிற்கு உதவியதற்கான உதாரணங்களைக் கூறலாம். எல்லாவகைச் சொத்துக்களையும் விட சமூகச் சொத்துக்கள் தாம் ஒரு மக்கள் சமூகத்திற்கு கைகொடுத்து உதவக்கூடியன. சிவில் சமூகம் சமூகச் சொத்தின் தேட்டத்திற்கு உதவுகிறது.

நிறுவன அமைப்புக்களின் கூட்டுத்தொகுதி

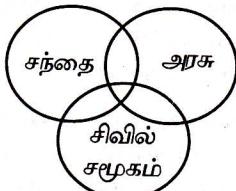
சிவில் சமூகத்தை நிறுவன அமைப்புக்களின் கூட்டுத்தொகுதியாக காண்பது இன்னோர் நோக்குமுறை. இவ்விதம் பார்க்கும்போது எந்தெந்த நிறுவனங்களைச் சிவில் சமூகத்தில் சேர்க்கலாம், எவற்றைச் சேர்க்க முடியாது என்ற கேள்விகள் எழுகின்றன. எண்ணிக்கையில் பலவான நிறுவனங்களை நாம் சேர்க்க முடியுமாயினும் சிவில் சமூகம் என்று ஒருமையில்தான் கூட்டுகின்றோம். சிவில் சமூகங்கள் என்று பன்மையில் கூட்டுவதில்லை. அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் (NGO'S) சமூக இயக்கங்கள் (உம் பெண்ணியம், தலித்தியம்) மனித

எல்லாவகைச் சொத்துக்களையும் விட சமூகச் சொத்துக்கள் தாம் ஒரு மக்கள் சமூகத்திற்கு கைகொடுத்து உதவக்கூடியன. சிவில் சமூகம் சமூகச் சொத்தின் தேட்டத்திற்கு உதவுகிறது.

உரிமை இயக்கங்கள் ஆகியன சிவில் சமூகத்தின் உறுப்பு நிறுவனங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. சமூக மாற்றத்தின் கருவிகளாக செயற்படுதல் இந்நிறுவனங்களின் பொது இயல்பு. சந்தை (Market Place) அரசு என்ற ஒரு விடயங்களையும் சார்ந்த நிறுவனங்களை சிவில் சமூகத்தின் பாகமாகக் கொள்வதில்லை. அத்தோடு “அரசியல் அதிகாரத்தை” பிரயோகிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட அமைப்புக்களைச் சிவில் சமூகத்தின் பாகமாகக் கருதுவதில்லை. இதனால் அரசியல் கட்சிகள் சேர்க்கப்படுவதில்லை. அபிவிருத்தி வேலைகளைப் பற்றிச் சிந்திக்குமிடத்து என்.ஜி.ஓ. எனப்படும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனம் பற்றி மட்டும் கவனத்தில் கொள்ளும் வழக்கமும் உள்ளது. சிவில் சமூகம் என்பதை நாம் விரிந்த அர்த்தத்தில் பார்க்கவும் வேண்டும். சிவில் சமூகத்தை எல்லா நிறுவனங்களின் கூட்டுத்தொகுதியாக நோக்கமுடியும்.

சிவில் சமூகம்- ஒரு களம்

சிவில் நிறுவனங்கள் செயற்படுவதற்கான ஒரு களம் (Space) அரங்கு என்ற பொருளிலும் சிவில் சமூகம் விளக்கப்படுகிறது. ஐனநாயக சமூகங்களின் இயக்கமும் செயற்பாடுகளும் மூன்று செயற்புலங்களில் (Spheres) மையங்கொள்கின்றன. அவை சந்தை, அரசு, சிவில் சமூகம் என்ற மூன்றும் ஆகும். கீழே உள்ள மாதிரி ஒரு இதனை விளக்குகிறது.

இது ஒரு எளிமைப்படுத்தப்பட்ட மாதிரியே அன்றி சிவில் சமூகத்தின் எல்லைகளை திட்டவட்டமாக வரையறை செய்வதாகக் கருத முடியாது. அரசின் பாகமல்லாத களம் எங்கே தொடங்குகிறது? சந்தையின் எல்லைக்கோடு எது? என்பன சிக்கலான கேள்விகள். சிவில் நிறுவனங்களின் நோக்கங்கள், இலக்கு, வழிமுறைகள், செயல்கள் என்பன ஒன்றிற்கு ஒன்று வேறுபடும். அவை எங்கே நிலை கொண்டுள்ளன என்ற நோக்கில் மட்டும் பார்ப்பது எளிமையான ஒரு முறை. தொழிற்சங்கங்கள் சந்தை என்ற களத்தில் உள்ளன. அவற்றை சிவில் சமூகத்தின் பகுதியாகக் கொள்ளலாமா என்று கேட்கலாம். அவை செயற்படும் களம் சிவில் சமூகத்திலும் ஊடுருவி உள்ளது என்பதே பதில்.

சிவில் சமூகம் - ஒரு வரலாற்றுக்கட்டம்

குறிப்பிட்ட முன் தேவைகள் நிறைவு செய்யப்படும் போது ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்று வளர்ச்சியின் போக்கில் ஏற்படும் ஒரு கட்டம் (a historical moment) தான் சிவில் சமூகம், இது இலட்சியமயப்பட்ட ஒரு விவரணாச்சித்திரம். தனிமனிதனுக்கு முதன்மை அளிக்கப்படுதல், உரிமைகளும் சுதந்திரமான செயற்பாடுகளும் மதிக்கப்படுதல், பொதுவாழ்வின் இயக்கம் பற்றிய ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நியமங்களும் விதிகளும் பேணப்படுதல் ஆகிய அம்சங்கள் வெளிப்பட்டு நிற்கும் வரலாற்றுக் கட்டடத்தில் ஒரு தேசத்தில் சிவில் சமூகம் உயிர்ப்புடன் தோற்றம் பெறுகிறது என்று சிலர் கருதுகின்றனர். இந்த வரலாற்று முறை

நோக்கின் பிரதான அம்சம் யாதெனில் சிவில் சமூகம் இயல்பும் இயக்கமும் க.சன்முகவிளக்கம் தோன்றுகிறது? அது தோன்றுவதற்கான முன் தேவைகள் எவை? அது எப்போது அழிகிறது? என் அழிந்து சிதைவடைகிறது? என்ற கேள்விகளை எழுப்புவதுதான். இது சிவில் சமூகத்தை எப்படிகட்டியெழுப்பலாம், அதற்காக என்னென்ன வழிமுறைகளைக் கையாள வேண்டும் என்னென்ன திட்டங்களை செயற்படுத்தல் வேண்டும் என்ற தேடலில் முடியும்.

சிவில் சமூகம் மேலாண்மைக்கு எதிரானது

இந்நோக்கு முறையானது சிவில் சமூகத்தை மேலாண்மையை எதிர்க்கும் முறைமையாக நோக்குகிறது. சிவில் சமூகம் நவீன விபரவிச கோட்பாடுகளுடன் முரண்பாடு உடையது என்று கருதப்படும் சமூகம் பற்றியும், சமூகமாற்றம் பற்றியும் மாற்றுக் கருத்துக்களைக் கொண்ட எதிர்ப்பு இயக்கங்களே சிவில் சமூகத்தில் அங்கம் பெறுகின்றன. இவற்றின் செயற்பாடுகளின் ஒரு பகுதி தலைமறைவாக நடந்தேறுகின்றன. மரபு வழிப்பட்ட நிறுவன முறைமைக்கு வெளியே இவை செயற்படுகின்றன. மரபு வழி அமைப்புக்களின் பண்பாட்டு நியமங்களை இவை ஏற்படில்லை. பால்நிலை உறவுகள், அதிகாரம், நுகர்வுக் கலாச்சாரம், உலகமயமாதல், மேற்கு மயமாதல் ஆகிய விடயங்கள் தொடர்பாக எதிர்க்கருத்துக்களுடன் செயற்படும் சமூக மேலாண்மைக்கு எதிரான இயக்கங்களே இவை. கொள்கை வகுப்பாளர்களின் தலையீடுகளை அல்லது தொடர்புகளை இவை நிராகரிக்கின்றன. முறைமைப்படுத்தவின் சட்டத்திட்டங்களுக்கு உட்பட இவை விரும்புவதில்லை.

சிவில் சமூகம் அரசின் எல்லைகளைக் குறுக்குகின்றது.

மையப்படுத்தப்பட்டதும் சர்வாதிகாரத்தன்மை கொண்டது மான அதிகார நிறுவனமே அரசு.

ஐனநாயக
சமூகங்களின்
இயக்கமும்
செயற்பாடுகளும்
முன்று
செயற்புலங்களில்
மையங்
கொள்கின்றன.
அவை சந்தை,
அரசு, சிவில்
சமூகம் என்ற
முன்றும் ஆகும்.

**சிவில் சமூகம் -
இயல்பும் இயக்கமும்
க.சன்முகவின்கம்**

இத்தகைய அரசு தனது எல்லைக்குள் வருபவை எவ்வளவு குள் வருபவை என வைத்துக் கொள்ள முயற்சிக்கின்ற துறைக்குள் புகுந்து தன் செல்வாக்கை விஸ்தரித்துக் கொள்வது தான் சிவில் சமூகம் என இந்நோக்கு முறை கருதும். ஆகவே அரசின் செயற்பாட்டு எல்லைகளை சிவில் சமூகம் குறுக்குறித்து, அரசுக்கும் சிவில் சமூகத்திற்கும் இடையில் எல்லை விஸ்தரிப்பு முறண்பாடு ஒன்று தொடருகிறது. சில நாடுகளின் பலமிக்க அரசுகளை கூட சிவில் சமூகம் பின்னுக்கு தள்ளி தன் எல்லைகளை முன்னே நகர்த்துகின்றது. பனிப்போரின் பின்னரான காலகட்டத்தில் உலக ரீதியில் ஒரு புதுமையான மாற்றம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. சந்தை, அரசு, சிவில் சமூகம் என்ற மூன்றிற்கும் இடையே அதிகாரத்தின் மறுபங்கீடு நடந்து வருகிறது. இவ்வாறு சொல்பவர்கள் உலகு தழுவிய சிவில் சமூகம் (Globalising Civil Society) ஒன்றைப் பற்றியும் ஏடுத்துக் கூறுகிறார்கள். தனித்தனி நாட்டு அரசுகளின் இறைமையை இந்த உலகசிவில் சமூகம் பங்கப்படுத்துகிறது. இறைமை தேசிய அரசுகளின் எல்லைகளுக்கு வெளியே கசிகின்றது. இதை அரசுகள் ஒரு ஆபத்தாகவே கருதுகின்றன. என.ஜி.ஒக்கள் இறைமையை பங்கப்படுத்துகின்றன. நிதி வழங்குவதற்கு நிபந்தனைகள் விதிக்கின்றன. கொள்கை வகுப்பாளர்கள் சிவில் சமூகத்தை அச்சத்தோடு பார்க்கிறார்கள். அலிசன் வான்றா குறிப்பிட்ட ஆறு வெவ்வேறு அம்சங்கள் சிவில் சமூகம் பற்றிய புரிதலுக்கு உதவும். இவை சிவில் சமூகத்தை பல்வேறு கோணங்களில் நோக்குவதற்கும் புரிந்து கொள்வதற்கும் துணை செய்கின்றன.

“சிவில் சமூகம்” என்று கூறும்போது அருவமான கருத்து ஒன்றையும் கருதுகிறோம். மாறாக வெளிப்பட்டுத்தெரியும் சில நிறுவன அமைப்புகளையும் சுட்டுகின்றோம். இந்நிறுவன அமைப்புகளில் இருவகை உள்ளன.

- அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள்
- சமூக இயக்கங்கள்

அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களை நான்காக பிரிக்கலாம். அவை

- கிராமிய மட்ட நிறுவனங்கள் உ+ம் சனசமூக நிலையம்
- மாவட்ட மட்டத்தில் அல்லது பிரதேச மட்டத்தில் மட்டும் செயற்படுபவை
- தேசிய ரீதியாகத் தமது செயற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளவை
- சர்வதேச ரீதியாகச் செயற்படுபவை.
உ+ம் ஒக்ஸ்பாம், சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம் (SCF)

சமூக இயக்கங்களை “மக்கள் இயக்கம்” என்ற தொடராலும் குறிப்பிடுவர். ஜேரோப்பாவில் ஏ கத்தொழில் புரட்சியின் பின்னர் தோன்றிய முக்கியமான சமூக இயக்கமாக தொழிற்சங்க இயக்கத்தைக் குறிப்பிடுவர். மேற்கு ஜேரோப்பிய நாடுகளில் விவசாயிகள் இயக்கம், கூட்டுறவு இயக்கம் போன்றனவும் பிரசித்தமான சமூக இயக்கங்களாகும். ஆசியா, ஆபிரிக்கா, லத்தீன் அமெரிக்கா ஆகிய மூன்று பகுதிகளிலும் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னரான காலப்பகுதியில் புதிய சமூக இயக்கங்கள் பல தோன்றின. இப்புதிய சமூக இயக்கங்களின் மூன்று இயல்புகளை முஷாகோஜி (Mushakoji) எடுத்துக் காட்டியுள்ளார் (பார்க்க 'New Social Movements In The South' பொன்னா விக்னராஜா)

- அரசியல் அதிகாரத்தை கைப்பற்றுவதைக் குறிக்கோளாகக் கொள்ளாது சமூக பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுக்காகச் செயற்படல்.
- அரசியல் பொருளியல், சமூகம், பண்பாடு என்ற பல்துறைகளையும் சார்ந்து செயற்படல். “அதிகாரம்” இவற்றின் இலக்காக இல்லாவிட்டும் இச்சமூக இயக்கங்கள் அரசுக்கு மாற்றான அதிகாரமையாகவும் மாறுகின்றன.
- சிவில் சமூகத்தில் நிலவும் சமத்துவமின்மை, அந்தி ஆகியவற்றை நீக்கி புதிய சிவில் சமூகத்தை உருவாக்கல்.

ஆக, அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களையும், சமூக இயக்கங்களையும் ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது

- மேலாண்மைக்கு எதிர்ப்பு (Anti - Hegemony)
- தமது நடவடிக்கைகளில் ஒரு பகுதியை தலைமறைவு வேலையாக ஆக்குதல்.

ஆகிய இயல்புகள் சமூக இயக்கங்களில் துலக்கமாகக் காணப்படும். கொள்கை வகுப்பாளர்கள் சமூக இயக்கங்களோடு தொடர்பு கொள்வதில் தயக்கம் காட்டுவர். அரசாங்கப்பற்ற நிறுவனங்களிற்கும் கொள்கை வகுப்பாளர்களிற்கும் இடையே கூடிய அளவு தொடர்பும் இணக்கமும் ஏற்பட முடியும்.

அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகளை அரசின் அபிவிருத்தி செயற்பாடுகளுடன் இணைப்பதன் மூலம் அபிவிருத்தியை மூன்னெடுத்துச் செல்லலாம்.

அவ்வழியில் சிவில் சமூகத்தைப் பலப்படுத்தலாம் என்ற கருத்து இன்று பரவலாக ஏற்கப்பட்டுள்ளது.

அபிவிருத்திப் பணியில் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் எவ்வாறு உதவலாம் என்பதை எடுத்து நோக்குவோம்.

1. அரசு தனது செயற்திட்டங்கள் பற்றிய விபரங்களை என்.ஜி.ஓக்கனுக்கு வழங்கும். மேலும் இத்திட்டங்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வுக் கான பிரசாரப்பணிகளை அவை மேற்கொள்ளும். மக்களின் உரிமைகள் அவர்களிற்கு கிடைக்கும் வாய்ப்புக்கள் பற்றி அவை எடுத்துரைக்கும்.
2. அரசின் திட்டங்களின் பங்காளர்களாக என்.ஜி.ஓ. இணைந்து கொள்ளலாம்.
3. கொள்கை வகுப்பதில் என்.ஜி.ஓக்களின் பங்களிப்பை அரசு பெற்றுக் கொள்ளலாம். பிரச்சினைகள் பற்றிய பொதுவிவாதத்தினை அவை முன்னெடுத்துச் சென்று கொள்கை விளக்கத்திற்கு உதவலாம்.
4. வேலைத்திட்டங்களை இணைவுபடுத்துவதற்கு என்.ஜி.ஓக்கள் உதவுதல் முடியும்.
5. அரசாங்கம் தனது நிதிவளங்களை என்.ஜி.ஓக்களிற்கு வழங்கி அவற்றின் செயற்திட்டங்களை ஊக்குவிக்கலாம்.

அரசியலும் சிவில் சமூகமும் சிவில் சமூகம் - இயல்பும் இயக்கமும் க.சண்முகவிங்கம்

அரசியல் அதிகாரத்தைப் பயன் படுத்துவதையும் அதனைக் கைப்பற்றுவதையும் இலக்காக்கக் கொள்ளாதவையான அமைப்புக்களின் கூட்டுத்தான் சிவில் சமூகம் என்ற அம்சம் பற்றி இக்கட்டுரையில் எடுத்துக் கூறினோம். எனினும் சிவில் சமூகத்தை அரசியலுக்கு அப்பால் வைத்து நோக்குதலும் இயலாது. சிவில்சமூக அமைப்புக்கள் ஒருபக்கச் சார்பானவையாக இருத்தல் ஆகாது. இதன் பொருள் அவை அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவை என்பதன்று. ஆதலால் சிவில் சமூகத்தின் உறுப்பு நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகளின் அரசியல் விளைவுகள் எவை என்பதை மதிப்பீடு செய்த பின்னரே அரசின் வேலைத்திட்டங்களில் அவற்றை இணைத்துக் கொள்வதா இல்லையா என்ற முடிவு கொள்கை வகுப்பாளர்களால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

இன்று புழக்கத்தில் இருக்கும் கருத்தின் படி சிவில் சமூகத்தை நோக்குவோமாயின், அங்கு அரசின் ஆதிக்கம் பலவகையில் இருப்பதை மட்டுமன்று, சிவில் சமூகம் பலவிதமான பொருளாதார, சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் கொண்டிருப்பதையும் காண்கிறோம். வர்க்க வேறுபாடுகளையும் அவற்றின் அடிப்படையிலான அந்தஸ்து மற்றும் அதிகார வேறுபாடுகளைச் சந்திக்கிறோம். இங்கு உரிமை அமைப்புகள், புதிய சமூக இயக்கங்கள், புரட்சிகர அரசு அமைப்புகளை மட்டுமன்றி, மத அடிப்படைவாத அமைப்புகளையும், இனவாத நிறவாத அமைப்புகளையும், காண்கிறோம். இங்கே பெண்ணுரிமை இயக்கங்களைக் காணும் அதேவேளை, ஆணாதிக்கம் மிகுந்த நிறுவனங்களையும் காண்கிறோம்.

சமுத்திரன், உலகமயமாக்கலும் மனித சுதந்திரமும், அசை, பக்க 30, 2002

***

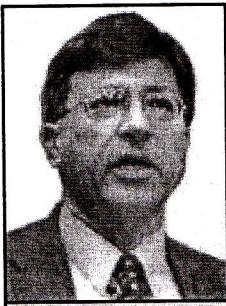
"மார்க்சியத்தின் நெருக்கடி" என்று அழைக்கப்படுவதனை "புத்திஜீவிகளின் நெருக்கடி"யாக "மனு உறுதியின் தோல்வி"யாக நாங்கள் கலந்துரையாடுவோம். முதலாளித்துவத்தின் மையங்களிலிருந்து தோன்றும் சக்திவாய்ந்த நிரப்பந்தங்களுக்கு மத்தியில் "மார்க்சியத்தின் நெருக்கடி" முன்னெய மார்க்சிஸ்ட் புத்திஜீவிகளின் தப்பெண்ணங்கள் மற்றும் ஆற்றாமை என்பவற்றால் புற உண்மைகளை உள்ளபடி காட்டாத ஒரு யதார்த்தமாக நோக்கப்படுகிறது. இந்த நெருக்கடியின் "அகநிலையை" விவாதித்து பகுப்பாய்வு செய்வதானது, அதிகாரவர்க்க கூட்டாண்மை மற்றும் சமகால முதலாளித்துவத்தின் அமைப்பு ரீதியான இயக்கவியல் என்பவற்றின் அஸ்தமனத்தை பகுப்பாய்வு செய்வதில் மார்க்சியத்தின் புறவயமான சம்பந்தம் குறித்த கலந்துரையாடலைன்றுக்கான வழியைத்திறந்துவிடும்.."

ஜேம்ஸ் பெட்ராஸ், பொருளியல் நோக்கு டிச 93 / 94 பக்க 12

அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகளை அரசின் அபிவிருத்தி செயற்பாடுகளுடன் இணைப்பதன் மூலம் அபிவிருத்தியை முன்னெடுத்துச் செல்லலாம். அவ்வழியில் சிவில் சமூகத்தைப் பலப்படுத்தலாம் என்ற கருத்து இன்று பரவலாக ஏற்கப்பட்டுள்ளது.

செப்டெம்பர் 11ன் பின் முஸ்லிம்களும் மேற்குலகமும்

கலாநிதி பேர்விஸ் ஹாட்பாய்

கலாநிதி
பேர்விஸ் ஹாட்பாய்
(Dr.Pervez Hoodbhoy)

கலாநிதி பேர்விஸ் ஹாட்பாய், இஸ்லாமாபாத்திலுள்ள குவாய்ட் -இ- அசாம் பல்கலைக்கழகத்தில் பெளத்கவியல் பேராசிரியராக கடந்த 32 வருடங்களாக பணிபுரிகிறார். இவர் அனுசுக்தி பெளத்கவியலில் பி.எச்.டி. (Ph.D in Nuclear Physics) பெற்றுள்ளார். மேலும் கணிதத்திற்கு அப்தாஸ் சலாம் பரிசும், மின்சாரவியலுக்கு பேக்கர் பரிசும், பாகிஸ்தானின் கல்வித்துறைக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பிர்காக பாயில் அகமட் பாயில் பரிசும், யெனஸ்கோவின் விஞ்ஞானத்தை பரப்பியமைக்கான காலிங்கா பரிசும் பெற்றுள்ளார்.

அத்துடன் இவர் எம்.ஐ.ம.கானிக் மெலன் பல்கலைக்கழகம், மேரிலின்ட் பல்கலைக்கழகம், ஸ்டான்போட் வினியர் அக்ஸெலரேட்டர் (Stanford Linear Accelerator) ஆகிய பல்கலைக்கழகங்களில் பகுதி நேர விரிவுறையாளராக உள்ளார். பல்வேறு சுந்தரப்பங்களில் இவர் அமெரிக்க ஐரோப்பிய பல்கலைக்கழகங்களிலும் ஆய்வுக்கூடங்களிலும் விரிவுறையாற்றியுள்ளார்.

கலாநிதி ஹாட்பாய், பெண்கள் உரிமைகள், சூழல், கல்வி, அனுசுக்தி ஆயுதங்கள் களைதல் போன்ற சமூக விடையங்களில் ஆர்வம் கொண்டவர். இவர் "இஸ்லாமும் விஞ்ஞானமும்: மத ஆசாரமும் தர்க்க அனுகூமிழைக்கான போராட்டமும்" (5 மொழிகளில் உள்ளது) எனும் நூலின் ஆசிரியருமாவார். மாஷுல் புகல் எனும் இலாபம் ஈட்டாத வெளியீட்டு நிறுவனத்தின் தலைவராவார். ஆவர், லாகோரில் இயங்கும் இந்திற்குளம் சமூக உள்வியல், விஞ்ஞான சம்பந்தமான விடையங்களை உருது மொழியில் வெளியிடுகிறது. 2003ல் கலாநிதி ஹாட்பாய், பக்வோஷ் கவுன்சிலுக்கு வரவைழக்கப்பட்டார். தற்போது அவர் "தபுவடின் ஒவ்த அடோமிக் சயன்ஸஸ்" எனும் வெளியீட்டின் அனுசரணையாளர் ஆவார். பாகிஸ்தானிய, சர்வதேச ஊடகங்களில் அனுசுக்தி மற்றும் அரசியல் விடையங்களில் அபிப்பிராயங்களை கூறுமாறு அடிக்கடி அழைக்கப்படுவார்.

அ மெரிக்கா இரட்டைக் கோபுரத்தாக்குதலுக்கான இரத்தப் பலிவாங்கலை மேற்கொண்டுள்ளது. பல்லாயிரக் கணக்கான ஆப்கானியர்கள் அமெரிக்க குண்டுவீச்சினால் பட்டினியை எதிர் கொண்டுள்ளனர். குண்டுவீச்சு விமானங்கள் மூல்லார் ஓமாரின் கர்ச்சனையை வெறும் அடிபணிதலுக்கான கதறலாக மாற்றியுள்ளது. ஒசாமா பின் வாடன் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறார். வெள்ளள மாளிகையில் குதுகலம் ஆரம்பித்தாலும் அமெரிக்கா இன்னமும் பயத்துடன் தான் இருக்கிறது.

செப்டம்பர் 11க்கு பின் நாம் ஒரு வித்தியாசமான பயங்கரமான உலகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இது ஏன் என்று கேட்க வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டது. ஒரு நோய்க் கூற்று ஆய்வாளரைப் போல, பயணிகள் நிறைந்த ஒரு விமானத்தை இந்த கோபுரங்கள் மீதுதாக்கிய பயங்கரவாதிகளுக்கு எப்படிப்பட்ட நடத்தைப் பிறப்பு இருந்தது என்பதை நாம் விஞ்ஞான ரீதியாக ஆராய வேண்டும். அதேவேளை பலர் இறக்கும் போது ஏன் அதில் சிலர் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள் என்பதையும் ஆராயவேண்டும்.

இதை விளங்கிக் கொள்ளாதவிடத்து எமக்கு மிஞ்சவதெல்லாம் பேய்விரட்டும் வித்தை போன்ற தொன்றே. வலிமைமிக்கவர் வலிமைகுறைந்தவர்களைத் தாக்கி பேய் விரட்டுவதைப் போல உலகின் பெரும் பேய் விரட்டுனர், தமது நேசநாடுகளின் அதிருப்பியையும் பொருட்படுத்தாது, சர்வதேச சட்டநெறிகளையும் பொருட்படுத்தாது வலிமை குறைந்த மூஸ்லிம் தேசங்கள் அடங்கும் ஒரு பேய்விரட்டும் பட்டியலைத் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. சராக், சோமாலியா, விபியா போன்ற நாடுகளை நாம் நினைத்த வேளையில் கொல்வோம் இதுதான் செய்தி.

இது பலனளிக்கப் போவதில்லை. பயங்கரவாதத்துக்கு இராணுவத்தீவு இல்லை. விரைவில் மிக விரைவில் இதற்கான பலமான ஆதாரம் கிடைக்கலாம் என்று நான் அஞ்சக்கிறேன். தற்காலத்தில் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி பாரிய அனர்த்தங்களை ஏற்படுத்தக் கூடிய சாத்தியப்பாட்டை உருவாக்கியுள்ளது. கோபம், அது சீற்றமாக மாற்னால் நாடுகளற்ற சிறு குழுவினரையும் ஏன் தனிநபர்களையும் மிகவும் ஆபத்தானவர்களாக மாற்றிவிடக் கூடியது.

இஸ்லாமிய உலகில் சீற்றம் இன்று பரவலாகக் காணக் கூடியதாயுள்ளது. இது சம்பந்தமாக எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம் ஒன்றை பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். செப்டெம்பர் 12ம் திங்டி எமது பல்கலைக்கழக பௌத்தகவியல் மாணவர்களுக்கு பௌத்தகவியல் சம்பந்தப்படாத ஒரு தலைப்பில் கருத்தரங்கு ஒன்று ஏற்பாடாகி இருந்தது. செப்டெம்பர் 11 நிகழ்வினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், பலர் வருகை தந்திருந்ததால் அன்று கருத்தரங்கினை நடாத்த வேண்டிய நிரப்பந்தம் ஏற்பட்டது. “இன்று நாங்கள் ஒரு புதிய விடயத்தைப் பற்றிக் கதைப்போம். நேற்றைய பயங்கரவாதத் தாக்குதல் பற்றி எமது சிந்தனையைத் திருப்பவோம்” என்று ஆரம்பித்தேன்.

மாணவர்கள் அவ்வளவாக அக்கறை காட்டவில்லை. பலர் தாக்குதல் பற்றி சந்தோசப்பட்டார்கள். “நாங்கள் அதனை பயங்கரவாதம் எனக் கூறமுடியாது” என ஒரு மாணவன் கூறினான். “நீங்கள் கவலைப்படுவதெல்லாம் அமெரிக்கர்களின் இறப்பைப் பற்றி மட்டும்தான்” என இன்னொரு மாணவன் கூறினான். ஒன்றும் அறியாத அமெரிக்கர்களுக்கும் அமெரிக்க வெளியுறவுக் கொள்கைகளுக்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லை, அப்படிப்பட்டவர்களைக் கொல்லுவது ஒரு அழிவுச் செயல் என்பதை புரிய வைக்க எனக்கு இரண்டு மணித்தியாலங்கள் எடுத்தது. இப்படித்தான் உலகிலுள்ள பலவட்சக்கணக்கான மூல்விம் மாணவர்களும் நினைத்திருப்பாகள். ஆனால் நிதானமாக எதிர்வாதம் செய்ய யாரும் இருந்திருக்கமாட்டார்கள்.

இந்த உலகை நாம் கலியுகத்திலிருந்து பாதுகாக்க வேண்டுமாயின் மமதை கொண்ட அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய போக்கும் இஸ்லாமிய அடிப்படை வாதமும் நம்மை எங்கு இட்டுச்செல்லும் என்பதை நாம் கவனமாக ஆராய வேண்டும். இந்த அமைதியற்ற சூழலிலிருந்து நாம் மிக நிதானமாக ஜனநாயக பூர்வமாக மனிதாபிமானம் நிறைந்த சமூகமயமான ஒரு எதிர்காலத்தை நோக்கி நகரவேண்டும். இல்லையேல் அழிவு நிச்சயம்.

அவர்கள் எம்மை என் வெறுக்கிறார்கள் ஜோர்ஜ் புஷ் கேட்கிறார். இந்த வசீகரப் பேச்சு தம்மை சூழ நடப்பவற்றைப் பற்றி அக்கறையின்மையை வெளிக்காட்டும் அமெரிக்கர்களை சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஆனால் இந்தக் கேள்வியில் தொனிக்கும் அப்பாவித்தனத்தின் பொய்மையை அமெரிக்க வரலாற்றை மேலோட்டமாக படிப்பவர்களே இனம் கண்டு கொள்வார்கள். கடந்த 40 ஆண்டு காலமாக இந்த அறியாமையும், அறம் வழி நிற்பவர்களாகத் தம்மைக் காட்டிக்கொள்ளும் போக்கும் மிக ஆணித்தரமாக நோம் சோம்ஸ்கி போன்றவர்களால் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது. 1967 தொடக்கமே இவர் எமது நோக்கங்கள் தூய்மையானவை” “எமது நடவடிக்கைகள் நியாயமானவை” போன்ற சொல்லாடல்கள் அமெரிக்க அறிவியல் வரலாற்றுக்கும் பொதுவாக ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் சமாளிப்புகள் ஒன்றும் புதியதல்ல என வலியுறுத்தியுள்ளார்.

மூல்விம் தலைவர்களும் அமெரிக்கர் கூறுவதைப் போலவே தாழமும் ஓப்புவித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். மேற்குலகு கேட்கும் அதே கேள்விகளைத்தான் இவர்களும் கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் செப்டெம்பர் 11 பற்றி

அர்த்தம் தரும் விதத்தில் தம் சமூகம் சாராதவர்களுக்கு கூறுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. அவர்கள் தனிநபர் சுகாதாரம் “ஹலால்” பற்றி எல்லாம் முடிவில்லாமல் கதைத்தாலும் தற்கொலைதாரிகள் இஸ்லாமிய சட்டத்தை மீறினார்களா என்பதைக் கூட சரிவருக்கூறுமுடியாதுள்ளனர். இந்தக் கேள்விக்கு விடைகாண நீண்ட ஆய்வுகள் தேவை. இதற்கு தம்மிடம் போதிய நிதி இல்லை என ஒரு அறிஞர் கூறியுள்ளார்.

பின்விளைவுகளுக்கு அஞ்சி அமெரிக்கா, கனடா மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் வாழும் மூல்விம் மக்களின் தலைவர்கள் எதிர்பார்த்தபடி இத்தாக்குதல் பற்றி தமது சுருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளனர். இவர்களது கருத்துகளில் இரண்டு பகுதிகள் உண்டு. முதலாவது இஸ்லாம் சமாதானத்தை விரும்பும் ஒரு மதம். இரண்டாவது இதெல்லாம் சில மதப்பயங்கரவாதிகளால் பண்யமாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டுமே தவறானவை.

முதலாவதாக, இஸ்லாம், கிறிஸ்தவம், இந்து மதம் போன்ற மதங்களைப் போலவே சமாவேண்டும்.

**செப்டெம்பர் 11ன்
பின் முஸ்லிம்களும்
மேற்குலகமும்**

பேர்விஸ் ஹாட்பாய்

தானத்தைப் பற்றிய மதம் அல்ல. அது போரைப்பற்றியதும் அல்ல. எந்த மதமுமே பூரண நம்பிக்கையையும் அதன் மேலாண்மையையும், தமது மேலாண்மையை மற்றோர் மீது வலிந்து புகுத்துவதையும் கருத்தாகக் கொண்டுள்ளது. மத்திய காலத்தின் சிலுவைப் போர்களும் ஜிகாத்தகளும் இரத்தம் தோய்ந்த நிகழ்வுகளாலே அமைந்தன. இன்று திரிஸ்தவ அடிப்படைவாதிகள் அமெரிக்க கருச்சிதைவு நிலையங்களையும் அழித்து அங்குள்ள வைத்தியர்களையும் கொல்கிறார்கள். முஸ்லிம் அடிப்படைவாதிகள் அகமுரண்பாடு காரணமாக தமக்குள்ளேயே அடிப்படுகிறார்கள். யூத குடியேற்றவாதிகள் ஒரு கையில் பழைய வேதாகமமும் மறுகையில் துப்பாக்கியும் கொண்டு பாலஸ்தீனியரை அவர்களது பாரம்பரிய நிலத்திலிருந்து விரட்டியடிக்கிறார்கள். இந்தியாவில் இந்துக்கள் பழையவாய்ந்த மகுதிகளை நொறுக்குகிறார்கள். சிறிலங்காவில் பெளத்தர்கள் தமிழ்பிரிவினைவாதிகளைக் கொல்கிறார்கள்.

அவர்களது இரண்டாவது கருத்தும் பிழையானது. இஸ்லாம் ஒருவகையில் பண்யமாக்கப்பட்டுள்ளது என்பது உண்மைதான். ஆனால் அது செப்டம்பர் 11ல் நடக்கவில்லை. அது 13ம் நூற்றாண்டிலேயே நடந்தது. அதனைச் சற்று ஆராய்ந்து பாத்தால் இஸ்லாம் இக்காலத்தில் ஏற்பட்ட பின்னடைவிலிருந்து இன்னமும் விடுபடவில்லை என்பது புலனாகும்.

இன்று முஸ்லிம்களின் நிலை என்ன? நான் இங்கு இஸ்லாமைப் பற்றிக் கைதக்கவில்லை. காரணம் அது ஒரு கருத்து நிலை மட்டும்தான். மொலானா அப்தல் சடார் எகி, மூல்லா ஓமார் இருவருமே இஸ்லாத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள்தான். ஆனாலும் முன்னையவருக்கு எப்பொழுதோ சமாதானத்திற் கான நோபல் பரிசு கொடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். பின்னையவரோ கற்கால, அறியாமை உடனான புத்தி பேதவித்த பேர்வழி. இஸ்லாம் பல்வேறு பட்டவர்களுக்கு பல்வேறு வகையான அர்த்தத்தினை கொடுக்கவெல்லை என்பது புலனாகும்.

வல்லது என எவ்வார்ட் செய்த உட்படபலரும் வலியுறுத்தி வந்துள்ளனர். “உண்மையான இஸ்லாம்” என்று ஒன்றில்லை. ஆகவே அதனை பின் பற்றும் பல்வேறு பட்டவர்களைப் பற்றி மட்டுமே நாம் பேசுமுடியும்.

இன்று ஏறக்குறைய 10 கோடி முஸ்லிம்கள் 48 முஸ்லிம் நாடுகளில் பரந்து வாழ்கிறார்கள். இவற்றில் ஒன்றாவது ஒரு ஸ்தீரமான ஜனநாயக நாடாக இன்னமும் உருவாகவில்லை. உண்மையில் இந்த நாடுகள் சுயநலமிக்க செல்வந்தர்கள் சிலரால் சொந்த லாபங்களுக்காக செயற்படும் கூட்டத்தினராலேயே ஆளப்படுகிறது. இந்நாடுகளில் ஒன்றிலாவது சிறந்த கல்வியமைப்போ சர்வதேச தரத்திலான பல்கலைக்கழகங்களோ கிடையாது.

இதற்கான காரணம் கூட புறந்தள்ளப்பட்டுள்ளது. எனது சொந்த அனுபவத்திலிருந்து சில உதாரணங்களைக் கூறுகிறேன். சர்வதேச விஞ்ஞான சஞ்சிகைகளைப் புரட்டிப் பார்ப்பீர்களேயானால் மிக அருமையாகத்தான் முஸ்லிம் பெயர்களை நீங்கள் காணமுடியும். அப்படிக் கண்டாலும் அவர்கள் மேலைத்தேய நாட்டில் வசிப்பவராகத் தான் இருக்கும். இருந்தாலும் சில புறநடைகள் இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஸ்டேபன் வென்பேர்க், செல்டன் க்னசோ ஆகிய இருவருடன் சேர்ந்து பொதீகவியலுக்கான 1979ம் ஆண்டு நோபல் பரிசு பெற்ற அப்துஸ் சலாம் என்பவர் எனக்கு ஒரளாவிற்கு பரிட்சயமானவர். நாமிருவரும் ஒருங்கிணைந்து ஒரு புத்தகத்திற்கு முகவரை கூட எழுதினோம். அவர் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மனிதர். தனது நாட்டின் மீதும் மதத்தின் மீதும் அதிக அன்பு வைத்தவர். ஆயனும் இறக்கையில் அவர் மிகுந்த மன வேதனையுடனேயே இறந்தார். பாகிஸ்தான் பாராளுமன்றத்தில் 1974ல் நிறைவேற்றிய சட்டம் மூலம் இவர் இஸ்லாமினின்றும் வெளியேற்றப்பட்டு நாட்டினாலும் அமைத்திக்கப்பட்டது தான் இதற்கு காரணம். இன்று சலாம் உறுப்பினராக இருந்த “அஷ்மாடி” மதம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத கடுமையான தண்டனைக்குரியதாக மாறிவிட்டது. (எனது பக்கத்து வீட்டுக்காரன் ஒரு அகமதி. அவரை கழுத்திலும் மார்பிலும் சுடப்பட்ட நிலையில் நான் ஆஸ்பத்திரிக்கு எனது வாகனத்தில் கொண்டு செல்கையில் வழியில் இறந்தார். இவர் செய்த ஒரே குற்றம் பின்மையான மதத்தில் பிறந்தது தான்.)

உண்மையான விஞ்ஞான ஆய்வுகளும் கண்டுபிடிப்புகளும் தற்கால முஸ்லிம்கள் மத்தியில் குறைவு. இருப்பினும் போலியான விஞ்ஞான முனைப்புகள் ஏராளம் உண்டு. இவ்விஞ்ஞான முனைப்புகள் பெரும்பாலும் குர்ஆனில் கூறப்படுவனவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

இன்று இஸ்லாம் ஒரு பரிதாபகரமான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. 9ம் நூற்றாண்டுக்கும் 13ம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதி இஸ்லாமின் பொன்னான காலப்பகுதி. அக்காலத்தில் விஞ்ஞானம், மெய்யியல் மருத்துவம் போன்ற துறைகள் அனைத்திலுமே முஸ்லிம்கள் தான் முதன்மையானவர்களாய் திகழ்ந்தார்கள். அக்காலத்தில் அவர்கள் பழையான கற்கை நெறிகளை மட்டும் பாதுகாக்கவில்லை. புதிய கண்டுபிடிப்புகளையும் விஸ்தரிப்புகளையும் செய்தார்கள். இந்த பாரம்பரியத்தின் இழப்பு முஸ்லிம் மக்களுக்கு பேரிழப்பாயமைந்தது.

இஸ்லாம்
ஒருவகையில் பண்யாக்கப்பட்டுள்ளது என்பது உண்மையானது.

ஆனால் அது செப்டம்பர் 11ல் நடக்கவில்லை.

அது 13ம் நூற்றாண்டிலேயே நடந்தது.

அதனைச் சுற்று

ஆராய்ந்து

பாத்தால் இஸ்லாம் இக்காலத்தில்

ஏற்பட்ட பின்னடைவிலிருந்து இன்னமும் விடுபடவில்லை என்பது புலனாகும்.

இஸ்லாமியர் பொற்காலத்திலே விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணமாக அமைந்தது அக்காலத்தில் நிலவிய தர்க்கரீதியான அனுகுமுறைதான். இது முதாசிரியர்கள் என்ற மூஸ்லிம் அறிஞர்களால் வழிநடத்தப்பட்டது. இந்த அனுகுமுறையில் மனித சுய நிர்ணயத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட்டது. மனிதர்கள் எதனையுமே தீர்மானிக்க முடியாது. எல்லாமே முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்டன. ஆகவே மனிதன் அல்லாவிடம் சரணடைய வேண்டும் என்ற கருத்தை இவர்கள் எதிர்த்தனர். முதாசிரியர்கள் அரசபலம் பெற்றிருந்த காலத்தில் அறிவு வளர்ச்சி மேலோங்கியிருந்தது.

ஆனால் 12ம் நூற்றாண்டில் மூஸ்லிம்களின் மரபுவாதம் புத்துயிர் பெற்றது. இதில் முதன்மைவகித்தவர் மதகுருவான இமாம் அல்-கசாலி ஆவார். அல்-கசாலி தர்க்கவியல் அனுகுமுறையைக் காட்டிலும் வெளிப்பாடுகளும், எல்லாம் விதிப்படித்தான் நடக்கும் என்ற கருத்துகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். இவர் நிகழ்வுகளுக்கும் அதற்கான காரணங்களுக்குமான தொடர்பினை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்த ஆய்வுகள் மனிதனுக்கு எட்டாதது கடவுளுக்கு மட்டுமே தெரிந்த உண்மை என்பதை வலியுறுத்தினார். இவர் கணிதத்தை இஸ்லாமிற்கு எதிரானதாகவும், மனித மனதைப் பாழித்து இறைநம்பிக்கையை மழுங்கடிக்கக் கூடிய ஊடகமாகவும் கருத்தனார்.

இப்படியான இறுக்கமான பழையவாத கருத்துகளினால் இஸ்லாம் தனது ஜீவனை இழந்தது. ஹருன் அல்-ரசிட் போன்றோரது காலங்களைப் போல இனி ஒரு பொழுதும் கிறிஸ்தவ, மூஸ்லிம், யூத அறிஞர்கள் அரசவையில் ஒன்று கூடி செயற்படும் நிலைமை உருவாகாது. இதுதான் மூஸ்லிம் உலகின் அறிவியல், விஞ்ஞான வளர்ச்சியினதும் விட்டுக் கொடுப்பினதும் முடிவாக அமைந்தது. கடைசியாக வாழ்ந்த மூஸ்லிம் சிந்தனையாளர் அப்துல் ரஹ்மான் இபஸ்கால்டுன் ஆவார். இவர் 14ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

உலகம் முன்னேறிக் கொண்டே செல்கிறது. மறுமலர்ச்சிக்காலம் மேற்கில் விஞ்ஞான வளர்ச்சியை உக்கிரப்படுத்தியது. இது மூஸ்லிம்களின் பங்களிப்புடன் அரேபிய மொழிபெயர்ப்புகளின் உதவியுடனும் நடந்து. வாணிப முதலாளித்துவமும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் விரைவிலேயே மேற்குலக நாடுகளை இந்தோனேசியா தொடங்கி மொராகோ வரையான மூஸ்லிம் நாடுகளை காலனித்துவ ஆட்சிக்கு உட்படுத்த வைத்தது. இந்த காலனித்துவம் எப்பொழுதுமே கொடுமானதும் சில-வேளைகளில் இன அழிப்புகள் மூலமும் முழு உலகையுமே மாற்றியமைத்தது. தர்க்கரீதியான அனுகுமுறைகளையும் அறிவியல் வளர்ச்சியையும் தடுத்தது எவ்வளவு பாரிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது என்பதை பல மூஸ்லிம் உயர்குலாத்தினர் உணர்த்தொடங்கினர்.

பழைய வாதிகளின் எதிர்ப்பின் மத்தியிலும் நவீனத்தின் தாக்கங்கள் 19ம் நூற்றாண்டு மூஸ்லிம்கள் சிலரைக் கவரவே செய்தது. மூஸ்லிம் உலகின் நவீன வாதிகளான முகமட் அப்துல், எகிப்தை சேர்ந்த ரசீட்ரீடா, இந்தியாவை சேர்ந்த செய்யத் அகமட் கான், ஜமாலுவன் ஆப்கானி இஸ்லாமை காலத்திற்கேற்றவாறு நவீனப்-

படுத்த முயற்சித்தார்கள். இவர்கள் குர்ஆனை நவீன விஞ்ஞான சிந்தனை முறைமையாக வியாக்கியானம் செய்தனர். இவர்கள் அகாடித் (நபிகளது வழிமுறைகள்) கைவெளிட்டு குர்ஆன் தரும் வழிகளை வலியுறுத்தினர். சிலர் நவீன கருத்தாக்கமான தேசிய-அரசு என்ற கருத்தை வலியுறுத்தினர். 20ம் நூற்றாண்டின் எந்த ஒரு மூஸ்லிம் தேசிய தலைவர்கள் கூட அடிப்படைவாதியாக அமையவில்லை என்பது கருத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டியது. தூர்க்கியை சேர்ந்த அகமல் அடாடர்க், இந்தோனேசிய சுகாணோ, பாகிஸ்தானிய அலி ஜின்னா, எகித்திய நாசர் எல்லோருமே சமூக நியமங்களுக்கு ஏற்பாவே தமது தேசத்தை கட்டியெழுப்பமுற்பட்டனர்.

இருந்தாலும் 3ம் உலகில் நிலவிவந்த காலனித்துவ எதிர்ப்புப் போக்கின் பகுதியாக இருந்த அரபு, மூஸ்லிம் தேசியவாதம் தமது வளங்களைக் கட்டுப்படுத்தி அவற்றினை தமது சுயதேவைகளுக்காக பயன்படுத்தத் தலைப்பட்டன. இது மேலைத்தேயை பேராசையுடன் போட்டியிட வழிகோலியது. பிரித்தானியாவினதும் பின்னர் ஆகவே அதனை பின்பற்றும் பல்வேறுபட்ட வர்களைப் பற்றி மட்டுமே நாம் பேசுமுடியும்.

இஸ்லாம் பல்வேறு-பட்டவர்களுக்கு பல்வேறு வகையான அர்த்தத்தினை கொடுக்க வல்லது என எட்வார்ட் செய்த உட்படலரும் வலியுறுத்தி வந்துள்ளனர். “உண்மையான இஸ்லாம்” என்று ஒன்றில்லை. ஆகவே அதனை பின்பற்றும் பல்வேறுபட்ட வர்களைப் பற்றி மட்டுமே நாம் பேசுமுடியும்.

**செப்டெம்பர் 11ன்
பின் முஸ்லிம்களும்
மேற்கூலகமும்**

பேர்விஸ் ஹாட்பாய்

அமெரிக்காவினதும் மேலாதிக்க போக்கிற்கு தேசியவாதம் அச்சுறுத்தலாக அமைந்தது. இதன் காரணமாக இவர்கள் தம்முடன் ஒத்துழைக்கக்கூடியவர்களாக சவுதி அரபிய முழுமைவாத இஸ்லாமிய அரசாக இருந்தாலென்ன யாராக இருந்தாலென்ன அவர்களையே நாடினார்கள். இதே காலத்தில் பனிப்போர் உக்கிரமாகியது. பனிப்போரின் உச்சகட்டத்தில் தேசியவாதம் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாத ஒன்றாகிவிட்டது. எனவே 1953ல் இரானில் மொசாடெக்கின் அரசாங்கம் அமெரிக்க சி.ஐ.ஓ.வல் கவிழ்க்கப்பட்டு, ரெசாரசா ஷாஷாபகுலவின் தலைவராக மாற்றப்பட்டது. பிரித்தானியர் (எகிப்தில்) நாசரை குறிவைத்தனர். இந்தோனேசியாவில் சுகார்னோவுக்கு பதிலாக சுகாடோ தலைவராக கோடிக்கணக்கானோர் உயிர் நீதை இரத்த களரியின் பின் மாற்றப்பட்டார்.

புற அழுத்தம், திறமையின்மை, ஊழல் போன்ற காரணங்களினால் சமூகம் சார்ந்த அரசுகள் தேசிய நலனையும் சமூக நிதியையும் காப்பாற்ற முடியாது தத்தவித்தன. இது ஜனநாயக முயற்சிகளின் தோல்வியாக அமைந்தது. இந்த இடைவெளியினை இஸ்லாமிய இயக்கங்கள் எளிதாகவே தமதாக்கிக் கொண்டன. சராக்கிய ஷா வின் வீழ்ச்சியை தொடர்ந்து அயத்துல்லா கொமெய்னி ஒரு இரத்தப் புரட்சியை ஏற்படுத்தினார். பாகிஸ்தானில் சியா-உல்ஹக் 11 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்து அரசையும் சமூகத்தையும் இஸ்லாம் மயப்படுத்தினார். சுடானில் அவயவங்களை வெட்டுவது ஒரு அரசு தண்டனை முறையாக வந்தது. ஒரு தசாப்தத்திற்கு முன்னாள் பிரபலமாக இருந்த பலஸ்தீன் விடுதலை இயக்கம் 1982 ன் பெய்ருட் தோல்வியை அடுத்து ஹமாஸ் என்ற அடிப்படைவாத அமைப்பினால் முழுமையாக ஆட்கொள்ளப்பட்டது.

3ம் உலகில் நிலவிவந்த காலனித்துப் பதிர்ப்புப் போக்கின் பகுதியாக இருந்த அரபு, முஸ்லிம் தேசியவாதம் தமது வளங்களைக் கட்டுப்படுத்தி அவற்றினை தயது கூடுதலைகளுக்காக பயன்படுத்தத் தலைப்பட்டன. இது மேலைத்தேயரை போசையூடன் போட்டியிட வழிகோலியது.

அமைந்தது. அமெரிக்காவின் உளவுத்தாபன ஆலோசனையுடன் பாக்கிஸ்தானிய சியா-உல்-ஹக் எகிப்து, சூதான், அல் ஜீரியா போன்ற நாடுகளிலிருந்து புனித யுத்தத்திற்கு ஆள் சேர்க்கத் தொடங்கினார். இஸ்லாமிய தீவிரவாதம் வல்லரசின் அனுசரணையுடன் வளர்ந்தது. ரொனால்ட் ரேகன் முஜாகிதின்களை, "தீயசக்திகளுக்கெதிராக போராடும் விடுதலைப் போராளிகள்" என்று வெள்ளைமாளிகையில் வைத்துப் புகழாரம் சூடினார்.

சோவியத் யூனியனின் வீழ்ச்சியுடன் அமெரிக்காவின் தேவை முடிந்தது. ஒரு சீரழிந்த ஆப்கான் நாட்டை கைவிட்டு அமெரிக்கா வெளியேறியது. தலிபான் உருவாகியது. ஒசாமா பின் வாடனும் அல்கயீடாவும் ஆப்கானைத் தமது தளமாக்கியது. புனித யுத்தத்தில் பெற்ற அனுபவத்துடன் ஏனைய குழுக்கள் தத்தமது நாடுகளில் ஆயுதம் ஏந்தத் தலைப்பட்டன.

செப்டெம்பர் 11 வரை அமெரிக்க கொள்கை திட்டமிடல் பகுதியினர் இவற்றை பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. சில வருடங்களுக்கு முன் முன்னாள் அமெரிக்க ஜனாதிபதி காட்டரின் தேசியபாதுகாப்பு ஆலோசகரிடம் "பின்னோக்கிப் பார்க்கும் பொழுது இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதம் உலகில் பெரும் பிரச்சினையாக உருவாகியுள்ளதைப் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்" என ஒரு பத்திரிகையாளர் கேட்டார். உலக வரலாற்றிற்கு எது முக்கியமானது? தலிபானா அல்லது சோவியத்தின் வீழ்ச்சியா? சில கிளர்ந்தெழுந்துள்ள முஸ்லிம்களா அல்லது மத்திய ஐரோப்பாவின் விடுதலையும் பனிப்போரின் முடிவுமா? என அவர் கேட்டார்.

"கிளர்ந்தெழுந்துள்ள" முஸ்லிம்கள் உலகை மாற்றியமைக்க முற்பட்டுள்ளார்கள். இதில் அவர்கள் முன்னேறியுள்ளார்கள்.

எதிர்காலம்

இந்த ஊடாட்டத்தினாடாக நாம் அனுமானிப்பது என்ன? எனது கருத்துப்படி இந்த அனுமானம் ஒவ்வொருவரது நோக்கு நிலைக்கேற்ப வேறுபட்டது.

முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு தம்மைத்தாமே நொந்து கொள்வதிலிருந்து விடுபட வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. முஸ்லிம்கள் மேற்கத்தேயின் தந்திரங்களுக்குப் பலியாகும் திராணியற்ற கும்பல் அல்ல. உண்மையென்னவென்றால் இஸ்லாமின் வீழ்ச்சி மானிய முதலாளித்துவத்தின் மேலாதிக்கத்திற்கு முன்னரே ஆரம்பித்துவிட்டது. அதன் காரணங்கள் பெருமளவில் அகவயமானவை. ஆகவே முஸ்லிம்கள் தமக்குள்ளேயே இந்த தேடலை தொடங்கவேண்டும்.

இன்றைய முஸ்லிம் சமூகம் சிக்கலானதும் பல தரப்பட்டுமாகும். அது 1400 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்த சிறிய அராபிய ஆதிக் குடியினைப் போன்ற ஒரு சீரானதல்ல என்பதை முஸ்லிம்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவே முஸ்லிம்கள், இஸ்லாம் "ஷரியா முறையில் இயங்கும் இஸ்லாமிய நாடொன்றிலேயே தக்கவைத்து வளர்க்கலாம் என்ற எண்ணத்தைக் கைவிடவேண்டும். முஸ்லிம் களுக்கு தேவைப் படுவது

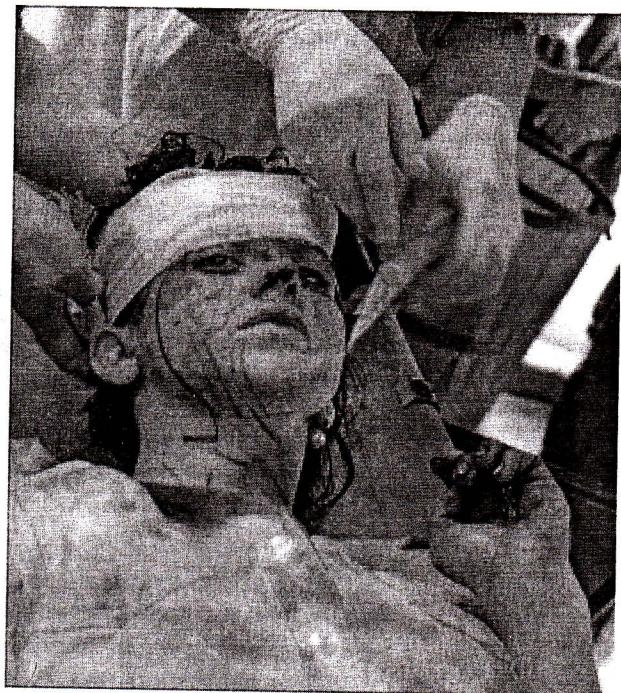
மதசுதந்திரத்தையும் மனிதாபிமானத்தையும் மதிக்கும் சனநாயகப் பண்புள்ள சமூக அரசுதான். இதற்கான அதிகாரம் மக்களிலேயே தங்கியுள்ளது என்ற கருத்தை இது அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட வேண்டும். இது இஸ்லாமிய பழமைவாதிகளின் கருத்துக்களுக்கு முற்றிலும் முரணானது. ஆனால் அதற்கு பதிலாக அல்லாவின் தூதர்களிடமும், இஸ்லாமிய நீதிமன்ற நீதிபதிகளிடம் உள்ளது என்பதை இது புறக்கணித்தலுடன் எதிர்பார்ப்பதாகவும் அமையும்.

முஸ்லிம்கள் ஓசாமா பின்லாடன் போன்றோரை முதன்மைப்படுத்தக் கூடாது. அப்படிப்பட்டவர்களிடம் எந்தப் பதிலுமே இல்லை. அவர்கள் ஒரு மாற்றிட்டையும் தரப்போவதில்லை. அவர்களின் பயங்கரவாதத்தை ஏற்பது என்பது அசிங்கமான எந்தவித குற்ற உணர்வுமற்று ஷியா, கிறிஸ்தவ, மற்றும் அகமடி மதத்தவரை அவர்களது மதவழிபாட்டுத்தலங்களிலேயே செய்யப்படும் பாரிய கொலைகள், மற்றும் இஸ்லாமிய நாடுகளில் வாழும் சிறுபான்மையினரின் கொலைகள் என்பன, பயங்கரவாதம் அடக்கப்பட்டோரின் எதிர்ப்பு மட்டுமே அல்ல என்பதற்கு சான்றாகும்.

அமெரிக்காவும் சில கசப்பான உண்மைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். டோனி பிளையரினதும் புஷ் இனதும் செய்திகள் முஸ்லிம் உலகில் எந்தத் தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தாது. ஆனால் பின்லாடனது செய்திகளோ அவர் உயிருடன் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் நிலைக்கக்கூடியன. பின்லாடன் மத கருத்துக்களை பல முஸ்லிம்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்போவதில்லை. இறந்தாலும் அவரது அரசியல் கருத்துகள் எளிதில் எந்த முஸ்லிமாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படக்கூடியது.

அமெரிக்கா தனது மேலாதிக்கப்போக்கின் உச்சத்தை 50, 60களிலேயே கடந்துவிட்டது. அமெரிக்கா சர்வதேச சட்டங்களை உதாசீனம் செய்வது முஸ்லிம்களை மட்டுமல்ல ஏனையவரையும் எதிரிகளாக்குகிறது.

அமெரிக்கா இன்னும் சில காலங்களுக்கு வல்லரசாக நிலைக்கப்போகிறது. ஆனால் சீன இந்தியா போன்ற நாடுகள் விரைவாக வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன. இராணுவ ரீதியான பலம் மட்டும் போதாது.

நமது ஒருங்கிணைந்த வாழ்க்கைக்கு மதமோ அல்லது தேசியவாதமோ தீர்வல்ல என விளங்கிக் கொள்வதில் தங்கியுள்ளது. இரண்டுமே எம்மிடையே அழிக்க முடியாத பொய்யான ஒரு பெரும்பான்மை ஆதிக்க மனப்பான்மையையும் அகங்காரத்தையும் வளர்க்கும், பிரிவினையை ஏற்படுத்தும். எம்மிடம் இருக்கும் ஒரே வழி தர்க்க ரீதியான ஆராய்ந்தறியும் கருத்துக்களை கொண்ட மதபேதமற்ற மனிதாபிமானமே. இது ஒன்றே எல்லோரும் வாழ உரிமை, சுதந்திரம், பெற்று சந்தோஷமாக இருக்க வழிகோலும்.

சோவியத் தமிழில் : கொண்ணி

நன்றி : இணையம் (www.tni.org/wtc/documents/hoodbhoy.htm)

சோவியத் தமிழில் இன்றியனின் விழிச்சியுடன் அமெரிக்காவின் தேவை முடிந்தது. ஒரு சீர்ப்பு ஆப்கான நாட்டை கைவிட்டு அமெரிக்கா வெளியேறியது. தலிபான் உருவாகியது. புனித யுத்தக்கில் பெற்ற அனுபவத்துடன் ஏனைய குழுக்கள் தத்தயது நாடுகளில் ஆயுதம் ஏந்தக் கலைப்பட்டன.

இஸ்லாம் பற்றிய அமெரிக்க உருவாக்க விரும்பும் சித்திரம் அதன் கிருத்துவ மேலாண்மைக்கான அல்லது மதத்துவேசத்திற்கான (Religious Prejudice) அடிப்படையைக் கொண்டது. ஜைலியா கிறிஸ்தவா ஒரு பேட்டியில் குறிப்பிடுகிறார். "முழு ஜேரோப்பிய மரபும் மரண நிலைக்கு ஒரு பதிலீடாக மதம் மற்றும் தத்துவங்களால் விவரிக்கப்படும் பைபிள், நற்செய்தி, மற்றும் கிரேக்கத் தத்தவம் ஆகியவற்றுக்குத் திரும்புகிறது. இன்று ஜேரோப்பிய மரபு இப்புதிய பயத்திற்குள் ஆட்பட்டிருக்கிறது"

ஆக அடிப்படைவாதம் என்கிற கருத்தாக்கம் கிருத்துவ மீட்பியக்கத்துடன் துவக்கப்பட்டு அது உலகெங்கும் ஒரு பொதுச்சொல்லாடலாக, அதிலும் அரசியல் சொல்லாடலாகக் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று அடிப்படைவாதமாகக் குறிக்கப்படும் சொல்லாடலை விரிந்த தளத்தில் பாவிக்க வேண்டியது அவசியம்.

ஐமாலன் "மொழியும் நிலமும்" பக் 123, 2003

சமூகவியல் நோக்கில் கல்வி, அறிவு, விஞ்ஞானம்

பேராசிரியர் சோ.சுந்திரசேகரன்

சமூகவியல் என்பது மக்கள் குழுக்களாக வாழும் போது ஏற்படக்கூடிய அவர்களுடைய நடத்தைப் பாங்குகளை ஆராயும் ஒரு அறிவுத்துறை. முறையாகவும் விஞ்ஞானப்பாங்குதலும் செய்யப்படும் சமூகவியல் ஆய்வுகள் அண்மைக்காலங்களில் கல்வி, கற்பித்தல், பாடசாலைப் பாட ஏற்பாடு, அறிவு, விஞ்ஞானம் என்பவற்றை சமூகவியல் நோக்கில் ஆராய்ந்து, இத்துறைகள் யாவும் எவ்வாறு சமூகக்காரணிகளின் தாக்கத்துக்குள்ளாகின்றன என்னும் விடயம் பற்றிய விரிவான பல கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளன. சமூகவியல் நிலைப்பாட்டிலிருந்து இவ்விடயங்கள் எவ்வாறு நோக்கப்படுகின்றன என்பதை விளக்குவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கல்வியின் சமூகவியல் நோக்கம்

கல்வியின் நோக்கங்கள் பற்றி விளக்கும் சமூகவியலாளர்கள் கூறிய கருத்துக்கள் இன்றளவும் கல்விக் செயற்பாட்டில் முக்கியத்துவம் பெற்று வருகின்றன. சமூகவியல் நோக்கில் தீர்மானிக்கப்பட்ட கல்வியின் நோக்கங்கள் இன்னும் பெறுமதி மிக்கதாகக் கல்விக் கொள்கை வகுப்போரால் கருத்திற் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. 19ஆம் நூற்றாண்டில் புகழ்பெற்ற பிரஞ்சு நாட்டுச் சமூகவியலாளர் Emile Durkheim கல்விக்குப் பின்வருமாறு ஒரு வரைவிலக்கணத்தைத் தந்தார்:

கல்வி என்பது சமூக வாழ்க்கைக்கு இன்னும் ஆயத்து மாகாதவர்கள் மீது வயது வந்தவர்கள் செலுத்தும் செல்வாக்கு -Emeli Durkheim-

"கல்வியானது மூத்ததலைமுறையினரின் குறிக்கோளுடன் கூடிய ஒரு செயற்பாடு; அறிவு, விழுமியங்கள், சமூகச் செயற்பாடு என்பன தொடர்ந்து இருப்பவை என்ற எடுகோளின் அடிப்படையில் பண்பாடானது மூத்த தலைமுறையினரால் இளந்தலைமுறையினருக்கு வழிவழியாக வழங்கப்பட (transmit) கல்வி உதவுகின்றது. இத்தகைய "மீஸ் உற்பத்தி"ப் பணியை மரபுவழிக்கல்விமுறைகள் சரியாகச் செய்து வருகின்றன".

இவ்வாறான மரபு வழிவந்த, நிரந்தரமான பண்பைக்கொண்ட சமூக செயற்பாடுகளை சிறந்த முறையில் "மீஸ் உற்பத்தி" செய்யவென பல அரசாங்க அமைப்புகளும் நிறுவப்பட்டுள்ளன என்ற கருத்து இன்றும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

சமூகவியலின் மரபுவழியான எண்ணக்கருவாக்கச் சட்டகம் "தொழிற்பாட்டு வாதம்" (Functionalism) எனப்படும். இந்த அனுகுழுமுறையையும் Durkheim தான் முதலில் முன்வைத்தார்; இதன்படி நிறுவனங்களுக்கென ஒரு சமூகத் தொழிற்பாடு உண்டு. அவற்றை மேம்படுத்துவதும் அவற்றைப் பேணிப்பாதுகாப்பதும் நிறுவனத்தின் கடமையாகும். Durkheim ஆராய்ந்த சகல நிறுவனங்கள் பற்றியும் அவர் இத்தகைய நிலைப்பாட்டையே மேற்கொண்டார். கல்வி என்ற நிறுவனம் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. அவருடைய வரையறையின்படி கல்வி நிறுவனங்களின் விசேஷ பணி "இளந்தலைமுறையினரை முறையாக சமூகமயமயப்படுத்துவதாகும்". பிள்ளைகள் தாம் வாழப்போகும் சமூகத்துக்குத் தேவையான அச்சமூகம் வேண்டி நிற்கின்ற விழுமியங்கள், உடலியல் திறன்கள், அறிவுசார் திறன்கள் என்பவற்றை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே அவர் கருதிய சமூகமயமாக்கமாகும். இதனாடாகவே சமூகம் தனது தொடர்ச்சியையும் நிரந்தரத் தன்மையையும் பேணிக்கொள்ள முடியும் என Durkheim கருத்தாக்கம் செய்தார்.

மானிடவியல் ஆய்வுகளின்படி இத்தகைய சமூகமயமாக்கல் செயற்பாடானது புராதன சமூகங்களிலும் நடைபெற்று வந்துள்ளது. எவ்வாறாயினும் சகல சமூகங்களையும் பொறுத்தவரையில் இது ஒரு அடிப்படையான தேவையாகும்.

இணைந்து வாழக்கற்றல், மற்றவர்களுடன் வாழக்கற்றல் என்பது மற்றவர்கள் பற்றிய புரிந்துணர்வின் விருத்தியைக் கருதும்; பன்மைத்துவம், வேறுபாடுகளை மதித்தல், சமாதானத்தை விரும்புதல் என்பதற்றின் அடிப்படையில் இப்புரிந்துணர்வு ஏற்படுதல் வேண்டும்; தனியாட்களும் சமுதாயங்களும் நாடுகளும் ஒருவரில் ஒருவர் தங்கிவாழ்ப்பவர்கள் என்னும் கருத்தின் விருத்தி முக்கியமானது.

- Delors அறிக்கை (1996) 21 ஆம் நூற்றாண்டுக்கான கல்வி பற்றிய சர்வதேச ஆணைக்கும்

சுற்றாடல் தொடர்பான தேர்ச்சிகள்

சமூகச் சுற்றாடல் : தேசிய முதுசொம் தொடர்பான விழிப்புணர்வு, பன்மைச் சமுதாய மொன்றின் உறுப்பினர்களாகத் தேவையான திறன்களும் மனப்பாங்குகளும், பகிர்வுப் பாங்கான நீதி, சமூகதொடர்புகள், தனியாள் நடத்தை, சட்டவழுக்காறுகள், உரிமைகள், பொறுப்புக்கள், கடமைகள், கடப்பாடுகள் என்பவற்றைக் கருத்திற்கொள்ளல்

-Evrisisioning Education for Human Development, 2003,
தேசிய கல்வி ஆணைக்கும்

Durkheim தனியாட்கள் சமூகத்தினால் வார்க்கப்பட்டு செம்மைப்படுத்தப்படுவார்கள் எனக் கருதினார்; சமூகமானது தனியாட்கள் பிறக்கு முன்னரும் இருந்தது; அவர்களுக்குப் பின்னரும் தொடர்ந்து இருக்கப் போவது; மேலும் சமூகமானது தனியாட்களைக் கடந்து நிற்பது எனக் கொண்டார். அமெரிக்க அறிஞரான Talcot Parsons என்பாரும் இதே தொழிற்பாட்டுவாதத்தைப் பின்வருமாறு விளக்கினார் (1950) :

“மனிதன் சமூக முறைமையினால் உருவாக்கப்பட்டவன்: அதன் பண்பாடு அவனுக்கு வழங்கப்பட்டு அவன் சமூக முறைமையுடன் இணைக்கப்படுகின்றான்; புதிய தலைமுறையினர் நடைமுறையிலுள்ள சமூக முறைமையுடன் இவ்வாறு, ஒன்றிணைக்கப்படும் போது, சமூகத்தின் தொழிற்பாட்டில் எதுவித இடையூறும் நிகழ்வதில்லை. இவ்வாறு சமூகமானது கால ஒட்டத்தில் தன்னைப் பேணிக் கொள்கின்றது.”

“இரு சமூகவியல்கள்” என்ற தலைப்பிலான ஒரு ஆய்வுக்கட்டுரையை வெளியிட்ட Dawe (1970) என்பாரும் சமூகவியலின் பணி பற்றி இதே போக்கில் தமது கருத்தைத் தெரிவித்தார்:

“சமூகவியலானது சமூகத்தில் கட்டுப்பாட்டையும் ஒழுங்கையும் ஏற்படுத்த விழைகின்றது..... சமூகம் தொடர்ந்து நிலைபேறுடையதாக இருக்க வேண்டுமாயின் சமூக ஒழுங்குகள் தனியாட்களிடம் திணிக்கப்படல் வேண்டும். சமூகவிதி முறைகளை ஒழுங்காகப் பின்பற்றினால்தான் சமூகம் நீடித்து நிலவ முடியும்.”

இதன் அடிப்படைக் கருத்து சமூகவியல் சமூகமானது தனியாளை விட முக்கியமானது; முன்னுரிமை பெறுகின்றது என்பதாகும்.

சோ.சந்திரசேகரன்
நோக்கில் கல்வி,
அறிவு, விஞ்ஞானம்

சமூகவியலாளர்களின் இக் கருத்துக்கள் பல்வேறு விமர்சனங்களுக்கு உள்ளனபோதிலும் கல்வி முறைகளின் இலக்குகளையும் அவற்றின் அடிப்படையிலான பாட உள்ளடக்கத்தைத் தீர்மானிப்பதிலும் இக்கருத்துக்கள் இன்றும் செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றன. இவ்வணுக்குமுறை பற்றிய விமர்சனங்கள் சுருக்கமாகக் கீழே தரப்படுகின்றன:

- இவ்வணுக்குமுறையில் பழைய வாதச் சிந்தனையே மேலோங்கி நிற்கின்றது. தனியாள் சமூக-விமர்சனத்தில் ஈடுபடவோ தனது சுய ஆளுமையை வெளிப்படுத்தவோ இடமில்லை;
- கல்வி என்பது பண்பாட்டுச் சமூகமயமாக்கம் மட்டுமல்ல; சமூக மாற்றத்துக்கான, தனியாளின் மேம்பாட்டுக்கான நவீன அறிவாற்றல்களையும் வழங்கும் முற்போக்குப் பணியையும் கல்வி ஆற்ற வேண்டியுள்ளது;
- சமூக ஒழுங்கு முறையின் ஒரு பிரதிபலிப்பே மனிதன் என்ற கருத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை;
- Freud இன் கருத்தின்படி சமூகம் விதிக்கும் வரம்புகளை மீறிச் செயற்படும் மனிதன் அதனால் குற்ற உணர்வு எதனையும் பெறுவதில்லை;
- சமூக ஒழுங்குகள் அதீத சக்திகளால் உருவாக்கப்பட்டவையல்ல; அவை மனிதர்களாலேயே உருவாக்கப்பட்டவை;
- தொழிற்பாட்டு வாதிகள் சமூகத்தில் காணப்படும் வர்க்கங்கள், அதிகாரங்கள் என்னும் அம்சங்களைக் கருத்திற்கொள்ளத்தவறிவிட்டனர். சமூகத்தில் அதிகாரபலம் கொண்ட வகுப்பினர் தமது விழுமியங்களைக் கல்வியினாடாக நிலைநிறுத்தும் வாய்ப்பைப் பெறுகின்றனர்; வலுவற்ற சிறிய பண்பாட்டுக்குழுவினர் அதிகாரபலமிக்க குழுவினரின் சமூக-

கல்வி என்பது பண்பாட்டுச் சமூகமயமாக்கம் மட்டுமல்ல; சமூக மாற்றத்துக்கான, தனியாளின் மேம்பாட்டுக்கான நவீன அறிவாற் கள்களையும் வழங்கும் முற்போக்குப் பணியையும் கல்வி ஆற்ற வேண்டியுள்ளது.

சமூகவியல்
நோக்கில் கல்வி,
அறிவு, விஞ்ஞானம்
சோ.சந்திரகேரன்

மயமாக்கச் செயற்பாட்டினால்
தமது சுய அடையாளங்களை
இழக்க நேரிடலாம்.

சுருங்கக்கூறின், இன்றைய கல்விமுறைகள் பிள்ளைகளை சமூகமயப்படுத்தும் அம்சங்களை மட்டுமன்றி சமூக மாற்றத்துக்கும் தனிமனித மேம்பாட்டுக்குமான அம்சங்களையும் கொண்டு விளங்குவதை அவதானிக்க முடியும். மொழிக்கல்வி, இலக்கியக்கல்வி, வரலாறு, அழகியற்கல்வி, சமயக் கல்வியாவும் ஒருப்பழும்; கணிதம், விஞ்ஞானம், நவீன தொழில் நுட்பம், தகவல் தொழில்நுட்பம், வர்த்தகவியல், முகாமைத்துவம் என நவீன பாடத்துறைகள் பல மறுபுறமும் பாட ஏற்பாட்டில் அடங்கி இருப்பதைக் காண முடியும்.

நவீன கல்வி முறைகளில் சமூகவியல் அம்சங்கள் ஏனைய பல வழிகளிலும் பிரதிபலிக்கின்றன. பாடசாலைக் கல்வியின் நோக்கங்கள் சமூக, பொருளாதார, கலாசார தேவைகளை யொட்டித் தீர்மானிக்கப்படுவதோடு பாடசாலை அமைப்பானது பல்வேறு சமூக வகுப்புகளைப் பிரதிபலிப்பதாயும் அமைவதுண்டு. இங்கிலாந்தில் கடந்தகாலங்களில் இயங்கிவந்த மூவகைப் பாடசாலை முறை, ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இலங்கையிலிருந்த ஆங்கிலப் பாடசாலை / சுயமொழிப்பாடசாலை முறைமை, தற்போது உயர்வகுப்பினருக்கென்று அமைக்கப்பட்டு வரும் சர்வதேசப்பாடசாலைகள், தனியார்துறை உயர்கல்வி நிலையங்கள், கட்டணம் அறவிடும் தனியார் பாடசாலை என்பன சமூக வகுப்பு முறையைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

பாடசாலைக் கல்வியின் நோக்கங்கள்
சமூக,
பொருளாதார,
கலாசார
தேவைகளை
யொட்டித் திரும்புவதோடு
பாடசாலை
அமைப்பானது
பல்வேறு சமூக
வகுப்புகளைப் பிரதிபலிப்பதாயும்
அமைவதுண்டு.

அமெரிக்காவில் கல்வி மாற்றங்களும் சமூகக்காரணிகளும்

20ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஏற்பட்ட முக்கியமான கல்விச் சீர்திருத்தங்களுக்கு பொறுப்பான சமூக சக்திகள் ஒரு பிரதானமான காரணியாகும். அமெரிக்கப் பாடசாலைகளில் சிறுபான் மையினர் தொகை அதிகரித்தது; பின்தங்கிய பிரிவு மாணவர்களின் தொகை அதிகரித்தது; ஆங்கிலத்தைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாத பிள்ளைகளின் தொகையும் அதிகமாயிற்று. மரபு வழிவகுத் திருப்பெற்றாரைக் கொண்ட குடும்பங்களின் தொகை வீழ்ச்சியற்றது. ஐ.அமெரிக்கக் குடும்பங்களில் 25 சதவீதமே டீப்படிப்பட்டவை.

சமூகத்தை எதிர்நோக்கும் சமூக தீங்குகள் அதிகரித்தன; ஏராளமான குடும்பங்கள் வறுமையில் வீழ்ந்தன; செல்வந்தர்கள், வறியவர்களுக்கிடையிலான இடைவெளி அதிகரிக்க, வறுமையான குடும்பங்களின் தொகை பன்மடங்காயிற்று. வறுமைப்பட்ட பாடசாலைப் பிள்ளைகளின் தொகையும் அதிகரித்தது. இளைஞர் மத்தியில் வேலையின்மை, தேவையற்ற முறையில் கருத்தாரித்தல், மதுபாவனை, போதை மருந்துப் பாவனை, வண்முறை என்பனவும் அதிகரித்தன.

கல்விமுறையில் பொருத்தமான சீர்திருத்தங்களைச் செய்து இச்சமூகப் பிரச்சினைகள் எதிர் கொள்ளப்படல் வேண்டும் என்பது அமெரிக்கக் கல்வியாளர் கருத்தாக அமைந்தது.

-Joseph Murphy & Jacob E.Adams
'Reforming America's Schools 1980-2000'
in Jour. of Edu. Administration, Vol 36, No-5, 1998

றும் "பாட ஏற்பாடு என்பது சமூக ரீதியாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட அறிவு" என்றும் எடுத்துக் கூறினார்.

பாட ஏற்பாட்டின் சமூகவியல் அம்சம்

இவ்வாறு நோக்குமிடத்து பாடசாலைப் பாட-ஏற்பாடு மற்றும் அறிவு என்பன புலனாகும். சமூகவியல் நோக்கில், சமூகத்தின் கலாசாரம் என்பது ஒரு சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த அறிவுத்தொகுதி, நம்பிக்கைகள், விழுமியங்கள், கலைச்செலவங்கள் அனைத்தையும் கருதும். பாடஏற்பாட்டின் உள்ளடக்கமானது சமூகத்தில் மேலாதிக்கம் செலுத்துகின்ற கலாசாரம் மட்டுமன்றி இனரீதியான, சமூக-பொருளாதார வகுப்புதீயான, பிராந்திய ரீதியான துணைக்கலாசாரங்கள் பாடஏற்பாட்டில் செல்வாக்கைச் செலுத்துகின்றன. சமூக வரலாறு, மொழி, இலக்கியங்கள், அழகுக்கலைகள், சமயஅறிவு என்பன பாட ஏற்பாட்டில் உள்ளடங்கி இருப்பதே இதற்குச் சான்று. கார்ல் மார்க்கஸ் ஏங்கெல்சும் ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டில், ஆட்சி செலுத்தும் உயர்குழாத்தின் சிந்தனைகளே ஆதிக்கம் செலுத்துவதோடு அக்குழாமே புதிய சிந்தனைகளை உருவாக்குகின்றது. ஆட்சிபுரியும்

வகுப்பினரின் சிந்தனைகளே எப்போதும் “ஆனாம் சிந்தனைகளாக” (ruling ideas) உள்ளன..... பொருள் உற்பத்திக்கான சாதனங்களைச் சொந்தமாகக் கொண்டவர்களே கருத்துக்களின் தோற்றத்தையும் கட்டுப்படுத்துகின்றார்கள்..... ஆனாம் வர்க்கமே சிந்தனைகளை உருவாக்குபவர்களாகவும் அவற்றின் உருவாக்கத்தையும் பரம்பலையும் ஒழுங்குபடுத்துபவர்களாகவும் விளங்குகின்றார்கள்” என இவ்விரு அறிஞர்களும் கருதினார்கள். இவ்வாறான மேலாதிக்கப்பண்பாடு நடுநிலையானதல்ல; ஆயினும் அதில் பகுத்தறிவெப் பண்புகள் இருப்பது போலத் தோன்றும். Paulo Freire என்ற இலத்தீன் அமெரிக்க அறிஞர் மேலாதிக்கப் பண்பாடு பற்றி ஒரு உதாரணத்தைத் தருகின்றார்:

“குடியேற்ற ஆட்சியாளர்கள் தமது கலாசாரச் செயற்பாடுகளைக் கலைகள் (art) என்றும் தமது ஆட்சிக்குக் கட்டுப்பட்ட சுதேசிகளின் கலாசார உற்பத்திகளை நாட்டுப்பறுக்கலை (Folk - lore) என்றும் கூறுவர். தமது மொழியை “மொழி” என்றும் சுதேசிகளின் மொழியை வட்டார மூக்கு (dialect) என்றும்” கூறுவர்.

இலங்கையில் தமிழ்ப்பாட நால்களை ஆய்வு செய்தவர்கள் அவை (சமூகக்கல்வி, விஞ்ஞானபாட நூல்கள்) சிங்களமொழியிலிருந்து தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளமையினால் அங்கு பெரும்பான்மையினரின் கலாசாரமே மேலதிகமாகத் தெரிவதாக முறைப்பாடு செய்வர். சிறுபான்மையினர்கள் வரலாற்று ரதியாக வெளிநாட்டவர்கள் என்றும் அவர்கள் ஆக்கிரமிப்பாளர்களாகவே நாட்டுக்கு வந்தனர் என்பது போன்ற செய்திகள் இலங்கைப் பாடநூல்களில் காணப்பட்டமை உண்மையே.

கற்பித்தவின் சமூகவியல் அம்சம்

அறிவின் சமூகவியல் அம்சங்கள் பற்றி நோக்கு முன்னர், ஆசிரியர்- மாணவர்களுக்கிடையிலான கற்றல்கற்பித்தல் செயற்பாட்டின் சமூகவியல் அம்சங்கள் பற்றி நோக்க வேண்டும். கற்பித்தல் என்பது ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் ஆகியோருக்கிடையிலே வேறாக (isolated) நடைபெறும் ஒரு செயற்பாடு அல்ல. ஒரு சமூக பாரம்பரியத்துக்கு ஏற்ப நடைபெறும் ஒரு சமூகச் செயற்பாடாகவே (Social practice) கற்பித்தல் கருதப்பட வேண்டும் என்பது Glenn Langford என்பாரின் கருத்து. ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் தாம் நினைத்தபடி பிள்ளைகளை அணுகுவதில்லை. ஆசிரியர்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்கும் போதும், கண்டிக்கும் போதும் கண்டிக்க முற்படும் போதும், பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளை வளர்க்கும் போதும் ஏதோ ஒரு சமூக மரபையே பின்பற்றுகின்றார்கள் என்பது அவர் கருத்து.

கல்வி எனும் சமூகச் செயற்பாட்டில் ஈடுபடுவோர் கல்வியை எவ்வாறு நோக்க வேண்டும்? கல்வியை எவ்வழிமுறைகளைக் கையாண்டு வழங்க வேண்டும் என்பதை சில சமூக மரபுகளே அறிவுறுத்துகின்றன. கல்வியின் நோக்கங்கள், அவற்றை அடையும் வழிமுறைகள் என்பன சமூக மரபுகளினால் வழங்கப்பட்டதன் காரணமாகவே, புலமை மிக்க எவரும் ஆசிரியர்யிற்சி எதுவுமின்றிக் காலங்காலமாகக் கற்பித்தற் செயற்பாட்டில் ஈடுபடமுடிந்தது எனக் கொள்ள முடியும்.

அறிவின் சமூகவியல் அம்சங்கள்

சமூகவியல் நோக்கில் கல்வி, அறிவு, விஞ்ஞானம் சோ.சந்திரசேகரன்

அறிவின் தன்மைகளைச் சமூகவியல் ரீதியாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று வாதிடுவோர் “அறிவின் சமூகவியல்” (Sociology of knowledge) என்ற ஆய்வுத்துறையின் தோற்றத்துக்கு வழிவகுத்தனர். “பல்வேறு சிந்தனா முறைகள் (modes) பற்றி சரியாக விளங்கிக் கொள்வதற்கு அவற்றின் சமூக மூலங்களை அடையாளங்கண வேண்டும்” என்பதே அறிவின் சமூகவியலின் அடிப்படைக் கருத்தாகும். மனிதனுடைய அறிவில் பெரும்பாகம் சமூகம் சார்ந்தது; அறிவு மற்றவர்களிடமிருந்து பெறப்படுகின்றது; எனவே அறிவு மற்றவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றது; முறையான பரிசோதனைகள், ஆய்வுகள் என்பவற்றினாடாக உருவாக்கப்படும் அறிவு, குறிப்பிட்ட ஆய்வுநிறுவனங்களில் இரகசியமாகப் பூட்டி வைக்கப்படாது மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றது.

இல்லாறு பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டு, மற்றவர்களின் விமரிசனத்துக்குள்ளாக்கப்பட்டு செம்மைப்படுத்தப்பட்டு அங்கீராம் பெற்ற பின்னரே அவ்வறிவு (ஆய்வு முடிவுகள்) அறிவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. சமூகவியல் ரீதியாக அறிவு மற்றவர்களிடமிருந்து - அறிவை வைத்திருப்பவர்களிருந்து பெறப்படுதல் வேண்டும். இவ்வகையான அறிவு இரு மடங்கு சமூக ரீதியானது எனக் கொள்ளப்படுகின்றது. சமூக ரீதியான அறிவுக்குக் கூறப்படும் உதாரணங்களாவன: சமூக மரபுகள், கலை, கற்பித்தல் போன்ற செயல்முறை அறிவு, விஞ்ஞானம், வரலாறு போன்ற துறைகளின் ஆய்வு மரபுகள், மொழியறிவு என்பன.

அறிவைத் தகவல்களிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவோர் அறிவின் சமுதாய அம்சம் பற்றி வலியுறுத்திக் கூறுவர். “அறிவானது சமுதாயங்களுக்குச் சொந்தமானது” என்பது அவர்கள் கருத்து. அத்துடன் அறிவானது பல்வேறு வழிகளில் சமுதாயங்களுக்குள் சமூல்களின்றது என்றும் அவர்கள் கொள்ளப்படுகின்றது.

முறையான பரிசோதனைகள், ஆய்வுகள் என்பவற்றினாடாக உருவாக்கப்படும் அறிவு, குறிப்பிட்ட ஆய்வு நிறுவனங்களில் இரகசியமாகப் பூட்டி வைக்கப்படாது மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றது.

சமூகவியல்
நோக்கில் கல்வி,
அறிவு, விஞ்ஞானம்
சோ.சந்திரசேகரன்

கூறுவர் (Richard McDermott,1999). ஒரு தனியாரின் தலைக்குள் அறிவு பொதிந்து கிடக்கின்றது என்னும் கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. நாமாக எதனையும் கற்றுவிட முடியாது. நாம் பிறக்கும் உலகம் ஏராளமான அறிவைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. உலகம் என்பது பெற்றார், உற்றார், அயலவர்கள், ஏனைய சமூக உறுப்பினர்களைக் கருதும். இவ்வாரான சமுதாயத்தில் ஒவ்வொருவரும் பங்கு கொண்டு அதன் மொழி, மரபுகள், பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் மற்றும் சிந்தனைகள் என்பவற்றைப் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள். தொழில் திறன்களும் பாடநெறிகளும் கூட இவ்வாறே கற்கப்படுகின்றன. இவையாவும் மூத்தோரால் தலைமுறை தலைமுறையாக வழங்கப்பட்டு வருபவை. இவ்வாறே மருத்துவர், வழக்கறிஞர்களைக் கொண்ட உயர்தொழில் சமுதாயங்களுக்கூடாக அறிவானது காலங்காலமாக புதிய தலைமுறையினருக்கு வழங்கப்பட்டு வந்தது.

நாம் தனியாக இருந்து கொண்டு சிந்தித்தாலும் மற்றவர்களின் சிந்தனைகளின் அடிப்படையிலேயே எமது சிந்தனையைக் கட்டி எழுப்புகின்றோம். ஒரு ஆய்வுக்குறைக்கு நாம் பங்களிப்புச் செய்ய வேண்டுமாயின் எமது சிந்தனைகளை நாம் பகிறங்கப்படுத்த வேண்டும். ஒரு ஆய்வுத் துறை அல்லது உயர்தொழில் துறை பற்றிய மரபு வழி அறிவுக்கு முரண்படும் ஒரு சிந்தனையை நாம் உருவாக்கும்போது, “அப்புரட்சிகர சிந்தனைகள்” சமுதாயத்தின் நம்பிக்கைகளுடன் தொடர்புள்ள முறையில் அவை பொருளுள்ளதாக இருத்தல் வேண்டும். பல்வேறு ஆய்வுத்துறைகளில் ஆதிக்கம் செலுத்திய சிந்தனைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டாலும், அவ்வாய்வுத்துறையானது அதன் அடிப்படை எடுகோள்களுடனும் அணுகுமுறைகளுடனும் பல தலைமுறைகளுக்குத் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றது. (தாராணம் : (1) கல்வி உள்வியல் - ஸ்கிள்னர், பால்லோ, பியாஜே, புரணாரின் சிந்தனைகள்; (2) கல்வித்தத்துவம் - பிளேட்டோ,

சமூக முறைமையைப் பேணிப்பாதுகாக்க சில முன்னிபந்தனைகள் உண்டு. ஒன்றினைப்படி, கோவங்களைப் (Pattern) பேணுதல், இலக்குகளை அடைதல் என்பனவே அவை..... ஆரம்பகாலங்களில் கிட்டும் கல்வி ஒரு பிரதான சமூகமயமாக்க சாதனம், இதனுடோகத் தனியாட்கள் சமூகத்தில் தனது வகிபாகங்களை (role) எவ்வாறு ஆற்றுவது என்பதைக் கற்கின்றனர்.... இது ஒன்றினைப்பிற்கு முக்கியமானது. இச் செயற்பாடுகளினாடாக சமூகம் தனது அடையாளத்தைப் பேணிக் கொள்கின்றது.

-Talcott Parsons-

பெஸ்ட்லோசி, ரூசோ, ஜோன் ரூயி, மகாத்மா காந்தி ஆகியோரின் சிந்தனைகள் இன்றும் தொடர்ந்தும் கருத்திற் கொள்ளப்படுபவை).

அறிவானது பல்வேறு வழிகளில் சமுதாயங்களுக்கூடாகச் சமூன்று கொண்டிருக்கின்றது. சமுதாயத்தின் அறிவானது பாடநூல்களிலும் கட்டுரைகளிலும் எழுத்து வடிவங்களிலும் கோப்புகளிலும் அடங்கியிருப்பதாக நாம் கருதுகின்றோம். ஆயினும் சமுதாய அறிவானது எழுத்து வடிவமற்ற முறையிலும் கதைகளிலும் கருவிகளிலும் காரண-காரியத் தொடபு பற்றிய பொது அறிவிலும் பொதிந்து காணப்படுகின்றது. இந்த எழுத்து வடிவமற்ற வடிவங்கள் சமுதாயத்தில் சமல்கின்றன. மகாநாடுகள், சாதாரண கூட்டங்கள், ஆட்களின் கலந்துரையாடல், அவர்கள் கலந்துபேசி பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் முயற்சிகள், நாளாந்த பணிகள் பற்றிய கலந்துரையாடல் இவற்றினாடாக சமுதாயத்தில் அறிவு சமூல்கின்றது. அவ்வாராயின் அறிவு எங்கே பொதிந்து கிடக்கின்றது? அறிவின் உறைவிடம் யாது? ஒரு சிறு அளவான அறிவே எழுத்து வடிவில் இருக்கின்றது; ஆவணப்படுத்தப்படாத, முறையில் (informal) அறிவு ஏராளம். சமுதாயத்தில் நிகழும் சகல தொடர்புகளும் (Contacts) அறிவைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் செயற்பாடுகள் என்றே அறிவின் சமூகவியல் பற்றிய ஆய்வாளர்கள் கருதுவர். Wallace Stevens என்பார் பின்வருமாறு கூறினார்: “சிந்தனை என்பது தொற்றக்கூடியது; சில சிந்தனைகள் பரவலாகப் பரவும் தன்மையுடையன” (infection and epidemic).

புதிய அறிவானது பழைய அறிவின் எல்லைகளிலிருந்து உருவாவது. நாம் எவ்வாறு புதியனவற்றைக் கற்கின்றோம் என்பது பற்றிச் சிந்தித்தால், நாம் புதிய சிந்தனைகளை எமக்குத் தெரிந்த பழைய சிந்தனைகளுடன் தொடர்புபடுத்தி, ஒப்புநோக்கியே அவற்றைக் கற்கின்றோம். இப்பழைய சிந்தனையின் எல்லையிலிருந்தே புதிய சிந்தனை பிறக்கின்றது. இப்பழைய அறிவும் சிந்தனையும் ஏற்கனவே சமூகத்தில் உறைந்திருப்பது என்பது சமூகவியலாளர் முடிவு.

அறிவின் சமூகவியல் என்ற ஆய்வுத்துறை 1920களின் இறுதியில் ஜெர்மனியிலும் பிரான்சிலும் தோண்றியது. பிற சமூகவியல் ஆய்வுத்துறைகளைவிட இது தனிச்சிறப்பான துறையாக இது வளர்ச்சியிற்றது. கிரேக்கரோம காலத்திலிருந்து அறிவின் தோற்றம் பற்றி மெய்யியலாளர்கள்

ஒவ்வொரு தலைமுறையினரும் இன்தலைமுறையினரிடம் ஒரு குறிக்கோளுடன் கையளிக்க விரும்பு பண்பாட்டில் கல்வியின் பாடப்பொருளைக் காணமுடியும்.
-John Stuart Mill-

ஆராய்ந்து வந்துள்ளனர். இது மெய்யியலின் மையப் பிரச்சினையாகவும் இருந்து வந்தது. மெய்யியலாளர்கள் பலர் அறிவைச் சமூகவியல் ரீதியாகப் பார்ப்பது சாத்தியமானதல்ல என்றும் விரும்பத்தக்கதல்லவென்றும் கூறியிருந்தனர்; நேரடி அனுபவத்தின் விளைவே அறிவு; அறிவுக்கும் சமூகக் காரணிகளுக்குமிடையே எதுவித தொடர்புமில்லை என இம்மானுவேல் காண்ட் என்ற மெய்யியலாளர் கூறியிருந்தார். ஆயினும் அறிவு என்பது குழமைவைப் (Contextual) பொறுத்தது; சமூகக்காரணிகளின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டது என்ற மாற்றுக் கருத்து பிற்காலத்தில் எழுந்தது. இதன்படி உண்மையைக் கண்டறிய முற்படும் ஆயிவு முற்றிகள் சமூக ரீதியாகவும் வரலாற்று ரீதியாகவும் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன; karl Mannheim என்ற அறிவின் சமூகவியல் துறையின் ஒரு பிரதான முன்னோடியின் பழைய கருத்தின்படி “தனியாட்களினதும் குழுக்களினதும் சமூக இட அமைவானது (Location) அவர்களுடைய அறிவின் உருவாக்கத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது.” அண்மைக்கால அறிவின் சமூகவியல் அனுகுமுறையானது, பல்வேறு வகையான சமூக நிறுவனங்கள் எவ்வாறு அறிவின் தோற்றத்துக்கு வழிவகுக்கின்றன என்னும் விடயத்தை ஆராய்கின்றன.

விஞ்ஞானத்தின் சமூகவியல் (Sociology of Science)

விஞ்ஞானத்தின் சமூகவியல் என்னும் அறிவுத்துறையானது சில சந்தர்ப்பங்களில் அறிவின் சமூகவியலின் ஒரு பகுதியாக வரையறை செய்யப்படுகின்றது. விஞ்ஞானத்தின் சமூகவியல் சமூகநிலைமைகள், விஞ்ஞானத்தின் பாதிப்பு, விஞ்ஞான செயற்பாட்டின் சமூக அமைப்புகள், பண்புகள், அம்சங்கள் என்னும் விடயங்கள் பற்றி ஆராய்கின்றது. விஞ்ஞானம் என்பது ஒரு கலாசார மரபு; இம்மரபு பெறுமதிமிக்கது என்பதன் காரணமாகத் தலைமுறை தலைமுறையாக அம்மரபு பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு, தொடர்ந்து வழங்கப்பட்டு (transmit) வருகின்றது. அதன் பெறுமதிக்குரிய மற்றொரு காரணம் அதன் தொழில் நுட்பப் பிரயோகங்களாகும். விஞ்ஞானிகளின் ஒரு பிரதான நோக்கு பல்வேறு கண்டுபிடிப்புகளினாடாக அம்மரபை மாற்றியமைப்பதாகும். இது விஞ்ஞானத்தின் ஒரு தனிச்சிறப்பான அம்சமாகும். நவீன ஓவியர்கள், எழுத்தாளர்களின் நோக்கங்களுடன் ஒப்பிடக்கூடியனவற்றைக் கொண்டவர்கள் விஞ்ஞானிகள். ஆனால் கலைத்துறை, இலக்கியத்துறை சார்ந்த புத்தாக்கங்கள் கருத்து வேறுபாடுகளுக்குள்ளாகின்றன. உதாரணங்கள் முற்போக்கு இலக்கியசிந்தனை, பின் நவீனத்துவம், நவீன ஓவியம் என்பன. ஒரு இலக்கிய அல்லது கலைத்துறைப் புத்தாக்கம் நடைமுறையிலுள்ள மரபின் முன்னேற்றமா அல்லது சீரமிலா என்பது பற்றித் தீர்மானிக்க ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நடைமுறைகள், நியதிகள் (Procedures and criteria) எதுவுமில்லை. விஞ்ஞானத்தில் உள்ள இவ்வாறான நடைமுறைகளும் நியதிகளும் ஸ்திரமானவையோ அல்லது முழுமையானவையோ அல்ல; ஆயினும் பிற கலாசாரப் படைப்புக்களை மதிப்பிடப் பயன்படுத்தப்படும் நியதிகளை விட அவை மேலானவை என்பது உண்மையே. விஞ்ஞானக்கண்டுபிடிப்புகளை மதிப்பீடு செய்வதற்கான நடைமுறை

கள் சார்பளவில் தருக்கரீதியா- சமூகவியல் நோக்கில் கல்வி, அறிவு, விஞ்ஞானம் படுத்தப்பட்ட கலாசார மாற்றத்துக்கான ஒரு சிறந்த உதாரணம்.

சோ.சந்திரசேகரன்

விஞ்ஞானத்தின் சமூகவியல் துறை சார்ந்த ஆய்வாளர்கள் விஞ்ஞானத்தின் இவ்வாறான பண்பினை ஒரு மரபாகவும் ஒரு நிறுவனமாகவும் ஆராய்ந்தனர். அவர்கள் ஆராய முற்பட்ட பிரச்சினைகளாவன:

- நவீன விஞ்ஞானத்தின் தனிச்சிறப்பான இவ்வம்சம் அல்லது மரபு எவ்வாறு தோன்றியது? இம்மரபு எவ்வாறு நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டது?
- நவீன விஞ்ஞான மரபானது எவ்வாறு பேணப்பட்டது? கட்டுப்படுத்தப்பட்டது?
- விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகள் எவ்வாறு ஒழுங்கமைக்கப்படுகின்றன?
- விஞ்ஞான அமைப்புகளில் மாற்றங்கள் எவ்வாறு ஏற்படுகின்றன? இம்மாற்றங்களுக்கும் ஆராய்ச்சிகளுக்குமிடையில் உள்ள தொடர்புகள் என்ன?

ஜெர்மன் நாட்டு சமூகவியலாளரான Maxine Weber நவீன சமூகம் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டவர். அவருடைய அனுகுமுறைகளைப் பயன்படுத்தி நவீன விஞ்ஞானத்தின் நிறுவனமயமாக்கம் பற்றி ஆராயப்பட்டது. முதலாளித்துவத்தின் தோற்றத்துக்குக் கல்வினியச் (Cavism) சிந்தனைகள் காரணமாக இருந்தன என Weber கூற, Robert Merton இன் ஆராய்ச்சிகள் நவீன விஞ்ஞானத்தின் தோற்றத்தை முதலாளித்துவத்துடன் தொடர்புபடுத்தின. நவீன முதலாளித்துவப் பொருளாதார முறையானது தோற்றமுற சமய அம்சமும் ஒரு காரணம் என்ற கருத்து Tenbruck போன்ற அறிஞராலும் எடுத்துக் கூறப்பட்டது.

17 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்த ஆங்கில நாட்டு விஞ்ஞான இயக்கத்தை நிறுவியவர்கள் சமய நம்பிக்கைகளாலும் விழுமியங்களா-

சமூகத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியுடன் கல்வி பற்றிய வரைவிலக்கணமும் மாறியாறிச் சென்றது.

Peter Jarris-

**சமூகவியல்
நோக்கில் கல்வி,
அறிவு, விஞ்ஞானம்
சோ.சந்திரசேகரன்**

லும் ஊக்குவிக்கப்பட்டவர்கள். இங்கிலாந்தின் சமய ஒழுக்கவாதிகளின் (Puritan) வாழ்க்கை முறையானது பகுத்தறிவு முறையிலான விஞ்ஞான ஆய்வைச் செய்யக்கூடியவர்களை உருவாக்கியது. கல்வினியக் கோட்பாடானது படைப்பின் இருக்கியத்தைப் பகுத்தறிவுடன் ஆராய்மாறு வலியுறுத்தியது. உத்தியோகபூர்வ Puritan வாதம் விஞ்ஞானத்துக்கு சார்பாக இல்லாவிட்டனும் விஞ்ஞானிகள் பலர் இப்பின்புலத்திலிருந்தே வந்தனர். 17 ஆம் நூற்றாண்டில் ஸ்கொத்லாந்திலும் ஜெனிவாவிலும் கல்வினியவாதிகளின் ஆதிக்கம் மிகுந்து காணப்பட்டபோது, சுதந்திரமான விஞ்ஞான சிந்தனைக்கு ஆதரவு இருக்கவில்லை. ஆயினும் இச்சமயப்பிரிவுகளின் செல்வாக்கும் சமயவாதங்களும் வீழ்ச்சியற்ற காலங்களில் விஞ்ஞான மனப்பாங்குடையவர்கள் தமது பணியைச் செய்ய முடிந்தது.

இங்கிலாந்தில் அரசகமூகம் (Royal Society) எனப்படும் விஞ்ஞான கழகத்தின் தோற்றம் பற்றி ஆராய்ந்தவர்கள், அதனை நிறுவியவர்களின் துருவி ஆராயும் நோக்கைவிட, விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கு அதிக அளவிலான ஒழுக்கீர்தியான முக்கியத்துவத்தை வழங்கியிருந்ததாகக் கண்டறிந்துள்ளனர்.

உலகளாவிய விஞ்ஞானத்தில் வெவ்வேறு நாடுகள் கொண்டிருந்த அந்தஸ்தில் (Standing) ஏற்பட்ட மாற்றம் பற்றியும் ஆராயப்பட்டது. 17 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இங்கிலாந்தும் 18 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பிரான்சும் விஞ்ஞானத்துறையில் சிறந்து விளங்கி, தொடர்ந்து வந்த காலப்பகுதியில் இருநாடுகளும் வீழ்ச்சிகள்டன. இரு நாட்டு விஞ்ஞான தீயக்கங்களும் அரசியல், சமூகசீர்திருத்தத் துறையில் ஆர்வம் கொண்டிருந்ததோடு அவை முன்னேற்றங்காண விஞ்ஞானத்தையே ஒரு முன்மாதிரியாகக் கொண்டன. இவ்வியக்கங்கள் தொடர்ச்சியாக யதேச்சாதிகார அரசுகளை எதிர்த்து வந்தன. இவ்வரசுகளும் விஞ்ஞான நியமங்களுக்குப்

பொருத்தமற்ற சமய, அரசியல் மரபுகளைப் பேணி வந்தன. சில தேவைகளுக்காக யதேச்சாதிகார அரசுகளும் விஞ்ஞானக்குழுக்களின் பரிந்துரைகளை ஏற்றுக் கொண்டன. இவ்வாறு இயற்கை விஞ்ஞானத்துக்குப் பல தரப்பினரும் ஆதரவு வழங்கினர். இதனால் பிற புலமைசார் முயற்சிகளை விட விஞ்ஞானத்துக்கு உயர்ந்த கொரவும் வழங்கப்பட்டதாக, இத்துறையில் ஆராய்ச்சி செய்த Ben David கூறுகின்றார். இந்நாடுகளில் ஏற்பட்ட புரட்சிகளின் காரணமாக விஞ்ஞானம் மீதான உற்சாகம் குறைந்தது; விஞ்ஞானத்தின் எதிரிகள் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியமையால், அறிஞர்கள் இலக்கியம், கலை, நடைமுறைச் சீர்திருத்தங்கள், தொழில் நுட்பப் பயன்பாடு முதலிய வேறு விடயங்களில் அக்கறை செலுத்தினர்.

விஞ்ஞான அறிவின் சமூகவியல் பற்றிய ஆய்வாளர்கள் முடிவின்படி:

- விஞ்ஞானத்தின் நியமங்கள் சமூகத்தின் நியமங்களோடு பொருந்தாத காலங்களில் விஞ்ஞானத்துக்கு அதிக ஆதரவு கிட்டியது.
- யதேச்சாதிகார அரசுகளின் ஆதரவு விஞ்ஞானத்துக்குக் கிட்டியதற்கான விளக்கம் இதுவாகும்.
- விஞ்ஞானமானது அரசியல் மற்றும் சித்தாந்தப் பிரச்சினைகளில் சிக்கிக் கொள்ளாமல் தப்பிக்கும் ஆற்றல் படைத்தது;
- ஆட்சியாளருக்குத் தேவையான முறையில் விஞ்ஞானத்துறையில் ஆலோசனை வழங்க முடிந்தது; இதனால் பிறதுறை அறிஞர்களுக்குக் கிட்டாத சுதந்திரம் விஞ்ஞானிகளுக்குக் கிடைத்தது.

விஞ்ஞானம் எவ்வாறு முறையான நிறுவனங்களினாலும் முறையில் நிறுவனங்களினாலும் (Formal and informal organizations) வளர்க்கப்பட்டது என்ற விடயத்திலும் சமூகவியலாளர்கள் விரிவான முறையில் அக்கறை செலுத்தினர்.

விஞ்ஞான அறிவின் சமூக அம்சம்

அறிவின் சமூகவியல் பற்றிய முன்னைய பகுதியில் கூறப்பட்டவற்றுக்கு ஏற்ப, விஞ்ஞானமானது ஒரு மரபுக்கேற்ப மேற்கொள்ளப்படும் சமூக செயற்பாடாகும். ஆனால் விஞ்ஞானத்தின் நோக்கம் ஓவியம் தீட்டல், கற்பித்தல் போன்ற செயற்பாட்டைச் சாராது கொள்கை (theory) சார்ந்தது என்பதைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். விஞ்ஞானமானது நாம் வாழும் உலகின் பெளதீக்கத் தன்மையை விளக்க முயல்கின்றது. இப்பணியை விஞ்ஞானம் செய்ய முற்படும்போது, ஒரு ஆய்வு மரபு பின்பற்றப்படுகின்றது. இம்மரபானது எதனைக் “கண்டுபிடிப்பாகக்” கொள்ளலாம் அல்லது எதனை விஞ்ஞான அறிவுடன் சேர்த்துக் கொள்ள கூடிய புதிய சிந்தனையாகக் கொள்ளலாம் என்பதைத் தீர்மானிக்கின்றது. விஞ்ஞான அறிவுடன் இணைத்துக் கொள்ளப்படல் வேண்டும் என எழும் விஞ்ஞானிகளின் கோரிக்கைகள் விஞ்ஞானிகள் சமுதாயத்தால் நுனுகி ஆராயப்படல் வேண்டும்; அத்தகைய அறிவுத் துறையில் ஆய்வு நடாத்தும் ஏனைய சிறப்பறிஞர்களின் பரிசீலனைக்குப் பின்னரே அப்புதிய

விஞ்ஞானம் என்பது வெறுமனே சிந்தனைகளின் தொகுதி மட்டுமென்று; அது ஒரு சிக்கலான சமூக முறைமை. இச்சமூகமுறைமை எப்படிப்பட்டது? எவ்வாறு செயற்படுகின்றது? என்பதை ஆராயும் “விஞ்ஞானத்தின் சமூகவியல்” இருவகையான மரபுகளைக் கொண்டது.

1. Robert Merton என்ற முன்னோடி அறிஞர் உருவாக்கிய மரபு விஞ்ஞானிகளைக் கொண்ட சமூதாயத்தின் தொடர்பாடல், மதிப்பீடு, சன்மானமுறை என்பவற்றை நோக்குவது.
2. விஞ்ஞான அறிவின் உருவாக்கமே ஒரு சமூகவியல் செயற்பாடு என்ற முறையில் நோக்குவது.

அறிவு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விஞ்ஞான அறிவாகின்றது. இவ்வாறான பரிசீலனையைச் செய்த தகுதி உள்ளவர்களும் அத்துறையில் நிபுணத்துவம் (authority) பெற்றவர்களும் அதனைப் பரிசீலனை செய்து ஏற்றுக் கொள்ளாவிடில் அப்புதிய விடயம் / கண்டுபிடிப்பு “விஞ்ஞான அறிவாகக்” கொள்ளப்பட்டமாட்டாது. இவ்வகையில் ஒருவர் நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவர் என்பதை விஞ்ஞான சமூதாயம் அங்கீகரிக்க வேண்டும். அவ்விஞ்ஞான சமூதாயத்தின் சகல உறுப்பினர்களும் இவ்வாறான பல கட்டங்களைக் கடந்து வந்தவர்களேயாவர்.

Descartes என்ற அறிஞர் விஞ்ஞான அறிவைப் பற்றி பின்வருமாறு கூறி இருந்தார்:

“விஞ்ஞானங்கள் நூல்களில் காணப்படுபவை..... பல்வேறுபட்ட தனியாட்களுடைய கருத்துக்களின் தொகுப்பாகவே அவை உள்ளன. இவை உண்மையிலிருந்து வேறுபட்டவை”

சுருங்கக் கூறின் அவர் தனியாளின் அறிவுக்கு முன்னுரிமை வழங்கினாரேயொழிய “சமூகரீதியான அல்லது பலரும் பகிர்ந்து கொள்ளும் அறிவு” என்னும் மேற்கண்ட கருத்தை நிராகரித்திருந்தார். அறிவை ஒரு தனியாள் சயமாக செயற்பட்டுப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்பது அவர் கருத்து. அவர் தாமாகத் தனித்துச் செயற்பட்டுச் சரியான முறையியலைக் கண்டறிந்து விட்டால் தன்னுடைய வாழ்நாள் முடியுமுன்னர் விஞ்ஞான ஆய்வுப் பணியைச் செய்து முடித்து விட முடியும் எனக் கருத்தினார்.

Descartes அவர்களின் இக்கருத்துக்கு முன்னர் உள்ள பந்தியில் சொல்லப்பட்டபடியான “விஞ்ஞான அறிவின் சமூக அம்சம்” என்ற கருத்து அவ்வறிஞரின் சிந்தனையிலிருந்து பெறியும் வேறுபடுவதைக் கருத்திற் கொள்க. உண்மையில் அவருடைய சொந்த ஆராய்ச்சியும் கூட “விஞ்ஞானம் ஒரு தனிப்பட்டவரின் பணி என்பதை விட ஒரு விஞ்ஞான சமூதாயத்தின் பணி” என்பதாலேயே சாத்தியமாயிற்று. இதிலிருந்து பெறப்படும் முக்கிய உண்மை “விஞ்ஞான அறிவு என்பது பிற விஞ்ஞானிகளுடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட வேண்டியதோன்று” என்பதோடு “பலருக்கிடையே (interpersonally) பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத எதுவும் விஞ்ஞான அறிவாகக் கொள்ளப்பட மாட்டாது”. என்பதாகும்.

“பொது அறிவு” (Common sense) என நாம் கருதுவதில் ஒரு நிச்சயமற்ற தன்மை உண்டு. சகல கற்றலும் நேரடியாக அனுபவத்தை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டமையுமாயின் ஒரு தனியாள் பெறும் அறிவு ஒரு வரம்புக்குட்பட்டதாகவே அமையும். Locke, Descartes ஆகிய அறிஞர்கள் அனுபவீதியான கற்றலையே வலியுறுத்தினர். Locke இன் கருத்தின்படி ஒவ்வொரு தனியாளும் தனது சொந்த, நேரடி அனுபவத்தினாடாக உலகம் பற்றிய தனது சிந்தனையைக் கட்டி எழுப்பவேண்டும். Descartes இன் கருத்தும் இது போன்றமைந்தமை மேலே சுட்டிக் காட்டப்பட்டது.

ஆனால் பெரும் பாலான மனித அறிவு சமூக ரீதியானது; மற்றவர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்படுவது; யாவராலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுவது என்பது அறிவை ஆராய்ந்த சமூகவியலாளர் கருத்து.

இதன் காரணமாகத்தான் மேலைநாடுகளில் விஞ்ஞான கழகங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இவற்றின் சில பண்புகள் ஏற்கனவே கூறப்பட்டுள்ளன. Descartes காலத்திலேயே இவை எழுந்தன. இவற்றோடு அறிஞர்களுக்கிடையிலான கடிதத் தொடர்புகள், சஞ்சிகைகள், கருத்தரங்குகள், மகாநாடுகள் என்பவையும் முக்கியமானவை. மேலைநாடுகளின் விஞ்ஞான மரபுகள் நவீன விஞ்ஞானமாக மாறவும், இன்று சர்வதேசிய ரீதியாக நவீன விஞ்ஞானமாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் காரணம், விஞ்ஞான அறிவும் கண்டுபிடிப்புகளும் ஒருவரின் பிரத்தியேக சொத்தாக அமையாது. விஞ்ஞான சமூதாயத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பின்னரே அவை முறையான விஞ்ஞான மரபு எனக் கருதப்படல் வேண்டும். இந்த மரபு மேற்கைரோப்பாவில் ஏற்படுத்தப்பட்டமையாகும். விஞ்ஞான அறிவு தொடர்ச்சியாக அறிஞர் குழாத்தினால் கலந்துரையாடப்படுவதற்கு ஏதுவான வழிமுறைகளாகவும் சாதனங்களாகவும் விஞ்ஞான கழகங்கள், சஞ்சிகைகள், அரூய்கின்றது.

**சமூகவியல்
நோக்கில் கல்வி,
அறிவு, விஞ்ஞானம்**
சோ.சந்திரகேரன்

கருத்தரங்குகள் என்பன விளங்கின. இவ்வாறான கலந்துரையாடலுக்கும் பேச்சு வார்த்தைகளுக்கும் (negotiation) இடந்தருகின்ற முறையில் 19ஆம் நூற்றாண்டு மேற்கை ரோப்பிய சமூகம் மானிட தளைகளிலிருந்து விடுபட்டிருந்தது; கருத்துப் பரிமாற்றம் நாடுகளுக்குள் மட்டுமன்றி நாடுகளுக்கிடையே அறிஞர்களுக்கிடையே இடம் பெற ஜோப்பிய யதேச்சாதிகார அரசுகளும் இடமளித்தன என்பதும், விஞ்ஞான சமுதாய உறுப்பினர்கள் இவ் விடயத்தில் சார்பளவில் சுதந்திரமாக செய்தபட முடிந்தது என்பதும் ஜோப்பிய விஞ்ஞானம் நவீன விஞ்ஞானமாக வளர்ச்சி பெற உதவிய விசேட சமூக காரணிகளாகும்.

மற்றொரு முக்கிய விடயம் கண்டுபிடிப்புகள் அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாகக் கருத்திற் கொள்ளப்பட, அக்கண்டுபிடிப்புகளைச் செய்யப் பின்பற்றப்பட்ட வழிமுறைகள் எவை என்ற விளக்கமும் அவற்றோடு சேர்த்து சமர்ப்பிக்கப்படல் வேண்டும்; பிற விஞ்ஞானிகளின் பரிசீலனைக்கு இவ்விளக்கம் உதவும். புதிய விஞ்ஞானக் கருத்துகளும் கருத்துகளும் கண்டுபிடிப்புகளும் பிரசுரிக்கப்படுவதற்கான பிரதான காரணம் அவை மக்கள் மத்தியில் பரப்பப்பட வேண்டும் என்பதைல்.

அவ்விஞ்ஞானக் கருத்துக்கள் மதிப்பீடு செய்யப்படுவதை இலகுபடுத்துவதே பிரசரத்தின் பிரதான நோக்கமாகும். மதிப்பீடு என்பது ஆய்வு செய்யும் போதே இடம் பெறுவது; ஆய்வு முடிந்தபின் இடம் பெறுவதன்று; “அறிவானது அறிவென அங்கீரிக்கப்பட்டாலே அறிவாகக் கருதப்படும்”. ஆய்வுகளை மேற்கொண்டதற்காகத் தனியாட்கள் பாராட்டப்பட்டாலும் ஆரம்பத்திலிருந்தே அவருடைய விஞ்ஞான அறிவு மற்றவர்களிடம் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாறு நோக்குமிடத்து விஞ்ஞான அறிவானது ஒரு சமூகத்தோற்றப்பாடு என்பது புலனாகும்.

**சுலக கற்றலும்
நேரடியாக
அனுபவத்தை
மட்டும்
அடிப்படையாகக்
கொண்டமையு-
யாயின் ஒரு
தனியாள் பெறும்
அறிவு ஒரு
வரம்புக்குப்பட்ட-
தாகவே
அமையும்.**

தோற்றப்பாட்டையும் இரசாயன விஞ்ஞானிகள் இரசாயனத் தோற்றப்பாட்டையும் ஆராய்கின்றனர்.

மற்ற விஞ்ஞானிகளால் தகுதியானது என அங்கீகரிக்கப்படாதது விஞ்ஞானமாக முடியாது என்ற நிலைப்பாட்டுக்கு மாறுபட்ட நிலைப்பாட்டுக்கான சில உதாரணங்களை நோக்குவோம்; விஞ்ஞானி Cavendish என்பார் பல முக்கிய கண்டுபிடிப்புகளைச் செய்தார். அவர் தன்னைத் தனிமைப்படுத்திக் கொண்டு வாழ்ந்தவர். அதனால் அவர் தமது கண்டுபிடிப்புகளை எவருக்கும் தெரிவிக்கவில்லை. அவற்றைப் பிரசுரிக்கவுமில்லை. இதிலிருந்து தெரிய வருவது சில கண்டுபிடிப்புகள் பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்படாமலும் பிரசுரிக்கப்படாமலும் இருக்கலாம். ஆனால் அவை ஏனைய விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளுக்குச் சமமானவையாகவும் இருக்கலாம். மேற்கண்ட உதாரணம் இவ்வகையில் அமைகின்றது. Cavindish காலமான பின்னர் அவருடைய ஆய்வுக்கட்டுரைகள் கண்டியப்பட்டன. அதன் பின்னரே அவருடைய கண்டுபிடிப்புகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அவர் ஒரு பெரிய விஞ்ஞானியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டார். அதுவரை அவர் ஒரு பெரிய விஞ்ஞானியான என்பதையே அவருடைய கண்டுபிடிப்புகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அவர் ஒரு பெரிய விஞ்ஞானியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டார். அதுவரை அவர் ஒரு பெரிய விஞ்ஞானியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டார்.

இவ்வாறான ஒரு கருத்தை ஏற்றுக் கொண்ட போதிலும் விஞ்ஞான அறிவானது சில தனிப்பட்டவர்களின் ஆராய்ச்சிகளினாடாகப் பெறப்பட்ட கண்டுபிடிப்புகளிலேயே தங்கியுள்ளது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. விஞ்ஞானத்தின் வரலாறு உண்மையில் பெரிய விஞ்ஞானிகளின் கண்டுபிடிப்புகளின் வரலாறேயாகும் (Newton, Harvey, Pasteur, Watson போன்றவர்கள்) எனினும் தனிப்பட்ட விஞ்ஞானியாருவரின் கண்டுபிடிப்பானது காலங்காலமாகப் பின்பற்றப்பட்டு வந்த ஒரு ஆய்வு முறையை அவர் பின்பற்றியதன் விளைவே என்பதையும் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். அவர் அம்மரபுக்குரியவர் என்பதோடு அவருக்கு அதில் ஒரு இடமும் உண்டு; ஆனால் அம்மரபானது அவருக்கு அப்பால் சுதந்திரமாக இருந்து வருவதொன்று.

விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடும் ஒரு ஆய்வாளர் ஏற்கனவே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட விஞ்ஞான அறிவு எத்தகையது என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும்; எத்தகைய ஆய்வுமுறைகள் கையாளப்பட்டன? அவருடைய ஆய்வுப் பிரச்சினையின் தற்போதைய நிலைமை என்ன? என்னும் விடயங்களில் அவர் அக்கறை செலுத்த வேண்டும். அதாவது அவர் ஒரு விஞ்ஞானியாகக் கற்றுத் தேற வேண்டும். ஏற்கனவே விஞ்ஞான சமூகாயம் உருவாக்கி வைத்திருக்கும் அறிவில் முழுத்தேர்ச்சியையும் பெறாது அவர் தமது ஆய்வுப் பிரச்சினையை வெற்றிகரமாகக் கையாள முடியாது. தருக்கார்தியாக நோக்குமிடத்து ஆய்வாளர் இவற்றில் எதனையும் நேரடியாக இயற்கையிலிருந்து கற்றுக் கொள்ள முடியாது. இவற்றை அவர் இவை பற்றிய அறிவுடைய ஏனைய ஆய்வாளர்களிடமிருந்தும் நூல்கள், சஞ்சிகைகளில் காணப்படும் அறிவுத் தொகுதியிலிருந்துமே கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். எனவே புதிய கண்டுபிடிப்புகள் கூட ஒரு கூட்டு ஆய்வு முயற்சியின் அம்சமாகவே இருக்க முடியும்; இவ்வாய்வு முயற்சியானது,

அறிவைத் தகவல்களிலிருந்து வேறுபடுத்தும் அம்சங்கள்

1. அறிவு என்பது ஒரு மனிதச் செயற்பாடு (Human Act). தகவல்கள் நூல்களிலும் சுர்சிகைகளிலும் நூல்களிலும் இணையத்திலும் காணப்படுவது;
2. மனித ஆற்றலானது அத்தகைய தகவலைப் பயன்படுத்துகின்றது;
3. அறிவு என்பது சிந்தனையின் எஞ்சி நிற்கும் பகுதியாகும் (residue). அறிவானது அனுபவத்திலிருந்து வருவது; அனுபவம் என்பது கொள்கை (theory), நிகழ்வுகள் (facts) என்னும் தகவல்களால் பெறப்படுவது; ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது அதன் விளைவாக நாம் உருவாக்கிக் கொள்வது;
4. அறிவு என்பது அவ்வப்போது ஒரு வினாவுக்கு விடையையும் ஒரு பிரச்சினைக்கு தீர்வையும் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது உருவாவது (... created in the present moment).
5. அறிவானது சமுதாயம் சார்ந்தது;
6. அறிவானது பல்வேறு முறையில் சமுதாயக் குழுக்களுக்கிடையே சமூல்வது;
7. பழைய அறிவின் எல்லைகளில் புதிய அறிவு உருவாக்கப்படுகின்றது.

- Richard McDermott-

"Why information technology inspired but cannot deliver knowledge management" in California Management Review, Vol 41, No4, Summer, 1999.

முன்னைய ஆய்வுகளின் வரலாற்றையும் எதிர்காலத்தையும் கருத்திற் கொள்கின்றது. எதிர்காலத்தில் உருவாக்கப்படும் அறிவின் அடித்தளங்கள் கடந்தகாலத்திலிருந்து வழிவழியாகப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அறிவுத் தொகுதியினாலேயே வழங்கப்படுகின்றன. தனியாடகளின் பிரத்தியேக அனுபவங்கள் இம்முயற்சிகளுக்குப் பயன்படமாட்டாது.

இன்றைய சமூக அறிவியல் துறை ஆய்வுகளும் இவ்வாறான ஒரு மரபைப் பின்பற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. தெரிவு செய்யப்பட்ட தமது ஆய்வுப் பிரச்சினை பற்றியோ அது தொடர்பாகவோ ஏற்கனவே கற்றறிவாளர் சமூகம் உருவாக்கியினர் அறிவுத்தொகுதியை - பல்வேறு ஆய்வு முடிவுகளையும் அவற்றைக் கண்டறிய உதவிய ஆய்வு முறைகளையும் ஆய்வாளர்கள் முதலில் தெரிந்து கொள்ளுமாறு வலியுறுத்தப்படுகின்றனர்; இவ்வாறான ஒரு செயற்பாட்டைச் செய்யாது தமது ஆய்வுப் பிரச்சினையை முன்னெடுத்துச் செல்லக் கூடாது என்பது இன்றைய ஆய்வு முறையியலின் ஒரு கட்டாயமான முன்னிபந்தனையாக உள்ளது. ஆய்வாளர்கள் தமது ஆய்வுக்கான தரவுகளைத் தேட பல்வேறு முதனிலை, இரண்டாம் நிலை மூலாதாரங்களை நாடுவது வேறு விடயம். இங்கு குறிப்பிடப்படுவது குறிப்பிட்ட ஆய்வுத்துறை தொடர்பாக ஏற்கனவே கண்டறியப்பட்டு தொகுக்கப்பட்டுள்ள அறிவு. இதனைத் தேடிக் கண்டறியும் முயற்சியே இன்று "சார்பிலக்கிய ஆய்வு" (Review of Literature) என அழைக்கப்படுகின்றது. இவ்வாய்வு முயற்சியானது:

குறிப்பிட்ட துறையில் செய்யப்பட்ட ஆய்வுகள் எவை? இனிச் செய்யப்பட வேண்டியவை எவை? என்பதை ஆய்வாளருக்குப் புரிய வைக்கின்றது;

- ஆய்வாளரின் ஆய்வுப் பிரச்சினைக்குப் பொருத்தமான தருக்கர்தியான சட்டகமொன்றை உருவாக்கத் தேவையான விளக்கத்தைத் தருகின்றது;
- ஆய்வாளரின் கருதுகோளுக்கான (hypothesis) நியாயத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முடியும்;
- கையாளப்படக் கூடிய ஆய்வு முறைகள், நடைமுறைகள், அளத்தற் கருவிகள் என்பன பற்றித் தீர்மானிக்க முடியும்;
- ஆய்வு முடிவுகளை வியாக்கியானம் செய்வதை இலகுபடுத்திக் கொள்ள முடியும்.
- ஆய்வாளர்களின் இறுதி முடிவுகளுக்கான ஒரு அடிப்படையை மழங்கும்.

சார்பிலக்கிய ஆய்வு பற்றிய இக்குறிப்பு, ஏற்கனவே ஆய்வாளர்களால் செய்யப்பட்ட ஆய்வுகள் எவ்வாறு ஒரு குறிப்பிட்ட ஆய்வுப் பிரச்சினைக்கு விடைகாண முயலும் ஆய்வாளர்களுக்கு உதவும் என்பது பற்றியும் அவர் அவற்றில் நிறைவான பாட்சியத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் பற்றியும், நன்கு உணர்த்துகின்றது.

விஞ்ஞானமானது ஒரு சமூகச் செயற்பாடாகக் கொள்ளப்பட வேண்டியது என்றும் ஒரு மரபுக்கமைய மேற்கொள்ளப்படுவது என்றும் ஏற்கனவே சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. இதன்நோக்கம் மனிதர் வாழும் உலகின் பொதீகத்தன்மையை விளக்குவதும் புரிந்து கொள்ள முயல்வதுமாகும். விஞ்ஞானத்தில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்காரணமாக உலகம் பற்றி ஒரு அளவுக்குப் புரிந்துணர்வும் விளக்கம் கிடைத்துவது. ஆயினும் விஞ்ஞானிகளால் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத பல விடயங்களும் தோற்றப்பாடுகளும் உள்ளன. எனவேதான் அறிவின் எல்லாம் கருத்து.

பெரும்பாலான மனித அறிவு சமூக ரிதியானது. யற்றவாஸ்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்படுவது யாவராலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுவது என்பது அறிவை ஆராய்ந்த சமூகவியலாளர்களுக்குத்.

**சமூகவியல்
நோக்கில் கல்வி,
அறிவு, விஞ்ஞானம்
சோ.சந்திராகேரன்**

லைகள் மேலும் விரிந்து செல்ல வேண்டியுள்ளது; விஞ்ஞானி இப்பணியையே ஆற்ற முற்படுகின்றான். ஏற்கனவே முன்வைக்கப்பட்ட வாதத்தின்படி, விஞ்ஞானிகள் சமுதாயமானது பரிசீலனை செய்து ஏற்றுக்கொள்ளும் வரை எதனையும் விஞ்ஞான அறிவாகக் கொள்ள முடியாது; எனவே விஞ்ஞானம் தற்போது எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றியுள்ளது என்பது பற்றிய அறிவைப் பிற விஞ்ஞானிகளிடமிருந்தே பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இந்திலையில் ஒரு விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பை- ஏற்கனவே உள்ள விஞ்ஞான அறிவுடன் இதனை இணைத்துக் கொள்ள முழுகமாக பரிசீலனை செய்யும் ஏனைய விஞ்ஞானிகள், என்ன கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்பதை மட்டுமன்றி, அது எவ்வாறு கண்டறியப்பட்டது என்பதையும் அறிய முயல்வர். ஒரு கருதுகோள் (hypothesis) எவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டது என்பது முக்கியமானது அல்ல; அக்கருதுகோள் எவ்வாறு பரிசோதிக்கப்பட்டது என்பதும் முக்கியமானது. ஆல்ல; அக்கருதுகோள் எவ்வாறு பரிசோதிக்கப்பட்டது என்பதும் முக்கியமானது. ஆய்வு மரபானது எது பற்றி ஆராய வேண்டும் என்பது பற்றியும், அவ்வாய்வு எவ்வாறு நடாத்தப்படல் வேண்டும் என்பது பற்றியும் எடுத்துக் கூறுகின்றது. சரியான முறையியல் பயன்படுத்தப்படாவிடில் விஞ்ஞானிகளின் கோரிக்கையானது அவர்கள் கண்டறிந்தவை - நிராகரிக்கப்படுகின்றன. இன்றும் கூட உயர்பட்டங்களைப் பெறுவதற்காகச் செய்யப்படும் ஆய்வுகள் பல அவைகள்தறிந்த முடிவுகளுக்காகவன்றி, அவைகையாண்ட ஆய்வு முறையியலில் காணப்பட்ட குறைபாடுகளுக்காகவே நிராகரிக்கப்படுகின்றன. கையாளப்பட்ட முறையியல் பற்றிய அறிவானது, ஆய்வின் முடிவுகளை மற்றவர்களும் பரிசீலனை செய்ய இடமளிக்கின்றது. அதாவது விஞ்ஞான ஆய்வில் ஈடுபடும் ஒருவர் அதற்காகப் பின்பற்றப்படும் நடைமுறைகள் பற்றி அறிந்திருக்க வேண்டும். அவ்வறிவினை

ஏனைய விஞ்ஞானிகளிடமிருந்தே பெற்றுக் கொள்ள முடியும். சுருங்கக் கூறின், விஞ்ஞானிகள் மரபுதீயான வழிமுறைகள், ஆய்வு விதிகள் என்பவற்றைப் பின்பற்ற வேண்டியுள்ளமையால், விஞ்ஞானம் சமூக அம்சத்தைக் கொண்டுள்ளதாகக் கருதப்படுகின்றது.

விஞ்ஞானப் பணியின் முறையில் சாதாரண (informal) தொடர்பாடல், ஒத்துழைப்பு, பேட்டி என்பன முக்கிய பங்கு கொண்டிருந்தன. அண்மைக்கால சமூகவியல் ஆய்வுகள் சிறப்புத் தேர்ச்சிக் குழுக்கள் மற்றும் வைலையமைப்புகள் பற்றி ஆராய்ந்தன. ஒரு துறையில் எந்த அளவுக்குக் கண்டு பிடிப்புகளுக்கு இடமள்ளதோ அதற்கேற்ப அத்துறை சார்ந்த விஞ்ஞானிகள் தொகையும் அமையும். புதிய கண்டு பிடிப்புகள் துணைத்துறைகளை உருவாக்குகின்றன. நல்ல சிந்தனைகள் குறையும்போதும், அவற்றைப் பரிசோதனை செய்வது கடினமாகும் போதும் குறைந்த அளவு விஞ்ஞானிகளே சேர்க்கப்படுகின்றனர்; துறையை விட்டு விலகும் விஞ்ஞானிகளும் உண்டு.

இன்னொரு கருத்து புத்தாக்கங்கள் பற்றி விளக்குகின்றது. ஒரு துறையில் மரபு வழியாக உள்ள சிந்தனைகளுடன் இணங்கிச் செல்லாத கருத்துக்கள் காரணமாகவே புதிய துறைகள் உருவாகின்றன. Thomas Kuhn என்ற அறிஞரின் விஞ்ஞானப் புரட்சி பற்றிய பிரபல்யமான நூலிலிருந்தே இக்கருத்து உருவானது. “விஞ்ஞான சமூகத்தில் ஏற்படக்கூடிய முரண்பாடுகள், பிளவுகள், நெருக்கடிகள் காரணமாகவே விஞ்ஞானத்துறையில் புரட்சிரமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன” என்பது அவர் வழங்கிய முக்கிய கருத்து. எவ்வாறு சமயத்துறையில் அல்லது அரசியலில் புரட்சிகள் தோன்றுகின்றனவோ அது போன்றே விஞ்ஞானத்துறையிலும் வசீகரமான தலைமை, சித்தாந்த ஒற்றுமை கொண்ட குழுக்கள் என்பவற்றின் எழுச்சியின் காரணமாகவே விஞ்ஞானத்தில் அடிப்படையான புத்தாக்கங்கள் தோன்றின என்ற கருத்தை Kuhn முன்வைத்தார்.

முடிவுரை

விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சி பற்றிய சமூகவியலாளர்களின் ஆய்வு எவ்வாறு குறிப்பான சமூக நிலைமைகளும் சமூகக் காரணிகளும் மேலைநாடுகளில் விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுகோலாக இருந்தன என்பதைத் தெரிவிக்கின்றன. கீழை நாடுகளில் குறிப்பாக சீனா, இந்தியா, மேற்காசியா போன்றவற்றில் காணப்பட்ட பண்டைய விஞ்ஞானக் கருத்துக்கள் நல்லை காலத்தில் உயர்தரமான, உலகளாவிய விஞ்ஞானமாக என்வளர்ச்சி பெற முடியவில்லை என்பதற்கான காரணங்களை இச் சமூகவியல் ஆய்வுகளின் பின்புலத்திலிருந்து விளங்கிக் கொள்ள முடியும். இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படும் ஆய்வுத்துறைக்கான ஆய்வுப் பிரச்சினையாக இதனைக் கொண்டு இத்துறையினை நுணுக்கி ஆராய கீழைத்தேய சமூகவியலாளர்கள் முயன்றுள்ளார்களா என்ப பரிசீலனை செய்வது எமது அடுத்த முயற்சியாக அமையும்.

**விஞ்ஞானிகள்
மரபுதீயான
வழிமுறைகள்,
ஆய்வு விதிகள்
என்பவற்றைப்
பின்பற்ற
வேண்டியுள்ள
மையால்,
விஞ்ஞானம் சமூக
அம்சத்தைக்
கொண்டுள்ளதாகக்
கருதப்படுகின்றது.**

பரத நடனமும் அறிகை முரண்பாடுகளும்

பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா

அறிமுகம்

நவீன ஆய்வுத்தளங்களும் ஆய்வு முறைகளும் பரதநடனப் புலத்தில் மேற்கொள்ளப்படாதிருக்கும் இடைவெளி புலமை நோக்கில் வலியுறுத்தப்பட வேண்டியதாகிவிட்டது. பாரம்பரியமான இறுகிய விபரிப்பு முறை (Descriptive Method) யில் இருந்து விடுபட்டு புதிய புலக்காட்சிகளைத் தேடல் பரத நடனத்தைச் செழுமைப்படுத்தும் புலமைச் செயல்முறையாகின்றது. குருகுலக் கல்விவாயிலாகப் பரத நடனம் பயில்வதன் முக்கியத்துவத்தை ஒரு புறம் வலியுறுத்துகின்றவேளை மறுபறும் நவீன ஆய்வுத் தளங்களுக்கு இந் நடனத்தை வரவழைப்பதன் வாயிலாக இதன் தனித்துவங்களையும் சிறப்பார்ந்த பரிமாணங்களையும் கண்தியான உரையாடல்களுக்கு உட்படுத்தலாம். ஆற்றுகைநிலையில் பரத நடனத்தின் உன்னதங்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு மேற்கொள்ளப்படும் ஊக்கல் ஆய்வு நிலைகளிலும் குவிப்புக்கு உள்ளாக்கப்படுதல் விரைந்து வளரும் அறிகைத் தேவையாகின்றது.

தொன்மங்களும் நடன ஆக்கமும்

கலையாக்கத்துக்குரிய பலவகையான கருவுலங்கள் தொன்மங்களிலே (Myths) காணப்படுகின்றன. கலை ஆய்வாளர்களுக்குத் தொன்மவியல் பற்றிய அறிவு இன்றியமையாது வேண்டப்படுகின்றது. பூர்வீக மக்களின் அறிக்கைக் கோலங்கள், அனுபவ வெளிப்பாடு, கற்பனை வீச்சுக்கள், நம்பிக்கைகள் அனைத்தினதும் களஞ்சியங்களாகத் தொன்மங்கள் அமைந்துள்ளன. தொன்மங்களின் ஆழ்ந்த படிவுகள் நவீன மனிதரது சிந்தனைகளிலும், நடத்தைகளிலும், கலைகளிலும் நெடிது வேறுநிறுயுள்ளமை அவற்றின் வலிமையை இன்றும் புலப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

தொன்மங்கள் பற்றிய இனக்குழும அணுகுமுறையானது, ஓர் இனத்தின் தனித்துவங்கள், வாழ்நிலை அனுபவங்கள், சமூகச் செயல்முறைகள் முதலியலை தொன்மங்கள் வழியாக எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றன என்பதை விரிவாக ஆராய்கின்றது. தொன்மங்களை விளக்கும் அறிகை (Cognitive) அணுகுமுறையானது மக்களின் சிந்தனை முறைமை, சிந்தனை இருப்பு, உளக்கோலங்கள்

முதலியவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் தருகின்றது. தொன்மங்களின் உள்ளமைந்த கூருகளை இனங்கண்டு நிரப்படுத்தி அவற்றின் தொடர்புகளையும் இலக்குகளையும் ஆராயும் இலக்கு தெளிந்தறிமுறையும் (Taxonomy) ஆய்வாளர்களினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

தொன்மங்கள் பற்றிய ஆய்வு இன்று மேலும் மேலும் விரிவடைந்து பல கிளைகளாயும், பிரிவகளாயும் முன் நேர்றம் பெறத் தொடங்கியின்ஸது. சடங்குகள், தொன்மங்கள், ஆடல்கள் ஆகிய மூன்று பிரிவுகளுக்குமிடையே இணைந்த உள்ளார்ந்த தொடர்புகள் காணப்படுகின்றன. சடங்குகளின் வாய்மொழி வடிவமாக தொன் மங்களும், உடலியக்க வடிவமாக ஆடல்களும் வெளிப்பாடு கொண்டன. சடங்குகளே தொன்மங்களின் தோற்றுத்துக்கு அடிப்படையானது என்பது பிரேசரின் (Frazer, Golden Bough, Vol.I.p.374) ஆய்வு மாயவித்தைச் சடங்குகளில் செய்தவற்றையும், ஆடியவற்றையும் தொன்மங்கள் மொழிவடிவிலே பிரதிபலிக்கத் தொடங்கின.

நம்பிக்கை கலந்த பழைமையின் அழியா நினைவுகள் மொழிவடிவில் தொன்மங்களாயும், உடலியக்க வடிவில் நடனங்களாயும் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கின. இவற்றின் வழியாக நம்பிக்கைகள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு நடைமுறைக்குரிய அறவொழுக்க வலிமையைப் (Ensprcing Morality) பெற்று விடுகின்றன.

தொன்மங்கள் பற்றிய
இனக்குழும
அணுகுமுறை
யானது, ஓர்
இனக்கிள்
தனித்துவங்கள்,
வாழ்நிலை
அனுபவங்கள்,
சமூகச்
செயல்முறைகள்
ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு நடை-
முறைக்குரிய அறவொழுக்க வலிமையைப் (Ensprcing Morality)
பெற்று விடுகின்றது.

**பாத நடனமும்
அறிகை
மரண்பாடுகளும்
சபா.ஜெயராசா**

இவற்றின் வழியாக தொன்மங்களும், ஆடல்களும், சடங்குகளும், சமூக ஒருங்கிணைப்புக்கு (Social Solidarity) வழியமைக்கின்றன. மேலும் பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியை (Cultural Continuity) முன்னெடுக்கின்றன. உயர்நிலையான விழுமியங்களினதும் மனோபாவங்களினதும் ஒழுங்கமைப்பட்ட வடிவங்களாக இவை அமைந்துள்ளன. இக்காரணத்தால் ஓர் இனத்தின் நடனத்தை ஆராயும் பொழுது அதனைத் தொன்மங்களில் இருந்தும், சடங்குகளிலிருந்தும் பிரித்து ஆராய்ந்துவிட முடியாதுள்ளது. ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினரது புலன்சார் அனுபவங்களின் வெளிப்பாடுகளை இவை தொகுத்துத் தருகின்றன.

தொன்மம் என்பது வரலாற்றுக்கும் புனைக்கத்துக்கும் இடைநடுவில் அமைந்த வடிவாக எற்றுக்கொள்ளக்கூடியதன்று. மக்கள் தமது அறிகை அமைப்பின் அடிப்படையில் சூழலையும் அறியாப் பொருளையும் அறிவிக்க முயன்ற ஒரு செயல்முறையாகவே தொன்மங்கள் அமைந்தன. தொன்மங்கள் புனைக்கத்திலிருந்து வேறுபட்டு நிற்பதற்குரிய பிறிதொரு காரணம் அவற்றில் உட்பொதிந்து நிற்கும் ஒருவித புனிதத்தன்மையாகும்.

தொன்மங்களில் புனைவுப் பண்புகள் மிகையானவையாயும், நேர்வு (Fact) பண்புகள் குறைவானவையாயும் காணப்படுமாயினும் அதன்மீது கொண்டுள்ள நம்பிக்கைத் தன்மை அதன் வளிமையை அதிகரிக்கச் செய்கின்றது. தொன்மங்களில் உட்பொதிந்த கற்பனை வலு, அனைத்துக் கலை வடிவங்களிலும் ஊறி வளாழுத்தவல்ல ஆற்றலைக் கொண்டுள்ளது. சுருக்க முடியாத அழகியற் பண்பு தொன்மங்களிலே பொதிந்துள்ளது. தொன்மங்கள் பற்றிய பின்வரும் கோட்பாடுகள் அவை பற்றிய விளக்கத்துக்கு மேலும் துணை செய்யும்.

பரிணாம வாதம்

பரிணாம வாதம் அல்லது படிமலர்ச்சிக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் தொன்மங்களை

ஆராய்வோர் குழலை விளங்குவதற்கும், குழலோடு இசைவுகொண்டு வாழ்வதற்கும் மனிதர் உருவாக்கிய வடிவங்களாகத் தொன்மங்களைக் கருதுவார். மனிதரின் வியப்பு, பயம், கொடும், அச்சம், நயப்பு முதலிய அனுபவங்கள் வழியாகத் தொன்மங்கள் எழுந்தன என அவர்கள் மேலும் விபரிக்கின்றனர். இவ்வகை அனுபவங்களின் உடல் மொழியாக ஆடல்கள் தோன்றுதல் இயல்பான ஒரு செயற்பாடாகும்.

கிரேக்கத் தொன்மங்களை ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சியாளர்கள் அவற்றில் ஒருவித பகுத்தறிவிற்கு ஒவ்வாத பண்புகள் காணப்படுதலைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். (David Hume, Natural History of Religion) பகுத்தறிவுப் பண்புகளை மீறுதல் கலையாக்கத்துக்கும், ஆடலாக்கத்துக்குமுரிய பரிமாணங்களாக அமைகின்றன.

பூர்வீக சமூகங்களில் மக்களின் உடல் நோய் நீக்கியவர்களையும், மக்களின் துயரங்கள் என்ற கொடிய ஆவிகளை விரட்டியவர்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட தொன்மங்கள் இயற்கைக்கு எதிரான போராட்டத்தை வல்லுப்பினால்.

குழலோடு நிகழ்த்திய இசைவாக்கச் செயல்முறையில் சூரியக்கடவுளர், மழைக்கடவுளர், காற்றுக்கடவுளர், அக்கிக்கடவுளர், மலைக்கடவுளர், தானியக்கடவுளர் தொடர்பான தொன்மங்கள் துணைநின்றன. குழலோடு மனிதர் நிகழ்த்திய இசைவாக்கக்கூடில் உடல்சைவுகள் பெரிதும் துணை நின்றன. இவற்றிலிருந்து தொன்மங்களுக்கும் ஆடல்களுக்குமிடையேயுள்ள தொடர்புகளை மேலும் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாகவுள்ளது. தொன்ம உணர்வுகளாலும் ஆடல்களாலும் துன்பங்களைப் போக்கலாம் என்பது பூர்வீக மக்களின் நம்பிக்கை.

உள்பகுப்புக் கோட்பாடு

சமூக நெருக்குவாரங்களாலும், உறுத்தல்களாலும், பல்வேறு உணர்வுகளும் உள்பகுப்புமங்களும் நனவிலி மனத்திலே அழுத்தியும் அழுக்கியும் வைக்கப்படுகின்றன என்பது உள்பகுப்புக் கோட்பாட்டாளர்களின் மூலாதாரமான கருத்து. அழுத்தப்பட்ட உணர்வுகள் பகுத்தறிவற்ற கற்பனைகளாக வெளிவரும் என்றும் அவற்றின் விளைவாக உருவாகும் வடிவமைப்புக்களுடன் தொடர்புடையனவே தொன்மங்கள் என்றும் உள்பகுப்புக் கோட்பாட்டாளர் கருதுகின்றனர். கனவிலே தோன்றும் வடிவங்கள், கனவிலே அசையும் கற்பனைகள் யாவும் தொன்மங்கள் என்ற வடிவமைப்பைப் பெறும் பொழுது அவற்றுக்குப் பண்பாட்டு அங்கீரம் கிடைத்துவிடுகின்றது. கனவுகள் ஆழந்த மனவிருப்புக்களின் நிறைவேற்றுகை (Sigmund Freud, Collected Papers, Vol-4, pp.25-7) என்பது பிராய்ட்டின் கருத்து.

காரணகாரியத் தொடர்புகள் கொண்ட பகுத்தறிவு ஒதுங்கி நிற்கும்பொழுதுதான் படைப்பாற்றலும், கற்பனை வளமும் மேலோங்க முடியும் என்பதை உள்பகுப்புக் கோட்பாடு வலியுறுத்துகின்றது.

இதன் அடிப்படையில் தொன்மங்களை விளக்குவதற்கு மேலும் விரிவான கருத்துக்களை கார்ல் யுங்

மக்கள் தமது

அறிகை

அமைப்பின் அடிப்படையில்

சூழலையும்

அறியப் பொருளையும் அறிவிக்க

முயன்ற ஒரு

செயல்முறை

யாகவே

தொன்மங்கள்

அமைந்தன.

தொன்மங்கள் புனைக்கத்தைகளிலிருந்து

வேறுபட்டு

நிற்பதற்குரிய

பிறிதொரு

காரணம்

அவற்றில்

உட்பொதிந்து

நிற்கும் ஒருவித

புனிதத்தன்மையாகும்

முன்வைத்தார்.(Karl Jung, Psychology of Unconscious, 1911,pp.615) அவர் முன்வைத்த பிரதான கருத்து, தொன்மங்கள் கூட்டு நனவிலியின் (Collective Unconscious) வெளிப்பாடு என்பதாகும். அதாவது மனிதரின் அடிப்படையான உளச் செயற்பாடு காலாதி காலமாக தொடர்ந்து அனைத்து மனிதர்களிடத்தும் பொதுப்பண்புகளை உள்ளடக்கியதாகச் செயற்பட்டு வருகின்றது என்பது அவரின் கருத்து. ஆகவே நனவிலியின் கற்பனை அனைத்து மனிதர்களுக்கும் உரிய பொதுத் தன்மைகளைக் கொண்டிருக்கும் என்பதாகும். கூட்டு நனவிலியின் வெளிப்பாடுகளாக அமையும் தொன்மங்கள், அனைவரதும் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுவிடுகின்றன. இதன் காரணமாக தொன்மங்கள் உலகப் பண்புடைய செய்தியை (Universal Message) உள்ளடக்கிக் காணப்படும்.

இதன் விரிவை மேலும் நோக்கலாம் (Jung and Jereyi, Introduction to the Science of Mythology, 1951, p.103) தொன்மங்கள் பூர்வீக மனிதரின் கனவுகளின் வெளிப்பாடுகளாக அமைந்ததால் அவற்றிலே தருக்கநிலையான கவனமும் ஒருங்கு குவித்தலும் அமையவில்லை என்பது அவர்களின் வாதம். தொன்மங்கள் தொல்வகைகளால் (Archetypes) ஆக்கப்படுகின்றன. கதைகளையும் கற்பனைகளையும் வளர்த்தெடுப்பதற்குரிய கருவாக அமையும் பொருளே தொல்வகையாகும். அவை அனைத்து மனிதர்களினதும் கூட்டான நனவிலியில் உருவான அடிப்படைகளாகும்.

பூர்வீக மனிதர்கள் தொன்மங்களைப் புதிதாகக் கண்டு பிடிக்கவில்லை. அவை அவர்களுக்கு அனுபவங்களைக் கொடுத்தன. யுகாதியுகங்களாக மனித உள்ளங்களால் அனுபவிக்கப்பட்ட பதிவுகளாக அமைந்துள்ளன.

கூட்டு நனவிலியின் வெளிப்பாடுகளை உடலசைவுகளுடன் தொடர்புடைத்தும் பொழுது தோன்றும் ஆடலானது அனைத்து மனிதர்களையும் ஒன்றுபட வைக்கும் உடல் மொழிகளைத் தாங்கி நிற்கின்றது. ஆழ்மனத்தின் விசைகள் ஆடலாகும் பொழுது நிறைந்த உள்சுகம் அடையப்படுகிறது.

பரவற் கோட்பாடு

தொன்மங்களை விளக்கும் கோட்பாடுகளுள் இணைப்பு நிறைவுக் கோட்பாடு அல்லது பரவற் கோட்பாடு வாதமும் ஒன்றாக விளங்குகின்றது. வரலாற்றுத் தொடர்ச்சிகளினாலும், புவியியல் சார்ந்த தொடர்ச்சிகளினாலும் பல பொதுத்தன்மைகள் தொன்மங்களிடையே காணப்படுகின்றன. தொன்மங்களின் கருப்பொருள் அவற்றுடன் தொடர்புடைய கற்பனை முதலியவற்றின் உலகளாவிய முறையில் பல ஒருமைப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. பிரயாணிகளாலும், நாடோடிகளாலும், தாதுவர்களாலும், ஓரிடத்தின் அனுபவங்கள் இன்னோரிடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன.

இக்கோட்பாட்டாளர்கள் தொன்மங்களை வகைப்படுத்தும் பொழுது, வகைகள் (Types) என்றும், நுண்துண்டங்கள் (Mifts) என்றும் விரித்து நோக்குகின்றனர். "வகை" என்பது சுயாதீனமான இருப்பைக் கொண்ட பழங்கதையாகவும், அது முழுமையாக ஒப்புவிக்கத்தக்க நிறைவைக் கொண்டதாகவும், வேறு கதைகள் சொல்ல

முயற்சிக்கும் கருத்துக்கள் மீது சார்ந்திராமலும் இருக்கும் என விளக்குகின்றனர். நுண்துண்டம் என்பது பாரம்பரியத்தில் நிலைத்து நிற்கின்ற வலிமையைக் கொண்ட நுண்ணிய தனிமாக இருக்கும். ஓரிடத்திலிருந்து ஒரு தொன்மக்கதை இன்னோரிடத்திற்கு நகர்ந்து செல்லும்பொழுது புதிய ஒரு நாட்டில் அது இசைவாக்கம் செய்து நிலைத்து நிற்பதற்கு அப்பிரதேசத்திலுள்ள மொழி துணை நிற்கும்.

இராமாயணம், மகாபாரதம் முதலியவற்றில் இடம்பெறும் தொன்மக் கதைகள் இவ்வாறே வேறு வேறு மொழிகளைப் பேச-வோரிடம் நிலைபேறு கொண்டுள்ளன.

கூட்டு நனவிலியின் வெளிப்பாடுகளை உடலசைவுகளுடன் தொடர்படுத்தும் பொழுது தோன்றும் ஆடலானது அனைத்து மனிதர்களையும் ஒன்றுபட வைக்கும் உடல் மொழிகளைத் தாங்கி நிற்கின்றது. ஆழ்மனத்தின் விசைகள் இன்னோரிடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன.

ஆடல்களைப் பொறுத்த வரை குறிப்பிட்ட உணர்ச்சிகளையும், குறிப்பிட்ட செயல்களையும் விளக்கும் ஆடல்களில் உலகளாவிய பொதுத்தன்மைகளும் பொதுப்பண்பு கொண்ட அசைவுக் கோலங்களும் காணப்படுகின்றன. ஒரு பண்பாட்டிலே தோன்றிய ஆடற்கோலம் இன்னொரு பண்பாட்டிலே கலப்பதையும் காணமுடியும். தொன்மங்களும் ஆடல்களும் உலகமக்கள் அனைவருக்குமுரிய பொதுத்தன்மைகளைக் கொண்டுள்ளன.

பரத நடனமும்
அறிகை
முரண்பாடுகளும்
சபா. ஜெயராசா

தொழிற்பாட்டுக் கோட்பாடு

தொன்மங்கள் குறித்த பண்பாட்டிலிருந்து பிரிக்கமுடியாது ஒன்றினைந்து நிற்கின்றன. அவற்றை அமைந்துள்ள தொன்மங்களிடையே தொடர்புகளும் காணப்படுகின்றன. தொன்மங்கள் குறித்த பண்பாட்டில் நிகழும் மீண்டெழும் (Recurrent) செயற்பாடுகளாகவுள்ளன. சமூக வாழ்க்கையில் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தொன்மக்கையில்பு சமூகக் கட்டுக்கோப்புடன் ஒருவகையில் தொடர்புடையதாக விளங்குகின்றது. தொன்மக்கதைகளோச் சொல்லுதல், தொன்மங்களோடு தொடர்புடைய சடங்குகளையும், பண்டிகைகளையும் மேற்கொள்ளுதல், தொன்மங்களோடு தொடர்புடைய வடிவமைப்புக்களைப் பிரதி செய்தல் முதலியவை சமூகத்தில் நடைமுறைப்பயன்களைக் கொண்டுள்ளன. சமூக வலைப்பின்னல் அமைப்பில் அவற்றுக்கு தவிர்க்கமுடியாத இடமும் உண்டு.

தொன்மங்களின் தொகுதிகள் தனிப்பட்ட முறையிலும் கூட்டான முறையிலும் சமூக உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் வேண்டப்படுகின்றன. தொன்மங்களைப் பின்பற்றும் பொழுது சமூகத்தில் ஒருங்கிணைப்பும் இசைவாக்கமும் இலகுவாக ஏற்படுகின்றன. முரண்பாடுகள் எளிதிலே தீர்த்து வைக்கப்படுகின்றன (Radcliffe Brown, 1950, p397). இவை சமூகம் நிதித்து நிலைப்பதற்குத் துணை நிற்பதுடன் ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் ஒருவித உளத் திருப்தியையும் தருகின்றன. தொல்குடிமக்களது பொருளாதார வளத்தைப் பெருக்கவும் பண்டமாற்றுக்களைச் செய்வதற்கும் தொன்மங்கள் துணை நிற்பதை தொன்மவியலாளர் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

தொழிற்பாட்டுக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் தொன்மங்களையும் ஆடல்களும் உலகமக்கள அனைவருக்குமிய பொதுத்தன்மையைப் படிகின்றன:

1. அவற்றின் வழியாகப் பண்பாட்டு அடிப்படைகள் பாதுகாண்டுள்ளன.

காக்கப்பட்டும் பரப்பப்பட்டும் கையளிக்கப்பட்டும் வருகின்றன.

2. அவை மகிழ்ச்சியும், உள்ளிறைவும் தருகின்றன.
3. அவற்றின் வழியாக கல்விச் செயற்பாடுகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன.
4. அவை மரபுகளுக்குக் காப்பரண்களாக அமைகின்றன.

இவற்றின் காரணமாக தொன்மங்களும் ஆடல்களும் வாழ்க்கை உயிர்ப்புக் கொண்டவையாகக் கருதப்படுகின்றன. தொன்மங்களின்றி ஆடல்கள் இல்லை. ஆடல்களின்றித் தொன்மங்கள் இல்லை என்ற அளவுக்கு இரண்டும் இறுக்கமடைந்து ஒன்றினைந்துவிட்டன.

குறியீட்டியல்

பூர்வீக மனிதர் நடப்பியலை விளங்கிக்கொள்ளவும் விளக்கவும் பயணப்படுத்திய குறியீடுகள் தொன்மங்களிலும் ஆடல்களிலும் காணப்படுவதாக குறியீட்டியலாளர் குறிப்பிடுவார். அருவநிலையான சிந்தனைகளைப் புலப்படுத்துவதற்குக் குறியீடுகள் துணைநிற்கின்றன. புலக்காட்சி கொள்வதற்குச் சிரமப்படும் ஒரு பொருளை (Less Perceptible Object) புலப்படுத்த குறியீடுகள் பயன்படுகின்றன. குறியீடுகள் பற்றி ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சியாளராகிய கசிரெர் (Ernst Cassirer, Language and Myth, 1954, p.14) அனைத்துப் பண்பாடுகளுக்கும் கருவாக குறியீடுகளே அமைந்துள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பரிநாம வளர்ச்சியில் மனிதன் என்ற இயல்லை உருவாக்குவதற்குக் காரணமாக அமைந்த, நிலை மாற்றிய செயல் “குறியீட்டாக்கமே” என்பது அவற்று கருத்தாகும். உலகுபற்றிய சிந்தனைகளின் பண்பு மொழிக் குறியீடுகளாலும், தொன்மக் குறியீடுகளாலும் புதிய பரிமாணங்களைப் பெற்றன. கருத்துக் குறியீடுகளையும் உணர்ச்சிக் குறியீடுகளையும் நடனங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

மனிதர் தமது அனுபூதி உணர்வுகளைக் குறியீட்டு வடிவிலே புலப்படுத்த தொன்மங்களும் ஆடல்களும் துணைநின்றன. வெவ்வேறு வகையான அனுபூதி அனுபவங்கள் வெவ்வேறு வகையான தொன்மங்களை உருவாக்கின. ஆகவே தொன்மங்களும் ஆடல்களும் மேம்பாடு கொண்ட குறியீட்டு வடிவங்கள் என்றே கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளன. ஏனைய பெளதிகப் பொருட்களைப் போன்று குறியீடும் ஒரு பெளதிகப் பொருளாகவே அமைகின்றது.

உணர்வுகளின் சாராம்சமாகிய கட்டமைப்பாகவே தொன்மங்களும் நடனங்களும் அமைகின்றன. ஒரு குறியீட்டில் பல அர்த்தங்களை உள்ளடக்கியிருத்தல், குறியீட்டின் பிறிதொரு சிறப்பியல்பாகும். உதாரணமாக தமிழ் மக்களின் சடங்குகளில் பூசினிக்காயை வெட்டுவதற்குப் பல கருத்துக்கள் உள்ளன. நாலுறுகழித்தல், ஆவி விரட்டுதல், படையலை ஓப்படைத்தல், உள்ளத்தைத் திறந்து காட்டுதல், எச்சரித்தல் போன்ற பல அர்த்தங்கள் உள்ளன. ஆபிரிக்கப் பழங்குடியினரின் சடங்குகளில் முகுள செடியின் சிவந்த திரவத்தை வைப்பதற்கும் பல அர்த்தங்கள் உள்ளனவென்று குறியீட்டியலாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பழங்குடியினரது நூண்மதித் தொழிற்பாடுகளைக் கண்டறிவதற்கு தொன்மங்களிலும் ஆடல்களிலும் இடம்பெறும் குறியீடுகள் பெருமளவிலே துணை செய்கின்றன.

வரன்முறைக் கோட்பாடு

வரன்முறைக் கோட்பாடு அல்லது நியமவியல் (Formalism) தொன்மங்களையும் ஆடல்களையும் விளக்குவதற்கு எழுந்த பிறிதொரு வடிவமாகும். தொன்மங்களைச் சில நியமங்களுக்கு உட்படுத்திப் பாகுபாடு செய்தல் இக் கோட்பாட்டில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் பற்றிய தொன்மங்கள், வளப்பெருக்குச்சார்ந்த தொன்மங்கள் என்றவாறு பாகுபாடு செய்தல் இதற்கு உதாரணங்களாகும்.

வரன்முறைக் கோட்பாட்டை உருவாக்கிய முன்னோடிகளுள் ஒருவராக ருசிய நாட்டைச் சேர்ந்த விளாடிமிர் புறோப் (Propp) விளங்குகின்றார். பெருந்தொகையான நாட்டார் கதைகளையும், தொன்மங்களையும் முகாமை செய்யப்படக்கூடிய பகுப்பு முறைக்குள் அவர் கொண்டுவந்தார். இத்தகைய பகுப்பு முறையானது தொன்மங்களை அறிகைக் கட்டமைப்புக்குள் கொண்டுவருவதுவதற்குப் பெரிதும் துணை செய்தது. தொன்மங்களின் உருவியல் பற்றியும், உருவமாற்றங்கள் பற்றியும் ஆராய்வதற்குரிய தளங்கள் இந்த ஆய்வு முறையிலே உருவாக்கப்படுகின்றன.

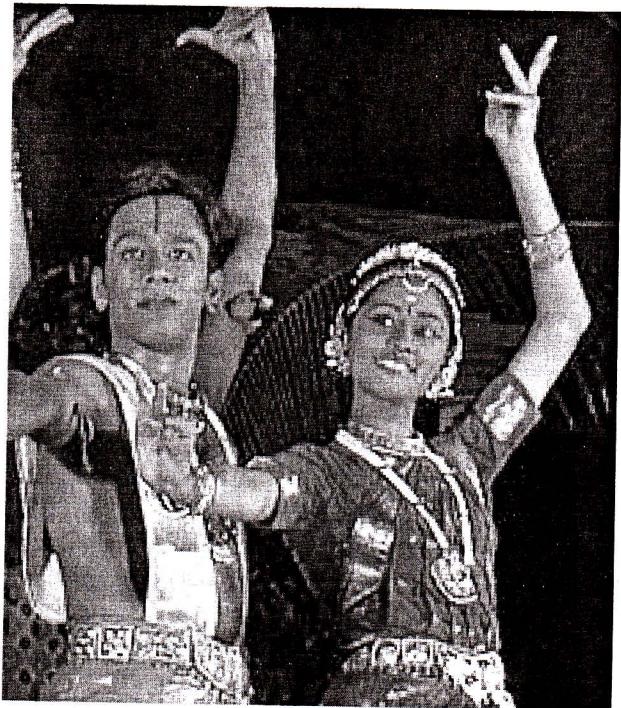
தொன்மங்களில் உள்ளதங்கிய நியமமான உள் அலகுகளின் தொடர்புகளைக் கண்டறிவதற்கும் இந்த அணுகுமுறை துணை செய்தது. தொன்மக்கதைகளின் ஒவ்வொரு வளர்ச்சிக் கட்டங்களையும், அவற்றின் தொடர் கட்டமைப்புக்களையும் ஆராய்தல் இந்த அணுகுமுறையிலே சிறப்பிடம் பெறுகின்றது.

வரன்முறையான கட்டமைப்புக்களை வரையறுத்தலும், நியமப்படுத்தலும், சிறுசிறு கட்டமைப்புத் துண்டங்களை ஒழுங்குபடுத்தலும் நடனச் செயல்முறையில் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடிய பண்பாகும். பிற்காலத்தைய பரத நடன ஒழுங்கமைப்பில் இடம் பெறும் அடவுகள் வரன்முறைக் கோட்பாட்டினை வலிமைப்படுத்தும் வகையில் அமைந்தன.

பூர்வீக நடனங்கள் வரன்முறைமக்குள் கட்டமைப்புச் செய்யப்படும் பொழுது அவை “செந்நெறி வடிவம்” என்ற அமைப்பையும் பெற்றுவிடுகின்றது.

கட்டமைப்புக் கோட்பாடு

கட்டமைப்புக் கோட்பாடு அல்லது அமைப்புவாதம் (Structuralism) தொன்மங்களை அணுகும் பிறிதொரு ஆய்வுமுறையாகவள்ளது. கணிதம், தருக்கம், விஞ்ஞானம், சமூகவியல் போன்ற பல துறைகளையும் ஒன்றிணைத்து எழும் ஆய்வாக அமைப்புவாதம் அமைகின்றது. சாராம்சத்தின் கட்டமைப்பைத் தெறித்துக் காட்டுதல் இங்கு சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. கட்டமைப்பின் முழுமையை விரித்து நோக்கும் பொழுது தொன்மங்கள் பற்றிய தெளிவு ஏற்படமுடியும்.

ஒருவர் பேசும் மொழியை இன்னொருவர் விளக்கிக் கொள்வதற்கு இருவருக்கும் பொதுவான குறியம் (Code) அவசியமாகின்றது. இது நனவிலிநிலையிலே செயற்பாடுகொண்டு பல்வேறு அலகுகளை ஒன்றிணைக்கும் கட்டமைப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. மொழியியலிலே எழுந்த இந்தக் கட்டமைப்புக் கருத்து பின்னர் வேறு துறைகளிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தத் தொடங்கியது.

மொழியின் ஒவிவடிவ அமைப்பு, குறிப்பான் (Signifier) என்றும், அது குறிக்கும் பொருள் அமைப்பு குறிப்பீடு (Signified) என்றும் விளக்கப்படும். இவை இரண்டுக்குமிடையே “எழுந்தமான” தொடர்புகள் காணப்படுகின்றன. மொழியியலில் இடம்பெறும் இந்த விதிகள் தொன்மங்களின் ஆராய்ச்சிக்கும் முக்கியமானவை. மொழியில் இடம்பெறும் ஒவ்வொர் அலகும் ஒன்றுக்கும் மற்றையதற்குமிடையேயுள்ள தொடர்பினை அடியொற்றியே அர்த்தத்தைத் தருகின்றது. தொன்மங்களில் இடம்பெறும் ஒவ்வொர் அலகையும் வெவி ஸ்ராட்டஸ் “மித்தீம்” (Mytheme) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மொழியைப் போன்று தொன்ம அலகு ஒவ்வொக்கையில் விளக்குகின்றது.

சமூக வாழ்க்கையில் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தொன்மக்கையைப்பு சமூகக் கட்டுக்கோப்புடன் ஒருவகையில் தொடர்புடையதாக விளக்குகின்றது.

**பரத நடனமும்
அறிகை
முரண்பாடுகளும்
சபா.ஜெயராசா**

வொன்றுக்கும் பிற அலகுகளுக்கு மிடையேயுள் தொடர்புகளை அடியொற்றியே அர்த்தம் பெறப்படுகின்றது. மொழியிலும் பார்க்க தொன்மங்கள் கூடுதலான பண்பாட்டுத் தொடர்புகளைக் கொண்டிருக்கும். தொன்மங்களிலே காணப்படும் மிகுந்த சிறப்புப் பண்பு யாதெனில் அவற்றிலே ஏற்படும் முரண் பாடுகளுக்கிடையே இசைவையும் இணக்கத்தையும் ஏற்படுத்தும் இடைநடுவர்கள் காணப்படுவார்கள். இவ்வாறு இடைநடுவைப் பண்பு (Mediation) முதல்நிலை மொழியில் காணப்பட மாட்டாது. ஒரு தொன்மத்தை இன்னொரு தொன்மத்தின் அமைப்புடன் தொடர்புபடுத்தி விளக்கும் பொழுதுதான் பூரணமான விளக்கத்தைப் பெற்முடியும். சமூகத்தின் நேர், எதிர் என இரு நிலைப்படும் (Binary) கோலங்கள் தொன்மங்களின் ஆதாரங்களாக உள்ளது.

தொன்மங்கள் தொடர்பாக விளக்கப்படும் இக்கருத்துக்கள் நடனங்களுக்கும் பொருந்துவனவாகவுள்ளன. நடன அசைவுகள் ஒவ்வொன்றிலும் நேர் எதிர் என இரு நிலைக்கோலங்கள் காணப்படுகின்றன. நடனத்தில் குறிப்பானுக்கும் குறிப்பீட்டுக்குமிடையே எழுந்தமானதாக அமையும் தொடர்புகளுக்குப் பல உதாரணங்களைக் காட்டலாம். உதாரணமாக நீர்நிலையைக் காட்டுவதற்குக்கைகளை மேலும் கீழும் அசைத்தல். (நீர் நிலைக்கும் கையிற்கும் உள்ள தொடர்பு எழுந்தமானதாகும்)

மேலும் நடன அர்த்தத்தை விளங்கிக் கொள்ள ஓர் அலகை இன்னோர் அலகுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

தமிழர் சமயம், இலக்கியம், ஆடல், பாடல் முதலியவற்றில் தொன்மங்களின் பல நிலையான ஊடுருவல்களைக் காணலாம். தொன்மம், ஆடல், பாடல் ஆகியவற்றின் ஒன்றிணைவை சிலப்பதிகாரத்தில் தெளிவாகக் காணலாம். வரலாற்றுப்பண்பு, தொன்மப்பண்பு, கலைப்பண்பு ஆகியவற்றின் சங்கமத்தினை சிலப்பதிகாரம்

தாங்கிநிற்கின்றது. எமது புராணங்கள், காவியங்கள் அனைத்திலும் தொன்மங்கள் ஊடுருவியுள்ளன. புராணங்களும், காவியங்களும் காட்சி வடிவில் ஆடல்களாக வரும்பொழுது ஆடல்களால் தொன்மங்களால் ஆடல்களும் வலுவுட்டப்படுகின்றன.

தொன்மங்கள் வழியாக சைவ அழகியல் காலங்காலமாகக் கையிலிக்கப்பட்டு வருகின்றது. தொன்மங்களின் உட்பொதிந்துள்ள கருத்தியலும், கதைகளும், நடையியலும் தலைமுறை தலைமுறையாக மக்களின் ஆழ்மனத்திலே ஊறிக்கிடந்த கூட்டான உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளாகவுள்ளன. மேலைப்புல உளவியலாளராகிய யுங் என்பார் தொன்மங்கள் கூட்டு நனவிலியின் (Collective Unconscious) வெளிப்பாடுகள் என்று குறிப்பிடுதலும் இணைத்து நோக்கப்படத்தக்கது.

கலைகளை வளர்ப்பதுதுவதற்கும் கலையாக்கங்களுக்குரிய குறிப்பாடுகளை வளமாகக் கண்டறிவதற்கும், கலை வெளிப்பாடுகளை விசைப்படுத்துவதற்கும் தொன்மங்கள் பயனுள்ள வளநிலையங்களாகவும், களஞ்சியங்களாகவுமிருள்ளன. இக்காரணத்தால் தொன்மங்கள் பழமைக்குப் பழமையாயும், புதுமைக்குப் புதுமையாயும் அமையும் பாங்கு கொண்டவை. சமஸ்கிருதக்கலை ஆய்வாளர்கள் இக்கருத்தை பின்வருமாறு விளக்குவர்: "புராதனங்குசத் - நவஞ்சு" - அதாவது புராதன நவமே புராணமாயிற்று என்பர்.

சிவனை விளக்கும் போது மணிவாசகர் குறிப்பிட்ட "முன்னைப்பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருளே, பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமைப் பெற்றியனே" என்று குறிப்பிடுதல் புராணங்களுக்கும் பொருத்தமாயிற்று.

தொன்மங்களில் உள்ளமைந்த கற்பனைகள் மகாபாரதம், இராமாயணம் போன்ற பெரும் காவியங்களின் ஆக்கத்துக்குத் துணையாக அமைந்தன. காவியங்களுக்குரிய மொழி, நடையியல், உவமை, உருவங்கள், படிமங்கள் முதலியவை தொன்மங்களை அடியொற்றி எழுந்தன. பூர்விக உணர்வுகள், புலக்காட்சிகள், கற்பனைகள் முதலியவை தொன்மங்களாகி, காவிய ஆக்கங்களுக்குரிய வலிமையான பின்புலத்தை அமைத்தன.

பரத நடனத்தின் சிறப்பியல்பு அது மக்களிடையே நிலவி வரும் தொன்மங்களில் ஆழ்ந்து வேரூன்றி நிற்கும் வலிமையைக் கொண்டிருத்தல் ஆகும்.

இயற்கையை விளங்குவதற்கும் விளக்குவதற்கும் தமிழர்களிடையே தொன்மங்களும் ஆடல்களும் அறிகைச் சாதனங்களாக அமைந்து வந்துள்ளன.

தொன்மங்கள் ஆடலாகும்பொழுது பின்வரும் அனுகூலங்கள் கிடைக்கப் பெறுகின்றன.

1. தெய்வீக உணர்வு, சமூக உணர்வு, அழகியல் உணர்வு ஆகியவை ஒன்றிணைக்கப்படுகின்றன.
2. தொன்ம வடிவங்களிலே இடம்பெறும் பல்லினப்பாங்குகளும், பலவாறான பெருக்கமும் (Heterogeneity and Multiplicity) நடனங்களை வடிவமைப்பதற்கும், இயக்குவதற்கும் வளம்படுத்துவதற்கும் துணையாகவுள்ளன.

3. தொன்மங்களில் இடம்பெற்றுள்ள நித்தியமான (Eternal) இயல்புகளும் முடிவிலியாய்விரிந்த கற்பனைகளும் ஆடல்களுக்குப் பரவசமூட்டுகின்றன.
4. தொன்மங்களில் உட்பொதிந்துள்ள முரண்பாடுகள் உதாரணமாக மனமுவந்து வரம் கொடுத்தவரே பின்னர் கொடுத்தவரத்துக்காக கழிவிரக்கம் கொள்ளும்நிலை கலையாக்க இயல்புகளுக்கு வலுவூட்டுகின்றன. (பஸ்மாசுரமோகனினி நடனம் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும்)
5. சமூகம் பல அடுக்குக் கோலங்களை (Multi - Layerer Pattern)க் கொண்டது. பல அடுக்குகளாலும் அனுபவிக்கப்படத்தக்க வலிமை தொன்மங்களுக்கு உண்டு.
6. தொன்மங்களில் இடம்பெறும் அற்புதங்கள் ஏற்படுத்தும் உளவியல்சார்ந்த திருப்திக்கும், நடன ஆக்கம் ஏற்படுத்தும் உளவியல் திருப்திக்குமிடையே ஒப்புமைகள் காணப்படுகின்றன.
7. தொன்மங்கள் சிறப்புக்களில் ஒன்றாக அமைவது ஒரு நிகழ்ச்சியின் முன்னைய தொடர்ச்சியும், அதே நிகழ்ச்சியின் பின்னைய வளர்ச்சியையும் தொடர்புபடுத்தி நிற்றலாகும். கலையாக்கத்துக்கும் ஆடலுக்கும் இந்தத் தொடர்புச்சங்கிலி மிகுந்த பயனுடையதாயிற்று.
8. தமிழகத்தில் எழுந்த பக்தி இயக்கம் தொன்மங்களுடனும், ஆடல்களுடனும் தொடர்புபட்டுள்ளது. ஒன்றிலிருந்து மற்றையதைப் பிரிக்கமுடியாத அளவுக்கு வலிமையானதொடர்புகள் நிலைபேறு கொள்ளலாயின.
9. நொந்த உள்ளங்களுக்கு ஆறுதல் தரவல்ல சீர்மிய உள்ளடக்கம் தொன்மங்களிலே நிறைந்துள்ளமையால் ஆடல்களில் அவற்றை எடுத்துப் பயன்படுத்துதல் இங்கிதமான செயலாயிற்று.
10. தொன்மங்களின் சிறப்பார்ந்த உள்ளடக்கங்களில் ஒன்றாக அமைவது அற்துக்கும் மற்றதுக்குமிடையே நிகழும் முரண்பாடும் போராட்டமுமாகும். இவை நடன உள்ளடக்கத்துடன் இயல்பாக இணைந்துவிடுகின்றன.
11. தொன்மங்களின் அதீத கற்பனைகளும், உடல் மொழியும் ஒன்றிணையும்பொழுது அழகியலாக்கம் விசை கொள்ளுகின்றது.

பண்டைய நிலவுடமைச் சமூகத்தின் அறக்கருத்துக்களை வலியுறுத்த காட்சி வடிவில் நடனங்களும் கருத்து வடிவில் தொன்மங்களும் துணைநின்றன. புறவுலகின் தேவைக்கேற்றவாறு ஒருவர் தம்மை உருவாக்கிக்கொள்ள உடல் வழியாக நடனம் உதவியது. தொன்மங்கள் கற்பனைவடிவாகப் புறவுலகுடன் இசைவாக்கம் செய்ய உதவியது.

அசைவுகள் உடற்கோலங்களில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. ஒருவர் நிற்கும் தளத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. அசைவுகள் திசைசமூகங்களில் (Direction) மாற்றங்களை வருவிக்கின்றன. தார மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன; நேர மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன;

ரன்; வீதமாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன; வலுமாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றன; இந்நிலையில் நடனத்தின் பண்புகளைப் பின்வருமாறு பட்டியலிடலாம்.

1. உடற்கோலமாற்றம்
  2. நிற்கும் தளத்தில் மாற்றம்
  3. திசை முகத்தில் மாற்றம்
  4. தாரமாற்றம்
  5. நேரமாற்றம்
  6. வீதமாற்றம்
  7. வலுமாற்றம்
- மேற்குறித்த ஒவ்வொரு பண்பும் தொன் மக்கதைகளிலே காணப்படுகின்றன. அதாவது,
1. வித்தியாசமான உடற்கோலங்களைக் கொண்ட பாத்திரங்கள் தொன்மக்கதைகளிலே இடம் பெற்றுள்ளன.
  2. மேல் உலகம், கீழ் உலகம் தேவேலாகம், பாதாளலோகம் தொடர்பான புனைவுகள் தொன்மங்களிலே இடம் பெற்றுள்ளன.
  3. ஒவ்வொரு திக்குக்கும் ஒவ்வொரு வகையான கற்பனைகள் தொன்மங்களில் இடம் பெறுகின்றன.
  4. தூரங்களை விரைந்து கடக்கும் பூதை விரைந்து கடக்கும் கடக்கின்றன.
- பழங்குடியினரது நுண்மதித் தொழிற்பாடுகளைக் கண்டறிவதற்கு தொன்மங்களிலும் ஆடல்களிலும் இடம்பெறும் குறியீடுகள் பெருமளவிலே செய்கின்றன.

**பரத நடனமும்
அறிகை
முரண்பாடுகளும்
சபா.ஜெயராசா**

- கும் பாத்திரங்கள் தொன்மங்களிலே இடம்பெறுகின்றன.
5. தேவர்களுக்கு ஒருவகை நேரமும், நரகர்களுக்கு வேறொரு வகை நேரமும் தொன்மங்களிலே சுட்டப்படுகின்றன.
  6. பலாபலன்களும், விளைவுகளும் ஆளுக்கு ஆள் மாறுதல் தொன்மக் கதைகளில் இடம்பெற்றுள்ளன.
  7. அசரர், தேவர் சித்தரிப்புக்களில் வலுமாற்றங்கள் பரவலாக இடம்பெற்றுள்ளன.

தொன்மங்களில் இடம்பெறும் மனிதர், தேவர், அசரர், முதலானவர்களின் உருவமைப்பு வருணனைகளின் மேலோங்கல், நடன அனுபவங்களில் இருந்தே தொன்மக்கதை மாந்தர்களின் சித்திரிப்பு இடம்பெற்றிருக்கல் வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துகிறது.

நடனத்தில் நிகழும் தலையின் கிடை அசைவுகள் பல தலைகள் கொண்ட மனிதர்களைத் தொன்மக்கதைகளிலே உருவாக்குவதற்குத் துணை செய்திருக்கலாம்.

நடனத்தில் நிகழும் கைகளின் தொடர் அசைவுகள் பல கைகள் கொண்ட தொன்மப் பாத்திரங்களை உருவாக்குவதற்கு உதவியிருக்கலாம்.

நடனங்களை பிரதிநிதித்துவ வகை (Representative) நடனங்கள், வெளியீட்டுவகை (Manigestative) நடனங்கள் என்றவாறு இருவகையாகப் பாகுபடுத்தலாம். (பிரதிநிதித்துவ வகையில், கூறப்படும் பொருள் மேலோங்கியிருக்கும். வெளியீட்டு வகையில், கூறப்படும் உணர்ச்சி மேலோங்கியிருக்கும்)

பிரதிநிதித்துவவகை நடனங்களை பொருள்சாந்த (The matic) நடனங்கள் என்றும், கதைப் பாத்திரங்கள் சார்ந்த நடனங்கள் என்றும் பாகுபடுத்தலாம். வெளியீட்டுவகை நடனங்களை செயற்பாடுகள் (Actions) சார்ந்த நடனங்கள் என்றும், மனவெழுச்சி சார்ந்த நடனங்கள் என்றும் வகைப்படுத்தலாம். மேற்கூறிய நான்கு கட்டமைப்புக்களுமான ஆகும்.

- (அ) கதைப்பொருள்
(ஆ) கதைமாந்தர்
(இ) இயக்கச் செயற்பாடுகள்
(ஈ) மனவெழுச்சிகள்.

ஆகியவை தொன்மங்களின் ஆக்கத்துக்கும் மூலாதாரங்களாகவுள்ளன. நடனம் “உடல்மொழி” (Body Language) என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது.

கல்வியியும் பரத நடனமும்

கல்வி என்பது “தேடல்” ஆகும். அறிவைத் தேடுதல், அனுபவங்களைத் தேடுதல், அழகைத் தேடுதல், மறைஞானப் புதையல்களைத் தேடுதல் முதலியவை கல்விக்குரிய பரிமாணங்களாகின்றன. தேடலின் வழியாகத் தமிழ்மக்கள் கண்டறிந்த தரிசனங்களுள் சைவ சித்தாந்தம் விதந்து குறிப்பிடப்படும் தனிப்பெரும் பொருளாகின்றது.

தமிழகக் கல்வி வரலாறு, வரன்முறையான கல்வி (Formal Education), வரன்முறைசாராக கல்வி (Non-Formal Education) என்ற இருபெரும் கிளைகளாக சமூக அடுக்கமைப்பை அடியொற்றி வளர்வாயிற்று. தொல்காப்பியம், திருக்குறள் முதலாம் செழுமைமிகு நூலாக்கங்கள் வரன்முறையான கல்வி தமிழகத்திலே வேறான்றி விளக்கியீடுமுந்தமைக்குரிய நூல்வழி சான்றாதாரங்களாகவுள்ளன. தமிழகத்து வரன்முறைசாராக் கல்வியானது பொதுவாக நாட்டார் மரபுகள் வாயிலாகக் கையளிக்கப்பட்டு வரலாயிற்று. வரன்முறையான கல்விச் செயற்பாடுகள் சமூக அடுக்கமைப்பில் உயர்ந்தோருக்கும், வரன்முறைசாராக் கல்விச் செயற்பாடுகள் அடிநிலை மாந்தருக்கும் உரியனவாயிற்று.

**“காட்சியிற் நெளிந்தன மாகவின்
மாட்சியிற் பெரியோரை வியத்தலுமிலமே
சிறியோரை யிகழ்தல் அதனிலுமிலமே”**

(புறம் 192)

என்ற புறநாலுற்று அடிகள் இரண்டு வகையான அடுக்கமைப்புக்கள் தழுவிய சமூகப் படிமலர்ச்சியைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. மேற்கூறிய இருவகை மரபுகள் வழியாக ஊரிச் செழுமைபெற்று வளர்ந்த தமிழர்களுடைய தரிசனங்களுள் சைவ சித்தாந்தம் தனிச்சிறப்பு வாய்ந்தது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் கலாநிதி ஜி.யு.போப் அவர்களின் கருத்துப் பொருத்தமாக சுட்டிக்காட்டப்படத்தக்கது.

“Saivism is the old Pre-historic Religion of South India, essentially existing from Pre-Aryan times and holds way over the hearts of Tamil People”

(Dr.G.U.Pope, Cited: Subramania Pillai, 1948, P.I)

கலை வடிவங்களுக்குரிய பரிமாணங்களுள் சிறப்பாக விசை கொள்வது அவற்றின் உட்பொதிந்துள்ள கருத்தியல் (Ideology) எனலாம். சைவசித்தாந்தம் நீண்ட வரலாற்றுச் சுவடுகளினாடே படிமலர்ச்சி கொண்ட கருத்தியலாகும். தொல்குடித் தமிழர்களது வணக்க முறையைகளிலிருந்து கூர்ப்படைந்து, செழுமையும் செறிவும் மிக்க தரிசன விசையாக மலர்ச்சி கொண்ட வடிவமே சைவசித்தாந்தம்.

சிவபெருமானை ஆடற்பெருமானாக் காட்டும் தொன்மங்களும் (Myths) வழிபாடுகளும், அனுபுதிநிலைத்

தரிசனங்களும், இலக்கியங்களும், தமிழர்களது கல்விச் செயற்பாடுகளிலே பரக்கக்காணப்படுகின்றன. கவிதைகளை, சிலப்பதிகாரம் முதலியவற்றில் சிவன் ஆடிய ஆடல்களாக பாண்டரங்கம், கொடுகொட்டி, கபாலம் முதலியவை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவை தவிர ஆனந்தத்தாண்டவம், முன்தேர்க்குரவை முதலியவற்றையும் சிவன் ஆடியதான செய்திகள் உள்ளன. மேலும் அசபாநடனம், பிரமதாண்டவம், உன்மத்தநடனம், பாராவாரா-தரங்கநடனம், புஜங்கநடனம், ஹம்சநடனம், கமலநடனம், குக்குடநடனம் முதலியனவும் சிவனால் ஆடப்பெற்றவையாக குறிப்பிடுகின்றன. (ச. தண்டபாணி தேசிகர், ஆடல்வல்லான், திருவாவடுதுறை ஆதீனம், 1997, ப.7.)

ஆடற்கலை பற்றி விளக்கும் பழந்தமிழ் நூல்களுள் சாத்தனார் அருளிய “கூத்த நூல்” தனித்துவமானது. சிவனது ஆடல், கூத்த நூலிலே பின்வருமாறு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது:

“ஓருதாள் ஊன்றி, ஒருதாள் ஏற்றி
ஓருகை மறித்து, மறுகை அமைத்து
இருகையில் ஆக்கமும் இறுதியுமேற்று
அருவுருவாக்கும் அம்மை கூத்தாடப்
பெருவெனி நடிக்கும் பெருமான்”
(கூத்து நூல், தமிழ்நாட்டு சங்கீத நாடக சங்கம்,
சென்னை, 1968, ப.8)

தமிழ்க் கல்வி மரபுகளாலும், சம்ஸ்கிருத கல்வி மரபுகளாலும், தமிழ்க் கூத்து மரபு வளம்பெற்ற வேளை நிகழ்ந்த கலைப்பெறுபோக பரத நடனம் முகிழ்தெழுந்தது.

சைவசித்தாந்த கருத்துக்களை ஆடல்கள் வழியாக விளக்கும் அழகியற் செழுமையும் செந்நெறிச் செம்மையும் கொண்டது. பரதநடன ஆற்றுகை அரங்கின் மூல மூர்த்தியாக நடராஜர் அமைந்திருத்தலும் ஆடலின் முதல் வணக்கம் அன்னவர்க்கே தரப்படுதலும் நடராஜ தத்துவத்துக்கும் பரத நடனத்துக்குமுள்ள தொடர்புகளை மீள வலியுறுத்துகின்றன.

தமிழகத்தில் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்து வந்த கல்விச் செயற்பாடுகள் கூத்த பிரானின் ஆடல் உள்ளடக்கச் செய்தியைக் கையளித்து வருகின்றன. கலைத் திறனாய்வாளர் மிர்ணாவினி சாராபாயின் கூற்று வருமாறு

'The image of Natarajah depicts the eternal wisdom transmitted through the arts, a tradition that has not changed much in a thousand years.'

(Mrinalini Sarabhai, The Sacred Dance of India, Bharatiya. Vidya Bhavan, Bombay, 1979, p.02)

பரத நடனத்தின் பரிணாம வளர்ச்சி

வரலாற்றுக் காரணிகளால் சம்ஸ்கிருதத்திற்கும் சைவ சித்தாந்தத்துக்கும் ஏற்பட்ட தொடர்புகள் போன்று, சம்ஸ்கிருதக் கல்விக்கும் பரத நடனத்திற்கும் வலிமையிக்க தொடர்புகள் ஏற்பட்டன. வேத-உபநிடத்தங்களில் ஆடல், அபிநியங்கள் தொடர்பான குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன (வி.சிவசாமி. சம்ஸ்கிருத நாட்டிய மஞ்சரி, திருநெல்வேலி, 1985, ப.80) சம்ஸ்கிருத கல்வியின் வளர்ச்சியும் வியாபகமும் காரணமாக பரதநடனம்

(தமிழகம்), கதகளி (கேரளா), குச்சப்பிடி (ஆந்திரா), கதக் (வடபாரதம்), மணிப்புரி (வடகிழக்குப் பாரதம்) முதலிய நடனங்களை ஆராய் வோர் வேத- உபநிடத் திடப்படைகளில் இருந்து அந்த நடனங்களை ஆராய்கின்றனர். எனவே உபநிடத் தநனச் செய்திகள் பரத நடனத்திற்கு மட்டும் உரியவை அல்ல என்பதை முதலில் மனம் கொள்ளல் வேண்டும்.

பரத மனிவரது நாட்டிய சாஸ்திரம் இந்தியாவின் அனைத்து சாஸ்திரிய நடனங்களுக்குமுரிய அடிப்படை நூலாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்த ஆய்விலே முதற்கண் "பரத" என்ற எண்ணக்கரு விளக்கத்தைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டியுள்ளது.

நாடகத்தை வழிநடத்தும் தலைவனாகப் பல பாத்திரங்களை ஏற்று நடிப்பவையும், பல வாத்தியங்களை இசைப்பவையும், தேவையான பலவற்றை அளிப்பவையும் உள்ளது.

**பாரத நடனமும்
அறிகை
முரண்பாடுகளும்**
சபா.ஜெயராசா

என்ற நிலைகளில் விளங்குவதேன் “பாரத” என்ற எண்ணக்கருவாற் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன.
(நாட்டிய சாஸ்திரம் - 35-91)

அடுத்தாக இந்த ஆய்வில் நாட்டிய சாஸ்திர நூலாக்கம் பற்றிய தெளிவை முன்னிறுத்த வேண்டியுள்ளது. நாட்டிய சாஸ்திரம் இந்தியாவின் தொன்மையான அரங்கியல் தொடர்பான பண்புக் கூறுகள் அனைத்தையும் தொகுத்துக் கூறும் ஓர் அகல் விரிவாக்கமாக (Comprehensive Study) அமைந்துள்ளது.

“The Natya Sastra is a monumental work dealing with drama, music, aesthetics, grammar and allied subjects as well as dancing”

(Venkata Narayanaswami Naidu abd others, Thandava Laksanam, Munshiram Manoharlal Publishers, New Delhi, 1971. p.4)

இதிலிருந்து ஒரு முக்கியமான கருத்துக்கு நகரவேண்டியுள்ளது. அதாவது தமிழகத்திலே வளர்ச்சியற்று வந்த சம்ஸ்கிருதக் கல்விச் செயற்பாடுகளினால் ஊட்டமும் வளமும் பெற்ற ஆய்வறிவாளர்கள், தமிழகத்தில் மேற்கிளம்பிய நடன வடிவங்களுக்கும் நாட்டிய சாஸ்திரத்துக்குமிடையே ஓர் அறிகைப் பாலத்தை (Cognitive bridge) ஏற்படுத்தினார்கள்.

தொன்மங்களில் உள்ளமைந்த கற்பணைகள் மகாபாரதம், இராமாயணம் போன்ற பெரும் காவியங்களின் ஆக்கந்துக்குத் துணையாக அமைந்தன. காவியங்களுக்குரிய மொழி, நடையியல், உவமை, உருவங்கள், படியங்கள் முதலியவை தொன்மங்களை அடியொற்றி எழுந்தன.

இச்சந்தரப்பத்திலே கனில் கோதாரி அவர்களின் கருத்து மீள வலியுறுத்தத்தக்கது.

“The Aryan and Dravidian cultures merged harmoniously in the classical art from like Bharata Natyam”
(Sunil Kothari, Bharata Natyam, Marg Publications, New Delhi, 1982. p.23)

ஆரிய திராவிடப் பண்பாடுகள் இசைவுடன் ஒன்றுகலந்து முகிழ்த்த வடிவம் பரத நடனம் போன்ற ஆடல் ஆக்கங்களிலே காணப்படுகின்றன.

மேற்கூறிய கருத்துக்களின் பின்புலத்திலேதான் பரத நடனத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியை நோக்குதல் வேண்டும்.

தமிழகத்திலே வளமும் செழிப்பும் கொண்ட ஆடற் பின்புலம் இருந்தமைக்கு புறநானாறு (29) பரிபாடல் (21) பொருநாராற்றுப்படை (108-110) சிலப்பதிகார் முதலாம் இலக்கியங்களிலே பரவலான சான்றாதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. செழுமையிக்க ஒரு பண்பாட்டில் ஒருபுறம் வரன்முறையான கல்விக்கும் பயிற்சிக்கும் உட்பட்ட செந்தெந்து ஆடல்களும், மறுபுறம் வாழையடி வாழையாகக் கையளிக்கப்பட்டுவரும் நாட்டார் நடனங்களும் சமாந்தரமாக நிலவிவருதல் உலகக் கல்வி வரலாற்றிலே காணப்படும் ஒரு பொதுப் பண்பாகும். வரன்முறையான கல்விக்கும் பயிற்சிக்கும் உட்பட்டு தமிழகத்தில் நடனம் வளர்ந்து வந்தமைக்கு சிலப்பதிகாரத்தில் பரவலான சான்றாக்களைக் காணலாம். மேலும் மணிவாசகரின் சிவபுராணத்தில் வரும் பின்வரும் சான்றாதாரத்தைச் சுட்டிக் காட்டலாம்:

“நள்ளிருளில் நடம் பயின்றாடும் நாதனே” என்ற தொடரில் “பயின்றாடுதல்” என்ற எண்ணக்கரு இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதாவது ஆடல் என்பது வரன்முறையான கல்விக்குப்பின் நிகழ்த்தப்படுதல் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.

மாயவித்தை நடனங்கள் (Magical dances) வளப்பெருக்க நடனங்கள் (Fertility dances), தொன்மையான சமூக நடனங்கள் (Social dances) முதலியவை தொடர்ச்சியான கல்வி வளர்ச்சியினால் மெருக பெறுதலும், வியாக்கியானங்கள் பெறுதலும் நடனக்கல்வி வரலாற்றிலே காணப்படும் சிறப்புப்பண்பாகும்.

கல்வி வளர்ச்சியின் பிறிதொரு சிறப்புப் பண்பாக அமைவது தொன்மங்களின் அறிகை வலிமையைக் (Cognitive power of Myths) கண்டறிதலாகும். கல்வி மேம்பாட்டில் “தொன்மங்களை ஆடற்படுத்தல்”, “ஆடல்களைத் தொன்மப்படுத்தல்” என்ற இருநிலைச் செயற்பாடுகள் நிகழும். அதாவது, தொன்மக் கதைகளையும் நம்பிக்கைகளையும் ஆடல்களுடன் ஒன்றிணைத்தல் இந்தச் செயற்பாட்டுக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். ஆடலும், தொன்மங்களும், அறிகைத் தொழிற்பாடுகளும், தெய்வீகப்படுதல் என்பவற்றின் ஒன்றிணைந்த நிறைவைப்பரத நடனத்திலே காணமுடியும்.

16ஆம், 17ஆம், 18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழகத்தில் நிகழ்ந்த அரசியல் மாற்றங்களும் பண்பாட்டுத்தாக்கங்களும் கல்வி வளர்ச்சியும் தமிழகத்துச் செந்தெந்து நடனமாகிய பரத நடனத்தின் மீது மேலும் செல்வாக்குகளை ஏற்படுத்தின. தோடய மங்களம், தில்லானா போன்றவற்

றில் வட்டுலச் செல்வாக்குகளைத் தெளிவாகக் காணலாம்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்த தஞ்சை சகோதரர்களாகிய பொன்னையா, சின்னையா, சிவானந்தம், வடவேலு ஆகியோர் பரத நடனக் கச்சேரி ஒழுங்குபடுத்திய பொழுது, செந்நெறி நடனமாகிய பரத நடனத்திற்கும் செந்நெறிப்பட்ட இசையாகிய கர்நாடக சங்கீதத்துக்கும்ள்ள இணைப்புக்களையும், தொடர்புகளையும் மேலும் வலிமைப்படுத்தினர்.

பரத நடனத்தின் அடிப்படை அலகாகக் கருதப்படுவது “அடவு” ஆகும். அடையப்படுவதே அடவு ஆயிற்று. தமிழகத்துப் பாரம்பரிய கிராமிய நடனங்களில் இருந்து கூர்ப்படைந்து செழுமை கொண்டுவந்த அடவுகளையும் தஞ்சை நால்வர் ஒழுங்குப்படுத்தித் தொகுத்தனர்.

பண்ணிசையானது கர்நாடக இசைக்கு வளமாகவும் தளமாகவும் அமைந்தமை போன்று, தமிழகத்து நாட்டார் நடனங்கள் பறத நடனத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பின்புலமாக அமைந்தன. இசைக்கு அடித்தளமாக அமையும் ஏழாலி கள் (சப்தல்வரங்கள்) வரன்முறையான கல்வியின் பயனால் தொகுக்கப்பட்டமை போன்று, பறத நடனத்தின் அடிப்படை அலகாகிய (Basic Unit) அடவும் வரன்முறையான கல்விச் செயற்பாடுகளின் விளைவாகத் தொகுக்கப்படலாயின.

இந்திய நடன வரலாற்றிலே காணப்படும் ஒரு பொதுப்பண்பு காலங்காலமாக அதன் தொடர்ச்சி பேணப்பட்டு வருதலாகும்.

"Dance in India has an unbroken tradition over 5000 years. Its themes are derived from mythology, legends and classical literature. The modern forms of dance are not new. They are all represent actions of old Indian dance"

(Ram Avter Veer, Nataraj, Pankai Publications, New Delhi,
1982 p.9)

பரத நடனமும் கலையறிகைக்கோலமும்

தமிழகத்தின் ஆடற்கலையின் படிமலர்ச்சியில் முகிழ்த்த பரதநாட்டியம் தென்னாட்டுக்குரிய தனித்துவமான கலை வடிவமாயிற்று. (Indushekher, 1977 P.29) ஆடல் அடிப்படையிலும், கருத்தியல் அடிப்படையிலும் பரத நாட்டியம் செழுமை பெறுவதற்குப் பல்வேறு விசைகள் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன.

பரத நாட்டியத்தின் விளக்கத்துக்கு நாட்டிய சாஸ்திரத்தை துணையாகக் கொள்ளும் மறு சமஸ்திருதக் கல்வியின் வளர்ச்சியோடு தமிழகத்திலே நிலைபேறு-கொண்டது. இக்கலை தொடர்பான தெய்வீக அணுகு-முறை பரதரால் முன்மொழியப்பட்டது. இருங்கு வேதத்தில் இடம்பெற்ற ஒதுதல் மூலக்கூறும், சாமாவேதத்தில் இடம்பெற்ற இசை மூலக்கூறும், யசர்வேதத்தில் இடம்பெற்ற கலைப்பிரதிநிதித்துவ மூலக்கூறும், அதர்வ-வேதத்தில் இடம்பெற்ற ரஸமும் ஒன்றினைந்த வடிவமாக நாட்டிய சாஸ்திரம் உரவாக்கப்பட்டது.

கலையாக்க மேல்மரபினரோடு கட்டுப்பட்டிராது
நாட்டியத்துக்குரிய பரந்த சமூக அடிக்கட்டுமானத்தின்

தேடல் பரதரிட்டதுக் காணப்பட்டது. வேதங்களை அணுகமுடியாத சகல வர்ணத்தினருக்கும் மகிழ்ச்சியூட்டும் வண்ணம் நாட்டிய வடி வகைப்பு அமைக்கப்பட்டுள்ளதாக பரதமுனிவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பரத முனிவர் தொடர்பான பல் வேறு கருத்துக்களை ஆய்வாளர் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

தமிழகத் தொன்மங்களிற்
குறிப்பிடப்படும் பரதமுனிவர்
வேறு என்றும் சில ஆய்வாளர்
குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆதிபரதர்,
மூலபரதர், விருத்தபரதர் முதலாம்
தொடர்கள் பரதரைக் குறிப்பிடு-
வதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட
மையால் பரதர் என்ற பெயரில்
பலர் இருந்தனர் போன்று தெரி-
கின்றது.

பரதநாட்டிய விளக்கத்துக்குப் பயண்படும் பிறிதொரு ஆக்கமாக நந்திகேஸ்வரரின் அபிநயதர்ப்பணம் விளங்குகின்றது. பிரமன் நாட்டிய வேதத்தைப் பரதருக்கு உரைத்தனர் என்றும் பின்னர் காந்தர்வர்களும், அப்சரல்களும், சிவன் முன்னிலையில் ஆடிக் காண்பித்தனர் என்றும் நந்திகேஸ்வரரினால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பரத நாட்டியம் என்ற ஆடல்-வடிவம் ஜதீகங்கள் அல்லது கொன்மங்களுடன் இணைக்கப்-

தமிழகத்தில்
 எழுந்த பக்தி
 இயக்கம்
 தொன்மல்
 களுடனும்,
 ஆடல்களுடனும்
 தொடர்புபட்டு
 நின்றது.
 ஒன்றிலிருந்து
 மற்றையதைப்
 பிரிக்கமுடியாத
 அளவுக்கு
 வலிமையான
 தொடர்புகள்
 நிலைபோறு
 கொள்ளுயின்.

பரத நடனமும்
அறிகை
முரண்பாடுகளும்
சபா. ஜெயராசா

பட்டு வளர்ச்சி கொள்ளும் மரபு
சமஸ்கிருதக் கல்வியால் முன்-
னெடுக்கப்பட்டுள்ளமையைக்
காணமுடியும்.

நாட்டிய சாஸ்திரத்திலே
காணப்படும் ஆடற் பண்புகளுக்கும்
சிலப்பதிகாரத்திற் காணப்படும் ஆடற்பண்புகளுக்குமிடையே
பொதுப் பண்புகள் காணப்படுகின்றன. இந்த இரண்டு
மரபுகளும் ஆடல்வகைகளையும்
இயல்புகளையும் அறிவுபூர்வமாக
விளக்கி நின்றன.

ஆடலுக்கும் ஐதிகங்களுக்கு-
மிடையே உள்ள தொடர்பு, ஆடலுக்கும் காவியங்களுக்குமிடையேயுள்ள தொடர்பு முதலியவை சமூக வளர்ச்சியின் போது ஏற்பட்ட பிரதான பரிமாணங்களாயின. ஐதிகங்களின் வழியாக மக்களிடையே கையளிக்கப்பட்ட பாத்திரங்கள் காவியப்பாத்திரங்களாக அமைந்தன. வாழ்க்கையின் சிக்கல்களை விளங்கிக்கொள்வதற்கும், சிக்கல்களில் இருந்து விடுபடுவதற்கும் அந்தப் பாத்திரங்கள் அறிவுபூர்வமாகவும், உணர்ச்சி பூர்வமாகவும் உதவின. மகாபாரதம், இராமாயணம் போன்ற காவியங்கள் ஆடல் ஊடகம் பெற்றன.

வேதம் ஒதி வாழ்க்கையை நெறிகை செய்தல் சமூகத்தில் உயர்ந்தோர்மாட்டு நிலவிய நடத்தையாயிற்று. இந்நிலையில் சமூகத்தின் அடித்தள மக்களின் நெறிப்பாட்டுக்கு “ஆடல்வடிவான காவியங்கள்” துணைசெய்யலாயிற்று. காவியக்கட்டமைப்புடன் இணைந்த தாக மக்கள் மனத்திலே ஆழ்ந்து வேறுன்றிய தொன்மங்களும், சிந்தனைத் திரள்களும் மகாபாரதம், இராமாயணம் முதலிய காவியங்களிலே இணைந்து கொண்டன.

தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட மிகவும் சிக்கல் பொருந்திய சமூக, பொருளாதார, கல்வியியல் நிகழ்ச்சிகள் பரத நடனத்தில் சமஸ்கிருதத்தின் செல்வாக்குக்கு வழியமைத்தன. ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முற்பட்ட இந்தியப் பண்பாட்டில் உயர்ந்தோர் குழாத்தினரின் மொழியாக சமஸ்கிருதம் அமைந்திருந்தது. வேத மரபுகளின் மொழியாகவும், காவியங்கள்,

இலக்கியங்கள், கலைகள் முதலியவற்றின் மொழியாகவும் முன்னெடுக்கப்பட்ட சமஸ்கிருதம், கலையாக்கங்களின் தொகுப்பினை கொண்ட மொழியாகவும் அமைந்தது.

ஆடல் தொடர்பான பல நூல்கள் சமஸ்கிருதத்தில் காணப்பட்டாலும் நந்திகேஸ் வரர் எழுதிய அபிநியத்ரப்பணம் பரதநாட்டிய விளக்கத்திலே சிறப்பிடம் பெறுவதற்குக் காரணம் அதன் ஆக்கத்தில் இடம் பெற்றுள்ள அகல்விரி (Comprehensive) பண்பாகும். முந்தாற்று இருபத்துநான்கு செய்யுள்களைக் கொண்ட இந்நால் சிவபிரானுக்குரிய தியான சூலோகத்துடன் ஆரம்பமாகின்றது. ஆடலின் உற்பத்தி, ஆடலில் புகழ், ஆடல், அபிநியவகைகள், பாத்திரப் பண்புகள், பாத்திரங்களுக்கு உயிருட்டும் பண்புகள், வணக்க முறையை, ஆடல் ஓழுங்கமைப்பு, அபிநியங்கள், ஆடலுடன் தொடர்புடைய உடற்கூறுகளின் அமைப்பு, தொழிற்பாடுகள் முதலியவற்றை உள்ளடக்கிய ஒர் அகல்விரி ஆக்கமாக இந்நால் விளங்குகின்றது.

சார்ங்கதேவர் எழுதிய சங்கீர்தநாகரம் இசைத்தமிழ் நூல் மிடற்றிசை, கருவியிசை, ஆடல் என்னும் முப்பெருந்துறைகளை ஒன்றிணைத்து எழுதப்பெற்ற ஆக்கமாகும். நாட்டார் வழக்கில் அந்த மூன்று கூறுகளுக்குமிடையே காணப்பெற்ற ஒன்றிணைப்பை செந்தெந்திய வழக்குள் புடமிட்டு வளர்க்கும் கோலங்களை இந்நாலாக்கம் காட்டுகின்றது. சங்கீர்தநாகரத்தின் ஏழாம் இயலில் ஆடல் பற்றி விளக்கிக் கூறப்படுகின்றது. ஆடல் பண்புகள், உறுப்புக்கள், துணை உறுப்புக்கள், அசைவுகள், முத்திரைகள், ஆடல்நிலைகள், அணிகள் போன்ற பல விடயங்களைக் குறிப்பிடும் ஒரு விரிந்த ஆக்கமாகவும் இந்நால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆடல் தொடர்பான பல்வேறு நூலாக்கங்கள் சமஸ்கிருமொழியில் எழுதப்பெற்றன. ஐயப்ப எழுதிய நிரத்தரத்தனாவளி, சாரதாதனயர் எழுதிய பாவப்பிரகாசம், காந்தர்வ நிர்ணயம் முதலிய நூலாக்க முயற்சிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இந்தியப் பெருநிலைப்பரப்பின் தென்புலத்தில் வாழ்ந்தோரின் ஆக்கங்களாக அவை அமைந்தன. மகாபாரதம், இராமாயணம் முதலிய ஆக்கங்கள் சமஸ்கிருத மூலகங்களைத் தழுவித்தென் இந்திய மொழிகளில் எழுதப்பெற்றமை சமஸ்கிருத நிலைப்பட்ட அறிகைப்பரவலைக் குறிப்பிடும் சந்தர்ப்பத்திலே ஒரு முக்கியமான நிகழ்ச்சி படிமலர்ச்சி கொண்டது. அது “இருபக்கத் தொடர்பு” ஆடல் வளர்ச்சியாகும்.

இருபக்கத் தொடர்பு ஆடல் என்று கூறும் பொழுது ஒரு புறம் மக்களின் ஆடல் உட்பொருட்கள் காவியங்களிலே சேர்க்கப்பட்டன. மறுபுறம் காவியங்களில் இடம்பெற்ற காட்சிகள் ஆடல்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன. சிவனும், கிருஷ்ணரும், இராமரும் பொதுமக்கள் ஆடல்களில் ஒருபுறம் இடம்பெற்றனர். மறுபுறம் கற்றோர் மத்தியில் நிலவிய தத்துவப் பொருள் விளக்கத்துக்கும் அத்தெய்வங்கள் உட்படுத்தப்பட்டனர். இந்தகைய ஒரு கலைப் பின்புலமே காளிதாஸரின் சமஸ்கிருத நாடக ஆக்கங்களுக்கு வலுவுட்டியது. காளிதாஸரது கலையாக்கங்கள் பரத நாட்டிய ஆக்கங்களிலே நேரடியான செல்வாக்கைச் செலுத்தின.

இவற்றின் பின்புலத்தில் மேலும் ஒரு வளர்ச்சியைச் சுட்டிக் காட்ட முடியும். அதாவது ஆடல், நாடகம்,

தொன்மங்களில்
இடம் பெறும்
மனிதர், தேவர்,
அகர்ர,
முதலானவர்களின்
உருவமைப்பு
வருணனைகளின்
மேலோக்கல்,
நடன
அனுபவங்களில்
இருந்தே
தொன்மக்கதை
யாந்தர்களின்
சித்திரிப்பு
இடம்பெற்றிருத்தல்
வேண்டுமென்பதை
வலியறுத்துகிறது.

கவிதை, காவியம், இசை ஆகிய ஐந்து பொருள்களுக்கு மிடையே மேலும் நெருக்கமான உறவுகள் வளர்ச்சி யடைந்தன. வங்காளத்தில் ஜெயதேவரின் இசைப்பாடல்கள் “யாத்திரா” ஆற்றுகைகளிலே செலுத்திய செல்வாக்கு இந்த இணைப்பினை நன்கு தெளிவுபடுத்தும் தமிழ் மரபில் இதற்குப் பல எடுத்துக்காட்டுகளை கூறமுடியும். உதாரணமாக இராம நாடகக் கீர்த்தனைகள், ஆடல், நாடகம், காவியம், இசை, கவிதை ஆகியவற்றின் கூட்டுச் சேர்க்கையாயிற்று.

ஆடற்கலையின் சமஸ்கிருத நிலைப்பட்ட அறிகைச் செல்வாக்கு வேதாகம முறையை தழுவிய கோவில்களில் மீளவியறுத்தப்படலாயிற்று. வேதாகம முறையை தழுவிய கோவிற் கிரியைகளில் சமஸ்கிருத மொழியே மேலோங்கி நின்றது.

சமூகத்திலே காணப்பெற்ற கலைக் கோலங்கள் அனைத்தையும் தொகுத்தல் கோவில்களின் வளர்ச்சிக்கு அவசியமாகக் கருதப்பட்டன. ஜோப்பியர் வருகையைத் தொடர்ந்து நிகழ்ந்த சமூக மாற்றங்கள் கோவில்களின் கலை இயல்புகள் மீது பல வேறு தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின. மரபுவழிச் சேவைகள் (Traditional services) இழிந்தனவாகக் கருதப்படலாயின, மரபுவழிக்கலைகளும் ஒருவகையில் இழிந்தவையாகக் கருதப்பட்டன.

அத்தகைய சூழலில், மார்க்கிசச் சிந்தனைகளின் உலகு தழுவிய வளர்ச்சி, ரூசியப்புரட்சி, சீனப்புரட்சி, இந்திய விடுதலை இயக்கம் முதலியவை மூன்றாம் உலக நாடுகளின் கலைப்பெறுமானங்களை உணர்த்தத் தொடங்கின. தமிழகத்தில் தோன்றிய பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியில் சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளைக் கற்றறிந்தோர் பிரதான பாத்திரங்களை ஏற்றனர். இவற்றின் பின்புலத்திலே தான் பரதநாட்டிய மறுமலர்ச்சிக்கு முன்னோடியாக விளங்கிய இ.கி.ருஷ்னா-ஜயரின் பணிகள் சிறப்படையத் தொடங்கின. மரபுவழியாக ஆலயங்களில் ஆடப் பெற்றுவந்த “சதிர்” என்பதற்கு “பரதநாட்டியம்” என்ற பெயரை அவரே சூடினார்.

இந்துப் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி இயக்கங்களின் போது பண்டைய சமஸ்கிருத நூல்களைக் கற்பதும், ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதும் புதுப்பித்தலுமான அறிகை நடவடிக்கைகள் பரத நாட்டிய வளர்ச்சிக்கு விசைகளைக் கொடுத்தன.

பரத நடனமும் அறிகை முரண்பாடுகளும்

தொல்சீர் ஆடல்கள் அல்லது செம்மைநிலை மெருகுபெற்ற ஆடல்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் சமூக உயர்வகுப்பினரின் தோற்றம் மற்றும் வளர்ச்சி ஆகியவற்றுடன் இணைந்த சமாந்தர நிகழ்ச்சிகளாகும். சமூகம் இருந்தெல்லப்பட்ட வளர்ச்சிகளை எய்த செந்தெந்திக் கலைகள் உயர் வகுப்பினருக்கும் நாட்டார் கலைகள் அடிமட்டத்தினருக்கும் உரியதாக மாறுதல் கலை வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளின் அனுபவங்களாகும்.

தமிழர்களது தொன்மையான மரபுவழி ஆடல்கள் வளர்ப்பெறுக்கம், மாயவித்தைச் செயற்பாடுகள் (Magical Activities) மற்றும் சடங்குகளுடன் இணைந்திருந்தன. பயிர்வளம் பெருக, பட்டிவளம் பெருக, பால் வளம்,

குழந்தைவளம் பெருக ஆடு தல் முதலியவை வளப்பெருக்க ஆடல்களில் சிறப்பிடம் பெற்றி ருந்தன. விலங்குகளை வெல்லல், பக்கமை வெல்லல், இயற்கைத் துண்பங்களை வெல்லல் முதலியவை மாயவித்தை ஆடல்களில் இடம் பெற்றிருந்தன. மனித வாழ்க்கை வளர்ச்சி மட்டங்களுடனும், இறைமலர்ச்சியுடனும் சடங்கு நடனங்கள் இணைந்திருந்தன. பெரும்பாக நோக்கில் வளநடனம், மாயவித்தை நடனம், முதலிய அனைத்தும் சடங்கு களுடன் தொடர்புபட்டிருந்தன. இவ்வாறான பின்புலங்களை நோக்காது பரதநடனத்தை அணுகுதல் வேர்களற்ற தேடலாகவே அமையும்.

ஆடல் உடலின் மொழி-யாகவும் உடலின் கவிதையாகவும் அமைவதால் கலைகளின் முன்னோடி வடிவமாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது. அறிவு வளர்ச்சியோடு நிகழ்ந்த ஒரு சிறப்பார்ந்த செயற்பாடு குறியீட்டுப்படுத்தலாகும். வளத்தின் குறியீடாகப் பாம்பும் (தொல்சீர் ஆடலில் சர்ப்ப சீர்ஷி) மாயவித்தையின் குறியீடாக நடனத்தில் நிகழும் கைகளின் தொடர் அசைவுகள் பல கைகள் கொண்ட தொண்ப பாத்திரங்களை உருவாக்குவதற்கு உதவி-யிருக்கலாம்.

**பரத நடனமும்
அறிகை
மாண்பாடுகளும்**
சபா.ஜெயராசா

அடிப்படையில் ஆடு என்பதிலிருந்து ஆடலும், குதி என்பதிலிருந்து குத்தும் தோற்றும் பெற்றன.

தொன்மையான இயற்கைப் போராட்டத்தில் உடல் உழைப்பின் மேலோங்கலை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆடலின் ஒரு கூறாகிய தாண்டலும் தாண்டவமும் வளர்ச்சியடைந்தன. சமூகத்தின் அடிநிலை மாந்தர்களின் ஆடல்களில் மிகுதியான உடற்பல வெளிப்பாடுகள் மேலோங்கியிருக்க ஏனையோரிடத்து அபிநயங்கள் சிறப்பிடம் பெறலாயின. சமூக நிலையிலும் அதற்குச் சமாந்தரமாக ஆடல்நிலையிலும் காணப்பட்ட இந்த முரண்பாடு “அரங்கிடை நூலறிவாளர் அறியப்படாத் தோர் குத்து” என்ற திருநாவுக்கரசரின் அடிகளாற் புலப்பாடு கொள்ளும்.

கடின உடல் உழைப்பை மேற்கொண்ட அடிமட்ட மக்களின் ஆடல்களில் வலிமையான உடல் வெளிப்பாடுகள் மேலோங்கி நின்றன. வரன் முறையான பயில்வோடு இணைந்த செம்மையாக்கம் பெற்ற ஆடல்களில் நளினம் மிக்க மென்மையான அசைவுகள் மேலோங்கின.

சமூக நிரலமைப்போடு நிகழ்ந்த அறிகைத் தொழிற்பாடுகளுக்கும், சமஸ்கிருத மொழிக்குமிடையே நெருங்கிய உறவு காணப்படுதலை இந்திய வரலாற்றிலே காணமுடியும். பேரரசுகளின் நிலை நிறுத்தங்கள் சமஸ்கிருத மொழியுடன் இணைந்த நூல்களுடன் தொடர்புபட்டிருந்தன. அறிவை வரன் முறைப்படுத்தும் அரசின் முயற்சிகள் ஆடலையும் அதன் வீச்சுக்களிலே கொண்டு வந்தன. பரதர் இயற்றியதாகக் கொள்ளப்படும் நாட்டிய சாஸ்திரம் இவ் வகையான வரன் முறைப்படுத்தலின் வெளிப்பாடு ஆயிற்று. இது ஒரு தொகுப்பு நூலாகக் காணப்படுதல் “வரன் முறைப்படுத்தல்” (Formalisation) என்ற தொழிற்பாட்டைத் துல்லியமாகப் புலப்படுத்தும்.

நிலைபேறான அரசுகள் தமிழகத்திலே வலிமை பெறுவதற்கு முந்திய காலகட்டத்து ஆடல்கள் மேலோங்கின.

வாழ்க்கை நடைமுறைகளுடன் இணைந்த வளம் வேண்டல், வெற்றிகொள்ளல், துன்பங்கள் துயரங்களிலிருந்து விடுபடல், தீமை விரட்டல் முதலியவற்றுடன் இணைந்திருந்தன. இவற்றை “வாடாவள்ளி” “வெறியாட்டு”, “கொற்றவைக்குத்து” முதலியவை வெளிப்படுத்தின.

“வாங்கமைப் பழுநிய நறவுண்டு
வேங்கை மூன்றிற் குரவையும் கண்டே”

(நற்றிணை 2768 :10)

என்ற அடிகளும்

“வாடா வள்ளியின் வளம்பல தருஉம்
நாடு பல கழிந்த பின்றை”

(பெரும்பாணாற்றுப்படை, 370 - 371)

என்ற அடிகளும் மேற்கூறிய கருத்துக்களைத் தெளிவாய்த்துகின்றன.

நிலைபேறான அரசுகள் வலிமைபெறத் தொடங்க கலைச் செயற்பாடுகளை ஒழுங்கமைத்து வன்முறைப்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் மேலெழுந்தன. சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்றகாதையில் இதற்குரிய ஆதாரங்களைக் காணலாம்.

“இமிழ் கடல் வரைபிற் றமிழக மறியத் தமிழ் முழுதறிந்த தன்மையாகி வேத்தியல் பொதுவியலென்றிருத்தின் நாட்டிய நன்னான்கு கடைப்பிடித் திசையோன் வக்கிரித்திடத்தை யுணர்ந்தாங்கசையா மரபினது படவைத்து....”

தமிழகத்திலே நிலவிய ஆடல் மரபுகள் வரன்முறை அறிகை மரபிலே கட்டமைப்புச் செய்யப்படும் வேளை அரச அதிகாரங்களில் மேலோங்கி நின்ற சமஸ்கிருத மொழி, கலைகள் சார்ந்த ஆட்சிக்கு எடுத்தாளப்பட்டது. சிதம்பரம் நடராஜர் ஆலயத்தில் 108 கரணங்களுக்கான சிற்பங்களும் அவற்றின் கீழே அவற்றுக்குரிய நாட்டிய சாஸ்திர செய்யுட்களும் பொறிக்கப்பட்டன.

பரதநடனத்தின் தமிழ் தழுவிய பரிமாணங்களை விளங்கிக் கொள்வதற்கு பரத முனிவரின் நாட்டிய சாஸ்திரம் பற்றிய தெளிவு நிலைக்குச் செல்லல் வேண்டும். இது ஆறாயிரம் சமஸ்கிருத சுலோகங்களை உள்ளடக்கியது. முப்பத்தாறு பிரிவுகளைக் கொண்ட இந்நால் நாடக அமைப்பு, 108 கரணங்கள், சுவைகள், பாவங்கள், அபிநய வகைகள், நாடக மேடையிற் கையாளப்படும் உரையாடல்கள், நாடக வகைகள், நாடக கதை அமைப்பு, ஆடைகள், அணிகலன்கள், ஒப்பனை, நாகடத்தை நடத்தும் சூத்திரதாரரின் பண்பு, இசைக்குறிப்புகள், இராகம், தரு, நாடகமேடை அமைப்பு முதலியவற்றை உள்ளடக்கிய தொகுப்பு நூலாக விளங்குகின்றது. பரந்துபட்ட ஆடற்செயல்முறைகளைத் தொகுத்துக்கூறும் நூலாக இது விளங்குகின்றதேயன்றி, பரத நடனத்துக்கு மட்டுமுரிய நூல் அன்று என்பதை மனங்கொள்ளல் வேண்டும்.

பரதநாட்டிய சாஸ்திரத்தின் ஒலைச் சுவடிகளின் நாற்புது பிரதிகளைச் சேகரித்து ஆராய்ந்த பரோடா பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த வடமொழி மற்றும் தலைங்கு மொழி அறிஞர் மானவல்லி ராமகிருஷ்ணகவி தாம் சேகரித்த பிரதிகள் பெரும்பாலும் தென்நாட்டைச் சேர்ந்தவை எனக் குறிப்பிடுதல் உண்ணிப்பான ஆய்வுக்குரியது. தமிழக ஆடல் மரபுகள் சமஸ்கிருத அறிகை-

**கடின உடல்
உழைப்பை
மேற்கொண்ட
அடிமட்ட மக்க
ளின் ஆடல்களில்
வலிமையான
உடல்
வெளிப்பாடுகள்
மேலோங்கி
நின்றன. வரன்
முறையான
பயில்வோடு
இணைந்த
செம்மையாக்கம்
பெற்ற
ஆடல்களில்
நளினம் மிக்க
மென்மையான
அசைவுகள்
மேலோங்கின.**

முறைத் தொகுத்தலுக்கு உட்பட்டமையை இந்நிகழ்ச்சி ஒருவகையிலே புலப்படுத்தும்.

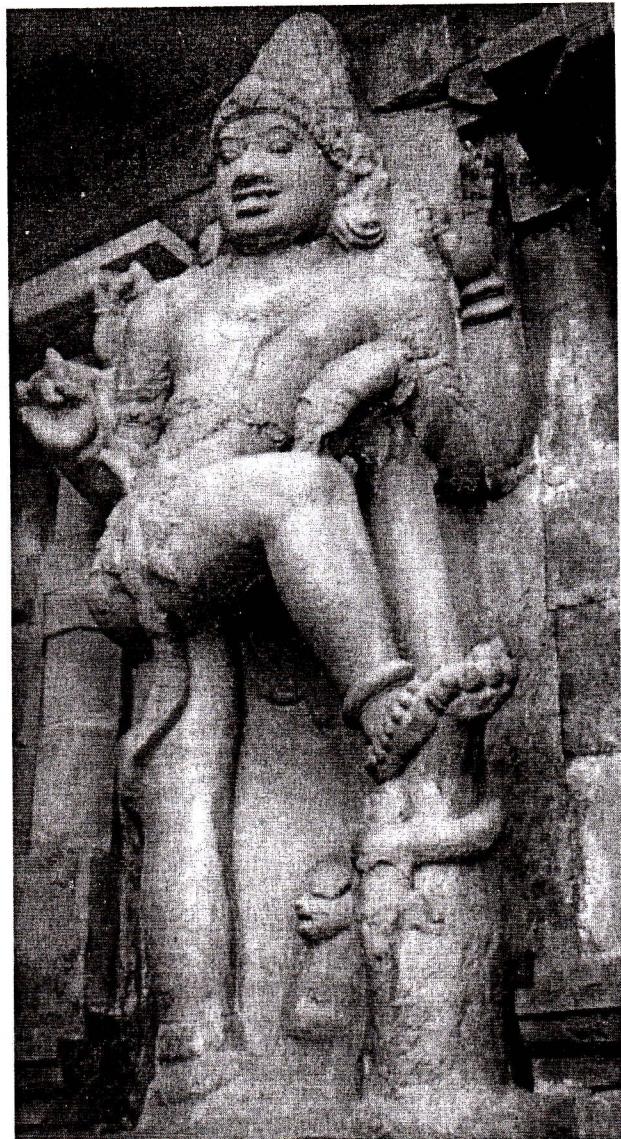
விஜயநகர நாயக்கர் மன்னர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் சமஸ்கிருதத்தின் ஊடுருவல் தமிழகத்திலே பெருமளவு நிகழ்ந்தது. அரச நிர்வாக நிலையில் மட்டுமன்றி பண்பாட்டு நிலையிலும், சமஸ்கிருதத்தின் ஆட்சி மேலோங்கியது. பரதநடனம் சமஸ்கிருத அறிகை மயப்படுவதற்கு இந்நிகழ்ச்சிகள் மேலும் வலுவளித்தன. கி.பி.பதின் மூன்றாம் நூற்றாண்டளவில் வாழ்ந்த சமஸ்கிருத மொழி வல்லுங்கும் வைணவ ஆசிரியருமாகிய வேதாந்த தேசிகர் தாம் எழுதிய “ஸங்கல்ப சூரியோதயம்” எனும் நாடக நூலில் பாவம், ராகம், தாளம் என்னும் சொற்களின் முதல் எழுத்துக்கள் இணைந்து பரதம் என்றாயிற்று என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவற்றின் பின்னணியில் பரதநடனத்தின் உள்ளமைந்த அறிகை முரண்பாடு பின்வருமாறு தொகுத்துக்கூறத்தக்கது.

1. தமிழர்களது வாழ்வியற் பின்புலத்தில் உருவான இந்நடனம், அறிகை நிலையில் சமஸ்கிருத மொழிவயப்பட்டு வளர்ந்தமை. இந்த வளர்ச்சியில் அபிநயதர்ப்பணம் மற்றும் பரதார்ணவம் முதலாம் நூல்களை எழுதிய நந்திகேஸ்வரர் மேலும் பங்கு கொண்டார். வேதாகம ஆலயக் கிரிகைகளில் பரதநடனத்தை பயன்படுத்தல் தொடர்பான “ஆராதனா நிருத்தம்” பரதார்ணவத்திலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
2. இரண்டாவதாகக் குறிப்பிடப்படவேண்டிய அறிகை முரண்பாடு ஆடவின் அந்தஸ்து தொடர்பானது. பரதநாட்டிய சாஸ்திரத்தின் நூல் ஆரம்பத்தில் பரதக்கலை தெய்வீகமானது, பிரம்மாவினால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது என்று கூறும் பரத முனிவர், கடைசி அத்தியாயத்தில் (36) பரதக் கலையையும் நடிகர்களையும், தாழ்த்தியும் ஒதுக்கியும் பேசி, அதற்குரிய முனிவரது சாபத்தையும் தொடர்புபடுத்திக் காட்டுகின்றார்.

நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் மட்டுமன்றி வேறுபல நூல்களிலும் இந்த அறிகை முரண்பாடு வெளிப்படுகின்றன. நடிகர்களும், நாடகத்துக்குத் தேவையான ஒவிக்கருவிகளை இசைப்பவர்களும் ஊர்நடுவில் வீடுகட்டக் கூடாது என அர்த்த சாஸ்திரத்திலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அந்தனர் நடிகரைத் தன்னுடன் கொண்டு உணவுருந்தக்கூடாது என ஸ்மிருதி கூறியுள்ளது : நடிப்புத் தொழிலை மேற்கொள்ளல் தவறானதென மனுதர்ம் சாஸ்திரம் சுட்டிக் காட்டியுள்ளது.

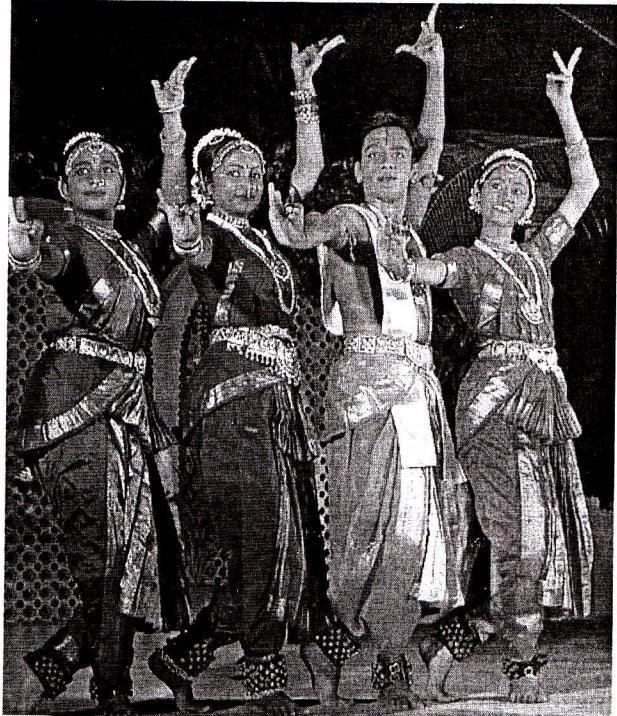
மேற்குறித்த கருத்தியல் முரண்பாடுகளை விளங்கிக் கொள்ளவதற்கு இந்திய சமூக ஏற்றிரல் அமைப்பும் அதனுடன் தொடர்புடைய முரண்பாடுகளும் அறியப்படுதல் அவசியமாகின்றன. ஆடலும், கூத்தும், உழைப்பு நிலையிலிருந்தே மேலோங்களை, உழைப்பவர்கள் சமூக நிரலமைப்பின் அடித்தளமாக நிற்க சமூகநிரலமைப்பில் மேலெழுந்தோர் கருத்தியல், நமது ஆடலையும் கூத்தையும் அந்தஸ்துநிலையிலே தாழ்த்திச் சென்றன. அர்த்த சாஸ்திரம், மனுதர்ம

சாஸ்திரம் முதலியவை இந்திய சமூகக் கட்டமைப்பின் ஏறுநிர்ணயம் பைப்பை நியாயப்படுத்தும் அறிகைத் தொழிற்பாடுகளை முன்னெடுத்தன.

3. மூன்றாவதாகக் குறிப்பிடப்படும் அறிகை முரண்பாடு பரதநடனத்தின் ரஸ உருவாக்கத்தில் சிருங்காரத்துக்கு அதீத முக்கியத்துவம் வழங்கலுடன் தொடர்புடையது. செம்மை நிலை எய்தி வளரும் கலைகள், அரசோகம், ஆட்சி போகம் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புட்டு வளரும்பொழுது, அடிமட்ட உழைப்புநிலையில் இருந்த கடின அசைவுகள் நவீனம்பிக்க உடற் கவிதைகளாக மாற்றமடைய சிருங்காரம் மேலோங்கள் தவிர்க்க முடியாததாகின்றது. இந்நிலையில் ஆடவின்

கிராமிய நடனங்கள்
பரதநடனங்களில் எடுத்தாளப்படும் பொழுது அவை செம்மை நிலைப் பரத ஆடல் வீச்சுகளுக்குள் மற்றுமுழுகாகக் கொண்டு வரப்பட்டுவிடுகின்றன. சார்றுநிலையில் மாத்திரம் கிராமியம் தக்க வைக்கப்படுகின்றது.

புறவிசைகள் தொடர்பான ஆடை அணிகலன்கள் பற்றிய அழுத்தங்களும் மீளாவலியிருத்தல்களுக்கு உள்ளாக்கப்படும். இந்த முரண் பாட்டை சமநிலைப்படுத்த சிற்றின்பநிலை பேரின்ப நிலை நோக்கிய நிலையை கலைஞர்கள் முன்னெடுத்தனர்.

4. நான்காவதாகக் குறிப்பிடப்படும் அறிகை முரண்பாடு பரத நடனத்தின் மீட்புடன் தொடர்புடையது. இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்துடன் தொடர்புடைய பரதநடன மீட்பு இயக்கத்தை ஈ.கி.ருஷ்ணஜயர், ருக்மிணி அம்மையார் முதலியோர் தமிழகப் பின்னணியிலே முன்னெடுத்தனர். தமிழக சமூக நிலையில் உயர்ச்சியற்றவர்களாக இவர்கள் இருந்தமையால் அவ்வகுப்புக்குரிய புலக்காட்சி (Perception) பரதநடன ஆக்கத்திலே செல்வாக்குச் செலுத்தியது. பரதநடனத்தில் சமஸ்கிருத தொடர்புகளை வலிமைப்படுத்தியமை, பரதநடனப் பயிற்சியை நிறுவன முறைக்குள் கொண்டு வந்தமை, ஆங்கிலப் பரிசு சியத்துக்கு உட்படுத்தியமை முதலியைவ இவ்வகையிலே குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியவை.

பரத நடனத்தை அதன் தூயவடிவிலே பாதுகாத்துப் பரப்புவதன் வாயிலாக உலகெங்கும் பரந்துபட்டு வாழும் தமிழ் மக்கள் தமக்குரிய கலைத் தனித்துவத்தையும் இனக்காட்டலையும் துல்லியப்படுத்த வேண்டும் தமிழ் உரப்படிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வரப்பட்டுவிடுகின்றன. சாற்றுநிலையில் மாத்திரம் கிராமியம் தக்க வைக்கப்படுகின்றது.

மேற்கூறிய செயற்பாடுகள் கிராமிய நடனம், சாஸ்திரிய நடனம் என்ற இருநிலைப் பாங்குள் தமிழகத்திலே குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியவை.

மேற்கூறிய செயற்பாடுகள் கிராமிய நடனம், சாஸ்திரிய நடனம் என்ற இருநிலைப் பாங்குளைத் தமிழகத்திலே காறாராக ஏற்படுத்தக் கால்கோளமைத்தன. கிராமிய நடனங்கள் பரதநடனங்களில் எடுத்தாளப்படும்பொழுது அவை செம்மை நிலைப் பரத ஆடல் வீச்சுகளுக்குள் முற்றுமுழுதாகக் கொண்டு வரப்பட்டுவிடுகின்றன. சாற்றுநிலையில் மாத்திரம் கிராமியம் தக்க வைக்கப்படுகின்றது.

பரத நடனத்தை அதன் தூயவடிவிலே பாதுகாத்துப் பரப்புவதன் வாயிலாக உலகெங்கும் பரந்துபட்டு வாழும் தமிழ் மக்கள் தமக்குரிய கலைத் தனித்துவத்தையும் இனக்காட்டலையும் துல்லியப்படுத்த வேண்டும் தமிழ் உரப்படிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வேண்டும் சமகால மீட்பு நடவடிக்கைகளாக மேலெழுதின்றன. இவற்றில் வளர்ச்சியும் முரண்பாடுகளும் இழையோடுகின்றன.

நிறைவாக...

அறிகை மானிடவியல், பண்பாட்டு மானிடவியல் முதலிய தளங்களில் நின்று பரத நடனத்தை ஆய்வு செய்யும் பொழுது தமிழர் மரபுவழி வணக்க முறைகள், சடங்குகள், சமூக உறவுமுறைகள், அறிவுக்கையளிப்பு முறைகள், அனுபவப் பகிர்வு முறைகள், அசைவு வழியான தொடர்பாடல் முறைகள், முதலிய ஊற்றுக்கள் பரத நடனத்தின் வேர்களாக அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம். தமிழக வரலாற்று வளர்ச்சியிலே தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்து வந்த சமஸ்கிருதக் கல்விமயப்பாட்டு நடவடிக்கைகள், அறிகை நிலையிலே பரத நடனக் கட்டுக்கோப்பை ஆட்சிப்படுத்தின. தமிழக நிலப்பிரபுத்துவ ஆதிகக் முறையையின் வளர்ச்சி ஆடும் பெண்களை அவலநிலைக்கு உட்படுத்தி ஆடற் பெறுமானங்களை இழக்கச் செய்தது. இந்த அவலத்தை “சதீர்” என்ற எண்ணக்கரு புலப்படுத்தியது. இந்திய அரசியல் விடுதலைப் போராட்டம், சமூக விடுதலை இயக்கங்கள், புதிய கல்வி முறைமை முதலியவை ஏற்படுத்திய கலைகள் தொடர்பான புலக்காட்சிச் செயல்முறை இக்கலையை மீட்டெடுத்து மத்திய தரவுகுப்பினருக்குரிய “முதுசொம்” என வழங்கியுள்ளது.

ஆய்வுக்குத் தேர்ந்தெடுத்தவை

Bharata, Natyasastra (with commentary of Abhinavagupta, Vol. I - IV, Baroda, 1964.

Nandikesvara, Abhinayadarpanam (Edited with English Translation by Manomohen Ghose), Calcutta, 1957

சாந்தனார், குத்தநூல் (ச.து.ச.யோகியார் விளக்கக் குறிப்புகள்) சென்னை, 1995

சாம்பழுர்த்தி, பி (பதிப்பாசிரியர்) பரதசித்தாந்தம், சென்னை, 1954

சிவசாமி, வி, பரதக்கலை, யாழ்ப்பாணம், 2001.

ஜெயராசா, சபா, பரதநாட்டிய அழகியல், கொழும்பு, 1998.

ஸமுத்தமிழர் மத்தியில் இந்து மதம்:

அதன் சமூகப்பொருளாதாரப் பரிமாணம் பற்றிய சில சிந்தனைகள்

பேராசிரியர் வி. நித்தியானந்தம்

இந்தக் கட்டுரை ஓர் இந்துமதவாதியின் சமூகம் பற்றிய நோக்காகவன்றி ஓர் ஸமுத்தமிழர் சமூக விஞ்ஞானியின் தனது மதம் பற்றிய உள்நோக்கிய பார்வையாகின்றது. “சமூகம்” “மதம்” என்ற இரண்டும் தனிநிலையில் இயங்குபவையல்ல. மாறாக, அவை பரஸ்பரம் தங்கியிருக்கும் தன்மை கொண்டவையாகும். அவற்றின் மத்தியிலான “ஊடுதொடர்பாடல்” என்பது தான் தனித்தனி அவை கொள்ளும் பலத்திற்குரிய முக்கிய உரமாகின்றது. ஸமுத்தமிழர் சமூகத்திற்கும், அதன் பெரும்பான்மையினர் பின்பற்றும், சைவ சமயத்திற்குமிடையிலான இத்தகைய ஊடுதொடர்பு பெருமளவு ஆராய்ப்பாடாத ஒரு பகுதியாகவே இதுவரை இருந்து வந்துள்ளது. சைவத்தின், பொதிக மட்டத்தில் இனம் காணப்படக் கூடிய, யதார்த்தச் செழிப்பு நிலை, அது சமூகத்திடமிருந்து உரிய ஆதரவு பெற்று வளர்ந்து வந்துள்ளதென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது. ஆனால் சைவமானது, மறுபறும், சமூகத்திடமிருந்து எடுத்துக் கொண்டதற்கு ஈடாகத் தமிழர் சமூகத்துக்கான தனது பங்களிப்பினைச் செலுத்தியுள்ளதா? அல்லது, இந்த ஊடுதொடர்பு ஒருபக்கச் சார்புடையதாகச் சைவத்திற்கு மாத்திரம் சாதகமான ஒரு முறையிற் செயற்பட்டுள்ளதா? இத்தகைய வினாக்களுக்கு விடை காணப்பது கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வுக்குரிய காலப்பகுதியாக 1956க்குப் பிந்திய காலம் கருதப்படலாம். இது, இலங்கையிற் சமூகப் பண்பாடு மாத்திரமன்றிச் சமூகஅரசியல், சமூகப் பொருளாதாரம் என்பனவும் முணைப்புடன் மாறுபாட்டைத்த ஒரு காலகட்டமாகும். “இலங்கை” எனப்பட்ட ஒரு தேசிய வரையறையினுள் ஊற்றெடுத்த இவ்வாறான மாறுபாடுகளுக்குரிய ஓர்

எதிர்த்தாக்குதல் என்ற வகையில், ஸமுத்தமிழர் அரசீயலானது, இந்தக் காலகட்டத்திலிருந்து படிப்படியாக மிகக் கொந்தளிப்பானதொன்றாக மாற்றமடைந்து கொண்டு சென்றவிடத்து, அவர்களது சமூகப்பொருளாதார அமைப்பும் பல மாறுபடுபரிமாணங்களினாடாகச் செல்லும்படி நிரப்பந்திக்கப்படுகின்றது. இவை, தவிர்க்க முடியாத ஒரு வகையில், அவர்களது மதங்களின் மீதும் பலத்தபாதிப்புக்களை ஏற்படுத்துவதற்குக் காலாகின்றன. இத்தகைய பாதிப்புக்களைப் பொதிக நிலை, உளவியல் நிலை என்ற இரு மட்டங்களிலும் இனம் கண்டு கொள்ளலாம். பொதிக நிலையில், இந்து மதம் உட்பட்ட சமயச் சின்னங்கள் பலவும் பலத்தசேதத்திற்குப்படும் அதே நேரத்தில், அத்தகைய அழிவினைப் பெரிதும் ஈடு செய்க் கூடியவாறு, உளவியல் மட்டத்தில், “மதம்” என்பது, ஒரு சமூக நிறுவனம் என்ற அளவில், மக்கள் மத்தியிற் பிரபல்யமடைந்து இறுக்கமடைகின்றது. சைவ சமயம், ஒப்பீட்டு ரீதியாக, அத்தகையதொரு செழிப்பு நிலையை அநுபவிப்பதைக் கட்டுரை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. ஸமுத்தமிழர் எதிர்கொண்ட சமூகப்பொருளாதார மாறுநக்களின் விளைவுகளை மாத்திரமன்றி, அரசீயறபொருளாதார மாறுபாடுகளின் தாக்கங்களையும் சைவம் உறிஞ்சி நன்மை பெற்ற அளவிற்குத் தனது புறக்கிலிருந்து சமூகத்திற்கான தனது பங்களிப்பினை அது உரிய அளவில் வழங்கியிருக்கவில்லையென்பதைக் கட்டுரை நிறுவுவதுடன், இக்குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்வதற்கான குறுகிய கால, நீண்ட காலத்தீர்வுகளையும் அது ஆராய்கின்றது. ஆய்வானது, நடைமுறை ரீதியிலான அவதானங்களையே தனக்குரிய முக்கிய ஆதாரமாகக் கொள்ளுகின்றது.

ஸமுத்தமிழர் மாத்திரம் இந்த உண்மைக்கு எந்த வகையிலும் விதிவிலக்கானவர்கள்லை, எனினும், ஸமுத்தமிழர் தாம் பெரிதும் ஏற்றுக்கொண்டிருந்த இந்து மதத்தின் துணைப் பிரிவாகிய சைவத்தைத் தங்குதடையின் றிப் பூரண

மேற்கூறிய காலனித்துவத்துடனான இந்து மத ஊடாட்டங்கள்

இந்து மதம்¹ (Endnotes) என்பது, ஓர் உலகளாவிய நிலையில், தமிழ் மக்களுடன் மாத்திரம் முடக்கப்பட முடியாததொன்றாயினும், உலகத் தமிழழக்கும் அதற்கும் மத்தியிலான தொடர்பு மிக நெருக்கமானதொன்றாகும்.

சமூத்தமிழர் மத்தியில்

இந்து மதம்

வி. நித்தியானந்தம்

சுதந்திரத்துடன் பின்பற்றக் கூடிய ஒரு வரலாற்றுச் சூழலை எப்போதும் அநுபவித்து வந்திருப்பதாகக் கூற முடியாது.

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தை நிலைக்களாகக் கொண்டு ஈழத் தமிழர் தேசியவாதம் பூரண பொலிவு பெற்று விளங்கிய ஒரு காலத்தில் தான் அவர்களது இந்து மதமும், அதன் ஈடுபாடு, மேம்பாடு என்பனவும், வாய்ப்பான ஒரு பின்னரையை அநுபவித்திருந்ததெனலாம். இக்காலகட்டத்தில், இந்து மதம் யாழ்ப்பாண இராச்சிய எல்லைகளுக்குள் மாத்திரம் முடக்கப்பட்டிராது அதற்கப்பாற பெளத்தர் வாழ்ந்திருந்த தீவின் தெற்குப் பிரதேசங்களையும் ஊடறுத்திருந்தமை ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது. அது மாத்திரமன்றி, 16ம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தில், பெளத்தம் சிங்களவர் மீது முழு நிலை ஆதிக்கம் செலுத்திய போதும், பெளத்த மத வழிபாட்டில் இந்து மதத்தின் செல்வாக்கு மிகையாகவே காணப்பட்டதெனலாம்.² இவ்வகையில், இந்த இரு மதங்களுக்குமிடையே பெருமளவான இணக்கம் நிலவியிருந்தமையையும் வரலாற்றாசிரியர் மூலம் சில்வா சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.³

ஆனால், மேற்கூற்றிய காலனித்துவத்தின் தாக்கம் உண்மையான அரசியல் ஆக்கிரமிப்பாகப் பெயர்க்கப்படுவதற்கு முன்னதாகவே இலங்கையின் சுதேசிய மதங்களின் மீதான அதன் ஊடுருவல் மிக முனைப்புடையதொன்றாக ஏற்படத் தொடங்கி விட்டிருந்ததெனலாம். இவ்வகையில், இந்து மதத்தின் மீதான போர்த்துக்கேயரது கத்தோலிக்க மதச் செல்வாக்குக் கணிசமானதொன்றாகக் காணப்பட்டது. யாழ்ப்பாண இராச்சியம் 1619ம் ஆண்டு தான் முற்றாகப் போர்த்துக்கேயர் வசமாகிய போதும், அவர்களது கத்தோலிக்க மத ஊடுருவல் 1540-களிலேயே ஆரம்பித்து விட்டது. 1543ம் ஆண்டு மன்னாரைச் சேர்ந்த மீண்பிடித் தொழில் செய்யும் ஏறக்குறைய 600 பரத சாதி மக்கள் கிறித்துவத்தைத் தழுவிக் கொண்ட போது, அவர்கள் யாழ்ப்பாண இராச்சியக் குடிகள் என்ற

நிலையிலிருந்து நீங்கிப் போர்த்துக்கேயக் குடிகளாகக் கருதப்பட்டுத் தூத்துக்குடியிலிருந்த போர்த்துக்கேய அதிகாரிகளுக்கே வரி செலுத்த வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டனர். அதனை எவ்வகையிலும் ஆதரவாக நோக்காத யாழ்ப்பாண மன்னன் சங்கிலி I (1519-1561) அவர்களுள் மீண்டும் இந்துக்களாக மாற மறுத்த அனைவரையும் கொலை செய்து விட்டான். இக்கட்டத்திலிருந்து, இந்து சமயத்தின் மீதான கத்தோலிக்க அழுத்தம் உறுதி பெற்றது மாத்திரமன்றி, அரசியற் கலப்புடைய ஒரு மதமாகக் காலனித்துவத்துடன் சேர்ந்து கத்தோலிக்கம் முன்னெடுக்கப்பட்ட போது, இந்து மதமானது தனது சகிப்புத் தன்மையே அதன் பலவீனமாகி மிக மோசமான ஓர் ஊடுருவலுக்கு உட்படுவதாயிற்று. யாழ்ப்பாண இராச்சிய அரசு பரம்பரையினரே அதற்குத் தாக்குப் பிடிக்க முடியாது கத்தோலிக்க சமயத்தைத் தழுவ முன்வந்த பல சந்தர்ப்பங்களைச் சுட்டிக் காட்ட முடியும்.⁴ ஈற்றில், யாழ்ப்பாண இராச்சியம் 1619ல் போர்த்துக்கேயரால் முழுமையாகக் கைப்பற்றப்பட்ட போது, அது, மூலமாக பத்மநாதன் வார்த்தைகளில், "...இந்துக் கோயில்களின் தகர்ப்புக்கு இடம் கொடுத்த இருண்ட காலத்தின் தொடக்கமாயிற்று".⁵ அவர்கள் எடுத்துக்காட்டும் இத்தகைய செல்நெறி, போர்த்துக்கேயர் தமது மதத்தைப் பரப்புவதிற் கையாண்ட வன்முறையுடன் கூடிய தீவிரத் தன்மையை நன்கு வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. அதன் போது, இந்து மதம் அதற்குச் சொந்தமான கோயில்கள் சேதமாக்கப்படுவது போன்ற பெளதிக வடிவிலான நெருக்குவாரத்திற்குட்பட்ட அதே நேரத்தில், மத மாற்றத்தின் வழி பெரும் எண்ணிக்கையானோரை இழந்திருந்ததென்பதிலும் சந்தேகமில்லை.

இந்து மதத்தின் மீதான காலனித்துவ ஆக்கிரமிப்பு என்பது போர்த்துக்கேயருடனும் அவர்களது கத்தோலிக்க சமயத்துவனும் மாத்திரம் எவ்வகையிலும் முடிவடைவதொன்றாக இருக்கவில்லை. போர்த்துக்கேயரைத் தொடர்ந்து 1658ம் ஆண்டு இலங்கையிற் கால் பதித்த ஒல்லாந்தர் கிறித்துவத்தின் மறு பிரிவாகிய புரட்டஸ்தாந்தியத்தை அறிமுகப்படுத்திய போது, அதற்கும் ஈழத் தமிழரின் இந்து சமயம் இடம் கொடுக்க வேண்டியதாயிற்று. போர்த்துக்கேயரின் அளவுக்கு ஒல்லாந்தர் மதம் பரப்புவதில் தீவிரமாக இல்லாந்திருந்த போதும், அவர்களது நடவடிக்கைகளுடன், ஒல்லாந்தரைத் தொடர்ந்து 1796ம் ஆண்டு இலங்கையைக் கைப்பற்றிய பிரித்தானியரும் புரட்டஸ்தாந்தியத்தையே பின்பற்றுபவர்களாக இருந்த காரணத்தினால், இவ்விரு சாராரின்தும் ஒருமித்த தாக்கம் இந்து மதத்தை மேலும் ஊடறுப்பதில் வெற்றியடைவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. எனினும், இக்காலமானவில், ஈழத்தமிழரின் மத நம்பிக்கை, ஈடுபாடு என்பவற்றுக்குப் புறம்பானதொரு முன்னேற்றம் என்பதே காலனித்துவ மதங்களுடன் இணைந்து கொள்ள வேண்டிய ஒரு கட்டாய குழந்தை உருவாக முற்பட்டிருந்தது.

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து ஈழத்தமிழருத் தெளதிக வளங்களோ மனித வளங்களோ அரசாங்கங்களின் பரந்திலைப்பொருளாதாரக் கொள்கை ரீதியான அக்கறைக்குட்படாத காரணத்தினால் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான உரிய தலைமையை

ஓவ்வொரு

தலைமுறையினரும்
இளந்தலைமுறை-

யினரிடம் ஒரு

குறிக்கோருடன்
கையளிக்க விரும்பும் பண்பாட்டில்

கல்வியின்

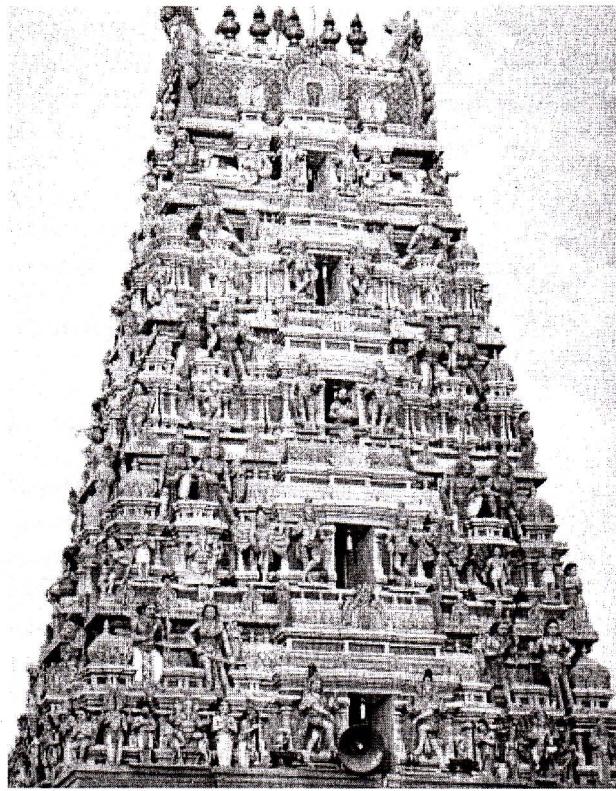
பாடப்பொருளைக்
காணமுடியும்.

-John

Stuart Mill-

மக்கள் முற்றாக இழந்து விட்டிருந்தனர். எனினும், தமது வாழ்வாதாரத்தை அவர்கள் தமது சொந்த முயற்சி கொண்டு தொடர்ந்து பேணிக் கொள்ள வேண்டியிருந்ததுடன், காலனித்துவ வல்லரசுகளின் அதிகரித்த வண்ணமிருந்த வரி அபிலாசைகளையும் பூர்த்தி செய்ய வேண்டியிருந்ததால் அவர்கள் தொடர்ந்தும் உற்பத்தி அலுவல்களில் ஈடுபடுவது எவ்வகையிலும் தவிர்க்க முடியாததொன்றாயிருந்தது.⁶ இந்திலையில், ஈழத்தமிழ் மக்கள் தமது சக்திக்கும் ஆற்றலுக்கும் உட்பட்ட ஒரு முறையில், “தனியார் முயற்சி” என்றோர் இறுக்கமான வரையறையின் கீழ், தம்மைச் சூழவுள்ள வளங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாகியிருந்தனர். அதன் ஒரு பிரதான விளைவாகவே, செழிப்புமிக்க நில, நீர் வளங்கள் அவர்களது எல்லாவித தேவைகளையும் நிறைவேற்றக் கூடிய ஒரு விதத்தில், ஏற்குறையப் பூரணமாகவே, இலகு பயன்பாட்டுக்குட்பட்டிருந்தன. ஆனால் மறு புறம், செழிப்பிற் குறைவடைந்து தனியாரது சக்திக்கும் முயற்சிக்கும் அப்பாற்பட்டவையாக, நிறுவன மட்டத்திற் கீழ்க்கட்டுமான முதலீடுகளை வேண்டி நின்ற வளங்கள் யாவும் பயன்பாடின்றித் தரிசாகவே கிடந்தன. எனினும், இத்தகைய தனிமனப் போக்கிலமைந்த வளப் பயன்பாடு, தொடர்ச்சியாக அதிகரித்துக் கொண்டிருந்த மக்கள் தொகையைப் பேண முடியாத ஒரு கட்டத்தை விரைந்து நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. 1830களிற் பிரித்தானிய காலனித்துவத்தின் கீழ் இத்தகைய நெருக்கடி, ஒர் அச்சுறுத்தல் என்ற நிலையிலிருந்து யதார்த்தமாகவே மாறி விடக் கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தான் ஈழத்தமிழருக்கு அந்தியமாயிருந்த மேற்கத்திய மதங்கள் அவர்களில் ஒரு சாராருக்காவது கை கொடுத்துதாவதுக் கூடிய ஒரு வாய்ப்புக் கிடியது.

1833ம் ஆண்டின் கோல்புறாக் சீதிருத்தங்கள் பிரித்தானிய அரசு பணித்துறையை ஆங்கிலத்திற் கல்வி கற்ற சாராருக்குத் திறந்து விட்ட போது, கிறித்துவமத மிஷனரிமாரின் அருசரணையுடன், குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில், திறக்கப்பட்டிருந்த ஆங்கில மொழிப் பாடசாலைகள் ஏற்கெனவே வழங்கியிருந்த கல்விக் கேஸை தமிழ் மக்களுக்குத் தகுந்த தருணத்தில் உறுதுணை புரிவதாயிருந்தது. மிஷனரிக் கல்வி வசதிகளைப் பெரும்பான்மை இந்துக்களாயிருந்த தமிழ் மக்கள் உரிய வகையிற் பயன்படுத்திக் கொண்டனரென்றால், அதற்கான முக்கிய காரணங்களுள் ஒன்று, இந்து மதத்தின் சிறப்புத் தன்மையேயன்றி வேறன்று. இந்து சமயத்தின் பிரதான பண்களுள் ஒன்றாயிருந்த அதன் சகிப்புத் தன்மையானது, பெரும்பாலான ஈழத்தமிழ் மக்கள், தமது சமய ஈடுபாட்டினை எவ்வகையிலும் விட்டுக் கொடாது, கிறித்துவ மதங்களின் நன்மைதரு அம்சங்களைத் தமதாக்கிக் கொள்ளக் கூடியதொரு மனிலையை அவர்களுக்கு நல்கியிருந்தது. ஈழத்தமிழ் இந்துக்களின் அனுகுமுறையை மூல்லிம் மக்களது கிறித்துவ மத ஊடாட்டத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து இந்த வேறுபாடு நன்கு புலனாகும். இது விடயத்திற் சிங்களப் பொத்தரை விடவும் தமிழ் இந்துக்கள் முன்னணியிலேயே நின்றிருந்தனர். கிறித்துவ மதங்களுடன் ஒன்றியிருந்து அதன் நன்மைகளைச் சைவத் தமிழ் மக்கள் கற்றது

கொண்டது மாத்திரமன்றி, மிஷனரிமாரின் நடவடிக்கைகளை அடியொற்றி அதே பாணியிற் கல்விப் பரம்பல் அலுவல்களைத் தாழும் அமைத்துக் கொண்டு நன்மை அடைந்தமையை ஆறுமுகநாவலரின் சாதனைகள் எடுத்தியம்புகின்றன.⁶⁸

ஆறுமுச நாவலர் பங்களிப்புப் பற்றிய மேற்கோள்களின் பட்டியல் மிக நீண்டதொன்றாகும். அவற்றுட் கல்வியுடன் தொடர்படையாக நாவலரின் சாதனைகள் பற்றிய ஒரு சிறந்த விளக்கத்திற்குப் பார்க்க,

பேர்க்குக்கேயர் தமது மதத்தைப் பிழ்வதிற் கையாண்ட வள்முறையுடன் கூடிய தீவிரத் தன்மை நன்கு வெளிப்படுவதாக உள்ளது. அதன் போது இந்து மதம் அதற்குச் சொந்த மூன்கோபில்கள் சேதமாக்கப்படுவது பேண்ட பெள்கிக் கூடிலான நெருக்குவாரத்திற் குட்பட்ட அதே ஞாக்தில், மத மாற்றத்தின் வழி பெரும் எண்ணிக் கையாணேரா இந்திருந்துதேப்பதில் சுட்டேகமில்லை.

ஸமத்தமிழர் மத்தியில்
இந்து மதம்

வி. நித்தியானந்தம்

பூசுவதற்கு ஆரம்பத்திலிருந்தே அதீத முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தமையும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது.¹⁰ இத்தகைய செயற்பாடுகளின் ஒரு விளைவாகவே தமிழ் வளர்ச்சிக்கான கிறித்தவர்களின் பாரிய பங்களிப்பு என்பதும் ஏற்பட்டிருந்தது. ஆகவே, இவ்வாறாக இரு புறங்களிலிருந்தும் ஏற்பட்ட உணர்வுபூர்வமான பிரயத்தனங்கள் இரு சாராருக்கும் மத ஈடுபாட்டைப் பொறுத்தவரை சகிப்புத் தன்மைக்கு இடமளித்ததென்பதற்கு மேலாக ஈழத்தமிழரது சமூகபொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் புதியதொரு மார்க்கத்தைத் திறந்து விடுவதற்குக் காலாயிற்று. கிறித்துவ மதத்தின் இரு பிரிவுகளும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்த ஆங்கிலக் கல்வி வாய்ப்புக்களின் பயனை அரச பணித்துறைப் பதவிகள் என்பதாக ஈழத்தமிழர், (அதுவும் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தவர்), பெயர்த்துக் கொண்டிராவிட்டால், அவர்கள் தமது பொருளாதார வரலாற்றிற் பெரிதும் இக்கட்டானதொரு நெருக்கடியினைச் சந்திக்க வேண்டியதாக இருந்திருக்குமென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

உடனடி நிலையில் ஏற்படக் கூடிய பொருளாதார நெருக்கடி இவ்வாறு தவிர்க்கப்பட்ட போதும், ஈழத்தமிழர் முன்னேற்றத்தின் மீது வேறு சில வகையான பலவீனங்களை ஆழமான ஒரு முறையிற் பதிய வைப்பதற்கு ஆங்கிலக் கல்வி தொடக்கி வைத்த வாய்ப்புகள் காலாயிருந்தன. அவற்றுள், ஈழத்தமிழர் அபிவிருத்திக்கெதிரான சாபக்கேடுகள் எனத்தக்கதாக, இன்று வரை நீடித்துவாள், இரண்டு குறைபாடுகள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. முதலாவதாக, மக்கள் தமது கல்வியறிவின் வழி, மனித மூலதனம் என்பதாகத் தாம் அடைந்திருந்த பெறுமதி உயர்வினைத் தமிழைச் சூழவள்ள தமது பிரதேச வளங்களுடன் இணைப்பதற்குப் பதிலாகத் தமது தாய்மண்ணுக்கு அப்பால் அதனைக் கொண்டு சென்று பிணைக்கின்ற ஒரு கட்டாய நிலைக்கு ஆளாகியிருந்தனர். இரண்டாவதாக, ஆங்கிலத்திலான கல்வி தான் எப்போதும் தமது முன்னேற்றத்தின்

அத்திவாரம் என்ற முற்றிலும் தவறான ஒரு நம்பிக்கையை அவர்கள் வளர்த்துக் கொள்ளத்தலைப்பட்டிருந்தனர். ஆங்கிலத்திற் கல்வி கற்க நேரிட்டமை தற்செயலாகவும் தற்காலிகமாகவும் ஏற்பட்டதொரு வரலாற்று நிரப்பந்தம் என்ற கருத்துடன் இணங்கிப் போவதற்கோ அல்லது அத்தகைய கருத்தினை ஏற்றுக் கொள்வதற்கோ ஈழத்தமிழரின் எதிர்கால சந்ததியினர் எவ்வகையிலும் தயாராயிருக்கவில்லை. இவை இரண்டும் இன்று வரை ஈழத்தமிழர் முன்னேற்றத்தின் மீதான வரையறைகளாகத் தொடர்ந்த வண்ணமுள்ளன.

இந்த வரையறைகளுக்கு ஈடுகொடுக்கின்ற ஒரு முறையில் தான் அவர்கள் மத்தியிலான சைவத்தின் வளர்ச்சியும் இடம் பெற வேண்டியிருந்தது. இத்தகைய வளர்ச்சி பற்றிய ஒரு மேல்வாரியான கண்ணோட்டம் அது நேர்க்கணிய அம்சங்களும் எதிர்க்கணிய அம்சங்களும் கலந்த ஒரு குழப்ப நிலைக்கு இடமளித்திருப்பதைப் புலப்படுத்தும். ஈழத்தமிழர், உள்ளாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் புலம் பெயர்ந்த இடங்களிலெல்லாம் சைவத்தைப் பரப்பி அதன் உண்மைகளையும் தத்துவங்களையும் நிறுவிக் கொண்டமை ஒரு நேர்க்கணிய விளைவு என்று கொள்ள முடியும். எனினும், இந்த நன்மையை, ஒர் ஒப்பீட்டு மட்டத்திற், போக்கடிக்கக் கூடிய ஒரு மோசமான விளைவு என்பதாகச் சைவம் ஈழத்தமிழரின் இயல்பான சமூகப்பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் ஒன்றிணைந்த ஒரு முறையிலன்றி அதிலிருந்து விடுபட்டுத் தனித்து நிற்பதொன்றாகத் தான் எப்போதும் மேம்படுத்தப்பட வேண்டியதொரு நிரப்பந்தத்திற்கு ஆளாகியிருந்தது. இந்தக் கட்டுரையில் மேற்கொண்டு எடுத்துக்காட்டப்படும் சைவ சமய வளர்ச்சிப் பரிமாணங்கள் பலவற்றின் மீதும் இந்த எதிர்க்கணியத் தன்மை பாரிய செல்வாக்குச் செலுத்த முற்பட்டிருந்தமை குறிப்பாகக் கவனிக்கத்தக்கது.

சைவ சமயமானது சமூகப்பொருளாதார மட்டத்திற் கிறித்துவ மதத்துடன் ஏற்படுத்திக் கொண்ட மேற்கூறிய வாறான உராய்வுகளின் பின்னணியில் தான், இலங்கைத் தீவனநுத மேற்கத்திய காலனித்துவத்திலிருந்து 1948ம் ஆண்டு விடுதலை பெற்றுச் சுதந்திர நாடாகின்றது. இது அரசியல் மட்டத்திலான ஒரு முக்கிய திருப்புமுனையாக விளங்கிய காரணத்தினால், தீவின் சமூகப்பொருளாதார, சமூகப்பண்பாட்டுப் பரிமாணங்களிலும் இந்நிகழ்வு பாரிய மாறுபாடுகளை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். சமூகப்பண்பாட்டு மாற்றங்களிற் சுதேசிய மதங்களின் புனருத்தாரணம் என்பது ஒரு முக்கிய இடத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். எனினும், நாட்டின் விடுதலை என்பதே ஈழத்தமிழரைப் பொறுத்தவரை மேற்கத்திய காலனித்துவத்தைச் சிங்களத்தை முதன்மைப்படுத்திய சுதேசிய காலனித்துவம் கொண்டு பதிலீடு செய்வதொன்றாக விளங்கியமையாற், சுதந்திரமானது சிங்களத்துடன் இணைந்த பெளத்தத்தில் மாத்திரம் எதிர்பார்த்த நேர்க்கணிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தி ஏனைய மதங்கள், ஒப்பீட்டு ரீதியான, புறக்கணிப்புக்குட்படுவதற்குத் தான் வழி சமைப்பதாயிருந்தது. இவ்வாறான புறக்கணிப்புச் செய்முறையிற் சைவம் முன்னணியில் திகழ்ந்திருக்குமென்பதில் ஜயமில்லை. எனவே இலங்கை பெற்றுக் கொண்ட சுதந்திரமானது, தீவிலிருந்த மதங்கள், வெறு-

யாழ்ப்பாண

இராச்சியத்தின் விழ்ச்சியைத்

தொடர்ந்து

ஸழத்தமிழரது

பெளத்தி, மனித

வளர்களோ

அரசாங்கங்களின் பகுநிலைப்

பொருளாதாரக்

கொள்கை

நிதியான

அக்கறைக்குட்டாக

காரணத்தினார்

பொருளாதார

அபிவிருத்திக்கான உரிய தலை

யையை மக்கள்

முற்றாக இழுந்து

விட்டிருந்தனர்.

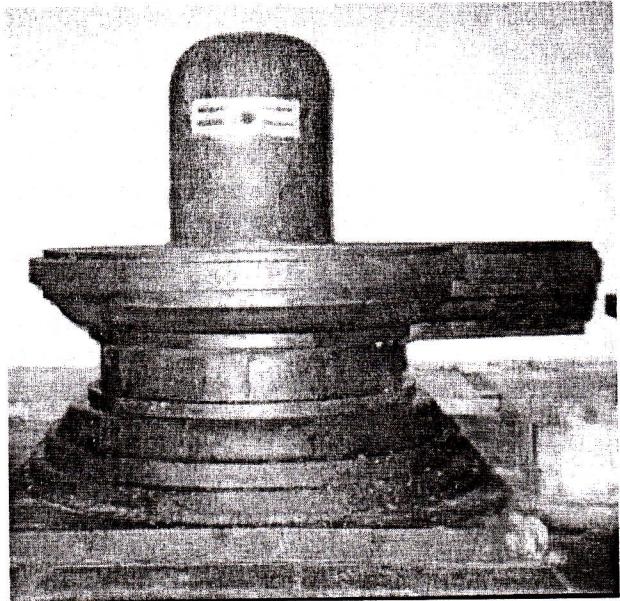
மனே சமூகப்பண்பாட்டு மட்டத்தில் மாத்திரமன்றி, நாட்டின் அரசியற் பொருளாதார மாறுபாடுகளுடனும் பலவேறு வகை ஊடாட்டங்களுக்கும் உட்படுவதற்குக் களம் அமைத்துக் கொடுப்பதாயிருந்தது.

சுதேசிய (சிங்களக்) காலனித்துவமும் இந்து மத ஊடாட்டங்களும்

சுதேசிய காலனித்துவத்திற்குட்பட்ட இலங்கையின் சிங்கள அரசுகள் பின்பற்றிய மதக் கொள்கையானது, மேற்கத்திய காலனித்துவத்தின் கீழ் நிலவியிருந்ததை விட எவ்வகையில் மாறுபட்டுக் காணப்பட்டதென்பதை முதலிற் புரிந்து கொள்வது அவசியமானது. இந்த மாறுபாடுகள் வெளிப்படையாகத் தெரிவிவதை விட மிக நுட்பமான தன்மை கொண்டவை என்பதைக் கருத்திலெடுப்பதும் முக்கியமானதொன்றாகும்.

மேற்கத்திய காலனித்துவம், சிங்களக் காலனித்துவம் என்ற இரண்டின் கீழும் மதம் என்பது அரசியற் கலப்புடையதொன்றாகவே விளங்கியிருந்த போதும், பின்னையதன் கீழ் அது பெருமளவு நேரடித் தன்மை பெற்ற தென்பது கருத்திலெடுக்கப்பட வேண்டும். போர்த்துக்கேயர் காலத்திலிருந்து பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலம் நோக்கிய மேற்கத்திய காலனித்துவத்தின் முன்னேற்றத்தின் போது, காலனித்துவ அரசானது மத விடயங்களில் தான் நேரடியாகத் தலையிடுவதிலிருந்து கூடியளவுக்கு ஒதுக்கி அவற்றைப் பலவேறு மிஷனரிகளின் பொறுப்பிலேயே விட்டுவிடுவதை அவதானிக்க முடியும். ஆனால், சிங்கள அரசுகள், இதற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதொரு முறையில், தமது தொடக்க நிலையிலிருந்து படிப்படியாக மத அலுவல்களுடன் கூடியளவுக்குத் தம்மை நெருக்கமாகப் பிணைத்துக் கொள்ளும் ஒரு செல்நெறிக்குட்பட்டவையாயிருந்தன. எனவே, இத்தகைய செல்நெறியின் தராதர முன்னேற்றத்திற்கேற்ப அரசியலிலான மதக் கலப்பும் அதிகரித்துக் கொண்டு செல்வதொன்றாயிருந்தது. இது, ஈற்றிற், சிங்கள அரசியலானது, எல்லாவித கொள்கை மாறுபாடுகளுக்கும் அப்பாற்பட்டதொரு நிலையில், (பெளத்த) மதத்திற்கு அடிமைப்பட்டு நிற்பதொன்றாக உருமாறுவதற்கு இடம் கொடுத்திருப்பது தான் இன்றைய யதார்த்தம் எனலாம்.

மதக் காலனித்துவம் என்று வரும் போது மேற்கத்திய, சிங்கள நிலைகளுக்கு மத்தியிலான இன்னொரு பாரிய வேறுபாடும் சிறப்பாகக் கவனிக்கத்தக்கது. மேற்கத்திய காலனித்துவமானது, தான் ஆக்கிரமித்த குடியேற்ற நாடுகளில் நிலவியிருந்த மதங்களை மூட நம்பிக்கைகளின் உறைவிடமாகவும் பிற்போக்கானவையாகவும் இனம் கண்டு,¹¹ அவற்றைத் தமது மதங்கள் கொண்டு பதில்டு செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. அதாவது, முடிந்தளவுக்குத் தத்தம் மதங்களைப் பரப்புவதே காலனித்துவ வல்லரசுகளின் குறிக்கோளாகும். அதனை அவை பலவேறு சலுகைகளையும் வசதிகளையும் தமது மதத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்களுக்கு வழங்குவதன் மூலம் தான் பெருமளவுக்குச் சாதிக்க முற்பட்டிருந்தன. போர்த்துக்கேயரை இது விடயத்தில், (மதம் பரப்புவதில் வன்முறையை அவர்கள் கையாண்ட காரணத்தினால்), ஒரு புறநடையாகக் கொள்ள முடியுமாயினும், அவர்களும்

தமது மதத்தைத் தழுவியவர்-களுக்கு நானாவித சலுகைகளையும் வழங்குவதில் ஒரு போதும் பின்னிற்கவில்லை. ஆனால் சிங்கள அரசுகள் பெளத்த மதத்தை மக்கள் மத்தியிற் பரப்புவதைத் தமது நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. தவிரவும், அரசுகொள்கை மட்டத்தில் மத சுதந்திரம் என்பதைப் பிரகடனப்படுத்திய பின்பு அவ்வாறு செய்வதும் சாத்தியமுடைய ஒரு காரியமாயிருக்கவில்லை. ஆனால் அதற்குப் பதிலாக, அவை அதனையும் விட ஆபத்தானதொரு முறையில் “மத மேலாதிக்கம்” என்பதில் ஈடுபடத் தலைப்பட்டிருந்தன. மத மேலாதிக்கம் என்பது மதத்தைத் திணிப்பதன் மூலம் ஆதிக்கம் செலுத்துவது என்று பொருள் படாது. மாறாக, மதத்தை, “மதம்” என்ற ஆன்மீக மட்டத்திற்கு மேலாக “இன்த்துவம்” என்றொரு நிலையில் இனம் கண்டு, அதனை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தி, அத்தகைய இன்த்துவ வரையறைக்குட்பட்ட சாராருக்கு மாத்திரம் மட்டுப்படுத்தப்படக் கூடிய ஒரு வகையில் எல்லாவிதமான சலுகைகளையும் அவர்களுக்கு வழங்குவது தான் அதன் முக்கிய வெளிப்பாடாகும். அதன் மூலம், அவர்களுடைய (மதம் என்பதற்கு அப்பாற்பட்ட) ஒட்டுமொத்த மேம்பாட்டையும் உத்தரவாதப்படுத்துவதும் பிரதான குறிக்கோளாகச் செயற்பட்டது. ஆனால்

**சமுத்தமிழர் மத்தியில்
இந்து மதம்**

வி. நித்தியானந்தம்

**சமூகப்பண்பாட்டு
மாற்றங்களிற்
சுதேசிய
மதங்களின்
புனருத்தாரணம்
என்பது ஒரு
முக்கிய இடத்தை
எடுத்துக்
கொண்டிருக்க
வேண்டும்.**

அதனுடன் கூடவே பொதிந்துள்ள முக்கியமானதோர் அம்சம் என்ன வெனில், ஏனைய மதத்தவர் அநுபவித்த உரிமைகளும் சலுகைகளும் பெளத்த மதத்தின் பரந்த நோக்கு, தாராள சிந்தை என்பவற்றின் விளைவேயன்றி, அவை பிற மதங்கள் இயங்குவதற்கான அவற்றின் அடிப்படை உரிமை என்ற எண்ணக்கருவிலிருந்து பிறக்கவில்லையென்பதை மறைமுகமாக வலியுறுத்த முயன்றமையாகும். அதன் காரணமாக ஏனைய மதங்கள் பெற்றிருக்கக் கூடிய உரிமைகளும் வசதிகளும் ஊடறுக்கப்படுவது பற்றி அல்லது அவை மறுக்கப்படுவது பற்றிச் சிங்கள அரசுகள் எதுவிதத்திலும் கவலைப்படவில்லை. மாறாக, அவை (அரசு தலைமையின் கீழ்) நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ சிங்கள மக்கள் நோக்கித் திருப்பி விடப்படுமாயின், அவற்றை அங்கீகரித்து அந்திலையை மேன்மேலும் ஊக்குவிப்பதற்கும் அவை தவறவில்லை. 1960-1961 காலப்பகுதியிற் பெரும்பகுதி கிறித்தவ மிஷனரிகளுக்குச் சொந்தமாயிருந்த பாடசாலைகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டமை அதற்கான சிறந்ததோர் எடுத்துக்காட்டாகும். போயா எனப்படும் பூரணை தின விடுமுறைகளும் அத்தினத்திலான கட்டுப்பாடுகளும், அத்துடன், பெளத்தம் அரசு மதம் என்பதாகப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் அரசியல் திட்ட அங்கீகாரம் என்னவெல்லாம் கூட இத்தன்மைத்தானவை தாம்.

எனினும், பெளத்த மதத்தை மேம்படுத்தி ஏனைய மதங்களை ஒரம் கட்டக் கூடிய விதத்தில் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட இத்தகைய நடவடிக்கைகளையிட்டு இந்து மதமும் சரி, ஏனைய மதங்களும் சரி பலத்த எதிர்த்தாக்குதல் எதனையும் ஏற்படுத்தியிருந்ததாகக் கூற முடியாது. மீண்டும், இந்து மதத்தின் சகிப்புத் தன்மை இது விடயத்தில் அதிக பங்களிப்புச் செய்திருந்ததெனலாம். நியாயீனமான நடவடிக்கைகளைப் பொதுவாக எதிர்ப்பதற்குத் தயங்காத கிறித்துவத்தின் இரு பிரிவினரும் கூடப் பெளத்த மதத் தினிப்புக்களைச் "...சமூக

மாற்றச் செய்முறையின் ஒரு தவிர்க்க முடியாத பகுதி"¹² எனக் கொண்டு திருப்தியடையத் தலைப்பட்டனர். இவ்வாறான ஏனைய மதங்களின் கைதுறந்த அல்லது விட்டுக்கொடுப்புடன் கூடிய அணுகுமுறை அரசின் பெளத்த மத அலுவல்களிலான தீவிரப் போக்கினை மேலும் தூண்டி விடுவதற்கும் காலாக இருந்திருக்கலாம்.

எவ்வாறாயினும், பெளத்த மதத்தை ஒங்க வைப்பதீற் சிங்கள அரசாங்கங்கள் காட்டிய தீவிரம் அவற்றின் பாரபட்சமான இனத்துவக் கொள்கையின் ஒரு பகுதி தான் என்பதும் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டியதோன்றாகும். இவ்வகையில், இலங்கைத் தீவை ஒரு சிங்கள-பொளத்த நாடாக மாற்றுவது தான் தமது குறிக்கோள் என்பதை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சந்தர்ப்பங்களிற் சிங்கள அரசாங்கங்களும் அவற்றுடன் சேர்ந்தும் சேராமலும் இயங்கிய அரசியற் கட்சிகளும், அது போன்றே, சிங்கள ஊடகங்களும் கூட வெளிப்படையாகவே சுட்டிக்காட்டவும் தவறவில்லை. இவ்வாறாக முழுச் சிங்களச் சமூகமும் பின்பற்றிய கோடிநிலையிலான கடும் போக்குத் தான், ஈற்றில், பொதுவாக ஏனைய மதங்களினதும் குறிப்பாக இந்து சமயத்தினதும் புதிய நிலையிலான ஒர் அசாதாரண செழிப்புக்கு வழி வகுத்துக் கொடுப்பதாயிருந்தது. இத்தகைய செழிப்பானது, அதன் மூலாதாரமான திரிபுபடு தன்மையின் மத்தியிலும் பல பரிமாணங்களைக் கொண்டதோன்றாக இனம் காணப்பட முடியும்.

நிறுவன மட்டத்திலான கொள்கைப் போக்கும் அதன் செயற்பாடுகளும்

அரசியல் மட்டத்தில், இனத்துவப் போக்குத் தாண்டவமாடிக் கொண்டிருந்த ஒரு நிலையிலும், அரசாட்சி உரிமை பெற்ற பெரும்பான்மை இனத்தின் கட்சிகள், பல்வேறு வகையான தனிப்பட்ட சலுகைகளையும் தூண்டில் இரையாகப் பயன்படுத்தி ஒரு சில சிறுபான்மையினரையாவது தனிநிலையில் தமது கொள்கைகளுக்கு ஆதரவு தரும் வகையில் ஈர்ப்பதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தன. இனத்துவப் பாரபட்சம் நிறைந்த கொள்கைகளுக்குக் குறிப்பாகச் சர்வதேச மட்டத்தில் உரிய அங்கீகாரம் பெறுவதற்கு இத்தகைய செயற்பாடுகள் அவற்றைப் பொறுத்தவரை அவசியமாயிருந்தன. அதற்கென ஆட்சி அதிகாரம் பெற்ற கட்சிகள் பயன்படுத்திய சலுகைகளுள் அமைச்ச மட்டப் பதவிகள் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தன. ஆனால், அமைச்சர் பதவிகளை வழங்க முன்வந்தவிடத்தும், எந்தவித அமைச்சப் பொறுப்புக்களை இவ்வாறானவர்களுக்கு வழங்குவது என்ற தீர்மானத்திற் பதவியிலிருக்கும் அரசாங்கங்கள் மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் தான் நடந்து கொண்டனவென்றாம். இந்த அமைச்சர்கள் அபிவிருத்தியுடன் ஊடுதொடர்பு கொண்டு அதன் மூலமான நன்மைகளை மக்களுக்கு, அதுவும் குறிப்பாகத் தமிழ் மக்களுக்குத், திருப்பிவிடுவதன் மூலம் தமது தனிப்பட்ட செல்வாக்கையும் குறிப்பிட்ட அமைச்சினது செல்வாக்கையும் அதிகரித்துவிடக் கூடிய எந்தவொரு பொறுப்பையும் அவர்களுக்கு விட்டுக்கொடுப்பதற்குச் சிங்கள அரசாங்கங்கள் தயாராயிருக்கவில்லை. உதாரணமாக, நிதி, பாதுகாப்பு, விவசாயம், கைத்தொழில், கல்வி

போன்றவற்றுடன் தொடர்புடைய அமைச்சுப் பதவிகள் இவ்வகையில் இந்தப் புதிய அமைச்சர் குழாமுக்கு அப்பாற்பட்டவையாக இருந்தன. அதற்குப் பதிலாக, அதிகாரம், செல்வாக்கு எனபவற்றைப் பொறுத்த வரை ஒரு குறுகிய வட்டத்தில் மாத்திரம் இயங்குவதை அனுமதிக்கும் சில வகைப் பொறுப்புக்கள் தாம் அவர்களுக்கென்த தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன. இது விடயத்தில் மதமும் பண்பாடும் அரசாங்கங்களுக்குக் கை கொடுத்துவகுக்கூடியவையாக விளங்கின. அதுவும் தீவிலிருந்த சிறுபான்மை இனத்தவரது மொழி, மதம், பண்பாடு போன்றவற்றை அமைச்ச மட்டக் கண்காணிப்புக்கென்த தேர்ந்து கொள்வதன் மூலம் “ஒரே கல்லில் இரண்டு, மூன்று மாங்காய்களை” அரசாங்கங்கள் வீழ்த்தக் கூடியவையாயிருந்தன. தமது அரசியற் பொருளாதாரக் கொள்கைகளும் சமூகப்பண்பாட்டுக் கொள்கைகளும் பலரும் குற்றம் சாட்டுவது போன்று முற்றாகவே இனத்துவப் பாரபட்சம் கொண்டவையல்லன சிறுபான்மை இனத்தவரும் அவற்றை ஆதரிக்கவே செய்கின்றனர் என்பதை, ஒரு புறம், அவை இத்தகைய தந்திரோபாயத்தின் மூலம் பறை சாற்றிக் கொள்ள முடிந்தது, அதன் மூலம் சர்வதேச சமூகத்தின் கண்களில் மண்தாவுவதும் இலகுவாயிற்று. மறுபுறம், யாருக்கெதிராக இன ஒதுக்கற் கொள்கைகள் பின்பற்றப்படுகின்றனவோ, அவர்கள் மத்தியிலிருந்தே ஒருசிலரைத் தமது பக்கத்திற்கு ஈர்த்து, அவர்களது தனிப்பட்ட பலவீணங்களைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதன் மூலம் தமது கொள்கைகளுக்கு ஏற்படக் கூடிய எதிர்ப்பையும் ஒரளவுக்காவது சரிக்கட்டிச் சமாளிக்கக் கூடியதாயிருந்தது. ஆனால், இவ்வாறெல்லாம் செய்தவிடத்துத் தமது அடிப்படையான சிங்கள-பௌத்தப் பேரினவாதக் கொள்கைப் போக்கினின்றும் அவை இம்மியளவும் நகரவில் வையென்பதை எல்லா மட்டங்களிலும் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்த பேரினவாத நிகழ்வுகள் எடுத்துக்காட்டிக் கொண்டிருந்தன.

இவ்வாறமைந்ததொரு கொள்கைப் போக்கின் வெளிப்பாடாகவே இந்து சமய அலுவல்களைக் கண்காணிப்பதற்கென்த தனியான ஓர் அமைச்சினை நிறுவிக் கொள்வது வழக்கமாயிற்று. முதலாவது இந்து கலாசார அமைச்சு இனத்துவப் போக்கு உச்சத்தை எட்டிக் கொண்டிருந்த 1982ம் ஆண்டு, ஜக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டமை ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது. அது நிறுவப்பட்ட அடுத்த ஆண்டிலேயே ஈழத் தமிழர் தமது வரலாற்றில் அரசாங்க அநுசரணையுடனான மிக மோசமான சிங்கள வன்முறையைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்ததென்பது இனத்துவ மட்டத்திலான அரசாங்கத்தின் கொள்கைச் செயற்பாட்டிற்கும் சமூகப்பண்பாட்டு மட்டத்தில் அது நடந்து கொண்ட விதத்துக்கும் மத்தியிலான பாரிய முரண்பாட்டை வெளிப்படுத்துகின்றது.

தனிநிலையில் அமைச்சு ஒன்றினை இவ்வாறாகத் தாபித்துக் கொண்டதும் ஓர் அமைச்சர் மாத்திரமன்றி அவருடன் கூடவே ஒரு துணை அமைச்சரையும் வேண்டியளவு எண்ணிக்கை கொண்ட பணித்துறையையும் நியமிக்க வேண்டியதும் தவிர்க்க முடியாததாயிற்று. இந்து சமய மேம்பாடு பொறுத்த இந்தக் குழுமத்தின் ஆற்-

ருகையும் பங்களிப்பும் எத்தகைய ஒரு வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டனவென்பது ஒரு புறமிருக்க, அதன் சிறப்புப் பண்பாகத் தொடக்கத்திலிருந்தே ஏறியப்படுத்தப்பட்டதென்னவெனில், ஈழத்தமிழ் மக்கள் அவர்களது வரலாற்றின் மிக நெருக்கடியான-தொரு காலகட்டத்தினாடாகச் செல்லத் தலைப்பட்ட ஒரு நிலையில், பொதுவான அவர்களது அரசியல் நிரோட்டத்துடன் இணைந்து கொள்ளாதவர்கள், அவ்வாறு இணைய முடியாதவர்கள் சங்கமிக்கும் ஓர் அரங்காகவே இந்து கலாசார அமைச்சும் அதன் பணித்துறையும் செயற்பட்டதென்பது தான். எனவே, ஈழத் தமிழரின் பிரதான மதம், பண்பாடு என்பவற்றை மேம்படுத்துவதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்த ஓர் அமைச்சு, துரதிஷ்டவசமாக, மக்களின் இயல்பான அரசியற் பொருளாதாரச் செல் நெறியுடன் இணைந்து அதனுடே இழையோடுகின்ற ஒரு முறையில்லறி, முற்றிலும் செயற்கையானதொரு விதத்தில், அதிலிருந்து விடுபட்டு வலிந்ததொரு நிலையில் தான் அதன் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும்படி நிரப்பந்திக்கப்பட்டது. அமைச்சின் செயற்-

யேற்கத்திய
காலனித்துவம்,
சிங்களக்
காலனித்துவம்
என்ற இரண்டின்
கீழும் மதம்
என்பது அரசியற்
கலப்-
முயயசென்றங்கலை
விளங்கியிருந்த
போதும், பின்னையதன் கீழ்
அது பெருமளவு
ஞேரடித் தன்மை
பெற்றதென்பது
கருத்திலேலுக்கப்பட
வேண்டும்.

**சமுத்தமிழர் மத்தியில்
இந்து மதம்**

வி. நித்தியானந்தம்

பாட்டிலான இத்தகைய செயற்கைத் தன்மையொன்றே அதன் பங்களிப்பினது பெறுமதியைப் பெரிதும் குறைத்துவிட வல்லதா-யிருந்தது. ஈழத்தமிழ் மக்கள் எதிர்-நோக்கியிருந்த அரசியற் பொருளாதாரச் சவால்களையும் சமூக மட்டத்திலான குறைபாடுகளையும் உரியவாறு இனம் கண்டு அவற்றுக்கு ஒத்திசைவான அனுசூழ்மறைகளை முன்னிலைப்படுத்தி இந்து சமயத்தின் பருநிலைச் சொந்தக்காரரது முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்பட்டைய ஒரு வகையில் அமைச்சு எவ்வகையிலும் இயங்க முடியவில்லை. அவ்வாறான முறையிலமைந்த மக்களின் முன்னேற்றம் தான் இந்து மத மேம்பாட்டையும் மெய்யாவில் உத்தரவாதப்படுத்தக் கூடியதென்பதும் உணரப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அமைச்சின் நடப்பு நிலையிலான சாதனை ஏற்கெனவே நிலவியிருந்த சைவ மரபுகளையும் சம்பிரதாயங்களையும் கட்டிக்காப்பதற்கான சில நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதுடன் பெளதிக் வடிவிலான அழிவுகள் ஈடுப்பு அத்தகைய அழிவுக்குட்டப்பட்ட கோயில்களையும் ஏனைய இந்து மதச் சின்னங்களையும் மறுசீரமைப்பதற்குத் துணை புரிவதும் தான் எனக் கூறின் அது மிகையாகாது. மரபுகளும் சம்பிரதாயங்களும் எந்தளவுக்குச் சமூகப்பொருளாதார மாற்றங்களுடன் ஒத்திசைவு பெறுகின்றனவென் பதைக் கண்காணித்து அவற்றில் உரிய சீதிருத்தங்களைக் கெண்டு வருவதற்கான முயற்சிகளிலோ அல்லது பெளதிக் அழிவுகள் ஏற்படாது தடுப்பதற்குரிய சமூக அரசியற் குழுவொன்றை உருவாக்குவதிலோ அமைச்சு எதுவித அக்கறையையும் வெளிப்படுத்தவில்லை.

**பெளத் மதத்தை
ஒங்க வைப்பதிற்
சிங்கள**

**அரசாங்கங்கள்
காட்டிய திலிரம்**

**அவற்றின்
பாரப்பான**

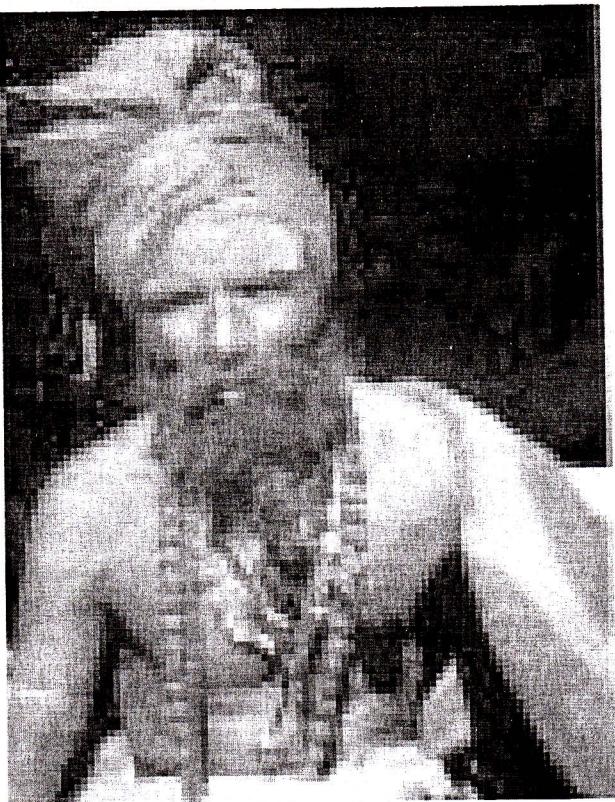
**இனக்துவக்
கொள்கையின்
ஒரு பகுதி தான்
என்பதும்
சிற்பாகக்
குறிப்பி
வேண்டிய-
தொன்றாகும்**

தாயிருந்தமையாகும். அதாவது, அமைச்சினது அமைப்பு, செயற்பாடுகள் என்பவற்றின் ஒரு பகுதியாயிருந்த அமைச்சின் உள்ளார்ந்த பலவீனமும் பெறுமதிக் குறைவு நிலையும் முடிமறைக்கப்பட்டு விடுவதென்பது சாத்தியமாயிற்று. உண்மையில், இத்தகைய பொய்க்கோலத்திற்கான பின்னணியை ஈழத்தமிழர் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருந்த தேசியப் போராட்டச் சூழலும் அதற்கான சிங்கள் அரசாங்கங்களின் எதிர்த்தாக்குதல் களுமே ஏற்படுத்திக் கொடுக்கக் கூடியவாயிருந்தன. தேசிய மட்ட அரசுகளின் கடும் இனத்துவப் போக்கிலிருந்து இந்து மதத்தின் செழிப்புக்கு வழி வகுத்த பிறிதொரு பரிமாணம் இவ்வாறானதொரு பின்புலத்திலிருந்து தான் துளிர் விடுகின்றதெனலாம்.

இந்து கலாசார அலுவல்கள் அமைச்ச ஆரம்பிக்கப்பட்ட 1980களின் தொடக்கத்திலிருந்து படிப்படியாக முனைப்படைந்து கொண்டிருந்த ஈழத்தமிழரின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டமானது, தசாப்தத்தின் பிந்திய கட்டங்களில் ஓர் இனத்துவப் போராக வெடித்த போது, அரசாங்கப் படைகளின் தாக்குதல் இலக்கு வெறுமனே புலிப் போராளிகளை மாத்திரம் நோக்கியதாக இருக்கவில்லை. சாதாரண தமிழ் மக்களின் மிகுந்த ஆதரவுடன் தான் போராளிகள் செயற்படுகிறார்கள் என்பதை நன்குணர்ந்திருந்த இராணுவம் சிவில் சமூகத்தையும் அதன் பொருளாதார வளங்கள், சாதனங்கள், பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் என்பவற்றையும் தனது தாக்குதலுக்குட்படுத்துவதிற்கு பின்னிற்கவில்லையென்பதுடன் அது அவ்வாறான தாக்குதல் விடயத்தில் தான் அதிகாவு வேகம் காட்டிற்று என்பது யாவரும் நன்கறிந்த ஒரு யதார்த்தமாகும். ஆகவே, இவ்வாறானதொரு யுத்த தந்திரோபாயத்தில் ஈழத்தமிழரது வழிபாட்டுத் தலங்கள் எளிமையாகக் குறி வைக்கப்படக் கூடிய இலக்குகளாயின. நெருக்கடியான நேரங்களில் அவை பொதுமக்களுக்குத் தஞ்சம் கொடுக்கின்றன என்பது கூட இது விடயத்தில் எதுவித மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தியிருக்கவில்லை. அதற்கு நவாலித் தேவாலயத்தின் மீதான தாக்குதல் உரிய சான்று பகர்கின்றது. இடையிடையே மேற்கொள்ளப்பட்ட சமாதான முயற்சிகளின் மத்தியிலும், முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது என்பதாகத் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்த ஈழ-சிங்கள் யுத்தங்களின் போது,¹³ சிறிய கோயில்களும் மாவிட்டபுரம் கந்தசவாமி, திருக்கேதீஸ்வரம், செலவச் சந்திதி போன்ற பெரிய கோயில்களும் அவற்றின் சொத்துக்களும் என்பதாக ஏராளமான அழிவுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அதற்குரிய ஆதாரங்களைத் தேடி யாரும் அலைய வேண்டியதில்லையென்று சொல்லுமளவிற்கு அத்தகைய சிதைவுகள் நடைமுறைபூர்வமாக எவரும் கண்டு கொள்ளக் கூடியதாக இன்னமும் எங்கும் சிதறிக் கிடக்கின்றன. வடக்குக்கிழக்கிற சொத்துக்களுக்கு யுத்த காலத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட சேதங்களாக (1998ம் ஆண்டு, 2001ம் ஆண்டு விலைகளின் அடிப்படையில்) மதிப்பிடப்பட்டிருக்கும் ரூபா296.5 பில்லியன் தொகையில்¹⁴ கணிசமான ஓர் அளவு இந்துக் கோயில்கள் உட்பட்ட வழிபாட்டுத் தலங்கள் அனுபவித்துதொன்றாக விளங்கியிருக்குமென்பதிற் சந்தேகமில்லை.

எனினும், இவ்வாறான யுத்த குழுவொன்றில், ஏலவே இயங்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு நிறுவன மட்ட

ஒழுங்குமுறையாகிய இந்து கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சு என்பது இந்துக்களின் மீதும் அவர்களது ஆன்மீகச் சின்னங்களின் மீதும் பாதுகாப்புப் படையினரால் ஏவி விடப்பட்ட ஆக்கிரமிப்புகள், அழிவுகள், தாக்குதல்கள் என்பவற்றையிட்டு எத்தகைய பிரதிபலிப்புகளை வெளிப்படுத்தியதென நோக்கின் அது பெரும் விரக்தி தருவதொன்றென்பதைக் குறிப்பிடுவதும் அவசியமானது. அரசு படைகளின் பலாத்காரப் போக்கினைத் தடுக்கும் அல்லது தனிக்கும் வகையில் அது எதுவும் செய்யாது வாளாவிருந்ததென்பது ஒரு புறமிருக்க, ஈனச் செயல்கள் நடந்தேறிய பின்பு அவற்றை ஒரு பெயரளவிலாவது கண்டிக்க முன்வந்ததென்பதற்கும் எதுவித ஆதாரங்களும் இல்லை. எவ்வாறாயினும், அமைச்சத் தொடர்பாக நாம் ஏற்கெனவே முன்னிலைப்படுத்திய அதன் அமைப்பு, ஆளனி என்பவற்றின் தன்மை பற்றிய பின்னணியில் இது எவ்வகையிலும் ஆச்சரியத்திற்குரியதொன்றன்று.

ஆனால், 2002ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதத்தில் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கு மிடையிற் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தமொன்று கைச்சாத்திடப்பட்டுச் சமாதானம் நிலவுத் தொடங்கிய மாத்திரத்தே, தன்னை மீறிய இந்து மதப் பாதுகாவலன் வேறு எவரும் இல்லை என்றதொரு பாணியில், இந்து கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சானது இந்து மதச் சின்னங்களைப் புனருத்தாரணம் செய்வதில் முன்னணியில் நின்றது. இத்தகைய செல்நெறி இன்னமும் தொடர்ந்து வருவதொன்றென்பது தான் இன்றைய யதார்த்தம். இந்த யதார்த்தத்தின் அடிப்படையிலேயே சைவமானது இன்று, குறைந்தது பெளதிக வடிவிலாவது, புதியதொரு செழிப்பினாடாகச் சென்று கொண்டிருக்கின்றது. அமைச்சு மட்டத்திலான செயற்பாட்டுக்கு மேலாக, இதர தனிப்பட்டவர்களின், குறிப்பாகக் கடல் கடந்து வாழும் ஈழத்தமிழரின், பங்களிப்பும் செழிப்பினை மேலும் பலப்படுத்தி அதற்கு உத்திரவு கொடுத்துள்ளதென்பதையும் மறுக்க முடியாது. இவ்வாறான தன்மை கொண்ட நவீன வளர்ச்சியை இக்குறிப்பிட்ட பரிமாணத்தின் கீழான சைவச் செழிப்பின் முதலாவது மூலகம் என எடுத்துக் கொள்ளலாம். சமய மேம்பாடு என்றதொரு கோணத்தில், மேல்வாரியாக இந்தச் செய்முறையை நோக்குமிடத்து, அது ஒரு சாதாரண நிகழ்வாகவும் மிகவும் விரும்பத்தக்கதொன்றாகவும் வர்ணிக்கப்பட முடியும். எனினும், ஈழத்தமிழரின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் இக்கட்டமாளில் அடைந்துள்ள தராதர வளர்ச்சிக்கு ஒத்திசைவான ஒரு முறையில் அவர்களது சமூகஅரசியல் நிலையுடன் அதனைத் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்குமிடத்து, இது பலவேறு வகையான மாறுபட்ட பரிமாணங்களையும் பிரச்சினைகளையும் முன்னணிக்குக் கொண்டு வருகின்றதெனலாம்.

அவற்றுள் மிக முக்கியமானதொன்றாகக் குறிக்கப்படக் கூடியது தமிழ் மக்களின் தேசியவாத நிலைப்பாட்டிற்கும் அமைச்சின் போக்கிற்குமிடையே நிலவியிருந்த மெய்மை முரண்பாடாகும். அமைச்சினது கட்டமைப்பு, செயற்பாடு என்பன ஈழத்தமிழரின் தேசிய நீரோட்டத்திலிருந்து விடுபட்டுப் போய் ஒரு செயற்கைத் தன்மைக்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததெனக் குறிப்

பிட்டோம். அவ்வாறாயின், (தற்காலிக) சமாதானம் ஏற்பட்ட மாத்திரத்தே மக்கள் எங்கனம், அமைச்சானது தனது மட்டத்தில் செய்ய முற்பட்டவற்றை ஏறக்குறையப் பரிபூரணமாக ஏற்றுக் கொண்டு அவற்றுக்குத் துணை போகச் சம்மதித்தனர்?

இவ்வாறான ஒரு சந்தர்ப்பத்திலேயே கார்ஸ் மார்க்ஸ் தெரிவித்த “மதம் என்பது பொதுமக்களின் அபின்” என்ற கூற்றினை நினைவுபடுத்திக் கொள்வது அவசியமாகின்றதெனலாம். அதாவது, பொதுமக்கள் எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் எந்த ஒரு காரணத்திற்காகவும் தமிழ்த்தியில் வளர்த்துக் கொள்ளக் கூடிய எதுவித உறுதித் தன்மையையும் அது தொடர்பான நிலைப்பாடுகளையும் கரைத்து விடக் கூடிய சக்தியைச் சமயம் பெற்றிருந்ததெனலாம். அதற்கான ஒரு பிந்திய வரலாற்று எடுத்துக்காட்டாகவே சமாதான காலத்தில் ஈழத்தமிழர் தமது (சைவ) சமயச் சின்னங்களின் போர்க் கால அழிவுகளைப் புனரமைக்கும் விடயத்தில் வெளிப்படுத்திய நடத்தையைக் கருதிக் கொள்ள வேண்டும். அத்தகைய அணுகுமுறைக்கான உந்து

உளவியல் தாக்கம் சமய மும்பிக்கையை மேன்மேலும் உள்நோக்கிப் பரப்பதொன்றாக வளர்க்குத் தொகை நீருக்கடிகளில் சமய முட்டத்திற் கிடைக்கக் கூடிய தீவுகளைத் தனிப்பட்டதொரு நீரியில் தேடுவதை ஊக்குவிக்கின்றது.

ஸமுத்தமிழர் மத்தியில்
இந்து மதம்

வி. நித்தியானந்தம்

சக்தியைச் சைவ சமயத்தினாடே
அதன் சமூக இயல்பினையும் மீறி
இழையோடிக் கொண்டிருந்த
தனிமனிதப்பான்மை என்பது
வழங்கியிருந்ததெனலாம்.

சைவமும் தனிமனிது ளாட்டாந்தங்களும்

சைவ சமயமானது மேற்கத்திய மதங்கள் போன்று பருநிலையில் நிறுவகப்படுத்தப்பட்டிராத ஒரு பின்னணியில், தனிமனிதாடுபாடு, பங்களிப்பு என்பவற்றையே அது தனது வளர்ச்சிக்குரிய ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்தது. யாழிப்பாண் இராச்சியத்தின் வீழ்ச்சியுடன், நாம் இக்கட்டுரையில் எடுத்துக்காட்டியிருக்கும் ஓர் அசாதாரண நிலையிலான அரசமட்ட அநுசரணை மிகப் பிந்தியதொரு கட்டத்தில், 1980களில், சைவ சமயத்திற்குக் கிடைக்கும் வரை, வேறு எதுவித அரசாட்சி ஆதரவும் அதற்குக் கிட்டியிருக்கவில்லை. இந்நிலையில், இந்துக் கோயில்களும் அவற்றின் ஆன்மீகச் செயற்பாடுகளும் பெரும்பாலும் தனிப்பட்ட குடும்பங்களின் முயற்சிகளாகவே ஊற்றெடுத்திருந்தன. இவ்வகையில் ஸமுத்தமிழரின் பொருளாதார அலுவல்களின் முகாமைக்குமிடையே அதிகாவான வேறுபாடெதுவும் நிலவியிருக்கவில்லையென்றே கூறலாம். இரண்டையும் அவர்கள் நிறுவனமட்ட ஆதரவெதுவுமின்றித் தமது சொந்த முயற்சியைப் பயன்படுத்தித் தான் பேணிக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. எனவே தான், ஸமுத்தமிழர் நிலையில் சமூகத்திலிருந்து சமயம் உருவாகாது சமயத்திலிருந்து தான் சமூகம் உருப்பெற வேண்டியதாயிற்று. மக்கள் தமது ஆன்மீகப் பண்பாட்டுத் தேவைகளை ஈடு செய்யும் முகமாகச் சமயத்தை மேம்படுத்த முற்பட்டவிடத்து, அதிலிருந்து வியாபிப்பதொன்றாகச் “சமூகம்” ஒன்று வளர்ச்சியடைய முடிந்தது. எனினும், இத்தகைய சமூகத்தின் வியாபகம் சில குறிப்பிட்ட (சமூக) எல்லைகளுக்குள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டு அந்த வரையறையினுள் தான் அதன் வளர்ச்சி, அசைவியக்காட்டுவதொன்றாக இருந்தது.

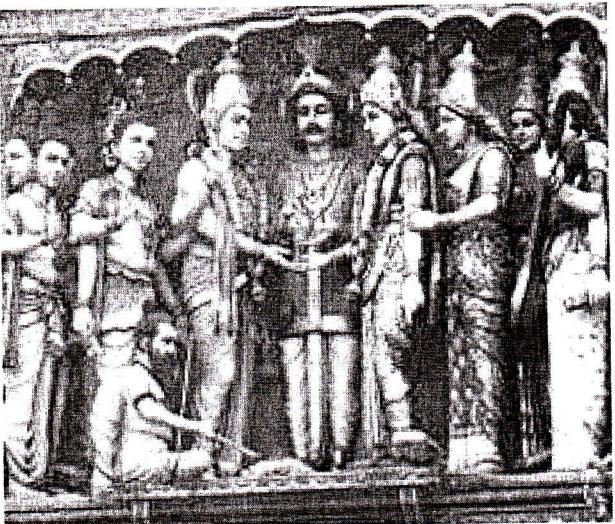
கம் என்பன இடம் பெறுவது சாத்தியமாயிற்று. இவ்வாறான எல்லைகளாகவே குறிப்பிட்ட சாதி, கிராமம், ஊர், குறிச்சி போன்றவை இனம் காணப்படலாம். பருநிலைப் பொருளாதாரக் கொள்கையை நின் அநுசரணையின்றிப் பொருளாதார அலுவல்கள் இடம் பெற்று அவற்றை அடியாகக் கொண்டு பிறக்கின்ற ஸமுத்தமிழர் பொருளாதார அமைப்பொன்றை எவ்வாறு ஒரு முறைசாரா மட்டத்திற் சிதறிய நிலைகளில் அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடிகின்றதோ அது போன்றதொரு நிலையுடன் தான் இந்து மத வளர்ச்சியையும் ஒப்பிட முடியும். ஒருமித்த சமூகம் என்பதை மீறிய ஒருவகைத் தனியான்மை இரண்டிலும் மேலோங்கிக் காணப்பட்டது.¹⁵

சமய மட்டத்திலான தனியான்மையின் செல்வாக்குக் காரணமாகவே, சமூக உணர்வு, சமூக வெளிப்பாடு என்பவற்றைச் சைவ சமய நடைமுறைகளிலும் சைவர்களின் நடத்தையிலும் கண்டு கொள்வது கடினமாயுள்ளது. ஸமுத்தமிழர் சமூகம் பலவித அனர்த்தங்களுக்கும் ஆளாகி அநுதாபம், ஆதரவு, உதவி என்பவற்றின் வடிவிற் சமூக வெளிப்பாடு பெருமளவு வேண்டப்படும் சமகால சூழ்நிலையில், அது இல்லாத குறைவுத் தன்மை பெரிதும் புட்டுக் காட்டப்படுவதொன்றாயுள்ளது. அதனாலேயே, சமூக உணர்வைகளை வெளிப்பாடுத்தும் சேவை மனப்பான்மை அதனை அடியொற்றிய நிவாரண அலுவல்கள் என்பன சைவ மக்களிடமிருந்து அல்லது அவர்களது ஆன்மீகச் செயற்பாடுகளின் பிரதான இருப்பிடமாக விளங்கும் ஆலயங்களிலிருந்து ஊற்றெடுப்பது, ஒப்பீட்டு ரத்யாக, மிகவும் குறைவாக உள்ளது. அதற்குப் பதிலாக, ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் தானும் தனது கூட்டுக் குடும்பமும் இன்னல்களை அநுபவிக்கும் போது அவற்றிற்குரிய பரிகாரமாகவும் அவ்வாறில்லாத சமயங்களில் அவை வராது பாதுகாப்பதற்குரிய ஒரு தடுப்பாகவும் இறைவனிடம் தன்னைத் தனிநிலையில் மேன்மேலும் அர்ப்பணித்து ஆவன செய்ய விழைகளின்றான்.¹⁶ அத்தகைய அர்ப்பணம் நேர்த்திக் கடன், பூசை உபயம், அன்னதானம், (ஆலயக்) கட்டட நிதி போன்ற இன்னோரன்ன வடிவங்களை எடுக்கலாம். எனினும், இவை ஒவ்வொன்றும் சமூக நன்மை என்பதாக ஏற்படுத்தக் கூடிய தாக்கம் எதுவுமில்லை அல்லது மிகவும் குறைவு என்றே கூறி விடலாம். இத்தகைய கைங்கரியங்கள் ஒரு தனிமனிதனுக்கும் அவனைச் சார்ந்திருக்கும் குடும்பத்திற்கும் உளவியல் ரீதியான திருப்தியைக் கொடுத்து ஆறுதல் அளிக்கின்றனவென்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஆனால், இவ்வாறானதொரு முறையிலைமைந்த உளவியல் தாக்கம் சமய நம்பிக்கையை மேன்மேலும் உள்நோக்கிப் பார்ப்பதொன்றாக வளர்த்து நெருக்கடிகளுக்குச் சமய மட்டத்திற் கிடைக்கக் கூடிய தீர்வுகளைத் தனிப்பட்டதொரு ரீதியில் தேடுவதை ஊக்குவிக்கின்றது. அதனால், நெருக்கடிகளின் போது சமயத்திலிருந்து தோன்ற வேண்டிய சமூக வியாபகம் என்பது ஏற்பட முடியாது போய்விடுகின்றது.

இத்தகைய பரிமாணத்தின் நடைமுறை விளைவுகளை யதார்த்தத்திற் கண்டு கொள்வது அத்துணைகடினமானதன்று. ஸமுத்தமிழ் மக்கள் எதிர்நோக்கிய அரசியல் மட்ட வன்முறைகள் தீவிரமடைந்து கொண்டு

ஸமுத்தமிழர் சமூகம்
பலவித
அனர்த்தங்களுக்கும் ஆளாகி
அநுதாபம், ஆதரவு, உதவி
என்பவற்றின் வடிவிற் சமூக
வெளிப்பாடு
பெருமளவு வேண்டப்படும்
சமகால சூழ்நிலையில்,
அது இல்லாத குறைவுத் தன்மை
பெரிதும் புட்டுக் காட்டுவதொன்றாக இருந்தது.

சென்ற போது, அவற்றுக்குச் சார்பானதொரு முறையில் இடம் பெற்ற ஏனைய அழிவுகளுடன் அவர்களது மதச் சின்னங்களும், நாம் ஏற்கெனவே குறித்தவாறு, பலத்த சேதங்களைச் சந்திக்க வேண்டியதாயிற்று எனினும், ஒரு தராதர நோக்கிற், குறிப்பாகச் சைவ சமயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அழிவுகள் ஒரு புறம் அதிகரித்துச் சென்ற அதே வேகத்தில், மறு புறம், அழிவுகளைப் புனரமைப்பது மாத்திரமன்றிப் புதிய ஆலயங்களை நிர்மாணிக்கும் பணியும் ஒருசேர நடைபெற்று வந்திருப்பதை, இன்னும் நடைபெற்று வருவதை, யாரும் எனிதில் அவதானிக்க முடியும். இத்தகைய செல்நெறிக்கு, (முதலாவது மூலகம் என்பதாக நாம் குறிப்பிட்ட), ஒரு புறநிலை மட்டத்திற் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட நிறுவன வடிவிலான நிதி உதவிகள் எவ்வாறிருப்பினும், சைவ மக்கள் நாம் மேலே விளக்கிய உளவியல் உந்தல் காரணமாகத் தனிப்பட்ட ரீதியாக ஒரு சொந்த நிலையில் வழங்கிவரும், நிதி வடிவில் மாத்திரமன்றித் தமது உடல் உழைப்பு, நேரம் என்பவற்றையும் உள்ளடக்கிய, பங்களிப்பு மிகவும் கணிசமானதொரு அளவினதென்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இவ்வாறான தனிப்பட்ட தூண்டுதல் காரணமாகச் சைவம் (மீண்டும் பெளதிக நிலையில்) தழைத்தோங்கியமை செழிப்பின் இரண்டாவது மூலகம் என்பதாக இனம் காணப்படலாம்.

மானியம் தான் என்பதைக் கூடியளவு வலியுறுத்தி அந்த நலன்புரி அம்சத்தினையே பெரிதும் பிரபல்யப்படுத்தியமையும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது. அதில் உள்ளடங்கியிருந்த அரசியல் நன்மையையும் அதில் ஈடுபட்டவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தவறவில்லை.

எவ்வாறாயினும், சமுத்தமிழ்ச் சைவப் பெருமக்கள் மேலே விளக்கிய செய்முறையின் அடிப்படையில், ஒரு தனி நிலையில், வெளிப்படுத்திய உணர்வுகளைச் சலுக மட்டத்திற்கு விரிவுபடுத்துவது முற்றிலும் அசாத்தியமானதொன்றென்று எவ்வகையிலும் கூறிவிட முடியாது. “தான் தனியொருவராக அனுபவிக்கும் நெருக்கடிகளையே முழுத் தமிழ்ச் சலுகமும் அனுபவிக்கின்றது” என்ற உள்ளுணர்வுடன் அவர்கள் செயற்பட்டிருந்தால் தனிநபர் நன்மை பற்றிய சிந்தனை, சலுக நன்மை என்பதாக எனிதில் விரிவடைந்திருக்கும். இந்திலையில், ஒருவர் தனிப்பட்ட ரீதியாக ஆறுதல் தேடி ஆத்ம திருப்தியடைய முற்பட்டு அதற்கெனப் பொருள்முதல் வளங்களையும் முடக்குவதை விடுத்துச் சலுக நன்மை கருதிய ஒரு முறையிற் செயற்பட்டு அதன் வழி திருப்தி காண்பதற்கும் பொருள்முதல் வளங்களை அந்நோக்கிற செலவிடுவதற்கும் கூடியளவான வாய்ப்புக் கிட்டியிருக்கும். அதன் மூலம், சலுகமானது முழுநிலையிற் பயன் பெறும் போது, அதன் ஒரு அங்கத்தவர் என்ற முறையில்லை சைவ சமயானது மேற்கூட்டிய மதங்கள் போன்று பருந்தலையில் நிறுவகப் படுத்தப்பட்டிராக ஒரு பின்னணியில், தனியின்த ஈடுபாடு, பங்களிப்பு என்பவற்றையே அது தனது வளர்ச்சிக்குரிய ஆதாரங்கள் கொண்டிருந்தது.

சமுத்தமிழர் மத்தியில்
இந்து மதம்

வி. நித்தியானந்தம்

ஓவ்வொரு தனிப்பட்டவரும் பய-
ன்றை முடிகின்றது. சைவமும்
அதன் வழி மெய்யளவிலான ஒரு
சமூக மதமாகப் பிரபலம் பெற-
ற்றுப் பெருமையடைந்திருக்கும்.

சைவத்தின் சமூகத் தன்மையை ஊடறுக்கும் பிறிதொரு காரணியையும் இவ்விடத்துச் சுட்டுவது பொருத்தமாயிருக்கும். அதுவே மதத்தின் செயற்பாடுகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் மொழி பற்றியது. “சைவமும் தமிழும்” என்பதாகப் பெரிதுபடுத்திப் பேசப்பட்டாலும், ஆலயங்களிலான நித்திய பூசை முதற் கொண்டு சைவத்துடன் ஈழத்தமிழ் மக்கள் தமது நாளாந்த வாழ்வியல் மட்டத்தில் மேற்கொள்ளும் ஊடுதொடர்பாடல் வரை, ஏறக்குறைய எல்லா அலுவல்களும் வடமொழியாகிய சமஸ்கிருதத்தில் தான் நடைபெறுகின்றன. இது சமூகத்தின் தாய்மொழியாகிய தமிழுடன் சமயம் ஒன்றிணைவதைத் தடுத்துச் சமயம் சமூகத்திலிருந்து தனித்து நிற்பதை ஊக்குவிக்கின்றது. ஆலயங்கள் சமூகத்தை ஊடுருவியலையாக ஈழத்தமிழர் வாழ்விடங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தாலும், சைவ சமயத்தவர், ஒப்பீட்டு ரீதியாகப் பார்க்குமிடத்துத், தமது நாளாந்த வாழ்க்கையை ஆலயச் செயற்பாடுகளுடன் முற்றாக இணைத்துக் கொண்டிருப்பதாகத் துணிந்து கூற முடியாது.¹⁷ பலர் தமது ஆன்மீகச் செயற்பாடுகளைக், “கோயில்” என்பது ஒரு புறமிருக்கத், தத்தம் இல்லங்களில் மேற்கொள்ளவும் விழைகின்றனர். அதன் ஒரு வெளிப்பாடாகவே தகுந்த இடவசதியிடைய ஏறக்குறைய எல்லா வீடுகளிலும் தனியான பூசை அறை என்பது அல்லது அதற்கெனத் தனியாக ஒதுக்கப்பட்ட ஓர் இடம் காணப்படுகின்றது. ஏனைய மதங்களிற் கண்டு கொள்ள முடியாத இந்தத் தன்மை ஆலயத்தை நிலைக்கள்னாகக் கொண்ட ஆன்மீக வாழ்க்கையிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்கும் ஒரு தனித்துவ அம்சத்தைப் பிரதிநித்துவப்படுத்துகிறதென்பதிற் சந்தேகமில்லை. அதற்கான பிரதான காரணங்களுள் ஒன்று கோயில்களின் பாவனை மொழி

மக்களது மொழியிலிருந்து பிரிந்து நிற்பதேயெனின் அது மிகையாகாது. அதாவது, மக்கள் தம்மை முற்றாக இணைக்க முடியாதவாறு தமக்குப் புரியாத ஒரு மொழியில் ஆலயத்திலான வழிபாட்டுச் செய்முறைகள் இடம் பெறுகின்ற காரணத்தினாலேயே தம்மைப் பூரணமாக ஈடுபடுத்தக் கூடிய பிறிதொரு வணக்கமையம் அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகின்றது. இவ்வகையிற் சமஸ்கிருதத்தைப் புறந்தள்ளித் தாய்மொழியாம் தமிழுக்கு ஆன்மீகச் செயற்பாடுகளிலும் முற்றான இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்கான குரல்கள் ஆங்காங்கே ஒலித்துக் கொண்டிருந்தாலும்,¹⁸ நடைமுறை வடிவிலான அதன் தாக்கம் பூஜ்ஜியம் என்பது தான் யதார்த்தம்.

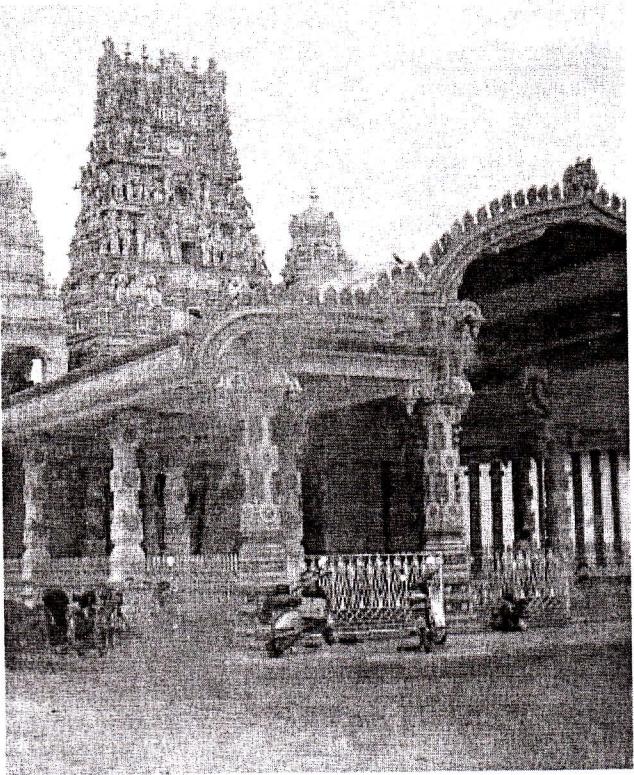
சமயத்தின் சமூகத்திலிருந்தான மொழிவழித் துண்டிப்பை மேலும் பெரிதுபடுத்துவதாகவே கோயிற் புரோகித்தர் கூட சாதாரண மக்களிலிருந்து விடுபட்ட பிறிதொரு சாதியினராக விளங்குவதென்பது காணப்படுகின்றது. இது மக்களுக்கும் இறைவனின் பிரதிநிதிகள் எனப்படக் கூடிய குருமாருக்குமிடையே ஒரு பிளவை ஏற்படுத்தி மக்கள் தமது வாழ்க்கையில் அனுபவிக்கக் கூடிய ஏற்றத்தாழ்வு, இன் பதுன் பம் என்பவற்றைக் குருமாருக்கு எடுத்துக் கூறி அவர்களுடன் அவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கான நெருக்கத்தைப் போக்கடித்து விடுகின்றது. குருமார் மக்கள் வாழ்வியலின் முக்கிய பகுதிகளாகிய பிறப்பு, திருமணம், இறப்பு என்ற இன்னோரன் னவற்றிற் பங்கு கொண்டு அவற்றில் உள்ளடங்கியுள்ள தமது சமய வகிபாகத்தைப் பூர்த்தி செய்தாலும் அதற்கு மேலாகச் சென்று இத்தகைய நிகழ்வுகளிலான மகிழ்ச்சி, துயரம் என்ற உணர்வுபூர்வமான உளவியல் அனுபவங்களுடன் தம்மை இணைத்துக் கொள்வதில்லை. உதாரணமாக, இந்த உளவியல் உணர்வுகளைப் பெள்கிற ரீதியாக வெளிப்படுத்தும் வகையிற் குறிப்பிட்ட ஒரு குடும்பத்துடன் சேர்ந்து உணவுருந்துவதற்கு அந்தணராகிய சைவக் குருமார் ஒரு போதும் முன்வரமாட்டார். அதனால், மக்களும் சமயப் புரோகித்தரைத் தமது வாழ்வியலின் சமயச் சடங்குகளை நிறைவேற்றுவற்குரிய ஒரு சாராராக மாத்திரம் பார்த்து அதற்குரிய மதிப்பையும் கொடுத்துத் தமது நாளாந்த வாழ்க்கையின் ஏனைய அலுவல்களிலிருந்து அவர்களை முற்றாகவே ஒதுக்கி விடுகின்றனர். சைவ சமயக் குருமாருக்கும் சைவ மக்களுக்குமிடையிலான இது போன்றதொரு செயற்கைத் தன்மை வாய்ந்த உறவுமுறை அச்சமயம் சமூகத்துடன் பூரண ஒத்திசைவு பெறுவதற்கு எவ்வகையிலும் உகந்ததொன்றென்று கொள்ள முடியாது.

மேற்கூறியவாறு சமயம் சமூகத்துடன் முற்றாக ஒட்டாது, சைவ சமயத்தில் தனிநிலை என்பது மேலாக்கிக் காணப்பட்டமை அதன் மீது இரு வகைப் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தியுள்ளதெனலாம். அவற்றுள் ஒன்று சைவர்கள் தம்மத்தியில் ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஒரு சுயமான சரிப்படுத்தலாகவும், மற்றது சைவம் சந்தித்த ஓர் இழப்பாகவும் வெளிப்பட்டது.

சைவ சமயச் செயற்பாடுகளில் உள்ளடங்கியிருந்த சுயநன்மை கருதும் போக்கில் விரக்தி அல்லது அதிருப்தியடைந்த சாரார், அத்தகைய போக்கிலிருந்து விலகிச் சமூக

பொதுமக்கள் எந்த
ஒரு சந்தர்ப்ப-
பக்திலும் எந்த
ஒரு காரணத்-
திற்காகவும்
தமிழ்த்தியில்
வளர்க்குதூ
கொள்கூட்கூடிய
எதுவித உறுதித்
தன்மையையும்
அது கொடர்பான
நிலைப்பாடுகளை-
யும் கரைக்கு
விடக் கூடிய
க்கதியைச் சமயம்
பெற்றிருந்த
தெனலாம்.

சேவையைக் கூடியளவு வலியுறுத்துகின்ற மாறுபட்ட பக்தி மார்க்கங்களைத் தேடிக் கொள்ள விழைந்தனர். ஆனால் அதற்காக அவர்கள் சைவ சமயத்தைக் கைவிட்டு வேறு மதங்களை நாடுவதற்குத் தயாராயிருக்கவில்லை. அவர்கள் வேண்டி நின்றதெல்லாம் தாம் ஊறிவிட்டிருந்த சைவத்-தில் அருகியிருந்த சில நேர்க்கணிய அம்சங்களைத் தமது ஆன்மீக வாழ்விற் சேர்த்துக் கொள்வதற்கு உரியதோரு மாற்று வழியேயாகும். அதற்கு உருவம் கொடுப்பதற்கான மார்க்கங்களுள் ஒன்றாகவே சத்தியசாயி இயக்கம் பெரிதும் பிரபலமயமடைந்துள்ளதெனலாம். சாயிபாபா வழிபாடு ஆன்மீகச் செயற்பாடுகளுடன் சமூக நலன், சமூக சேவை என்பவற்றைத் தனது பிரதான அம்சமாக இணைத்துக் கொண்டுள்ளது. இது ஒரு சர்வமத இயக்கமாக வலியுறுத்தப்பட்டாலும், சாயி இயக்கத்துடன் தம்மைப் பிணைத்துக் கொண்டவர்களில் மிகப் பெரும்பாலானோர் இந்துக்கள் என்பதில் ஜயமில்லை. இவர்கள் தமது சமய ஆசாரங்களைச் சாயி வழிபாட்டுக்கு இசைவுடையதாக்கிச் சாயி இயக்கத்தின் சேவை நடவடிக்கைகளிலும் முக்கிய பங்கு கொள்கின்றனர். இவ்வகையில் இந்து மதத்தின் ஓர் உள்ளார்ந்த குறைபாட்டினை இவர்கள் ஈடு செய்து கொண்டுள்ளனரெனலாம்.

ஒரு புறம், இவ்வாறு சமூக சேவையின்பாற கவரப்படுவதற்கு எல்லா வகைகளிலும் தகைமை பெற்ற, ஒப்பீட்டு ரீதியாக உயர் மட்டங்களிலிருந்த இந்துக்கள், அதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடிய மாற்று மார்க்கங்களைத் தேடித் தம்மைச் சரிப்படுத்திக் கொண்ட அதே நேரம், மறு புறம், சைவச் சமூகத்தின் கீழ் மட்டங்களிற் குடிகொண்டு, ஏதாவது அனர்த்தங்களின் தாக்கத்திற் குட்பட்டு (ஏற்கெனவே தாம் அநுபவித்துக் கொண்டிருந்த வறிய நிலை காரணமாக) அவற்றிலிருந்து மீள முடியாதிருந்த சாரார் மற்றவர் வழங்கும் சேவை அலுவல்களின் நன்மையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்குக் காத்திருந்தனர். ஆனால் இவ்வாறான மக்களுக்கு மிக அவசரமாகவும் அவசியமாகவும் தேவைப்பட்டவற்றை வேண்டிய அளவுகளிற் கொடுக்கக் கூடியவாறு, அவர்களது மதத்தைச் சார்ந்த சகபாடுகளின் தராதர ரீதியான சமூகப் பங்களிப்புக்கள் போதியவையாகக் காணப்படவில்லை. ஆனால் அந்திய நிலையிலிருந்து வந்த கிறித்துவமதத்தின் பலவேறு பிரிவினரும் அவற்றைத் தாராளமாக வழங்க முன்வந்தது மாத்திரமன்றித் தமது சுகதுக்கங்களிலும் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் பங்கு கொண்டு தங்களில் ஒருவராகவே அவர்கள் விரைந்து மாறிவிடுகின்ற ஒரு தன்மையையும் மக்களால் உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது. அதனுடன் கூடவே, தம்போன்றோர் ஒன்றிணையக் கூடிய பல ஒன்றுகூடல்களுக்கும் புதிய மதத்தின் செயற்பாடுகள் இடம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தன. இவ்வாறான ஒன்றுகூடல்கள் ஆராதனை நோக்குடையவையாயின், அவை மக்கள் தமது தாம்மையாகவே ஆன்மீக அலுவல்களுடன் ஈடுபடுத்திக் கொள்ளக் கூடிய தன்மை பெற்றவையாயிருந்தன. அவ்வாறின்றி, ஒன்றுகூடல்கள் ஆராதனை நோக்கிற்குப் புறம்பானவையெனின், ஒரே பின்னணியிலான மக்கள் ஒன்றுகலந்து மனம்விட்டுப் பேசித் தமது வாழ்க்கை அநுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பினை வழங்குபவையாக விளங்கின. இத் தகைய ஊடுதொடர்பாடல், குறிப்பாக மக்களிற் பெரும்பாலானோர் துயர நிகழ்வுகளினாலே சென்றிருந்து விடத்து, உளவியல் ரீதியாகப் பெருமளவு பயன்தர வல்லதாயிருந்தது. இது பொருள்முதல் வடிவில் மக்கள் பெற்றுக் கொண்ட நன்மைகளை விடப் பன்மடங்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததென்பதிலும் சந்தேகமில்லை. ஏனெனில், மக்கள் தமது உளவியற் பலத்தின் அடிப்படையில் எதிர்கால வாழ்க்கையை முன்னரவிடக் கூடியளவான நம்பிக்கையுடன் சந்திப்பதற்குரிய தகைமை பெற்றவர்களாக மாற முடிந்தது. தாம் எந்த ஒன்றிலும் தனித்து நிற்கவில்லை. தம்மைப் போன்ற பலர் கூடவே வருகின்றார்கள் என்ற தெம்பினையும் அவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாயிருந்தது. மேலும், கிறித்துவ மிஷனரிகள், (அவர்கள் எப்பிரிவினராயினும் சரி), அபிவிருத்தியடைந்த பொருளாதாரங்களிலிருந்து ஊற்றெடுத்து அவற்றிலிருந்தே தமக்கு வேண்டிய நிதிவளங்களைத் தொடர்ந்து பெறுகின்ற காரணத்தினால் அவை பொருள்முதல்

ஸ்ரூபான்மை
இனக்தவறது
மொழி, மதம்,
பண்பாடு
போன்றவற்றை
அமைசு மட்டக்
கண்காணிப்புக்
கெனக் தேர்ந்து
கொள்வதன் மூலம்
“ஒரே கல்லில்
இரண்டு, முன்று
மாங்காய்களை”
அரசாங்கங்கள்
விழுத்தக்
கூடியவையா
யிருந்தன.

சமூத்தமிழர் மத்தியில்

இந்து மதம்

உறுதி பெற்றவையாகவும், அதனால், சேவையுடன் கூடிய தமது மதச் செயற்பாடுகளைத் தங்கு-தடையின்றிச் செய்யக் கூடிய வசதி படைத்தவையாகவும் விளங்கு-கின்றன.

ஸர்க்கப்படுவதை மேலும் பலப்படுத்தியிருக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. அதனைக் கடல்கோளினாற் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு பிரதேசமாகிய கிழக்கு மாகாணத்திலான நடைமுறை அவதானங்கள் தெளிவாகப் புலப்படுத்துகின்றன.¹⁹

கிறித்துவ மதத்தின் மேற்கூறியவாறான நேர்க்கணியத் தன்மைகள் பலவும் சைவத்தின் எதிர்க்கணிய அம்சங்கள் என்பதாக நாம் முன்வைத்தவற்றிற்கு நேரெதிர் நிலையிற் செயற்படுவது குறிப்பாகக் கவனிக்கத்தக்கது. ஆகவே ஈழத்தமிழர் சமூகம் நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியிருந்த ஒரு சூழலில் மதத்தின் வச்சிபாகம் என்று வந்தவிடத்து அவை எதிரும் புதிருமாகச் செயற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. அதன் விளைவாக, அனர்த்தங்கள் அரசியல்-இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு வடிவிலோ அல்லது இயற்கை அழிவாகவோ முனைப்படைந்த போதெல்லாம் சமூகத்தின், குறிப்பாகக் கீழ் மட்டத்திலிருந்த மக்கள், உடனடி நிலையில் தமக்குக் காரம் கொடுத்தும், நீண்டகாலத்தில் தமது வாழ்வை உறுதியானதோர் அடிப்படையில் அமைத்துக் கொள்வதற்கும் துணைபுரிய முன்வந்த வேறுபட்ட கிறித்துவம் மதப் பிரிவினருள் ஏதாவது ஒரு சாராரை நாடிச் செல்ல முற்பட்டனர். இயற்கை அனர்த்தத்தின் ஓர் உச்சநிலை எடுத்துக்காட்டு அன்பதாக வர்ணிக்கப்படக் கூடிய 2004 டிசம்பர் கடல்கோள், ஏற்கினவே இனத்துவப் போரினாற்பொரிக்கூடிய நொங்கு போராயிருங்க

ஆகவே, இவ்வாறானதொரு பின்னணியில், ஈழத் தமிழர் மத்தியிலான சைவம் ஒரு “முதலாளித்துவ மதம்” என்று வர்ணிக்கப்படக் கூடிய தன்மையைப் பெற்றுக் கொள்ள விழைவது சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டியதோன்றாகும். அது, பணவசதியிடையவர்கள் தமது செல்வத்தின் பலத்தைப் பயன்படுத்தித் தமது ஆன்மீக மேம்பாட்டு அலுவல்களில் ஈடுபடுவதை அநுமதிக்கும் ஒரு மதமாகவே மேன்மேலும் பிரபல்யமடைந்து கொண்டிருந்தது. இந்து மதப் புரோகிதரும் கூடப் பொருள்முதல் ரீதியாக அத்தகைய சாராரிலேயே (வேறு வகை வருமானங்கள் அருகியிருந்த ஒரு நிலையில்) அதிகளவுக்குத் தங்கியிருக்க வேண்டியிருந்த காரணத்தினால் ஏழைகளின் நண்பராகத் தம்மை இனம் காட்டிக் கொள்வது மிகவும் கடினமாயிருந்தது. நாம் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட, சாதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட வேறுபாடுகள் அதனை மேலும் ஊக்குவிக்கத் தலைப்பட்டன. எனவே பொருள்முதல் வசதியற்றவர்கள், தாழ்ந்த சாதியைச் சேர்ந்தோர் போன்ற சமூகத்தின் கீழ் மட்டங்களிற் குடிகொண்டிருந்தோர், குறைந்தது தம்மைச் சூழவுள்ள எஞ்சிய சமூகத்தின் பார்வையிலாவது, சிறந்த சைவர்களாக நடந்து கொள்வது சாத்தியமற்றதொன்றாக ஆகிவிடுவதொன்றாயிருந்தது. அதாவது, பூசை, திருவிழா போன்ற சமயச் சடங்குகளிலும் ஏனைய சமய நிகழ்வுகளிலும் மிகுந்த பண்டதைச் செலவிடக் கூடியளவில்கு அவர்களுடைய நிதி வசதி இடம் கொடுக்கவில்லை. அதன் ஒரு தொடர்ச்சியென்பதாக இறைவன் அருள் போதியளவுக்குத் தமக்குக் கிடைக்காது போகின்றதோ என்றதொரு சந்தேகமும் கூடவே அவர்களை ஆட்கொள்ள முற்பட்டதெனலாம். எனவே தம்மை இறைவனுக்கு அருகே இலகுவாக எடுத்துச் செல்லக் கூடியதென்று அவர்கள் கருதியதும், அதே நேரத்தில், பொருள்ளிலை மட்டத்தில் தம்மை நன்கு கண்காணிக்கவும் முன்வந்த நம்பிக்கை மார்க்கங்களை அவர்கள் நாடி நின்றதில் வியப்பில்லை. இவ்வாறானதொரு செல்நெறி இந்து சமய விரிவாக கத்திற்கு எவ்வகையிலும் வாய்ப்பாக அமைந்ததொரு சூழலென்று கொள்ள முடியாது.

“ஈசவும் தமிழும்”
என்பதாகப் பெரிது
படுத்திப் பேசப்பட்
டாலும், ஆயிரக்கணி
லான நித்திய யூசை
முதற் கொண்டு

தைவத்துடன்
ஸமுத்தமிழ் மக்கள்
தமது நாளாந்து
வாழ்வியல் மட்டத்
தில் மேற்கொள்ளும்
ஊடுதூரப்பாடல்
வரை, ஏறக்குறைய

எல்லா அறுவை
கணும் வடமொழி-
யாகிய சமஸ்கிரு-
தத்தில் தான்
நடைபெறுகின்றன.

இவ்வகையில், பொருளாதார அலுவல்களில் இனம் காணப்படும் முதலாளித்துவ இயல்புக்கும் இந்து மதத்திலான அதன் செல்வாக்கினுக்கும் மத்தியில் ஒரு நிறுக்கமான தொடர்பு நிலவுவதையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். இரண்டுமே சமூகத்தின் சமமற்ற வருமானப் ரம்பலைப் பெரிதுபடுத்தி அதனைப் புட்டுக்காட்டக் கூடிய ஒரு முறையில் தான் வளர்க்கப்படுவதாயிருந்தன. முதலாளித்துவ சமூகமொன்றில் உயர் வருமான வகுப்பினர் முனைப்பான நுகர்வுச் செலவுகளில் தமது வருமானத்தை முடக்கத் தலைப்படுவது போன்று சைவ சமயத்திலும் திருவிழாக்களை நடாத்துவதிலும் அவற்றுடன் தொடர்புபடும் கேளிக்கை, வலைநிகழ்வுகள் போன்றவற்றிலும் ஏராளமான பணம் செலவிடப்பட்டது. அத்தகைய செலவீருகள் பண-

முடையவர்களால் மாத்திரம் தான் மேற்கொள்ளப்படக் கூடியவை. சமூகத்தின் ஒன்றுதிரண்ட முயற்சிகளாக இவை எறியப்படுத்தப்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களிற் கூட செல்வம்மிக்க ஒருசிலரின் பங்களிப்பு முனைப்புப் பெறுவதை இனம் காட்ட முடியும். இந்நிகழ்வுகள் தமிழ்க்கலைகளின் மேம்பாட்டிற்குப் பெரிதும் உதவுகின்றனவென்பதாகப் பொதுவான ஒரு வாதம் முன்வைக்கப்பட்டாலும், இன்றைய நவீனமயவாக்க சூழலில் அது பெரிதும் எடுப்பாததொன்றாகவே கருதப்பட வேண்டும். ஏனெனில், நவீன உத்திகளைக் கையாண்டு கலைகளை அரங்கேற்றுவதற்கு இன்று மாற்று வசதிகள் நிறைந்தனவில் உள்ளன. அவ்வாறானதொரு கோணத்திற் கோயில்களும், அவற்றை நிலைக்களாகக் கொண்ட திருவிழாக்களும், உண்மையில், வசதி குறைந்த அல்லது வசதியற்ற அரங்குகள் மூலம் கலைகளை மலினப்படுத்துகின்றன - வென்றே கொள்ள வேண்டும். கலைநிகழ்ச்சிகளை இவைசமாகக் கண்டு களிப்பதற்கான வசதியைத் திருவிழாக்கள் வழங்குகின்றனவென்றால், அது, நாம் ஏவே குறிப்பிட்டவாறு, சமூகத்தின் ஏற்றத்தாழ்வினைப் புட்டுக்காட்டும் ஒரு நடவடிக்கையேயன்றி வேறன்று. ஆகவே மீண்டும் சமூகத்துக்குச் சொந்தமென்பதாகக் கருதப்படும் மத்தின் மீது தனியார் முயற்சி முத்திரை பதிக்கப்படும் ஒரு நிலை தான் தோன்றுகின்றது.

அதன் ஒரு தொடர்ச்சி யாதெனில், கைவம் பெருமளவில் வளங்களை வீணடிக்கத் தலைப்படுவதாகும். இது வெறும் சமய நிகழ்வுகளின் வழி மாத்திரமன்றி, முன்னர் நாம் குறிப்பிட்ட ஆலயப் புனருத்தாரணம், புதிய ஆலயங்கள் கட்டுதல், கோபுர நிர்மாணம், என்பவற்றின் மூலமும் மற்றும் தேர்கள், வாகனங்கள் என்பவற்றை ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் சொந்தமாக அமைத்துக் கொள்வதன் மூலமும் ஏற்படுகின்றதென்னலாம். இதில் உள்ளடங்கியுள்ள ஒரு முக்கிய முரண்நகை என்னவெனில், அபிவிருத்தியடைந்து, செல்வம் கொழிக்கும் சமூகமொன்றில் இத்தகைய செயற்பாடுகள் அரங்கேறுமாயின், அதனையிட்டு அதிகம் அலட்டிக் கொள்ள வேண்டிய தேவையிராது.²⁰ ஆனால் அதற்கு முற்றிலும் முரணானதொரு பின்னணியிற் பொருளாதாரசமூக மட்டத்தில் அவசர, அவசிய அக்கறையை வேண்டி நிற்கும் மாற்றுத் தேவைகள் ஏராளமாகவுள்ள ஒரு சூழலில் இத்தகைய கைங்கரியங்கள் இடம் பெறுவது சமயமானது சமூக முன்னுரிமைகளிலிருந்து முற்றிலும் விடுபட்டுப் பிறிதொரு தளத்தில் இயங்குகின்றதென்பதையே எடுத்துக் காட்டுவதாயுள்ளது. நெருக்கடிகளினாற் பீடிக்கப்பட்ட உள்நாட்டில் வாழ்ந்திருப்பவர்கள் மாத்திரமன்றி, அபிவிருத்தியடைந்த வெளிநாடுகளில் தஞ்சமடைந்த சமூகத்துமிழர் கூட மேற்கூறியவாறான (சமய) நடவடிக்கைகளுக்கு வாரி வழங்கிப் பரோபகாரிகளாவதையும், (தமது இனத்தின்) சமூகத் தேவைகள் என்று வரும் போது அதிற் பலத்த சந்தேகம், தயக்கம் என்பவற்றை வெளிப்படுத்திக் கஞ்சத்தனமாக நடந்து கொள்வதையும் கட்டிக்காட்ட முடியும். இது, சமூகத்துமிழர் எத்தகையதொரு பொருளாதாரப் பின்னணியில் வாழ்ந்திருந்தாலும், அவர்களது சமூகமட்ட அபிவிருத்தி என்பது இன்னமும் அடையப்படாததொன்றாக மிகவும் பின்தங்கிய ஒரு நிலையில் நீடித்திருப்பதை நன்கு

வெளிப் படுத்துவதாயுள் எது. சமூகத்துமிழர் மத்தியில் பொருளாதாரத்தைச் சமூகத்தின் இந்து மதம் வி. நித்தியானந்தம் தாய்மனையிலிருந்து வேறுபடுத்தியதாகவே சமூகத்துமிழர் பொருளாதார வரலாறானது பெருமளவுக்கு முன்னேறியிருப்பதாற் பொருளாதார மட்டத்திலான தராதர உயர்வு சமூகத்தை அதனுடன் சேர்த்து இழுத்துக் கொண்டு செல்ல முடியவில்லை. சமூகமானது, புகையிரதமொன்றின் கழற்றி விடப்பட்ட ஒரு பெட்டி போலப் பின்தங்கியிலிருந்து. அதன் காரணமாகவே, அபிவிருத்தியடைந்த பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளுடன் இடையறாது ஊடுதொடர்பு கொள்ளுகின்ற சமூகத்துமிழர் கூடத் தமது சமூக மட்டத்திற்கு அதனை விரிவுபடுத்திச் சாதிப் பாகுபாடு, சீதன முறைமை போன்ற சமூகத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் சாபக்கேடுகளிலிருந்து தம்மை விடுவித்துக் கொள்ளுவதற்குப் பெரிதும் பின்னிற்கின்றனர். அவர்களுடைய சமய ஈடுபாடுகளும் அதன் நடைமுறை வெளிப்பாடுகளும் கூட அதே சமூகச் சமன்பாட்டில் உள்ளடங்குபனவேயன்றி வேறன்று.

எனினும் சமூகத்துமிழர் தேசிய விடுதலைப் போராட்டமொன்றினாடே சென்று கொண்டிருக்கும் ஒரு சூழலில், மதம் உட்பட்ட சமூக மட்ட வெளிப்பாடுகள், அம்மட்டங்களையும் ஊடறுத்துக் கொண்டு அரசியலின் மீதும் குறிப்பான தாக்கங்களுக்கு இடம் கொடுக்கின்றனவென்பது சிறப்பாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியதோன்றாகும். இந்து மத வளர்ச்சியிலான சமூகப்பாங்கின்மையும் தனிமனிதச் செல்வாக்கும் கோயில்களையும் அவற்றின் பலதரப்பட்ட சின்னங்களையும் ஒரு பருநிலை மட்ட உடைமை என்பதிலிருந்து பிரித்து ஒரு நுண்ணிலை மட்ட உடைமை நோக்கியே எடுத்துச் செல்வனவாயுள்ளன. இது, நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டவாறு, ஒரு தனிப்பட்ட குடும்பம், தனிப்பட்ட கிராமம், தனிப்பட்ட சாதி என்ற இன்னோரன்ன வழிகளில் விரிந்து செல்வதாயிருக்கலாம். அவ்வாறு நுண்ணிலை மட்டத்திற் பிரிந்து செல்லுகின்ற ஒரு போக்குச் சம-

சமூகத்துமிழர் சூகம் ரெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டியிருந்த ஒரு சூழலில் முத்தின் முதிபாகம் என்று வர்த்தியிடக்கூட வெற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை.

**சமுத்தமிழர் மத்தியில்
இந்து மதம்**

வி. நித்தியானந்தம்

யத்தின் உள்ளார்ந்த வளர்ச்சியிலேயே ஒரு போட்டித் தன்மைக்கு இடம் கொடுப்பதொன்றாகும். இது முறையே குடும்பப் போட்டி, கிராமங்கள் மத்தியிலான போட்டி, சாதிகளுக்கிடையிலான போட்டி என்பனவாக இலகுவிற் பரிணமிக்க முடியும். அரசியல் முன்னெடுப்புகளில் ஒற்றுமையும் ஒருங்கிணைப்பும் மேன்மேலும் அத்தியாவசியமாகிக் கொண்டிருந்த ஒரு குழலில், இவ்வாறான பிரிவினைப் போக்குகள் அதற்கு எவ்வகையிலும் சாதகமானவையென்று கொள்ள முடியாது.

இந்த ஒரு பின்னணியில், 1980களில் அரசியல் மட்டத்தில் இந்து மத மேம்பாடு பற்றி ஏற்பட்ட தீஸர் விழிப்புணர்வு பற்றியும், அதன் விளைவாகச் செயலுருவம் பெற்ற நடவடிக்கைகள் பற்றியும் வெறும் மேலோட்டமான ஒரு முறையிலன்றிப் பெரிதும் நுணுக்கமானதோரு பார்வை வேண்டப்படுகின்றது. அதற்கான தேவை, நாம் ஏற்கெனவே முன்வைத்த, இத்தகைய நிறுவன மட்டச் செய்முறையுடன் தம்மைப் பிணைத்திருந்த சக்திகளின் தன்மையிலிருந்து ஊற்றெடுக்கின்றது. இத்தகைய சக்திகள் ஈழத்தமிழரின் தேசிய நிரோட்டத்திலிருந்து தம்மைப் பிரித்து, அதற்கு எதிர்த்திசையிலிருந்த சிங்களக் காலனித்துவ சக்திகளுடன் தம்மைப் பெருமளவுக்கு இணைத்து இனம் காட்டிக் கொண்டவையென்பதை ஏற்கெனவே முன்வைத்தோம்.

**சிறந்த சைவர்களாக நடந்து
கொள்வது
சாக்தியமற்ற
தொன்றாக
ஆகிலிடுவதொன்றா
யிருந்தது.
அதுவது, பூசை,
திருவிழா போன்ற
சமயச்
சடங்குகளிலும்
ஏனைய சமய
நிகழ்வுகளிலும்
மிகுந்த பணத்தைச்
செலவிடக்
கூடியளவிற்கு
அவர்களுடைய
நிதி வசதி இடம்
கொடுக்கவில்லை.**

கிராம/ஊர் மட்டங்களில்) முனைப்படையைச் செய்வதன் மூலம், மேலும் பிரித்து அதனுடன் கூடவே பொறாமையையும் போட்டியையும் வளர்த்து அவர்களுடைய ஒற்றுமையைச் சீர்க்கலைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கலாம். சமூக மட்டத்தில் வளர்க்கப்படக் கூடிய இவ்வாறான பிரிவினை அரசியல் மட்டத்திற்கும் வியாபித்து, அம்மட்டத்திலான தேசியவாத இயக்கத்தையும் சந்தேகத்துக்கிடமின்றிப் பெரிதும் பலவீனமடையச் செய்யும் ஆகவே இத்தகைய செய்முறையானது, நடைமுறையிலான தேசியவாத அலுவல்களுக்குப் பரிந்து போகாத ஒரு சிலர் அரசியல் நன்மை அடைவதற்குக் களம் அமைத்துக் கொடுப்பதென்பது ஒரு புறமிருக்க, ஒரு மறைமுக நிலையிற், பாரியதோர் அரசியற் பின்னடைவுக்கு இட்டுச் செல்லுகின்றதென்பதும் வலியுறுத்தப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

முடிவுரை:

நீண்ட கால, குறுகிய காலச் சவால்கள்

இது வரை நாம் எடுத்தாராய்ந்தவற்றிலிருந்து, சமுத்தமிழர் சமூகப்பொருளாதார முறையையில் இந்து மதம் பலத்த சவால்களை எதிர்கொண்டிருப்பது கண்கூடு. அத்தகைய சவால்களை நீண்ட காலத்திற்குரியவை, குறுகிய காலத்திற்குரியவை என்பதாகப் பிரித்துக் கொள்ள முடிந்தாலும் இத்தகைய பாகுபாடு ஒரு பொதுவான குறிக்கோளை அடைவதற்கான வழிமுறைகள் பற்றியதேயன்றிக் குறிக்கோளை இரு காலகட்டங்களிலும் எதுவித்திலும் வேறுபடுத்தமாட்டாது. அத்தகைய குறிக்கோள் யாதென்பதை இரத்தினச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவதாயின், இரு மட்டங்களில் அதனை முதலில் இனம் கண்டு கொள்வது அவசியமாகின்றது. ஒரு புறம், சமூகத்தில் மதம் ஏற்படுத்த விழையும் பிரிவினை அம்சங்களைக்களைவதற்கு அல்லது முடிந்தவரை குறைப்பதற்குரிய முயற்சிகள் முடுக்கிவிடப்பட வேண்டும். மறுபுறம், மதம் உட்பட்ட சமூக அலுவல்கள் மக்களின் பொருளாதார முன்னேற்றம், அரசியல் மாறுபாடுகள் என்பவற்றிலிருந்து பிரிந்து நிற்பதைத் தடுத்து இம்முன்று பரிமாணங்களும் ஒருங்கிணைவதற்கு வகை செய்ய வேண்டும். உண்மையில், இந்த இரண்டு சவால்களும் தனித்தனியே, வேறுபட்டவையாக இனம் காணப்பட்டாலும், ஒருமைப்படும் தனியொரு செய்முறையில் இரண்டுமே உள்ளடங்கியிருப்பதும் ஊன்றிக்கவனிக்குமிடத்துத் தெரியவரும். பின்னைய செயற்பாடாகிய சமூகப்பொருளாதார, சமூகஅரசியல் ஒருங்கிணைப்பு ஏற்படும் போது, சமூகமட்டப் பிரிவினைகள் தாமாகவே மறைந்து போகுமென்று கருத இடமுண்டு. அதாவது, அரசியல் மட்டத்திலான தகுந்த பருநிலைப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் வழி சமூகப் பொருளாதார அபிவிருத்தி என்பது நெறிப்படுத்தப்பட்டு அது முனைப்படையும் போது அகநிலையிலான சமூக வேறுபாடுகள் பலவும் களையப்பட்டு விடுகின்றன. சாதிப் பாகுபாடு, மேலோங்கிய கிராமிய/ஊர் உணர்வு, பால்நிலை வேறுபாடு என்பன படிப்படியாகப் பெருமளவுக்கு நீங்கிப் போகுமென எதிர்பார்க்கலாம். அதே நேரம், சமூகமொன்றுக்கு நயத்தையும் நேர்த்தியையும் வழங்கிப் புறநிலையில் நீடித்திருக்கக் கூடிய வேறுபாடுகள்,

உண்மையான சமூகப்பண்பாட்டுப் புரிந்துணர்வின் அடிப்படையில் வளர்ச்சியடைந்து, சமூகத்திற்கு மெருகூட்டிக் கொண்டிருக்கும். ஏனைய இனம், மதம், பண்பாடு போன்றவற்றுடனான ஊடுதொடர்பு இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கது.²¹

ஆகவே, சைவ சமயம் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் வெறுமனே மேல்வாரியானவையாய்ன்றி மிக ஆழமாக வேரோடி மூலாதாரத் தன்மை கொண்டவையாக விளங்கியிருப்பதைக் கண்டு கொள்ள முடியும். சமூகம் என்பது பொருளாதார அலுவல்களிலிருந்து பிரிந்து வேறாக நிற்பதற்கு முக்கிய காரணம், சமூகத்தின் பெரும்பகுதி-யினர் ஈடுபடும் அத்தகைய அலுவல்கள் அவர்களுக்குச் சொந்தமான தாயகப் பிரதேசங்களிலின்றி அதற்குப் புறம்பான ஏனைய பகுதிகளில் நிலைப்படுத்தப்பட்டவையாக வளர்ந்து வந்திருப்பதேயாகும்.²² இவ்வாறான தொரு செய்முறைக்கான அத்தவிராம் யாழிப்பான இராச்சியத்தின் வீஸ்சிசியுடன் இடப்பட்டுவிட்டாலும், 19ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியளவிலிருந்து தான், அது நன்கு உருவம் பெற்று, ஈழத்தமிழர், ஏறக்குறையச் சமகாலத்தில், இலங்கையின் தென்பகுதி உட்பட்ட தீவின் பல பாகங்களுக்கும் அயல் நாடுகளாகிய பர்மா, மலாயா, சிங்கப்பூர் போன்றவற்றுக்கும் தொழில் தேடிச் செல்லத் தலைப்பட்டனர். ஆனால் ஈழத்தமிழர்தம் அரசியல் நெருக்கடிகள் 1950களின் நடுப்பகுதியளவிலிருந்து கூர்மையடைந்து செல்லத் தலைப்பட்ட போது, இத்தகைய செல்லெந்தி அபிவிருத்தியடைந்த மேற்கு நாடுகள் நோக்கி விரிவு பெறுவதாயிருந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து இந்நெருக்கடிகள் ஒரு தேசிய விடுதலைப் போராட்டமாகவே ஈற்றிற் பரிணமித்த போது, குறிப்பாக 1983 இன்த்துவ வன்செயல்களுக்குப் பின்பு, அவர்களிற் பலர் பொருளாதாரக் காரணங்களுடன் அரசியல் நிர்ப்பந்தங்களின் நிமித்தமும் தமது தாயகத்தைவிட்டகள்று உலகின் நானாபக்கங்களிலும் சிதறியவர்களாகப் பல்வகைப்பட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடலாயினர். எவ்வாறாயினும், பல்வேறு காலகட்டங்களாக இனம் காணப்படக் கூடிய இத்தகைய வெளிநோக்கிய பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளின் ஒரு பொதுவான தன்மை யாதெனில், அவை யாவுமே ஈழத்தமிழருக்குச் சொந்தமான நிலங்களிலிருந்த இயற்கை வாங்களைப் பயன்படுத்துபவையாகவன்றி அந்நியரின் உடைமையாயிருந்த வளங்களுடன் ஈழத்தமிழர் தம்மை இணைத்துக் கொள்பவையாகவே விளங்கியிருந்தமையாகும். அவ்வாறாக அவர்கள் தம்மை இணைக்கக் கூடிய ஒரு விதத்தில் தான் தமது கல்விச் செயற்பாடுகளை ஈழத்தமிழர் முன்னெடுத்துத் தமது மனித மூலதன உருமாற்றத்தினையும் புலம்பெயர் தேவைகளுக்குகந்தவாறு சீராக்கம் செய்வதிற் போதிய கவனம் செலுத்தலாயினர். எனினும், இவ்வாறாக அவர்கள் கூடிபெயர்ந்து சென்றவிடத்தும் அது ஒரு சமூக ரத்தியான செயற்பாடாக வெளிக்கிளம்பவில்லையென்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. குடும்பங்களின் தனிப்பட்ட தீர்மானங்களையே இத்தகைய புலப்பெயர்வுகள் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன. அதனால் எல்லாருமே ஒரே இடத்திற்குவிகின்ற ஒரு செய்முறை முற்றாகவே தவிர்க்கப்பட்டிருந்தது. எனவே, ஈழத்தமிழர் குடிப்பெயர்வு ஒரு

தனிநிலை அம்சம் பொருந்தியதாகக் காணப்பட்டதேயன்றிச் சமூகத்தின் வெவ்வேறு பகுதியினர் வெவ்வேறு காலகட்டங்களிற் கூட்டாகப் பெயர்ந்து செல்லும் சமூகப் பரிமாணத் தினை அது ஒரு போதும் பெற்றுக் கொண்டிருக்கவில்லை. இக்காரணத்தினாற் சமூக விழுமியங்கள், மரபுகள், இயல்புகள் என்பனவெல்லாம் தாயகத்திற் பின்தங்கிலிடத் தனிப்பட்டவர் மாத்திரமே புதிய உறைவிடங்களில் (பொருளாதார ரீதியாகத்) தம்மைத் தாபித்துக் கொண்டனர். இந்த மாற்றிடங்களில் அவர்கள் மேற்கொண்ட சமூகமட்டக் கைங்கரியங்கள், அவர்கள் மூல நிலையில் வாழ்ந்திருந்த சமூகங்களிலிருந்து தெறித்துத் தனிப்பட்ட முயற்சிகளாகக் காணப்பட்டனவேயன்றிப் புதிதாகத் தமிழர் குடியேறிய சமூகங்களிலிருந்து ஊற்றெடுத்தவையாகவோ அல்லது அச்சமூகங்களில் மாறுபாடுகளை உண்டாக்கும் வகையிற் பங்களிப்புச் செய்வனவாகவோ விளங்கியிருக்கவில்லை.²³ ஈழத்தமிழரது சமூகம் என்பது அவர்தம் தாயகத்திலேயே பின்தங்கிலிட்ட காரணத்தினால் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருந்த பொருளாதார அலுவல்கள் புதிய சமூகங்களுடன் ஒன்றிணைவதற்கு வாய்ப்பிருக்கவில்லை.

**ஸமுத்தமிழர் மத்தியில்
இந்து மதம்**

முதலாளித்துவ
 சமூகமொன்றில்
 உயர் வருமான
 வகுப்பினர்
 முறைப்பான
 நுகர்வுச் செலவு-
 களில் தமது
 வருமானத்தை
 முடக்கத்
 தலைப்படுவது
 போன்று சைவ
 சமயத்திலும்
 திருவிழாக்களை
 நடாத்துவதிலும்
 அவற்றுடன்
 தொடர்புடும்
 கேளிக்கை,
 கலைநிகழ்வுகள்
 போன்றவற்றிலும்
 ஏராளமான பண்ட
 செலவிடப்பட்டது

**ஸம்தமிழர் மத்தியில்
இந்து மதம்**

வி. நித்தியானந்தம்

மீன்சிந்தனை அவசியமாகின்றது. இத்தகைய மீன்சிந்தனை இரு முக்கிய அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைந்திருக்க வேண்டுமென்லாம். ஒரு புறம், செழிப்பற்றவை என்பதாக இதுவரை ஒதுக்கப்பட்டு வந்துள்ள வளங்களைப் பயன்பாட்டுக்குட்படுத்தி அவற்றைப் பொருளாதார நன்மைகளாகப் பெயர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இது பயன்பாட்டு மட்டத்தில் மனித வளங்களுக்குக் கேள்வியை ஏற்படுத்தும் அதே நேரத்தில், பயன்பாட்டின் மூலமான பலாபலன்கள் பொருளாதாரத்திற் பெருக்கி விளைவுகளைத் தூண்டிவிடுமிடத்து, அவை முதலீடு, தொழில் என்ற இரு மட்டங்களிலும் மக்களுக்குப் புதிய வாய்ப்புக்களை உருவாக்கிக் கொடுப்பதாயிருக்கும். மறு புறம், ஏற்கெனவே இடம் பெற்றுள்ள பொருளாதார அலுவல்கள், புதிதாகத் தோன்றுபவை என்ற இரண்டிலும், அவற்றிலிருந்து ஊற்றெடுக்கும் உற்பத்திகளுக்குப் பெறுமதியை மேலும் சேர்க்கக் கூடிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். இவை யந்திரமயவாக்கம், தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் என்பவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டதொரு முறையிலேயே ஏற்பட முடியும். இத்தகைய முயற்சிகளும் மனித வளங்களைப் பெருமளவு வேண்டிந்திரப்பது மாத்திரமன்றி, அத்தகைய வளங்கள் கூட அவற்றின் மூலதனப் பாங்கினை உரிய வகையில் மெருசுபடுத்தும் கல்வி, பயிற்சி என்பவற்றின் மூலம் பெறுமதி உயர்த்தப்பட்டவையாக விளங்கியிருக்க வேண்டும்.

மேற்கூறிய இரு அம்சங்களையும் அரவணைத்த ஒரு முறையிற் பொருளாதாரமானது வளர்த்தெடுக்கப்படக் கூடுமாயின், அதன் மூலம், வெறுமனே உற்பத்திக் கூடிய முறையில் மாத்திரமன்றி, அதனுடன் இணைந்த வகையில், தொழில்நுட்பம் புத்தாக்கம், முகாமை, பணித்துறை போன்ற இன்னொரண்னவற்றில் உருவாக்கப்படும் வேலை வாய்ப்புக்கள் தமிழ் மக்களை மிகப் பெரிய தொகைகளில் அவர்தம் தாயகப்

பிரதேசங்களிலேயே உள்வாங்கித் தக்கவைக்கக் கூடியதாயிருக்கும். அதன் மூலம் பொருளாதாரமும் சமூகமும் ஒன்றிணையும் போது சமூக மட்டத்தில் உறுதியானதும் தெளிவானதுமான நேர்க்கணிய மாறுபாடுகள் ஏற்படுவது திண்ணனம். அவற்றின் தாக்கம் சமய அலுவல்களுக்கும் பரவிக், குறிப்பாகச் சௌகாதில் ஏலவே நாம் இனம் கண்ட பலவேறு எதிர்க்கணிய இயல்புகளைக் களைவதற்கும் அவற்றிற் பலவற்றை நேர்க்கணியத் தன்மை கொண்டவையாக மாற்றுவதற்கும் இட்டுச் செல்வதாயிருக்கும்.

ஆனால் இத்தகைய மூலாதாரத்தன்மை கொண்ட சமூகப்பொருளாதார உருமாற்றத்தைத் தொடக்கி வைப்பதற்குப் பாரிய கீழ்க்கட்டுமான முதலீடுகள் அத்தியாவசியமானதொரு தேவையாகின்றன. அத்தகைய முதலீடுகளின்றிச் செழிப்பில்லாத காரணத்தினால் பயன்பாட்டுக்குட்படாதிருக்கும் வளங்களைப் பயன்படுத்துவதும் அதற்கு ஒத்திசைவாக மனித வளங்களைத் தயார்ப்படுத்துவதும் முடியாது. அது போன்று, பெறுமதி சேர்க்கப்பட்டு அளவுத் திட்டச் சிக்கனங்களுக்கு அமைவாக உற்பத்தியாகும் பெருந்தொகை பொருட்களுக்கான உள்ளாட்டு, சர்வதேச சந்தைகளை உருவாக்கிக் கொள்வதும் கடினமானது. எனினும், இவ்வாறான பேரளவு முதலீடுகளை ஸம்தமிழரை ஆட்சி செய்த அரசுகளும் அவற்றின் அரசாங்கங்களும் முடக்குவதற்கு முன்வராத காரணத்தினாலேயே தமிழருக்கான தொழில் வாய்ப்புகள் அருகி அவர்கள் வெளிநோக்கிப் பார்க்க வேண்டிய ஒரு துப்பாக்கிய நிலையும் அதனைத் தொடர்ந்த பலவேறு சமூகப்பொருளாதார, சமூகஅரசியல் மாறுபாடுகளும் ஏற்பட வேண்டியதாயிற்று. காலனித்துவத் தன்மை கொண்ட இவ்வாறான கொள்கை அனுசூழ்மையொன்றிலிருந்து ஸம்தமிழர் விடுபடுவதற்குரிய ஒரே மார்க்கம் பருநிலைப்பொருளாதாரக் கொள்கை வகுத்தல் வரையறைகளை அவர்கள் ஏதோ ஒரு விதத்தில் தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டு வருவதேயாகும். ஆகவே இது, தவிர்க்க முடியாத ஒரு வகையில், ஸம்தமிழர் தேவைகளை ஒர் அரசியல் மட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்கின்றது. அத்தகைய அரசியல் தான் ஸம்தமிழர்தம் தேசியப் போராட்டமாக இன்னும் நீட்தத்வன்னை உள்ளது. அதற்குரிய தீர்வு எத்தகையதொரு வடிவத்தை எடுத்தாலும், நாம் இக்கட்டுரையின் பிந்திய கட்டங்களில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளவாறு, ஸம்தமிழர் முன்னேற்றம் என்பது இறுக்கமானதொரு முறையிற் பின்னிப்பினைந்துள்ள பொருளாதாரச் செயற்பாடுகளை உரிய வகையில் தொடக்கி வைத்து, அவற்றை முடுக்கி விடுவதற்கான ஒழுங்குகளையும் மேற்கொள்வதற்கான அரசியல் இறைமையை அது அவர்களுக்குத் தருவதாயிருக்க வேண்டும். நடப்பு நிலையில் இத்தகைய தேவைகளுக்கு உருவம் கொடுப்பதொன்றாகத் தான் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளினாற் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இன்னும் இலங்கை அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையிலுள்ள இடைக்காலத் தன்னாட்சி வரைவு ஆவணம் கருதப்பட வேண்டும்.

ஆகவே, இந்து சமயத்திலான முன்னேற்றம் கருதிய சீதிருத்தம் என்பது எவ்வகையிலும் தனியாகப் பிரித்துப் பார்க்கக் கூடியதொன்றல்ல. அது, பொருளாதாரத்துடன் மாத்திரமன்றி, அரசியலுடனும் இறுகப் பினைந்துள்ளது.

**இந்து சமயத்தில்
நாம் காணும்
தனிநிலை அம்சம்
புலம்பெயர்
நாடுகளில்
வேறாரு
வகையான
பரிமாணத்திற்
செயற்படுவதற்கு
வழி வகுக்கின்றது.**

எனினும், அரசியலுக்கும் சமயத்துக்கும் மத்தியில் உண்டாகும் இத்தகைய தொடர்பானது எவ்வளையிலும், 1980கள் முதல் இந்து மதம் அநுபவித்து வரும், மேலிருந்து தினிக்கப்பட்டுச் செயற்கைத் தன்மை மேலோங்கிய-தொன்றாயிருக்க மாட்டாது. அதற்குப் பதிலாக, இது சமயச் செழிப்புக்கு வாய்ப்பான சமூகப்பொருளாதாரச் சூழலை ஆக்கிக் கொடுப்பதை மாத்திரம் தான் தனது குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கும். அத்தகையதொரு சூழலில், மதம் அரசியலுடனான செயற்கை உறவுகளைத் துண்டித்துக் கொண்டு தன்னியக்கம் பெற்றதொன்றாக வளர்ந்து செல்லும். இவ்வாறான வளர்ச்சிச் செய்முறையின் போது, மதம் அரசியலிலிருந்து தனித்து நிற்பது மாத்திரமன்றிச், சமூக மாறுபாடுகளுக்கேற்ப இலகுவில் நெகிழ்ந்து கொடுத்துச் சமூகத்தின் தேவைகளையும் உடனுக்குடன் பூர்த்தி செய்ய முடிகின்றது. அதன் மூலம் சமயத்திலிருந்து ஊற்றெடுக்கும் (சமூக) நலன்புரி சேவைகள், அவற்றை அரசாங்கமொன்று வழங்க வேண்டுமென்ற கடப்பாட்டின் சுமையைப் பெரிதும் குறைக்கக் கூடியதொன்றாகும். இந்நிலையில் மதம் அரசின் மீது தங்கியிருக்கும் நிலை நீங்கி அரசு தான் மதத் தாபனங்களின் மீது தங்கியிருக்கும் ஒரு குழல் உருவாகுவது கவனிக்கத்தக்கது. அதுவே அரசுக்கும் மதத்திற்கு மிடையிலான தொடர்பு, அபிவிருத்தியிலிருந்து ஊற்றெடுத்துச் சரியானதொரு பரிமாணத்தை அடைவதொன்றேனலாம்.

ஆங்காங்கே அதற்கான முன்-னேற்பாடுகள் எனப்படக் கூடியவாறு சிற்சில நிறுவனமட்ட முயற்சிகளும், அவற்றுடன் கூடவே, யதார்த்த நிலையிலான பலவேறு தொழில் முயற்சிகளும் ஏற்படத் தொடங்கிவிட்டன. முன்னையவை, முடிந்த வரை ஒரு கொள்கைக் கட்டுக்கோப்பையும் கீழ்க்கட்டுமான வசதிகளை வழங்குவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டனவென்றால், பின்னையவை, உற்பத்தியாகும் பொருட்களுக்குப் பெறுமதி சேர்க்கும் தன்மை கொண்டவையெனலாம். இவ்வாறான முயற்சிகள் மேலும் உறுதியானதொரு முறையில் முனைப்படையை வேண்டுமென்பது ஒரு புறமிருக்க, அவை எத்தகையதொரு சமூகப் பொருளாதாரப் பின்னணியை நீண்டகாலத்தில் வேண்டி நிற்கின்றன-வென்பதை உரியவாறு ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு உணர்த்த முற்படுவதும் அவசியமானதாகும். இத்தகைய முயற்சியிற் சைவமும் உரிய பங்களிப்பினை வழங்க முன்வர வேண்டும். சைவத்தை ஊறுத்துள்ள தனிநிலை வளர்ச்சிகளைத் தனித்துப் போட்டிமனப்பான்மை மூலமான

சமுத்தமிழரிற் பெரும்பாலானோரின் மதமாக விளங்கும் சைவம் ஒரு லட்சியபூர்வமான, சரியான பாதையில் முன்னேறுவதற்குரிய நீண்ட காலக் குறிக்கோள் மேற்கூறிய செய்முறைக்குட்பட்டதொன்றாகவே விளங்கியிருக்க வேண்டும். எனினும், அதன் ஒரு முரண்நகை என்னவெனில், சீதிருத்தம் பற்றிய சிந்தனையும் செயற்பாடும் சமயத்துடன் ஒர் உடனடி நிலையில் தொடர்புடாது சமயத்துக்குப் புறம்பான அரசியற் பொருளாதாரத்துடன் இணைய முற்படுவதேயாகும். ஆனால் அதன் கருத்து உரிய அரசியற் பொருளாதாரச் சூழ்நிலையொன்று உருவாகும் வரை காத்திருந்து அதன் பின்பு தான் மதம் உட்பட்ட சமூகச் சீதிருத்தங்கள் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுமென்பதன்று. மாறாக, நீண்ட காலக் குறிக்கோளை விரைவுபடுத்தக் கூடியவாறு குறுகிய கால நடத்தையையும் முடிந்தவரை மாற்றிக் கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டுமென்பதேயாகும்.

இவ்வாறான குறுகிய காலச் செயற்பாட்டிற்கு ஆதரவாக இரு காரணங்களை முன்வைக்க முடியும் அவற்றுள் ஒன்று ஓர் அத்தியாவசிய நிலையிலும், மற்றது, ஓர் எடுத்துக்காட்டு நிலையிலும் தோன்றுவதாகக் கூறலாம்.

அத்தியாவசிய நிலையை நோக்குமிடத்து, அரசியற் பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்தவரை, குறைந்தது அரசியல் மட்டத்திலாவது, வியத்தகு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு சமுத்தமிழர் தமது தேவைகளுக்குக்கந்த ஓர் அரசியல் அமைப்பைப் பெற்றுக் கொள்வதைத் தவிர்க்க முடியாத வகையில் நிர்ப்பந்தப்படுத்தும் ஒரு கட்டத்தை அடைந்துள்ளனரென்பதிற் சந்தேகமில்லை. பொருளாதார அலுவல்களில் அரசியல் வளர்ச்சிக்கு முற்றிலும் ஒத்திசைவான முறையில் மாற்றங்கள் நிகழவில்லையாயினும்,

மதம் அரசின் மீது தங்கியிருக்கும் நிலை நீங்கி அரசு தான் மதத் தாபனங்களின் மீது தங்கியிருக்கும் நோக்கமாகக் கொண்டனவென்றால், பின்னையவை, உற்பத்தியாகும் பொருட்களுக்குப் பெறுமதி சேர்க்கும் தன்மை கொண்டவையெனலாம். இவ்வாறான முயற்சிகள் மேலும் உறுதியானதொரு முறையில் முனைப்படையை வேண்டுமென்பது ஒரு புறமிருக்க, அவை எத்தகையதொரு சமூகப் பொருளாதாரப் பின்னணியை நீண்டகாலத்தில் வேண்டி நிற்கின்றன-வென்பதை உரியவாறு ஈழத் தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு உணர்த்த முற்படுவதும் அவசியமானதாகும். இத்தகைய முயற்சியிற் சைவமும் உரிய பங்களிப்பினை வழங்க முன்வர வேண்டும். சைவத்தை ஊறுத்துள்ள தனிநிலை வளர்ச்சிகளைத் தனித்துப் போட்டிமனப்பான்மை மூலமான

**ஸமுத்தமிழர் மத்தியில்
இந்து மதம்**

வி. நித்தியானந்தம்

விரயங்களைக் குறைத்து அதன் மூலம் மீதமாகும் வளங்களை நாம் ஏற்கெனவே விளக்கியுள்ள நீண்ட காலக் குறிக்கோள் நோக்கித் திருப்புவதற்கு வாய்ப்பானதொரு சூழலை உருவாக்க முடியும். அதற்கான தகுந்ததொரு தூண்டுதல் என்ற வகையிலேலேயே இரண்டாவதாக நாம் குறிப்பிடும் எடுத்துக்காட்டுப் பரிமாணம் அமைந்துள்ளது.

இத்தகைய எடுத்துக்காட்டு நிலையானது, இன்று ஸமுத்தமிழரிற் கணிசமான ஒரு சாரார், சமூகமாக இல்லாவிட்டாலும், தனிப்பட்ட ரீதியாக அபிவிருத்தியடைந்த உலகெங்கனும் சிறுவாழ்கின்ற யதார்த்தத்திலிருந்து ஊற்றெடுக்கின்றது. அவர்கள் தாம் புலம்பெயர்ந்துள்ள நாடுகளிற் பொருளாதாரமும் சமூகமும் ஒன்றிணைந்துள்ளதை மாத்திரமன்றி, மதம் எவ்வாறு சமூகத்திற் பொருளாதாரத்துடன் சேர்ந்து இழையோடியுள்ளதென்பதையும் நேரடியாகக் காணும் வாய்ப்புப் பெற்றவர்களாயுள்ளனர். இந்திலையில், அவர்கள் தாம் வாழும் நாடுகளது பொருளாதாரத்தின் ஒரு பகுதியாயிருந்தாலும், சமூக நடத்தையைப் பொறுத்தவரை தனித்து நின்று, அதிலும் அவர்கள் மத்தியிற் சைவர்கள், அதே தனிநிலையில் தமது சமய அலுவல்களையும் ஒழுங்குபடுத்த விழைகின்றனர். அதன் விளைவாகத் தாம் உழைத்துக் கொள்ளும் வருமானத்தின் ஒரு கணிசமான பகுதியைக் கோயில்களைக் கட்டுவதிலும் சமய விழாக்களை நடாத்துவதிலும் செலவிடுகின்றனர்.²⁵ இது ஸமுத்தமிழர் தாயகத்தில், இந்து சமயத்தில் நாம் காணும் தனிநிலை அமச்சம் புலம்பெயர் நாடுகளில் வேறொரு வகையான பரிமாணத்திற் செயற்படுவதற்கு வழி வகுக்கின்றது. இது இந்நாடுகளிலான ஸமுத்தமிழர் அணிதிரண்டு தம் மத்தியில் ஒரு தொலைவுநிலைச் சமூகத்தை உருவாக்குவதற்கு ஒரளாவுபங்களிப்புச் செய்தாலும், அது எவ்வகையிலும் அசைவியக்கம் கொண்டதொரு சமூகத்திற்கோ அதனை ஆதாரமாகக் கொண்ட மாறுபாடுகளுக்கோ இட்டுச்

செல்லுமென்று எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆனால், புலம்பெயர் நிலையில் வாழும் ஸமுத்தமிழர், இவ்வாறான புலம்பெயர் (சமய) நடவடிக்கைகளையும் மீறிய வகையில், தமது தாயகத்தின் சமயப் புனருத்தாரணம், சடங்குகள் என்பவற்றில் ஏராளமான பணத்தைச் செலவிடுகின்றனர். எனினும், இவை, நாம் ஏலவே சுட்டிக்காட்டியவாறு, சமயத்தின் தனிநிலையை மேம்படுத்துவதற்கும் மக்கள் மத்தியிலான போட்டியை வலுப்படுத்துவதற்கும் பயன்படுகின்றதேயன்றி அத்தியாவசியமாக வேண்டப்படும் சமூகப்பொருளாதார மாறுபாடுகளை அடையும் செய்முறைக்கு எள்ளாவும் துணை புரிவதில்லை. எனவே, ஒரு குறுகிய கால முயற்சியென்ற வகையில், இத்தகைய போக்கில் ஒரு மறுசிந்தனையைத் தூண்டிவிடுவதும் அவசியமாகின்றது.

இவ்வாறான மறுசிந்தனை (சைவ) சமய அலுவல்களில் முடக்கப்படும் வளங்களின் பெரும் பகுதியைச் சமூகப்பொருளாதார நடவடிக்கைகள் நோக்கித் திருப்பிவிடுவதாயிருக்க வேண்டும். இது நீண்ட காலத்தில் ஸமுத்தமிழர் முன்னேற்றத்திற்கு ஆதாரமாக நின்று துணை புரியக் கூடிய சமூகப்பொருளாதார அமைப்பொன்றைக் கட்டியெழுப்புவதற்குப் பங்களிப்புச் செய்வது மாத்திரமன்றி, நடப்பு நிலையிலான குறுகிய காலத்திலும் கூட மதத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான தகுந்ததொரு மார்க்கமென்பதும் கருத்திலெடுக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனில், சமூக உணர்வின்வழி நிற்கும் நலன்புரி நிலையிலாயினும் சரி ஏனைய நிலைகளிலாயினும் சரி, மேற்கொள்ளப்படக் கூடிய பலவேறு முயற்சிகளும் குறிப்பாக மதத்தின் கீழ்மட்டங்களிலுள்ளவர்களைத் தக்க நைவத்துக் கொள்வதற்குப் பெரிதும் உதவக் கூடியவையாகும்.²⁶ அத்துடன் இவை மேலதிக மக்களைச் சைவம் நோக்கிக் கவரக் கூடியவையென்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை. ஸமுத்தமிழ்ச் சமூகம் எல்லா வகைகளிலும் நெருக்கடியான கட்டமொன்றினுராகாகச் சென்று கொண்டிருக்கும் ஒரு சூழலில் இவ்வசை அலுவல்களின் முக்கியத்துவம் மேலும் அதிகரிக்கின்றதெனலாம். இது விடத்திற் கிறித்துவ மதத்தின் எடுத்துக்காட்டினைச் சைவம் சுற்றேனும் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டியதும் அவசியமானது. சைவ மேம்பாட்டிற்கு ஆறுமுக நாவலரின் பங்களிப்பு இவிவிடத்து ஒரு நடைமுறை உதாரணமாக நினைவு கூரத்தக்கது.

ஸமுத்தமிழரின் வளங்களைச் சைவ சமயம் ஈர்த்தெடுக்கும் விடயத்தில் மக்கள் தொகைக்கும் சிறியதும் பெரியதுமான ஆலயங்களுக்கும் மத்தியிலான விகிதாசாரத் தொடர்புப் பூரவுக்காவது கருத்திலெடுக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். இது விடயத்தில் முறையாக மேற்கொள்ளப்பட்ட சரியான மதிப்பீடுகளைதுவும் இல்லாதுவிட்டினும், ஒரு பரமாட்டான கணக்கெடுப்பு ஆலயங்களின் எண்ணிக்கை மக்கள் தொகையை மீறியதென்பது எனது அநுமானமாகும். கோயிலில்லா ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம் என்ற ஒளவையார் வாக்குக் கூட ஒருமையில் (ஒரு) கோயில் என்பதை வலியுறுத்துகிறதேயன்றிப் பூரே ஊரிற் பல கோயில்கள் என்று குறிப்பிடவில்லை. எனவே, ஒவ்வொரு ஊரிலுமான மக்கள் தொகையையும் உரிய வகையிற் கணக்கிற் கொண்டு “ஊருக்கு ஒரு கோயில்” என்ற விகிதாசாரத்தைப்

**ஸமுத்தமிழருது
சமூகம் என்பது**

அவர்தம்
தாயகத்திலேயே
பின்தங்கிலிட்ட
காரணத்தினால்
அவர்கள் ஏற்றுக்

கொண்டிருந்து

பொருளாதார
அலுவல்கள் புதிய
சமூகங்களுடன்
ஒன்றிணைவதற்கு
வயப்பிருக்கவில்லை.

பேணுவது வளங்களைப் பெரிதும் சிக்கனப்படுத்துவதற்கு உதவுமென்பது எனது நம்பிக்கை. அவ்வாறான ஒரு கோயிலில் அவ்வூர் மக்கள் தமது முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தி அதனை நன்கு பேணி அதன் அலுவல்களைச் சிறந்த முறையில் நிர்வகிப்பதன் மூலம் இந்து சமய விடயங்களின் ஆற்றுகையிற் பொதுவாக அவதானிக்கப்படும் ஒழுங்குக் குறைவினை நிவர்த்தி செய்து அவற்றுக்குப் புது மெருகு ஊட்டுவதுடன் பெருமளவு வளங்களையும் மீதப்படுத்த முடியும். இவ்வாறு மீதமாகும் வளங்களைச் சமூக நலனிற் செலவிடுவதும் அதனாற் சாத்தியமாகும். புதிய ஆலயங்களை அமைக்கும் விடயத்தில் அவற்றை அமைக்க முன்வருவோரும் அதற்கான அங்கீகாரத்தை வழங்குவதற்குப் பொறுப்பாயுள்ளோரும் இத்தகைய அமசங்களைக் கருத்திற் கொள்வது அவசியமானது.

(சைவ) சமய அலுவல்களில் முடக்கப்பட்டிருக்கும் வளங்களுக்கும் மக்கள் எண்ணிக்கைக்கும் மத்தியிலான இந்த விகிதாசாரம், ஆலயங்களிடமுள்ள தேர், வாக்னங்கள் போன்ற ஏனைய சொத்துக்களையும் சேர்த்துக் கொண்டால் இன்னும் மோசமாகின்றதென்று நம்ப இடமுண்டு. ஆலயங்களின் நிர்மாணப் பணிகள், மற்றும் கோபுரங்கள் கட்டுதல் போன்றவற்றிற் செலவாகும் வளங்களும் அவற்றுடன் இணைந்து கொள்ளும் போது விகிதாசாரத்தின் எதிர்க்கணியத் தன்மை பாரியதொறாகின்றது. இவ்வாறான அலுவல்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் வளங்களைக் குறைத்துக் கொள்வதற்கான அவசியத்தை இவ்வாறான பருமட்டான கணக்குகள் தவிர்க்க முடியாத வகையில் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இது, ஏற்கெனவே கூறியவாறு, சமய நடவடிக்கைகளில் தனியாண்மை செல்வாக்குச் செலுத்துவதன் ஒரு விளைவேயன்றி வேறானது. எனவே, இத்தகைய முயற்சிகளை ஒரு பொதுமட்டத்தில் எடுத்துக்கொண்டு அவற்றை ஒழுங்குபடுத்துவது பற்றிச் சிந்திக்க முடியுமாயின், அது ஓரளவுக்காவது சில பயன்தரு சிக்கன விளைவுகளுக்கு இட்டுச் செல்லலாமென்று எதிர்பார்க்கலாம்.

பொதுநிலையிலான இத்தகைய சிந்தனையை வேறிராரு மட்டத்திற்கு விரிவுபடுத்த முடியுமாயின் அது மேலும் கூடுதலான பயன் தருவதாக அமையும். சைவத்தின் தனியாண்மையின்பாறப்பட்ட தாக்கத்தின் இன்னொரு விளைவு தான் ஒவ்வொரு கோயிலும் ஒரே தன்மை வாய்ந்த சொத்துக்களைத் தனி நிலையில் உடைமையாக்கிக் கொள்வதாகும். இதில் ஆலயங்களிலான தேர்கள், வாகனங்கள், சகடைகள், கொடி, குடை, ஆலவட்டம் போன்றவை முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. ஒரே சுற்றாடலில், சில மீற்றர்களுக்கிடைப்பட்ட தூரங்களிலுள்ள ஆலயங்கள் கூட இவற்றைத் தனித்தனி உடைமையாக வைத்திருப்பது யாரும் இலகுவிற் கண்டு கொள்ளக் கூடிய ஒரு சாதாரண அவதானமாகும். வளங்களின் பாவனையைச் சிக்கனப்படுத்தும் நோக்கில் இவற்றைப் பங்கிட்டுப் பயன்படுத்த முடியாதா என்பது தீவிரமாகச் சிந்திக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். பெரும்பாலான ஆலயங்கள் வருடத்தின் ஒரு தடவை மாத்திரம் தான் இவற்றிற் பலவற்றைப் பாவனைக்குப்படுத்துவதால் வளங்களைச் சிக்கனப்படுத்திப் பொருளாதார ரீதியாக அவற்றின் பயன்பாட்டை

இவ்வாறான பங்கீடுகள் மூலம் உத்தம நிலையிற் பேணுவதும் சாத்தியமானதொன்றாகும். சமூத்தமிழர் மத்தியில் இந்து மதம் வி. நித்தியானந்தம்

ஆகவே, தொகுத்து நோக்கிள், சமூத்தமிழர் தமது அரசியற் பொருளாதாரச் சிந்தனைகளுடன், சமூக செயற் பாடுகளையும் தவறாது கருத்திற் கொள்ள வேண்டிய ஒரு கட்டத்தை அடைந்துவிட்டார்களென்பதை முதலிற் கருத்திலெடுப்பது அவசியமானது. அத்தகைய சமூகச் செய்முறைகளிற், பெரும்பாலான மக்கள் பின்பற்றும், இந்து மதத்திற் குப்பாரியதொரு பங்குண்டென்பதைக் கட்டுரை எடுத்துக்காட்ட விழுந்துள்ளது. இது விடயத்திலான ஒரு முக்கிய தேவையாதெனில், மத விடயங்கள் ஒருவரின் தனிப்பட்ட உணர்வுகளுடன் தொடர்படையவை. அதனால் அவற்றில் தலையிடக் கூடாதென்ற கருத்தினை மாற்றி, மதம் என்பதும் ஒரு சமூகப் பரிமாணம். அதனால் அதனையும் ஒரு பொதுநிலைக் கண்ணோட்டத்திற்கு உட்படுத்துவது அவசியமானது தான் என்பதை ஏற்றுக் கொள்வதாகும். சமூக சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்பதில் நாம் உறுதியாயிருந்தால் மதம் மாத்திரம் அதிலிருந்து எவ்வகையிலும் தனித்து நிற்க முடியாது. அது விடயத்திலான நீண்ட காலக்குறிக்கோள் பற்றிய தெளிவான சிந்தனையுடன் குறுகிய கால முயற்சிகளும் முடுக்கிவிடப்பட வேண்டும்.

குறிப்புகளும் மேற்கோள்களும்

இந்து மதமானது, வேதங்கள் ஊடுருவிப் பினைத்து நிற்கும் சைவம், வைணவம், சாக்தம், காணபத்யம், கெளமாரம், சௌரம் போன்ற இன்னோரன்ன பெரும் உட்பிரிவுகளின் தொகுதியேயாகும். “இந்து மதம் என்னும் (இத்தகைய) பெரிய விருட்சத்தின் நடுத்தண்டாக விளக்குவது சைவம்”. சமூத்தமிழர் மதத்தியில் இந்து மதம் என்பதை விட அதன் துணைப் பிரிவாகிய சைவம் தான் அதிக இறுக்கம் பெற்றுள்ளதென்பது ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும், கட்டுரை “இந்து”, “சைவம்” என்ற இரு பதங்களையும் ஒத்த கருத்துடையவையாகவே பல இடங்களிலும் பயன்படுத்துகின்றது.

சைவ சமயம் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் வெறுமென மேல்வாரியானவை யாயன்றி மிக ஆழமாக வேரோடி மூலாதாரத் தன்மை கொண்டவையாக விளங்கி- யிருப்பதைக் கண்டு கொள்ள முடியும்.

சமுத்தமிழர் மத்தியில் இந்து மதம்

வி. நித்தியானந்தம்

- "சைவத்தை அதன் பல அமிசங்களையும் கருத்திற் கொண்டு ஆராய்ந்து அறிவுவன் இந்து மதத்தின் பல அமிசங்களையும் அறிவுவன் ஆகின்றான்" என்ற கைலா சநாதக் குருக்கள் கூற்றுக் கட்டுரையின் பதப் பயன்பாட்டிற்கு மேலும் நியாயம் சேர்க்கின்றது (பார்க்க, கா கைலாசநாதக் குருக்கள், "இந்து நாகரிகம் பேணிய சைவப் பெரியார்", புலோவியூர் சைவப் பெரியார் சு சிவபாதா சுந்தரனார் நூற்றாண்டு விழா மலர், 1978, ப. 51).
- ² இவை தொடர்பான மேலதிக விபரங்களுக்குப் பார்க்க, C R de Silva, 'Sri Lanka in the Early Sixteenth Century: Political Conditions' in K M de Silva (ed.), University of Peradeniya History of Sri Lanka Volume II, (Peradeniya: University of Peradeniya, 1995), பப. 35-36.
- ³ மேலது, ப.36.
- ⁴ இவ்வாறான வளர்ச்சிகள் பற்றிய மேலதிக விபரங்களுக்குப் பார்க்க, C R de Silva and S Pathmanathan, 'The Kingdom of Jaffna up to 1620' in K M de Silva (ed.), University of Peradeniya History of Sri Lanka Volume II, பப. 105-121.
- ⁵ மேலது, ப. 121.
- ⁶ ஒல்லாந்தர் காலத்தில் ஈழத் தமிழர் எதிர் நோக்கியிருந்த பொருளாதார நெருக்கடி பற்றிய விபரங்களுக்குப் பார்க்க, D A Kotewale, 'The VOC in Sri Lanka, 1658-1796: Social and Economic Change in the Maritime Regions' in K M de Silva (ed.), University of Peradeniya History of Sri Lanka Volume II, பப. 441-451.
- ⁷ விபரங்களுக்குப் பார்க்க, S Jebanesan, The American Mission seminary (1823-1855) and Modern Education in Jaffna (Colombo: Author's own publication, 2002). பொ பூலோகாசிங்கம், ஈழம் தந்த நாவலர் (சென்னை: காந்தளாகம், 1993), பப. 106-151.
- ⁸ Sinnappah Arasaratnam, 'Sri Lanka's Tamils: Under Colonial Rule' in Chelvadurai Manogaran and Bryan Pfaffenberger (ed.), The Sri Lankan Tamils: Ethnicity and Identity (Boulder: Westview Press, 1994), ப. 52.
- ⁹ மேலது, ப. 51.
- ¹⁰ இத்தகைய கருத்தினை மின்னிகள் கொண்டிருந்தமைக்குச் சார்பான பல கூற்றுக்களை அவர்களுடைய பலவேறு பிரசரங்களிலும் ஆங்காங்கே காண முடியும்.
- ¹¹ A Jeyaratnam Wilson, The Break-up of Sri Lanka: The Sinhalese Tamil Conflict (London: C Hurst & Company, 1988), ப. 36.
- ¹² யுத்தமும் சமாதானமும் ஈழத் தமிழர் அரசியல் வாழ்க்கையாகி விட்டது பற்றிய சிறந்ததொரு வரலாற்றுப் பதிவுக்குப் பார்க்க, Anton Balasingham, War and Peace: Armed Struggle and Peace Efforts of Liberation Tigers (Mitcham, Surrey: Fairmax Publishing Ltd., 2004).
- ¹³ National Peace Council, Costs of War (Colombo: National Peace Council, 2003).
- ¹⁴ சைவ சமயத்தில் தனியாண் மையின் செல்வாக்கு எந்தாவுக்கு வேறொடியுள்ளதென்பதற்கான ஒரு சிறந்த ஆதாரம் சைவ ஆலயங்களையும் அவற்றின் சொத்துக்களையும் பற்றிய பிணக்குகளும் அப்பினைக்குகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு நீதி மன்றங்களில் தனியார் பதிவு செய்த வழக்குகளின் பெரும் எண்ணிக்கையும் ஆகும். இத்தகைய பல வழக்கங்களை தீர்ப்புகள் இன்னமும் வழங்கப்படாதிருப்பது மாத்திரமன்றிப் புதிய வழக்குகள் தொடர்ந்து பதிவு செய்யப்படுகின்றனவென்பது தான் யதார்த்தம்.
- ¹⁵ சைவ மக்களின் இவ்வாறான நடத்தையிலான ஓர் உள்ளக முரண்பாடு யாதெனில், தமது இன்னல்களுக்கு இறைவனை யாரும் பொறுப்பாக்க முற்படாது, தமது வாழ்க்கையில் தாம் இழைக்கும் தவறுகள் தாம் தமது சஞ்சலங்களுக்கான காரணம் என்று கொண்டு, இறைவனிடம் தம்மை மேலும் அப்பணிப்பதன் மூலம் தவறுகளுக்குப் பிராயச்சித்தம் தேட முற்படுவதாகும். மக்கள் நடத்தையின் இத்தகைய நியாயப்பாட்டிற்கான விளக்கத்தை மீண்டும், கார்ஸ் மாக்ஸ் குறிப்பிடும் சமயத்தின் காந்த சக்தியிலேயே கண்டு கொள்ள வேண்டும்.
- ¹⁶ கல்வி என்றால் அது ஆங்கிலத்திற் கற்பதன் மூலம் தான் அர்த்தம் பெறுகின்றதென்ற பொதுவான நிலைப்பாட்டுடன் இதுவும் ஒத்திசைவு பெறுகின்றதோவென எண்ணத் தோன் றுகின் றது. அதாவது, கல்விக்கு ஆங்கிலம் எப்படியோ, அது போன்று தான் (இந்து) சமயத்திற்குச் சமஸ்கிருதம் என்றதொரு நிலைப்பாடு வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தப்பிப்பிராயங்களிலிருந்து விடுபடுவதற்கு ஈழத்தமிழ் சமூகம் பெரிதம் தினருகின்றது. எனினும், ஈழத்தமிழர் அபிவிருத்தியடைந்ததொரு சமூகமாகப் பரிணமிக்க வேண்டுமாயின், தவறான இத்தகைய எண்ணப்போக்குகளையும் நிலைப்பாடுகளையும் கணந்து, ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் உட்பட்ட, எந்தவோர் அந்திய மொழியையும் அவை கட்டாய நிலையில் வேண்டப்படும் ஒரு தராதர அளவுடன் மட்டுப்படுத்திக் கொள்வது அத்தியாவசியமானதொரு தேவையாகும். அதுவே எல்லா அபிவிருத்தியடைந்த சமூகங்களினதும் ஒரு முக்கியமான பண்புமாகும்.
- ¹⁷ எடுத்துக்காட்டாக, சு குமாரசாமி (சாமிஜி), கோயில் பூசைகள் தமிழாக வேண்டும் (யாழ்ப்பாணம்: சைவ சித்தாந்த தமிழ் நிலையம், 2005).
- ¹⁸ கடல்கோளினால் பாதிக்கப்பட்ட கிழக்கு மாகாண இந்து சமயத்தவரில் ஏற்குறையைப் பாதிப் பேர் கிறித்தவர்களாக மாறிவிட்டதாகச் சில நடைமுறை அவதானத்தின்பாற்பட்ட மதிப்பிடுகள் பேசுகின்றன.
- ¹⁹ ஆனால் இவ்வாறு கூறுகின்ற அதே நேரத்தில், அபிவிருத்தியானது நன்கு உறுதி பெறுமிடத்துச் சமயச் செயற்பாடுகளும், கூடவே மாறுபாட்டைந்து அவை

மக்களின் வாழ்க்கைமுறையை ஒட்டிச் சீராக்கம் பெற்றுப் பொருள்முதல் நிலையிலும் ஏனைய நிலைகளிலுமான அனாவசிய அம்சங்களைத் தவிர்த்துக் கொள்ளும் ஒரு வளர்ச்சியும் ஏற்படுவதாயிருக்கும்.

- ²¹ இவ்வாறு கூறுவதிலிருந்து இன்று, குறிப்பாகச் சமயங்கள், பண்பாடுகள் மத்தியில் நிலையிலிருக்கக் கூடிய புரிந்துணர்வு புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்டதென்பது கருத்தன்று. எனினும் இன்றைய புரிந்துணர்வு பெருமளவுக்குப் பரஸ்பரம் தங்கியிருக்கும் ஒரு நிலையிலிருந்தும் முரண்பாடுகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வலிந்து நின்று மேற்கொள்ளும் முயற் சிகள் என்றதொரு நிலையிலிருந்தும் தாம் தோன்றுகின்றனவென்றாம். மாறாக, உண்மையான சமூகப்பொருளாதார அபிவிருத்தியின் ஒரு பலாபலன் என்பதாக அதனைக் கருதிக் கொள்வது கடினமானது.
- ²² அவ்வாறானதொரு வளர்ச்சியின் தோற்றம் பற்றிய மேலதிகி விபரங்களுக்குப் பார்க்க, வி நித்தியானந்தம், இலங்கையின் பொருளாதார வரலாறு: வடக்குக் - கிழக்குப் பரிமாணம், (யாழ்ப்பாணம்: உயர்கல்விச் சேவை நிலையம், 2003), பப. 87-116.
- ²³ அவ்வகையில், புலம்பெயர் ஈழத்தமிழரின் பண்பாடு ஓர் உறைவுநிலைப் பண்பாடாகவே பெரும்பாலும் வளர்ச்சி கண்டதென்றாம். அது தாயகத்தில் தொடர்ந்து இடம்-பெற்றுக் கொண்டிருந்த சமூக இயக்க ஆற்றல் மாறுபாடுகளிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டதாகவும், அதே சமயம், தான் புகுந்து கொண்ட (அந்தியப்) பண்பாட்டுடன் அதிக ஊடுதொடர்பினை ஏற்படுத்தாத ஒரு நிலையிலும் விளங்கியிருந்தது. ஈழத்தமிழர் பண்பாட்டின் இந்தப் பரிமாணம் பற்றிய விளக்கத்திற்கும் விபரங்களுக்கும் பார்க்க, V Nithi Nithiyanganandam, 'Changing Scenarios of Tamilian Culture: Some Thoughts on the Cultural Dimensions of the Ethnic War in Sri Lanka', Asian Ethnicity, 2 (1), March 2001, பப. 35-54.

- ²⁴ ஈழத்தமிழர் எதிர்கொண்டுள்ள இந்த நிலை அபிவிருத்திப் பொருளியல் முன்வைக்கும் பொதுவான வகைப்படுத்தலுக்கு அப்பாற்பட்டதொரு நிலையிற் செயற்படுத்திற்கென்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது. உலகநாடுகள் அநுபவிக்கும் அபிவிருத்தியின் தராதரத்திற் கேற்ப அவற்றை அபிவிருத்தியடைந்தவை, வளர்முக நிலையிலுள்ளவை என்றவாறு பிரித்துக் கொள்வது தான்

இந்திய சூழல்களில் தத்துவங்களுக்கு அரசியல் உண்டு என்பதை அதிகம் பேசியவர்கள் பெரியாரும் அம்பேத்காரும். பிராமணியம், சாதியம் என்ற இந்திய யதார்த்தங்களை மிகத் தீவிரமாக அவர்கள் உணர்ந்ததால் சமூகப் போராட்டங்களின் அவசியங்களுக்கிடையில் மரபுசார்ந்த அறிவுத் துறைகள் பற்றிய மலைப்புகள் அவர்களிடம் எளிதில் தகர்ந்து போயின. கடவுளின் பெயராலும் உன்னத உண்மைகளின் பெயராலும் 2500 வருடங்களாகத் தத்துவம் செய்தவர்களைப் பெரியாரும் அம்பேத்காரும் கண்ணில் காணும் அப்பட்டமான சமூக யதார்த்தத்தின் பெயரால் தாக்கித்தகர்த்தனர்.

பேரா.ந.முத்துமோகன், இந்தியத்தத்துவங்களின் அரசியல்", பக்க 7, 2005

இந்தியச் சூழலில் "தொன்மங்கள்" என்பன சமயம், தெய்வம், கோவில் என்பவற்றோடு தொடர்புபடுத்தப்பட்டே வந்துள்ளன. ஆயினும் தொன்மங்கள் இவற்றையும் தாண்டி ஒரு சமூகத்தின் கடந்தகால எதார்த்தங்கள், நினைவுத் திரட்டுக்கள், வரலாறுகள், தருக்கவியல் போன்றவற்றை உட்செரித்துக் கொண்டுள்ளன. இவை சமூகத்தின் பண்பாடு, மனிதத்தினம், தெய்வம், இயற்கை, பிரபஞ்சம், ஆகியனவற்றின் தோற்றம் பற்றிய வம்சாவழியினை உள்ளடக்கியவையுமாகும்.

சனங்களும் வரலாறும் எனும் நூலின் முன்னுரையில் ச.புவனேந்திரன் பக் X, 2004

வழமையானது. எனினும், இந்த ஈழத்தமிழர் மத்தியில் இரு வகை நாடுகளிலும், ஈழத் தமிழர் முகம் கொடுத்திருப்பது போன்று, சமூகத் திலிருந்து போருளாதாரம் வளர்க்கப்பட்டதிருப்பதாகக் கூற முடியாது. ஆகவே ஈழத்தமிழரின் பொருளாதாரம், அபிவிருத்திப் பொருளியலின் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வகைப்படுத்தலுக்கு அப்பாற்பட்ட, ஒரு தனித்துவத் தன்மை பெற்றதெனக் கூறின் அது மிகையாகாது. மறு புறம், இத் தனித்துவம் ஈழத்தமிழர் சமூகத்துக்கும் பொருந்துவதாகும். ஏனெனில், அதுவும், (உலகநாடுகளின்) பொதுமைக்கு மாறாக, மக்களின் பொருளாதார அலுவல்களிலிருந்து தனிமைப்பட்டு நிற்கின்றது.

- ²⁵ இவ்வாறான செயற் பாடுகள் செய்திகளாகவோ விளம்பரங்களாகவோ தாயகப் பத்திரிகைகளின் வழி ஏனைய தமிழ் மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறப்படுவதும் வழக்கமாகிவிட்டது. உதாரணத்திற்குப் பார்க்க, டென்மார்க் பிரண்டா அம்மன் தேர்த் திருவிழா பற்றி, டென்மார்க்கிலிருந்து பக்ஸ் எழுதியள்ள செய்திக் குறிப்பு உதயன், ஆகஸ்டு 19, 2005.

- ²⁶ இது விடயத்தில் அரசாங்கத்தின் துணையுடன் சட்ட நடவடிக்கைகளில் இறங்குவது செயற்கைத் தன்மை வாய்ந்ததொரு முயற்சியாக வர்ணிக்கப்படலாம். தவிரவும், இது நடைமுறையில், அதிக பலனனிக்குமென்றும் எதிர்பார்க்க முடியாது.

முதலாளித்துவ சமூகமொன்றில் உயர் வருமான வகுப்பினர் முறைப்பான நுகர்வுச் செலவுகளில் தமது வருமானத்தை முடிக்கத் தலைப்படுவது போன்று சைவ சமயத்திலும் திருவிழாக்களை நடாடுவதிலும் அவற்றுடன் தொடர்புபடு கேள்கிக்கை, கலைநிகழ்வுகள் போன்றவற்றிலும் ஏராளமான பணம் செலவிடப்பட்டது.

விடுதலைச் சூழலியல்

சுற்றுச்சூழல் பற்றிய புத்தாயிரம் ஆண்டுக்கான ஒரு புதிய சிந்தனைப்பள்ளி

பொ. ஜங்கரநேசன்

Lக்கள் விடுதலைக்கான சிந்தனைகள் பல தோன்றிப் பல்வேறு மாற்றங்களைச் செய்துள்ளன. இறையியல், மார்க்சியம், காந்தியம், அம்பேத்காரியம், பெரியாரியம் என இந்தப் பட்டியல் நீளமானது. இவற்றின் "போதும் - போதாமை" பற்றிய விமர்சன ஆய்வுகள் ஒரு புறம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்க, இன்றைய நடைமுறைக் கூறுகளைக் கருத்திற் கொண்டு இப்போது புதியதொரு சிந்தனைப் பள்ளி தோன்றியுள்ளது. இது மக்கள் மட்டுமல்லாது அனைத்து உயிரிகளினதும் விடுதலையைப் பற்றிப் பேச முயலுகின்றது. எமது சிந்தனை மரபில் மாற்றத்தைக்கோரும், புத்தாயிரம் ஆண்டுக்கான இந்தப் புதிய சிந்தனைப் பள்ளியை "விடுதலைச் சூழலியல்" (Liberation Ecology) என்று பெயரிட்டிருக்கிறார்கள்.

அடிமைத்தனம் என்பது சமூகத்தின் பல்வேறு மட்டங்களிலும் கசிந்து கிடக்கின்றது. ஒரு பண்ணையடிமை உயிர் வாழத் தனது ஆண்டையின் கையை எதிர்பார்த்து இருக்கிறான். இப்படியே முதலாளியைத் தொழிலாளியும், அதிகாரியை ஊழியனும், ஆள்வோரை மக்களும் சார்ந்து வாழ்கிறார்கள். இந்த அடிமைகள் ஏராளமாக வழங்கி மிகக் குறைவாகவே பெறுகிறார்கள். இதுவே சட்டமாக உள்ளது. இதை மறுதலித்துத்தான் விடுதலைக்கான குரல்கள் எழுந்தன. எழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. தொழில் முறையில் அடக்கினால் தொழிலாளர் உரிமை கேட்டுப் போராட்டமும், ஆட்சி முறையில்

அடக்கினால் அதிகாரம் கேட்டுப் போராட்டமும், மொழி முறையில் அடக்கினால் மொழியிமைப் போராட்டமும், இனமுறையில் ஒடுக்கினால் இன விடுதலைப் போராட்டமும் எனப் புரட்சிகள் வெடிக்கின்றன. இதற்கான பதிவுகள் மனித குல வரலாறு நெடுகிலும் உள்ளன.

ஆனால், 'விடுதலைச் சூழலியல்' விலங்குடைக்க விரும்பும் 'அடிமைத்தனம்' வித்தியாசமானது. இங்கு இயற்கையை, தனக்கு நிகராக வேறு எதுவுமே இல்லை என இறுமாப்புறும் மனிதன் அடிமை கொள்ள விரும்புகிறான். சூழலின் ஒரு அங்கமாகிய அவனும் இதனால் அடிமைப்படுகின்றான்.

மேற்குலக தத்துவஞானிகளின் சிந்தனைகளின்படி, ஒவ்வொரு மனிதனுடைய சித்தத்தினதும் - மொழியினதும் வரையறைகள் அவனை ஒரு எண்ணக் கருமொழிநிலைப்பட்ட குகையினுள் தள்ளிவிடுகின்றன. அந்த எல்லைகளுக்குள் நின்று கொண்டு அவனால் மேலே உள்ள வானத்தினதோ, கீழே கடலினதோ யதார்த்தங்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் உள்ளது. இயற்கை பற்றிய அவனது மட்டுப்படுத்திய அறிவு, - வளங்களைத் தனக்குரியதாக, தனக்கு மட்டுமேயியதாகக் கருதி வாரிசு சுருட்டுகிறது. காட்டுத் துகில் களைந்து பூமியை நிர்வாணமாக்குகிறது. புகைக்கரியால் பூமியைச் சூடுபோடுகிறது. செரிமானமாகாத 'பிளாஸ்டிக்' (Plastic) கழிவுகளை ஊட்டி ஊட்டி மன்னை மரிக்கச் செய்கிறது. இரசாயனங்களால் நிலத்தை, நீரைக், காற்றை நஞ்சேற வைக்கிறது. ஓசோன் கூரையில் துளையிடுகிறது. அனுக்களைப் பிளாந்து கதிர் வீசுகிறது. தீன் பறவைகள், விலங்குகளில் ஒமோன்களை அடைத்து அவற்றின் இயல்புக்கு மீறி உடல் எடையை எகிறச் செய்கிறது. பல இனங்களை இல்லாது ஒழித்துவிட்டு, இன்னும் எண்ணுக்கணக்கில்லாத இனங்களை அழிவின் விளிம்பில் கொண்டுவந்து நிறுத்தியுள்ளது. இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, 'பிறப்புரிமைப் பொறியியல்', 'குளோனிங்' என்று இயற்கையின் படைப்புத் தொழிலைத் தனதாக்க எத்தனிக்கின்றது. இந்தச் செயற்கைத்தேர்வு, - இயற்கை இதுகாலவரை தனது தேர்வின்மூலம் புதிய இனங்களைப் பிரசுவித்து வந்த பரினாமப் (Evolution) பாதையின் கதவுகளை ஒவ்வொன்றாக அடைக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

மக்கள் விடுதலைக்கான சிந்தனைகள் பல தோன்றிப் பல்வேறு மாற்றங்களைச் செய்துள்ளன. இறையியல், மார்க்சியம், காந்தியம், அம்பேத்காரியம், பெரியாரியம் என இந்தப் பட்டியல் நீளமானது.

அறிவியல் என்பது மனுக்குலத்தின் மேம்பாட்டுக்கானவற்றைக் கண்டறிவதற்கென உருவான ஒரு துறை. ஆனால் அதுவே இன்று சுக மனிதர்களை மட்டுமல்லாது, இயற்கையையும் பணிவிக்கமுயலும் அறத்துக்குப் புறம்பான நுகர்வியம் சார்ந்த, எதேச்சாதிகாரமான சிந்தனைப் போக்காக உருவெடுத்துள்ளது. இந்த அடக்கு முறைகளுக்கு எதிராகப் பூமி அவ்வப்போது தனது எதிர்ப்பைக் காட்டிவருகிறது. காலம் தப்பிய கனமழை, வெள்ளப்பெற்பெருக்கு, நாவறஞம் கடும் வரட்சி, பெரும்புயல், நிலச்சரிவு போன்ற இயற்கைச் சீற்றங்கள் இந்த எதிர்ப்புணர்வின் வெளிப்பாடுகள்தான். முன்னைப் பிட அடிக்கடி நிகழ்ந்து, அதிக எண்ணிக்கையில் உயிர்களைக் காவு கொண்டு வரும் இயற்கையின் இந்தப் பழிவாங்கல்களுக்கு உலகின் எந்தக் கண்டமும் தப்புவதாக இல்லை. ஒட்டு மொத்தமாகப் பூமி ஒருநாள் காட்டப்போகும் கடும் எதிர்ப்பின் முன்னால் மக்கள் கூட்டமே இல்லாது போகவும் நேரிடலாம்.

இயற்கையின் இந்த அனர்த்தங்களுக்கான காரணங்கள் பற்றிய தேடல்கள் இல்லாமல் இல்லை. இருந்தும் சுற்றுச் சூழ்நிலை உள்ளவர்களிற் பெரும்பாலானோரின் கண்ணோட்டம் ஆழமானதாக இல்லாமல் மேலோட்டமான சூழலியமாகவே (Shallow Environmentalism) உள்ளது. சூழல் நெருக்கடிகளுக்கு மனிதனின் இயற்கை பற்றிய எண்ணிக்கருவை அல்லாமல், - பெருகிவரும் மக்கள் தொகை, மிதமிஞ்சிய கைத்தொழில் வளர்ச்சி, பொருத்தமில்லாத தொழில் நுட்பங்கள் போன்றவற்றையே காரணங்களாகச் சுட்டுகிறார்கள். இவர்களின் அளவு கோல் மனிதன். மனிதனுக்குப் பயன்படுகின்றவை என்ற அளவிலேயே ஒவ்வொன்றினதும் பெறுமதியை மதிப்பீடு செய்கிறார்கள். இயற்கையுடன் இப்போது கொண்டிருக்கும் சொத்து உறவுகளை எதுவிதத்திலும் சூழப் பிரும்பாத இவர்கள் தங்களுக்கான ஒரு சிறப்பு இடமாகவே இந்தக் கோளினைத் துப்பரவு செய்ய விரும்புகிறார்கள். வளங்களின் உச்சப் பயன்பாட்டை இந்தக் தலைமுறையும் பெற்று, வருங்காலச் சந்ததியும் அனுபவிக்க வேண்டி - "பரிபாலனப் பகுதி" களை (Conservation areas) உருவாக்கி, "நிலைத்து நிற்கும் அபிவிருத்தி" (Sustainable development) குறித்துப் பேசுகிறார்கள். சிலர் இன்னும் ஒரு படி மேலே சென்று சில இனங்களை, சில வாழிடங்களை, சில சூழ்நிலைகளை "உள்ளது உள்ளவாறு" அப்படியே "நிலைகாப்பு" (Preservation) செய்ய விரும்புகிறார்கள். இது சூழவின் இயங்கியற் பரிநாமத்தின் (Dynamic Evolution) முக்கியத்துவத்தை நிராகரிக்கின்ற ஒரு போக்கு ஆகும். உண்மையில் மேலோட்டமான இந்தச் சூழலியம், ஏற்கனவே இந்தச் சமூகத்துக்கும் - இயற்கைக்கும் இடையே நிலவிவரும் ஆண்டான் - அடிமை உறவு முறையின் நீட்சியே தவிர வேற்றல்.

இந்த வரலாற்றுப் பின்புலத்தை வழிகாட்டியாகக் கொண்டே எமது பண்டைய புத்தி ஞானத்தையும், நடன ஆழம் நோக்குத் தெளிவுகளையும் இணைத்துப் புதிய சிந்தனைப் பள்ளியாக பீட்டர் மார்ஷல் (Peter Marshall) என்னும் தத்துவஞானி விடுதலைச் சூழலியலை முன்மொழிந்துள்ளார்.

விடுதலைச் சூழலியல் பூரண முழுமை கொண்டது. இது வலைப்பின்னல் போல அமைந்த ஒன்றுடன் ஒன்று உறவு கொண்ட இயற்கையை அங்கீரிக்கிறது. மனிதனே மையம் என்பதனை நிராகரித்து, வலைப்பின்னலில் அவனும் ஒரு இழை - சுக உயிரினங்களில் அவனும் ஒரு இனம் என்ற அளவில் ஏற்றுக் கொள்கிறது. மனிதர்களைப் போலவே, பிற விலங்குகளும் - தாவரங்களும் இப்பூவுலகில் வாழ உரிமை உள்ளவை; மனித வாழ்க்கை அளவுக்கு இவற்றினது வாழ்க்கையும் பெறுமதி மிக்கவை; பரஸ்பரம் பயனுள்ளவை எனப் பகர்கிறது. எல்லா உறுப்புக்களும் எப்படி ஒரு உடலில் ஒருமுடித்து இயங்குகின்றனவோ, அது போலப் பல்வகைமையும் (Diversity) இணைந்த ஒரு முழுமையான திருவியிராக - கிரேக்கர்கள் பூமியை உருவகப்படுத்திய "கயா" (Gaia) என்னும் பெண் தெய்வத்துக்கு நிகராக இயற்கையைக் காணும் விடுதலைச் சூழலியல், - இவற்றில் ஒன்றின் இழப்பே முழுமைக்கும் பங்கம் சேர்க்கும் என எச்சரிக்கிறது.

அறிவியல்
என்பது
மனுக்குலத்தின்
மேம்பாட்டுக்
கானவற்றைக்
கண்டறிவதற்கென
உருவான ஒரு
துறை. ஆனால்
அதுவே இன்று
சுக மனிதர்களை
மட்டுமல்லாது,
இயற்கையையும்
பணிவிக்கமுயலும்
அறத்துக்குப்
புறம்பான
நுகர்வியம்
சார்ந்த, எதேச்சாதி
காரமான
சிந்தனைப்
போக்காக உரு
வெடுத்துள்ளது.

விடுதலைச் சூழலியல்

பொ. ஜங்காரநேசன்

விடுதலைச் சூழலியல் பூரணம்
கொண்டது. இது வலைப்பின்னல் போல அமைந்த - ஒன்றுடன் ஒன்று உறவு கொண்ட இயற்கையை அங்கீகரிக்கிறது. மனிதனே மையம் என்பதை நிராகரித்து, இது வலைப்பின்னல் அவனும் ஒரு இழை - சுகுமால் உயிரினங்களில் அவனும் ஒரு இயற்கையை அங்கீகரித்து, ஒன்றை ஒன்றாக கொண்ட சூழலை அமையும் விடுதலைச் சூழலியல் ஆகும்.

விடுதலைச் சூழலியல் மிகவும் ஆழமானது. சுற்றுச் சூழல் பிரச்சினைகளுக்கான வேர்களைத் தேடி பிரபஞ்சத்தின் தொடக்கப் பாதை வரை பயணிக்கிறது. "கடல்நீர் எங்கள் உதிர்த்தில் உள்ளது, மூர் (மூல) தரை எங்கள் உதரத்தில் உள்ளது. நட்சத்திரங்கள் எங்கள் மூளையில் உள்ளன. இயற்கையை நாங்கள் உணருகிறோம் இயற்கை எங்களை உணருகிறோம் எதுவிதத்திலும் இயற்கைக்கு நாங்கள் அந்தியமானவர்கள்லர்" - என்று இயற்கைக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே புதிய புரிந்துணர்வு ஒன்றை, உறவினை ஏற்படுத்த விழைகின்றது. "தத் துவம் அஸி" (Tat twam asi) 'நீ அதுவாகிறாய்' என்னும் பிரபலமான சமஸ்கிருதச் சொற் றொடரை ஆழமாக உள்வாங்கி மனிதனில் மற்றைய படைப்புக்களையும், மற்றைய படைப்புக்களில் மனிதனையும் காணும் விடுதலைச் சூழலியல் அனைத்தின் மீதும் பரிவு கொள்ள வேண்டுகிறது. இதன் அர்த்தம் "இரை கெளவி - இரை" உறவை மாற்றுவது என்பது அல்ல. வாழுவதற்காக ஒரு இரையைப் பலியிடுவதை ஏற்றுக்கொண்டு மகிழ்வு வேட்டையை, ஒரு சிறு கிளையானாலும் வேண்டுமென்றே ஒடிக்கும் உயிர்வதையைத் தீர்க்கமாக மறுக்கின்றது. மேலும், தம்மில் மற்றையவற்றையும், மற்றையவற்றில் தம்மையும் காணுபவர்களால் பூரிய எங்கள் வீடு அது எங்களைக் கவனித்துக் கொள்ளும் என்ற பாதுகாப்புணர்வைப் பெற முடியும் என நம்பிக்கை ஊட்டுகிறது. இந்த அச்சத் தவிர்ப்பின் மூலம், ஒரு நாட்டுனானதைப் போன்ற நெருக்கமான பிணைப்பை - நட்புணர்வை மனிதன் பிற கானுயிர்களிடத்திலும் வளர்த்தெடுக்க விடுதலைச் சூழலியல் பாதை திறக்கிறது.

விடுதலைச் சூழலியல் சமூகம் சார்ந்தது. இன்றைய சுற்றுச் சூழல், சமூக நெருக்கடிகளுக்கான காரணங்களாக - இயந்திரத்தனமான, அதிகாரம் மிக்க உலகக் கண்ணோட்டத்தை மட்டுமல்லாது சமூகத்தின் உள்ளே நிலவுகின்ற ஏற்றத் தாழ்வு மிகக் அடுக்கு

முறைமையையும் மேலாண்மையையும் காண்பிக்கின்றது. நவீன் தொழில்நுட்பம், கைத்தொழிற் பெருக்கம், விஞ்சிச் செல்லும் சனத்தொகை என்பனவற்றுக்கும் மேலாக, மனிதன் மற்றவர்கள் மீது செலுத்தும் ஆதிக்க முறைமையையே அதிகம் பழி கூறுகிறது. பெண்வழிச் சமூகத்தில் பெண் ஆணின் மீதும், ஆண்வழிச் சமூகத்தில் ஆண் பெண்ணின் மீதும், சமத்துவமும் சத்தியமும் அற்ற சமூகத்தில் ஆணும் பெண்ணும் ஒருவர் மீது மற்றொருவர் என்றும் மனிதர்கள் மனிதர்கள் மீது காண்பிக்கின்ற மேலாதிக்கமே, ஒரு கண்ணாடி போல இப்படி இயற்கையின் மீதும் வெளிப்படுவதாக நிறுவுகிறது. இந்த ஆதிக்க உணர்வு மனிதனுடனே கூடப்பிறந்தது அல்ல; பரிணாமமார்க்கத்தில் அவன் பெற்றுக் கொண்ட, கற்றுக் கொண்ட இயல்புகளில் ஒன்றுதான் என நம்புகிறது. எல்லா மனிதர்களிடத்திலும் ஆதிகக் போர் முனைப்புகள் இருந்தாலும், கூடவே அவர்களில் சமத்துவமும் - அகிமிசையும் கரந்துறைவதாகச் சொல்லும் விடுதலைச் சூழலியல், - சமூக - பண்பாட்டு - அரசியற் பின்புலங்களே இப்படி ஒருவர் செலவில் மற்றொருவரை வாழ நிர்ப்பந்திப்பதாகக் காரணப்படுத்துகிறது.

விடுதலைச் சூழலியல் விடுதலைப்பண்பு மிக்கது. பிரஞ்சுப்புரட்சி முன்னிறுத்திய சுதந்திரம் - சமத்துவம் - சகோதரத்துவத்தை அபிலாசைகளாகக் கொண்டு இயற்கையின் மீதும், சமூகத்தின் மீதும், மானுடத்தின் மீதும் அழுத்திக் கொண்டிருக்கும் கட்டுக்களில் இருந்து அவற்றை விடுவிக்கப் பிரயத்தனம் செய்கிறது. அணுக்களைப் பிளக்கும் ஆழமான தலையீடுகள், மரபணுமாற்றம், படியாக்கம் (cloning) போன்ற பரிணாமப்போக்கை இயக்கும் முயற்சிகள் என்று விஞ்ஞானிகள் தங்கள் அறிவை இயற்கையின் மீதான ஆதிகமாகப் பிரயோகிப்பதை அடியோடு நிறுத்த உத்தரவிடுகிறது. உடலில் கிருமிகளுக்கும், வயலில் களைகளுக்கும் காட்டில் ஒநாய்களுக்கும் முழுமையின் ஆரோக்கியத்தை மோசமாகப் பாதிக்காத எல்லைவரைக்கும் சுதந்திரம் தருகிறது. மலேரியா போன்ற கொள்ளள நோய்க்கிருமிகளைக் கட்டுக்குள் கொண்டுவரும் அதே சமயம், அடைப்புக்குள் வந்து விட்ட பின்னர், இன்று ஆய்வுகூடங்களிலே மாத்திரம் இருக்கும் பெரியம்மை வைரஸாக இருப்பினும் கூட - அவற்றை உலகில் இருந்து இல்லாது ஒழிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளைக் கடுமையாக ஆட்சேபிக்கிறது. ஆரோக்கியமான ஒரு மனிதனுக்கிடோய்த்தொற்றுதலுக்கெதிரான ஆற்றலை இயற்கையாகவே கொண்டிருப்பது போல, ஆரோக்கியமான இயற்கைச் சூழலும் தீங்கான ஊட்டுருவங்களில் இருந்து தன்னைத் தற்காத்துக்கொள்ளும் என நிம்மதியுறும் விடுதலைச் சூழலியல் ஆகும். ஒரு உயிரின் ஆரோக்கியத்தை அது தாங்கும், சகித்துக்கொள்ளும் ஒட்டுண்ணிகளைக் கொண்டே அளவீடு செய்கிறது.

இந்த விடுதலைச் சார்பு, காலாகாலத்துக்கும் நிலைத்திருக்கும் நிலத்தின் மீது அற்ப ஆயுளைக் கொண்ட மனிதன் கொண்டாடும் சொத்துரிமை பற்றி நகையாடுகிறது. காற்று, கடல் போன்ற நிலத்தையும் அனைத்துக்குமான பொதுக் கருவுலமாகக் கருதி, பெரும் உயிர்ப்பல்வகைமையை (Biodiversity) நோக்கிப் பரிணாமத்தின் செல்திசை அமையும் வகையில் நிலச் சீரமைப்புக்கான

புதிய ஒழுக்க நெறிகளை வகுக்கிறது. நிலப்பரப்புகளைக் கையகப்படுத்தி அவற்றையும், அவை தாங்கும் சமூ-தாயங்களையும் சீரமிக்குக் கொண்டிருக்கும் பாரிய, பாரிய வேளாண் வணிக நிறுவனங்களிடம் இருந்து நிலத்தை மீட்டெடுத்து, விளைச்சலில் மட்டுமல்லாது நில ஆரோக்கியத்தைச் சீராட்டிப் பேணுவதிலும் பெருமையுறும் குடியானவர்களிடம் மீளப் பகிர்ந்தளிக்கச் சிபார்சு செய்கிறது. இதுவரை மனிதனின் கை அதிகம் படாத பகுதிகளில் இருந்து இயன்ற அளவுக்கு அவனைப் பின்வாங்கச் சொல்லி, ‘தன்னைத்தானே சரிசெய்து கொள்ளும்’ இயற்கையின் திறன் மூலம் அப்பகுதிகளை அவற்றின் தொடக்க நிலைக்குத் திரும்ப வழிகோலுகிறது.

இயற்கையின் மீது மனிதனது ‘கிடுக்கி’ ப் பிடியைத் தளர்த்தும் அதே சமயம், மனிதன் மீதிருக்கும் தனைகளையும் களையக் கோருகிறது. இதற்கான பெறுவழியாக, பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் தாம் விரும்பியவாறு நாடுகளைக் கையாளுகை செய்யும் ‘உலகமயமாக்கல்’ என்னும் மூக்கணாங் கயிற்றினைக் கழற்ற எத்தனிக்கிறது. சமூதாயத்தில் எல்லோரையும் அழுத்திக் கொண்டு, சிலரின் கைகளில் உள்ள அதிகாரங்களையும், செல்வத்தையும் கட்டிக்காக்கும் ‘மைய அரசு’ முறைமையை அடியோடு நிராகரிக்கிறது. தன்னார்வமான மக்கள் குழக்கள் தம்மைத் தாமே நிர்வகித்துக் கொள்ளும் அதிகாரப் பரவலாக்கலை முன்வைக்கிறது. மிகச்சிறந்த ஆட்சி என்பது மிகக் குறைவாகவே ஆளுவது; அதை விட மிகச் சிறந்த நிலை ஆளுமையே இல்லாது இருப்பது என எல்லாவகையான கட்டுக்களையும் அவிழ்க்க அவாவுகிறது.

இப்படி, இயற்கையை விடுவிப்பதன் மூலம் நாங்கள் எங்களையும், எங்களை விடுவிப்பதன் மூலம் நாங்கள் இயற்கையையும் விடுவிக்கக் கோரும் விடுதலைச் சூழலியல் இரண்டினதும் ஒருங்குசேர் நிலையிலேயே பரிணாமத்தின் சாத்தியங்களை ‘மொட்டவிழ் மலராக’, விரிக்கவும், அதை அனுபவர்த்தியாக உணரவும் முடியும் என்கிறது. இறுதியாக, காலம் என்னும் பெருங்கடலில் தன்னென்முச்சியாகச் செல்லும் பரிணாமக் கப்பலில் மனிதன் ஒட்டுநாக இன்றி சக இனங்களில் ஒருவனாக நிகழ்த்தும் பயணம் இனிமையாகக் கழியும் என வாழ்த்துகிறது.

அறிவியல் - தொழில் நுட்பத்தின் வழியாகப் பெளதீகச் சொகுசுகளை அடைவதை மட்டுமே குறியாகக் கொண்ட மேற்குலக வாழ்க்கையின் தெறிவினையாக கொள்கையளவில் விளக்கப்பட்டிருக்கும் விடுதலைச் சூழலியல் சுவையான கற்பனை என்றே என்னத் தோன்றும். இயற்கையையும், மனிதனையும் விடுவிக்க முனையும் இதன் நடைமுறைச் சாத்தியங்கள் பற்றிச் சந்தேகங்கள் இல்லாமல் இல்லை. அதே சமயம், சமீப காலமாகச் சுற்றுச் சூழல் தொடர்பாக முகிழ்த்து வந்திருக்கும் ஒழுக்க நெறிகளை மறுப்பதற்கும் இல்லை. பிரெஞ்சுப் பூரட்சியின்போது மேற்கொள்ளப்பட்ட முதலாவது உரிமைப்பிரகடனம் வெள்ளைத்தோல் மனிதர்களை - அதுவும் சொத்துள்ள ஆண்களை மட்டுமே கவனத்தில் எடுத்து. இருப்பதாம் நூற்றாண்டிலேயே மேற்கு, - பெண்களினதும் வெள்ளையர்கள்

விடுதலைச் சூழலியல்
கொண்டது. இந்த பொ. ஜங்கராநேசன்
உரிமைகள் இப்போது எல்லோ-
ருக்கும் பொதுவானது என்பதாக
மட்டுமல்லாமல், விலங்குகளின்
உரிமைகளையும் உள்வாங்கி அக-
வித்து, தாவரங்கள் பற்றியும் பேசத்
தொடங்கியுள்ளது.

அதுபோல அரசு இல்லாத சமூகம் என்பதும் வெறும் யூற்றோப்பியக் கனவு (Utopian dream) அல்ல. ஆற்றங்கரையோர நாகரிகங்களின் நிலைபேற்றின் வரையிலும், அதற்குப் பின்னர் ஏற்றத்தாழ்வுமிகிக்க சொத்துடைமைகள் தோன்றும் வரையிலும் அது மனிதவரலாற்றின் அனுபவமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அரசோ, ஆளுகையோ இல்லாமல், ‘புலி புறம் காக்கும் குருளை’ போலத் தங்களைக் காப்பாற்றும் பராக்கிரமம் பொருந்திய பிரதானி ஒருவரின் கீழ், அல்லது இறையைச் சேகரித்துப் பகிர்ந்து தரும் திறமையும் வசீகரமும் மிகக் கலைமைத்துவத்தின் கீழ் மக்கள் அளவோடு நுகர்ந்து வளமோடு வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த வரலாற்றுப் புரிதல்களுடன், ஒரே ஆற்றில் மீளவும் கால் நனைக்காது, பழையனவற்றின் நல்ல இயல்புகளைத் துணைக்கு அழைத்துக்கொண்டு முன்னொக்கிப் பயணிக்கவே விடுதலைச் சூழலியல் பணித்துள்ளது.

- விடுதலைச் சூழலியல்
விடுதலைப்பண்பு
மிக்கது.
பிரெஞ்சுப்பூரட்சி
முன்னிறுத்திய
சுதந்திரம் -
சமக்துவம் -
சூகோதாக்துவத்தை
அபிலாசைகளாகக்
கொண்டு இயற்கையின் மிதும்,
சுமுகத்தின் மிதும்,
யானுடத்தின்
மிதும் அழுத்திக்
கொண்டிருக்கும்
கட்டுக்களில்
இருந்து அவற்றை
விடுவிக்கப்
பிரயத்தனம்
செய்கிறது.
- REFERENCES**
1. Riding the Wind – Peter Marshall (London and New York : Cassell, 1998)
  2. Natures Web – Peter Marshall (London ; Cassell, 1995).
  3. Marcuse, Liberation and Radical Ecology – Douglas Kellner
  4. Resurgence- March/April 2001.

படைப்பாளியின் மரணம்

ரோலாண்ட் பார்த்

ரோலாண்ட்பார்த்

இலக்கிய விமரிசன உலகில் ஒரு புதுப்பாடை ஏற்படுத்தியவர். ரோலாண்ட் பார்த் (1915 - 1980). இவர் இருபாதாம் நூற்றாண்டுப் பிரெஞ்சுச் சிந்தனையாளர்களுள் சார்த்தருக்கு அடுத்த படியாக பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றவர்.

பார்த் விமரிசன வழிமுறைக்கான முறையியல்களை மொழியியல் மற்றும் இருப்பியல், மார்ச்சியம், குறியியல் உள்ளிட்ட அறிவுத் துறைகளின் செழுமைகளுடன் வளங்களுடன் இணைத்துக் கொண்டவர். பிரிட்டன் மற்றும் அமெரிக்க விமரிசன முறையைகளில் இருந்து முற்றிலும் வேறான பாடையில் செல்கிறார்.

ஆரம்பம் முதல் கடைசிவரை மொழியின் மேல் ஆழமான, தீர்க்கமான, விமரிசன பூர்வமான கருத்துக்களைக் கொண்டிருந்தவர். அத்துடன் படைப்புக்கமிக்க நிலைப்பாடுகளையும் மேற்கொண்டிருந்தவர். அவருடைய எழுத்துக்கள் முழு அளவிலான தர்க்க பூர்வமான அறிவியல்சார் சிந்தனைகள் என்னும் எல்லைக்கும் கற்பனைசார் புனைவு என்னும் எல்லைக்கும் இடையில் இரண்டுமாகவும் இரண்டுமல்லாமலும் ஒரு பள்ளிமுட்டமாய் நிற்கின்றன.

பார்த்தின் பல்வேறு நூல்கள் காலந்தோறும் அவரது கருத்துக்கள் மாறிக் கொண்டே வளர்ந்து சென்ற பாங்கினதே நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. 1953 இல் தனது முதல் பிரதியான "Writing degree zero" வை எழுதினார். இப்பிரதி/பிரெஞ்சு இலக்கிய நடை வரலாறு பற்றியது. பார்த்தின் நூல்கள் கட்டுரைகள் யாவும் பிரெஞ்சு சிந்தனை உலகில் பெரும் தாக்கத்தை விளைவித்தன.

குறிப்பாக ரோலாண்ட் பார்த் அமைப்பியல் சிந்தனைகளை அசைக்கும் கேள்விகளை எழுப்பும் வரை அமைப்பியல் சுதந்திரமாக அலைந்து திரிந்து கொண்டிருந்தது. "மொழி என்பது வெறும் மறிவினையால் (Reflex) அணிச்சையாகக் செய்யப்படும் செயல் அல்ல அது உணர்வு விழிப்புற்ற நிலையில் செய்யப்படுவது" என்ற தனது புகழ்பெற்ற கட்டுரையான "ஆசிரியின் மரணம்" என்ற கோட்பாட்டை முன்வைத்த போது அமைப்பியல் பலனிலைப்பட்ட கேள்விகளுக்கும் விமரிசனங்களுக்கும் உள்ளானது.

பார்த் ஆசிரியினின் மரணத்தை அறிவித்ததன் மூலம் எழுத்தாளர்களுக்கு எதிரியாக மாறிவிட்டார். ஏற்கெனவே கடவுள் இறந்து போன செய்தியை அறிவித்த நீட்சேயை புரிந்த மேற்கில் ஆசிரியன் மரணம் என்ற இச்செய்தியும் முக்கியமாகவே உள்வாங்கப்பட்டது.

ஒரு பிரதியின் ஆசிரியன் என்பவன் அந்தப் பிரதியை எழுதும் போதுதான் ஆசிரியனாக இருக்கிறான். எழுதி முடித்ததும் அவன் மரணமடைந்து விழுகின்றான். அதன் பிறகு அவன் ஆசிரியன் அல்ல. அவனும் ஒரு வாசகனே விமரிசகனே. ஏனெனில் எழுதப்பட்ட போது அவன் வெளிப்படுத்த விரும்பிய அர்த்தங்கள் வேறு. வாசகர் படிக்கும் பொழுது அவனுக்குத் தோன்றும் அர்த்தங்கள் வேறு. வாசகன் படிக்கும் பொழுது அவன் வேறு மாதிரியான அர்த்தங்கள் கண்டு கொள்கிறான். எழுதும் போது ஆசிரியன் மனத்தில் தோன்றிய ஒன்றைக்

கருத்துவாசிக்கும் போது பலவிதமான கருத்துக்களை உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பித்து விடுகிறது. ஒற்றை அர்த்தம் என்பது இல்லாததால் அந்த ஒற்றை அர்த்தத்தை மட்டும் கொண்டிருந்த ஆசிரியன் என்பவன் மரணமடைந்து விட்டான். தேர்ந்த அமைப்பியல்வாதி கூட ஆசிரியனாக இருக்கும் படச்சத்தில் அவனே கூட அவனது பிரதிக்கு வெளியேதான் நிற்கவேண்டும். இந்த ரீதியில் பார்த்தில் விளக்குவதாக நாம் புரிந்து கொள்ளலாம்.

"படைப்பாளியின் மரணம்" என்ற ரோலாண்ட் பார்த் எழுதிய கட்டுரை உன்னதம் 98 இல் ஆர்.சிவக்குமார் மொழி பெயர்ப்பில் வெளியாகி இருந்தது. இந்தக் கட்டுரை தற்போது மீள் பிரசரமாகிறது. தமிழ் சூழலில் படைப்பாளியின் மரணம் குறித்து எத்தகைய புரிதல்கள் சாத்தியம் என்பது குறித்து விவாதிப்பதற்காகவும் விமரிசனக் கருத்தாடலை வளர்க்கவும் இக்கட்டுரை வெளியிடப்படுகிறது. அடுத்த இதழில் இக் கட்டுரைக்கு நேர்மாறான கருத்துக்கள் இடம்பெறும்.

பா

ஸ்ஸாக் தன்னுடைய Sartasimeஎன்ற கதையில், குரல் உடையாமலிருப்பதற்காக விடலைப்பருவத்திலேயே காயடிக்கப்பட்டவனும், பெண் வேடமிடப்பட்டிருப்பவனும், ஒருவனைப் பற்றிய விவரிக்கையில் பின்வரும் வாக்கியத்தை எழுதுகிறார்: "பெண்ணின் தீவர் பயக்களையும், பகுத்தறிவற்ற மனப்போக்குகளையும், உள்ளார்ந்த கவலைகளையும், தறிகெட்ட தைரியத்தையும் மற்றும் வெற்றுப் பரபரப்புக்களையும் கவையான உணர்வு நயத்தையும் கொண்ட இவன் பெண்ணேதான்." இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருப்பது யார்? அந்தப் பெண்ணுக்குள் மறைந்திருக்கும் காயடிக்கப்பட்டவனைப் பற்றி அறியாத கதையின் நாயகனா? கய அனுபவத்தில் பெண்ணைப் பற்றி தனக்கொரு தத்துவத்தை வரித்துக் கொண்ட பால்ஸாக் என்ற தனி மனிதனா? பெண் தன்மை குறித்து "இலக்கிய"க் கருத்துக்களை உணர்ச்சிகரமாக வெளிப்படுத்தும் பால்ஸாக் என்ற படைப்பாளியா? உவகளாவிய மெய்யறிவா? காதல் காவிய மனோதத்துவமா? எப்போதும் நமக்கு தெரியப்போவதில்லை. ஏனென்றால் எழுத்து என்பது ஒவ்வொரு குரலின், ஒவ்வொரு மூலப்புள்ளியின் அழிவே. ஆதாரப் பொருள் நழுவிலிடும் சார்பற்ற, கூட்டமைவான, விரிகோண வெளியே எழுத்து; எழுதும் பூத உடல் தொடங்கி எல்லா அடையாளங்களும் மறைந்து போகும் எதிர்மறையே எழுத்து.

அது எப்போதுமே அப்படித்தான் இருந்து வருகிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. மெய்ம்மை மீது நேரடியாக செயல்படுவதாக அன்றி, செய்யப்படும் பொருள் மறைந்த (intransitively) நிலையில் செயல்படும் நோக்கத்துடன் ஓர் உண்மை எடுத்துரைக்கப்பட்டவுடன் இந்தத் தொடர்பின்மை நிகழ்கிறது. குரல் அதன் மூலத்தை இழுக்கிறது; படைப்பாளி மரணமடைகிறான்; எழுத்து துவங்குகிறது. இச்சிறப்புநிகழ்வின் உட்கருத்து மாறுபாடு அடைந்துள்ளது; ஆதி சமூகங்களில் கதையாடலுக்கான (Narrative) பொறுப்பு ஒரு நபரால் எப்போதும் மேற்கொள்ளப்பட்டில்லை. மாறாக, ஒரு மத்தியஸ்தனாலேயோ, மந்திர சூனிய மதகுருவாலோ, அல்லது சட்ட வழக்குகளில் விவரம் சொல்வனாலேயோ அப்பொறுப்பு ஏற்கப்பட்டிருந்தது. இவர்களுடைய "நிகழ்த்திக்காட்டுதல்" - கதையாடல் இவ்கண்ணத்திலிருந்த இவர்களுடைய நிபுணத்துவம் - பாராட்டப்பட்டதேயொழிய இவர்களுடைய "மேதைமை" அல்ல.

மத்திய காலக்களில் பிரிட்டிஷ் அனுபவமுதல்வாதம், பிரெஞ்சு தேசியவாதம், சீர்திருத்வாதம் தோற்றுவித்த

படைப்பாளியின் மரணம்

ரோலாண்ட் பார்த்

தனிநபர் குறித்த நம்பிக்கை ஆகியவை உண்டாக்கியதே படைப்பாளி என்ற நவீன கருத்துருவம்; தனிநபரின், இன்னும் உயர்வாகச் சொன்னால் "மனித நபரின்" கொரவத்தை அது கண்டைந்தது. முதலாளித்துவ சித்தாந்தத்தின் உச்சக்கட்டமான இந்த நேர்க்காட்சிவாதம் (Positivism) படைப்பாளியின் "தனி மனித" னுக்கு இலக்கியத்தில் மிகப் பெரிய முக்கியத்துவத்தை அளித்தது வாதப் பொருத்தமுடையதே.

நாட்குறிப்புக்கள் மூலமும் நினைவுக் குறிப்புக்கள் மூலமும் தங்களுடைய தனி மனிதனையும், தங்களுடைய படைப்புக்களையும் இணைக்கும் ஆர்வம் எழுத்தாளர்களின் பிரக்களுடையில் இருப்பதைப் போல படைப்பாளி (Author) இலக்கிய வரலாறுகளிலும், எழுத்தாளர்களின் வாழ்க்கைச் சரிதங்களிலும், நேர்காணல்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் இன்னும் ஆட்சி செலுத்துகிறான். சராசரி கலாசாரத்தில் காணப்படும் இலக்கியம் என்ற கருத்துருவம், படைப்பாளி, அவனுடைய தனி நபர், அவனுடைய வாழ்க்கை, அவனுடைய ரசனை, அவனுடைய உணர்ச்சிகள் ஆகியவற்றின் சர்வாதிகாரமையப்படுவளியைச் சார்ந்தே காணப்படுகிறது. அதே சமயம், பாதலேர் என்ற மனிதனின் தோல்வியே அவனுடைய படைப்பு என்றும், வான் கோவின் தோல்வியே அவனுடைய படைப்பு என்றும், வான்கோவின் மனப்பிறழ்வே அவனுடைய படைப்பிலென்றும் சௌசோவல்கியின் தீய ஒழுக்கமே அவனுடைய படைப்பென்றும் விமர்சனம் பெரும்பாலும் சொல்லும் ஒரு முக்கியத் துவழுமில்லை. புனை

மொழியியல்
ரீதியில் "நான்"
என்பது
அக்கணத்தில்
சொல்லும் "நான்"
என்பதன்றி
படைப்பாளிக்கு
ஒரு முக்கியத்
துவழுமில்லை.

கதையின் தொடர் உருவகத்தின் வழியாக நமக்குக் கடைசியாகக் கிடைப்பது ஒரு தனி நபரின் குறல் என்பதைப் போலவும், படைப்பாளி நம்முடன் அந்தங்கத்தைப் பரிமாறிக் கொள்வது போலவும், ஒரு படைப்புக்கான விளக்கத்தை அதை உண்டாக்கிய ஆணிடமோ அல்லது பெண்ணிடமோ தேடிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

படைப்பாளியின் ஆதிக்கம் இன்னும் சக்திமிக்கதாக இருந்தாலும், நீண்ட காலமாகவே சில எழுத்தாளர்கள் அதை நெகிழுவாக்க முயற்சி செய்யாமல் இல்லை. New criticism இந்த ஆதிக்கத்தை வலுப்படுத்தியதைத்தான் அடிக்கடி செய்தது. (1930-50களின் ஆங்கில - அமெரிக்க New Criticism அல்ல; 1960 -களின் பிரெஞ்சு புதுவகை விமர்சனம்) மொழியின் உரிமையாளராக அதுவரை கருதப்பட்டு வந்த நபருக்கு மாற்றாக மொழியைக் கருத வேண்டியதன் முழு அவசியத்தை முதன் முதலாக முன்னுணர்ந்து சொன்னவர் மல்லார்மே (1871 -1945, பிரெஞ்சு குறியீட்டு கவிஞர்). அவரைப் பொருத்தவரை, நமக்கும்தான், பேசுவது மொழிதான், படைப்பாளி அல்லன்; அத்தியாவசியமான ஆள் சார்பற்ற தன்மையோடு (யதார்த்தவாத நாவலாசிரியனின் மலட்டுத் தனமான புயவயனிலையோடு இதைக் குழப்பிக்க கொள்ளகூடாது) எழுதுவது என்பது, "நான்" அல்ல, மொழிதான் செயல்படுகிறது; "நிகழ்த்திக் காட்டுகிறது" என்ற புள்ளியை அடைவதற்குத்தான். எழுத்தின் நலனுக்காக படைப்பாளியை மட்டுப்படுத்துவது தான் மல்லார்மேயின் முழு கவிதையியல் (வாசகனின் இடத்தை மீட்பதுதான் இதன் இலக்கு என்பது பிறகு தெரியவரும்) தன்முனைப்பு குறித்த மனோத்துவத்தால் கருத்துச் சுமை ஏற்றிக் கொண்ட பால் வேலரி (1871-1945; பிரெஞ்சு கவிஞர், விமர்சகர்) மல்லார்மேயின் கருத்தியலை கணிசமான அளவுக்கு நிர்த்துப் போகச் செய்தார்; ஆனாலும் செவ்விலக்கிய மரபு குறித்த அவருடையரசனை, அனியிலக்கப் பாடல்களை நோக்கி அவரைத் திரும்ப வைத்தது. படைப்பாளி-

யைக் கேள்விக்குள்ளாக்குவதையும், என்னி நகையாடுவதையும் அவர் நிறுத்தவே இல்லை. அவர் தன்னுடைய செயல்பாட்டின் மொழியியல் மற்றும் "ஆபத்தான்" இயல்லை வலியுறுத்தினார்; இலக்கியத்தின் சொல்சார்ந்த நிலைக்கு ஆதாரவாக அவருடைய உரைநடை எழுத்துக்கள் ஆவேசமாக வாதிட்டன; இதன் பின்னணியில் எழுத்தாளனின் அகமன ஆய்வு மூடநம்பிக்கையாக அவருக்குப் பட்டது. மனோ தத்துவ இயல்புடைய "பகுப்பாய்வு"களுக்குப் பெயர் பெற்ற ப்ரஸ்ட், அவ்வியல்பையும் மீறி, அதை நயமுடன், எழுத்தாளனுக்கும் அவனுடைய பாத்திரங்களுக்குமான உரவை மிகவும் கறாராக மறைக்கும் பணியில் ஈடுபாடு கொண்டவராக இருந்தார்.

இதை எப்படி சாத்தியப்படுத்தினார் என்றால், கதை சொல்லவன், பார்வையாளனோ, அனுபவித்தவனோ அல்லன்; எழுதிக் கொண்டிருப்பவன் கூட அல்லன்; மாறாக அவன் அதை "எழுதப் போகிறவன்." (நாவலில் வரும் இளைஞர் - அவன் யார்? அவனுக்கு என்ன வயது? - எழுத விரும்புகிறான் ஆனால் அவனால் முடியவில்லை; எழுதுதல் இறுதியில் சாத்தியமாகும் போது நாவல் முடிந்துவிடுகிறது); இதன் மூலம் நவீன் எழுத்துக்கு அதனுடைய காவியத்தை ப்ரஸ்ட் கொடுத்தார். ஒரு புரட்சிகர தலைக்கீழ் மாற்றத்தால், தன்னுடைய வாழ்க்கையைத் தன்னுடைய நாவல் வில்ல நுழைப்பதற்குப் பதிலாக, தன்னுடைய புத்தகத்தை மாதிரியாகக் கொண்டு தன்னுடைய வாழ்க்கையையே ஒரு படைப்பாக ஆக்கினார். சர்ரியலிசம் மொழிக்குஞ்சனத இடத்தைத் தராவிட்டாலும் அர்த்தத்தை எதிர்பார்த்தவில் உண்டாகும் திடீர் ஏமாற்றத்தை சலிக்காமல் பரிந்துரைப்பதன் மூலமும் (புகழ் பெற்ற சர்ரியலிச் "உலுக்கல்") தலைக்குத் தெரியாததை அதிவிரைவாக எழுதும் பொறுப்பைக் கைக்குக் கொடுப்பதன் மூலமும் (தன்னியக்க எழுத்து) ஒரு சிலர் ஒன்று சேர்ந்து எழுதும் அனுபவத்தையும், கொள்கையையும் ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலமும் படைப்பாளி என்ற படிமத்தின் மீதுள்ள புனிதத்தன்மையை உடைக்கத் தன்னுடைய பங்கைச் செலுத்தியது.

இலக்கியத்தை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டுப் பார்த்தாலும் (அப்படியான வேறுபாடுகள் உண்மையில் பயன்றுப் போய் விடுகின்றன) மொழியியல், விளக்கக் கூற்று ஒரு பயனற்ற செயல் முறை என்றும், உரையாடவில் பங்கு பெறும் நபர்கள் தேவைப்படாமலே அச்செயல்முறை சிறப்பாக நடைபெறும் என்றும் காட்டுவதன் மூலம் படைப்பாளியின் அழிவுக்கு ஒரு மதிப்புமிக்க பகுப்பாய்வுக் கருவியை அண்மையில் வழங்கியுள்ளது. மொழியியல் ரீதியில் "நான்" என்பது அக்கணத்தில் சொல்லும் "நான்" என்பதன்றி படைப்பாளிக்கு ஒரு முக்கியத்துவமுள்ளதை. மொழிக்கு "வருணனைப் பொருள்" தான் தெரியுமே தவிர, "நபரை"த் தெரியாது; இந்த "பொருள்"- இதை வரையறை செய்யும் விளக்கக் கூற்றுக்கு அப்பால் இது வெற்றுப் பொருளாகிவிடும். - மொழியை இணைத்துவைக்க, அதாவது, அதை முழுமையாகப் பயன்படுத்தப் போதுமானது.

படைப்பாளியை அகற்றுதல் என்பது (இலக்கிய மேடையின் கடைக்கோடியில் உள்ள ஒரு சிறு உருவச் சிலைபோல் குறுகிப் போகும் படைப்பாளி பற்றிய ப்ரெக்டின் "தொலைவில் ஒதுக்கி வைத்தல்" 'distancing' என்ற கருதுகோளை இங்கு நினைவு கூறலாம்) வெறும்

இலக்கியத்தின் சொல்சார்த்து நிலைக்கு ஆதாரவாக அவருடைய உரைநடை எழுத்துக்கையாக ஆவேசமாக வாதிட்டன இதன் பின்னணியில் எழுத்தாளனின் அகமன ஆய்வு மூடநம்பிக்கையாக அவருக்குப் பட்டது.

சரித்திர உண்மையோ, அல்லது எழுதும் செயலோ அல்ல; அது நவீன பிரதியை முற்றிலுமாக மாற்றி விடுகிறது. (அல்லது எல்லா நிலைகளிலும் படைப்பாளி மறைந்து விடும் வகையில் பிரதி உருவாக்கப்பட்டு படிக்கப்படுகிறது) காலச்சார்புத் தன்மை வேறு மாதிரியானது, படைப்பாளி என்று ஒரு நபரை நம்பும் போது, அவனுடைய புத்தகத்துக்கு அவன் கடந்த காலமாகவே கருதப்படுகிறான். புத்தகமும், படைப்பாளியும் ஒரே கோட்டில் தாமாகவே “பின்பு” என்றும், “முன்பு” என்றும் பிரிந்து நிற்கிறார்கள். படைப்பாளி, புத்தகத்தை “ஊட்டி வளர்க்கிறவன்” என்று எண்ணப்படுகிறான். அதாவது, புத்தகத்துக்கு முன்பே அவன் இருக்கிறான், அதற்காக சிந்திக்கிறான், துன்பப்பட்டுகிறான், வாழ்கிறான்; குழந்தைக்குத் தகப்பன் போல அவனுடைய படைப்புக்கு அவன் ஒரு முன்னிகழ்வு என்று கருதப்படுகிறான். இதற்கு முற்றிலும் எதிரிடையாக, நவீன எழுத்தாளன் பிரதியோடு சேர்ந்து ஒரே நேரத்தில் பிறக்கிறான். எழுத்துக்கு முந்தியோ, அதை மீறியோ வரும் உயிருருவம் (being) எதையும் அவன் பெற்றிருக்கவில்லை; அவன் எழுவாயோ, புத்தகம் பயனிலையோ அல்ல; விளக்கக் கூற்று ஏற்படுத்தப்படும் நேரம் தவிர வேறு நேரம் எதுவும் இல்லை; ஒவ்வொரு பிரதியும் சாசவாதமாக “இங்கு இப்போது” எழுதப்படுகின்றது. உண்மை என்ன-வென்றால், பதிவு செய்யும் நடவடிக்கையையோ, குறியீட்டையோ, பிரதிநிதித்துவத்தையோ, பழம்பெரும் இலக்கியங்கள் சொல்வதைப் போல உருவப்படுத்திக் காட்டுவதையோ “எழுத்து” இனிமேல் குறித்துக்காட்டாது; மாறாக ஆகஸ்டோர்டு தத்துவம் தொடர்பாக மொழியிலாளர்கள் குறிப்பிடும் ஒரு நிகழ்த்திக் காட்டுத் தன்மையுடைய அழிவுவார்த்தை உருவை அது குறித்துச் சொல்லும் (இவ்வறு தன்மையிலும் First person) நிகழ்காலத்திலும் பிரத்தியேகமாக உருவாக்கப்படுகிறது; இதில் விளக்கக் கூற்றுக்கு வேறு எந்த உள்ளடக்கமோ, வேறு எந்த முன்மொழிவோ கிடையாது; அது சொல்லப்படும் செயல்தான் உள்ளடக்கம் - அரசர்கள் சொல்லும் “நான் பிரகடனப்படுத்துகிறேன்” என்பதைப் போலவோ அல்லது பழங்கால கவிஞர்களின், நான் பாடுகிறேன் என்பதைப் போலவோ, படைப்பாளியைப் புதைத்துவிட்டிருக்க, நவீன் எழுத்தாளன் - அவனுடைய முன்னோர்கள் பரிதாபமாக நம்பியதைப் போல - தன்னுடைய சிந்தனை அல்லது உணர்ச்சியின் வேகத்துக்குத் தன்னுடைய கை செடு கொடுக்க முடியவில்லை என்றும், தன் எழுத்தின் உருவத்துக்குத் தொடர்ந்து மெருகேற்ற வேண்டும் என்றும் நம்புவதில்லை. மாறாக, நவீன் எழுத்தாளனைப் பொருத்தமட்டில், கை-எல்லா சூரல்களிலிருந்தும் தனித்திக்கப்பட்ட, எழுத்தைச் செதுக்கும் (சொல்லுகிறல் அல்ல) அபிநியம் கொண்ட ஒரு விஷயம் - மூலம் அற்ற ஒரு களத்தைத் தேடிப் போகிறது; அல்லது அக்களத்திற்கு மொழியைத் தவிர வேறு எந்த மூலமும் இல்லை; இந்த மொழி முடிவற்று எல்லா மூலக்களையும் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது.

பிரதி என்பது சமயம் சார்ந்த ஒரேயோரு அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்தும் (படைப்பாளிக் கடவுளின் “செய்தி”) வார்த்தைகளாலான வரி அல்லவென்றும், எதுவும் அசலானதாக இல்லாத பல்வேறு வகை எழுத்துக்கள் கலந்து மோதீக் கொள்ளும் ஒரு பன்முகப்பட்ட வெளி

என்றும் நமக்கு இப்போது படைப்பாளியின் புரிகிறது. கலாச்சாரத்தின் எண்ணற்ற மையங்களிலிருந்து ரோலாண்ட் பார்த் திரட்டப்பட்ட மேற்கோள்களின் தொகுதியே பிரதி. காலத்தால் முற்பட்ட அதே சமயம் அசலானதாக இல்லாத ஒரு சமிக்ஞையை போலி செய்ய மட்டுமே எழுத்தாளால் முடியும். எந்த ஒரு வகை எழுத்தின் மீதும் சார்ந்திருக்காத வகையில் எழுத்துக்களை (Writing) எழுத்துக்களாலேயே மறுதலித்து, எழுத்துக்களை இணைக்கும் சக்தி மட்டுமே எழுத்தாளனுக்குரியது. எழுத்தாளன் தன்னை “வெளிப்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினால்” அவன் “சொல்லுந்” கொடுக்க நினைக்கும் அகப் “பொருள்” தயார் நிலையில் வடிவமைக்கப்பட்ட அகராதி என்பதை மட்டுமாவது அவன் கட்டாயம் தெரிந்திருக்க வேண்டும்; அப்பொருளின் வார்த்தைகள் வேறு வார் த்தை களால் தான் விவரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் அவனுக்குத் தெரிய வேண்டும் இந்த அனுபவத்தை முன் மாதிரியாக தமாஸ் டிக்வின்ஸி (1785 -1859) எனும் பிரிட்டிஷ் எழுத்தாளர் பெற்றிருந்தார். நவீன் கருத்துக்களையும், படிமங்களையும் இறந்து போன கிரேக்க மொழியில் (இம் மொழியில் அவர் விற்பன்னர்) மொழி பெயர்ப்பற்காக, இலக்கிய கருப்பொருள்களிலிருந்து பெறப்படும் சாதாரண அகராதியை விட மிக விரிவான, சிக்கலான, எப்போதும் உதவுகிற ஒரு அகராதியைத் தனக்கான அவர் தயாரித்துக் கொண்டாராம். படைப்பாளியை வென்று அவன் பின்னர் வரும் எழுத்தாளன் (Scripitor) அவனுக்குள் உணர்ச்சிகளையும், மனச்சாய்வுகளையும், உணர்வுகளையும், மனப்பதிவுகளையும் தன்னுள் கொண்டிருப்பதில்லை; நிறுத்தமே அறியாத தொடர் எழுத்தை அவன் வருவிக்கும்; இந்த மாபெரும் அகராதியே அவனுள் இருக்கும்; வாழ்க்கை புத்தகத்தைப் போலி செய்கிறது; புத்தகமும் குறிகளின் (signs) தொகுதியே; இந்த போலி செய்தலும் மறைந்து போன, எல்லையற்ற ஒத்திவைக்கப்பட்ட ஒரு விஷயமே.

படைப்பாளி, புத்தகத்தை “ஊட்டி வளர்க்கிறவன்” என்று எண்ணப்படுகிறான். அதாவது, புத்தகத்துக்கு முன்பே அவன் இருக்கிறான், அதற்காக சிந்திக்கிறான், துன்பப்படுகிறான், வாழ்கிறான் குழந்தைக்குத் தகப்பன் போல அவனுடைய படைப்புக்கு அவன் ஒரு முடிவும் விஷயமே.

படைப்பாளியின் மரணம்

ரோலாண்ட் பார்த்

படைப்பாளியின் செல்வாக்கை விமர்ச்கனமும் அனுபவித்து வந்தது ஆச்சரியப் படத்தகை விஷயமில்லை. தங்காலத்தில் படைப்பாளியோடு சேர்ந்து விமர்சனமும் (புதிதாக இருந்தாலும்) வலுவிழுந்து போய்விட்டதிலும் ஆச்சரியமில்லை. எழுத்தின் பல்வகைத் தன்மை (Multiplicity)யில், எல்லாவற்றிலுமுள்ள சிக்கல் விடுவிக்கப்படுகிறது. எதற்கும் பொருள் கண்டுபிடிக்கப்படுவதில்லை. அமைப்பைப் பின்பற்றி, (காலுறையின் நூலைப் போல) ஒவ்வொரு புள்ளியிலும், ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் சென்று பார்க்கலாம்; ஆனால் அதற்கும் அப்பால் ஒன்றும் இல்லை; எழுத்தின் வெளியில் உலாவித்திரியலாம், துளைத்து உட்செல்லக்கூடாது; திட்டமிட்ட அர்த்த விலக்கீட்டை மேற்கொள்ளும் போது எழுத்து, முடிவில் லாமல் அர்த்தத்தை உண்மையென பாவித்து, முடிவில்லாமல் அதை ஆவியாக்கி வெளியேற்றியும் விடுகிறது. பிரதிக்கு (உலகத்தையும் பிரதியாகக் கொண்டு) ஓர் இறுதி அர்த்தத்தையும் ஒரு ரகசியத்தையும் அளிக்க மறுப்பதன் மூலம் இலக்கியம் (இதன் பிறகு “எழுத்து” என்று சொல்வது சிறப்பாக இருக்கும்). ஓர் எதிர்-இறையியற் செயலை (Anti-theological activity) விடுவிக்கிறது. உண்மையில் இச்செயல் பூர்த்தி ஆச்சரியமில்லை.

படைப்பாளி அகற்றப்பட்ட பிறகு பிரதிக்குள் பொருள் கண்டுபிடிப்போம் என்று வாதிடுவது பயனற்றது. பிரதிக்குப் படைப்பாளியைத் தருவது என்பது, பிரதி மீது ஓர் எல்லையைத் திணிப்பதும், அதற்கு ஓர் இறுதியான குறிப்பீட்டை கொடுப்பதும், எழுத்தை முடித்து விடும் ஆகும். அவ்வகைக் கருத்தாக்கம் விமர்சனத்துக்கு மிக வசதியானது; பிரதியின் உள்ளே இருக்கும் படைப்பாளி (அல்லது, பிரதியின் ஆதாரப் பொருள்களான சமூகம், வரலாறு, மனம், விடுதலை) யைக் கண்டுபிடிக்கும் கடமையைத் தன் மீது ஏற்றிக் கொள்கிறது; படைப்பாளி கண்டுபிடிக்கப்படும் போது, பிரதி “விளக்கப்படுகிறது” - விமர்சகனுக்கு வெற்றி. எனவே வரலாற்று ரீதியாக படைப்பாளியின் செல்வாக்கை விமர்சகனும் அனுபவித்து வந்தது ஆச்சரியப் படத்தக்க விஷயமில்லை; தற்காலத்தில் படைப்பாளியோடு சேர்ந்து விமர்சனமும் (புதிதாக இருந்தாலும்) வலுவிழுந்து போய்விட்டதிலும் ஆச்சரியமில்லை. எழுத்தின் பல்வகைத் தன்மை (Multiplicity)யில், எல்லாவற்றிலுமுள்ள சிக்கல் விடுவிக்கப்படுகிறது. எதற்கும் பொருள் கண்டுபிடிக்கப்படுவதில்லை. அமைப்பைப் பின்பற்றி, (காலுறையின் நூலைப் போல) ஒவ்வொரு புள்ளியிலும், ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் சென்று பார்க்கலாம்; ஆனால் அதற்கும் அப்பால் ஒன்றும் இல்லை; எழுத்தின் வெளியில் உலாவித்திரியலாம், துளைத்து உட்செல்லக்கூடாது; திட்டமிட்ட அர்த்த விலக்கீட்டை மேற்கொள்ளும் போது எழுத்து, முடிவில் லாமல் அர்த்தத்தை உண்மையென பாவித்து, முடிவில்லாமல் அதை ஆவியாக்கி வெளியேற்றியும் விடுகிறது. பிரதிக்கு (உலகத்தையும் பிரதியாகக் கொண்டு) ஓர் இறுதி அர்த்தத்தையும் ஒரு ரகசியத்தையும் அளிக்க மறுப்பதன் மூலம் இலக்கியம் (இதன் பிறகு “எழுத்து” என்று சொல்வது சிறப்பாக இருக்கும்). ஓர் எதிர்-இறையியற் செயலை (Anti-theological activity) விடுவிக்கிறது. உண்மையில் இச்செயல் பூர்த்தி ஆச்சரியமில்லை.

கரமானது. ஏனென்றால், அர்த்தத்தை ஏற்க மறுப்பது இறுதியில் கடவுளையும் அவருடைய ஆதாரப் பொருள்களான பகுத்தறிவு, விஞ்ஞானம், சட்டம் ஆகியவற்றை ஏற்க மறுப்பதே.

பால்ஸாக்கின் வாக்கியத்திற்கு வருவோம். யாரும், எந்த “நப்”ரும் அதைச் சொல்வதில்லை; அதன் மூலம், அதன் குரல் எழுத்தின் உண்மையான இடமல்ல, மாறாக அது வாசித்தலே. இன்னொரு கச்சிதமான உதாரணம் இதை மேலும் தெளிவாக்கும். சமீபத்திய ஓர் ஆய்வு கிரேக்க துண்பவியல் நாடகத்தின் இரு பொருள்படும் உரையாடல் அமைப்பை விளக்குகிறது. இருபொருள்படும் சொற்களைக் கொண்டு கிரேக்க துண்பவியல் நாடகத்தின் பிரதிகள் நெய்யப்படுகின்றன; ஒவ்வொரு பாத்திரமும் ஒரு சார்பான அர்த்தத்திலேயே அவற்றைப் புரிந்து கொள்கின்றன. (இவை தொடர்ச்சியான தப்பாகப் புரிந்து கொள்ளலே சோகத்தை உருவாக்குகிறது.)

ஆனாலும் அங்கே ஒருவன் ஒவ்வொரு வார்த்தையின் இரட்டை அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்கிறான்; மேலும், தனக்கு முன்னே பேசிக் கொண்டிருக்கும் பாத்திரங்களின் காது கேளாத தன்மையையும் (ஒரு சார்பான அர்த்தத்தை மட்டுமே பெறுவவர்கள்) அவன் கேட்கிறான் - அந்த ஒருவன் வாசகன்தான்-இங்கு பார்வையாளன். எழுத்தின் மொத்த இருத்தலும் இப்படியாகத்தான் வெளிப்படுகிறது; பல கலாச்சாரங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட, உரையாடல், நெயாண்டி (Parody)மற்றும் சக்ரவு ஆகியவற்றில் பரஸ்பர உறவுகளை ஏற்படுத்தும் பன்முக எழுத்துக்களால் ஒரு பிரதி உருவாக்கப்படுகிறது; ஆனால் இந்த பன்முகத் தன்மை ஓரிடத்தில் மையங்குவிக்கப்படுகிறது - அது வாசகன், இதுவரை சொல்லப்பட்டு வந்தது போல படைப்பாளி அல்லன்; ஓர் எழுத்தை உருவாக்கும் எல்லா மேற்கோள்களும், எவ்வித இழப்பும் இன்றி வாசகன் என்ற இடத்தின் மீது பொறித்து வைக்கப்படுகின்றன; ஒரு பிரதியின் ஒருங்கமைவு (Unity) அதன் மூலத்தில் இல்லை; அதன் சேருமிடத்தில்தான் இருக்கிறது.

ஆனாலும் இந்த சேருமிடம் தனி நபருக்குரியதாக இருக்க முடியாது; வரலாறு, வாழ்க்கைச் சரிதம்; மனோத்தவும் ஆகியவை அற்றவன் வாசகன்; எழுதப்பட்ட பிரதியை உருவாக்கிய சுவடுகளை ஒரே தளத்தில் சேர்த்து வைத்திருப்பவன். வாசகனின் உரிமைகளைத் தூக்கிப் பிடிப்பதாகப் பாசாங்கு காட்டும் மனித நேயத்தின் பேரில் புதுவகை எழுத்துக்களைக் கண்டிப்பது சிறு பிள்ளைத்தன்மானது. பண்டைய விமர்சனம் வாசகன் மீது எந்தவித கவனமும் கொள்ளவில்லை. அதைப் பொருத்தவரை எழுத்தாளன் மட்டுமே இலக்கியத்தில் உள்ள ஒரே நபர். சமூகம் புறந்தள்ளி, ஒதுக்கி வைத்து அடக்கியாள்கிற ஒன்றுக்கு சாதகமாக (வாசகச் சார்புடைய) நாம் அதன் (சமூகத்தின்) Antiphrasical (antiphrasis நேர் பொருளுக்கு எதிர் மாறான பொருளில் சொற்களை வழங்கும் அணியிலக்கணம்) ஆன குற்றச்சாட்டுக்களால் இனிமேலும் முட்டாள்களாகமாட்டோம். எழுத்துக்கு அதற்குரிய எதிர்காலத்தை வழங்க மேற்கண்ட புனைக்கதையை நாம் தலைகீழாக மாற்றுவோம்; படைப்பாளியின் மரணத்தால்தான் வாசகனின் பிறப்பு நிகழ வேண்டும்.

